

٦ - كِتَابُ الزَّكَاة

6. విద్యాను ('జక్కాత్) పుస్కం

'జకార్త అంటే పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధత, వ్యాఖ్యిచెందుట - అని అర్దం. ఇస్తామీయ పరిభాషలో నిర్ణిత ధనంలో అల్లాహ్ (త) కేసం అల్లాహ్ (త) ఆదేశంతో పేదలకు, అగత్యపరులకు ఇవ్వడం. ఇది సంవత్సరం గడచిన తరువాత అల్లాహ్ (త) కేసం అగత్యపరులకు, బీదలకు ఇవ్వబడుతుంది దీనిని 'జకార్త అంటారు. అల్లాహ్ (త) యొక్క ఈ హక్కును నెరవేర్పితే ఆ ధనం పరిశుద్ధమై, అభివృద్ధి, ఆధిక్యతను పొందుతుంది. 'జకార్త ఇచ్చేవారు కూడా పాపాల నుండి విముక్తి పొందుతారు. అందువల్లే దీన్ని 'జకార్త అంటారు. నమా'జులా ఇది కూడా ముఖ్య విధి. ఇస్తామ్ మూల స్థంబాలలో ఇది కూడా ఒకటి. పువక్ (స) ఇలా ప్రపంచం చారు: "ఇస్తామ్ అయిదు స్థంబాలపై ఆధారపడి ఉంది. 1. అల్లాహ్ (త) తప్ప ఆరాధ్యలేవరూ లేరని సాక్షం ఇవ్వటం, ముహామ్మద్ (స) ఆయన దాసులు మరియు పువక్ అని, సాక్షం ఇవ్వడం. 2. నమా'జ్ స్థాపించటం. 3. 'జకార్త చెల్లించటం. 4. హాజ్ చేయటం. 5. రమా'డాన్ సెలలో ఉపవాసాలు పొటించటం.

ఇంకా ఇలా ప్రవచించారు: "మీరు మీ ధనం నుండి 'జకాత్' చెల్లించండి, దానివల్ల మీ ధనం పరిశుద్ధమవుతుంది. (అప్స్యాద్, తర్కగీత్)

ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రపచించారు: “మీరు ‘జకాత్’ చెల్లించటం వల్ల మిగిలిన మీ ధనం పరిశుద్ధపరచబడుతుంది. అందువల్ల అల్లాహ్ (త) ‘జకాత్’ని విధించాడు.

ఖుర్జన్లో 82 చోట్ల జకాత్ గురించి ఆదేశించడం జరిగింది, దాలాచోట్ల నమ్రాజ్యతే పాటు జకాత్ను గురించి కూడా ఆదేశించడం జరిగింది. "నమ్రాజు ఆదరించండి, 'జకాత్ చెల్చించండి," అని.

'జకాత్ చెల్తించినవాడు తన ఇస్లామ్‌ను పరిపూర్ణం చేసు కుంటాడు. ప్రవక్త (సు) ప్రవచనం: "తన ఇస్లామ్‌ను పరిపూర్ణం చేయడంలో తన ధనంలో నుండి 'జకాత్ చెల్తించడం కూడా చేరి ఉంది." (బ్రజ్గార్)

ప్రవక్త (సు) ఇలా ప్రపంచించారు: వెండి, బింగారాల 'జకాత్ చెల్తించినివారు తీర్పుదినం నాడు అతని ధనాన్ని పలకులుగా చేసి నరకాగ్నిలో కాల్పి అతని నుదురు, ప్రక్కలకు, వీపు పైనా వాతలు పట్టబడును. 50 సంవత్సరాలు గల ఈ దినం అంతా అతన్ని శిక్షించటం జరుగుతున్న ఉంటుంది. చివరికి అందరినీ విచారించడం జరుగుతుంది. తీరు తర్వాత సురంగోలో లేదా నరకంలో వెళ్ళాడు. (బుఖారీ)

ఒకవేళ తన జంతువులు 'జకాత్' చెట్టించనిచో, తీర్చుదిను నాడు ఆ జంతువులు బలిసిఉండి తమ పెద్దపెద్ద కొమ్ములతో తన యజమానిని పోడుస్తాయి, కాళ్ళతో త్రోక్కుతాయి. యాహైలే సంవత్సరాలు గల ఈ దినం అంతా ఈ శిక్ష కొన్సాగుతుంది. (మునీమ్)

ఇలా అని కూడా ప్రపంచాద్యా: ఆ ధనమే విషణుర్వగా మారి తన యజమానిని వెంటాడుతుంది. దాని యజమాని పరిగెడుతూ ఉంటాడు, చివరికి ఆ విషణుర్వం అతన్ని పట్టు కోని అతని చేతిని కరుస్తూ మెడల్ హరంలా అతని మెడకు చుట్టుకుంటుంది. అతని దవడలను చీల్చుతూ "నేను నీవు కూడచోసిన నీ ధనాన్ని, నిదిన్ని" అని అటుంది. (బుబ్రారీ, నసాయి)

జకార్త చెల్లించనందువల్ల వ్యుం పడదు, కరవు కాటకాలు ఏర్పడుతాయి. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రపంచారు: "జకార్త చెల్లించనందువల్ల కరవు కాటకాలు ఏర్పడుతాయి. ఒకేళ జంతుపులే లేకపోతే వర్గం కూడా పడదు."

ఇట్టు మన్ ఊర్ (ర) ఇలా ఉల్లాఖిస్తున్నారు: "మనకు నమ్మాజ్ స్తాపించమని, 'జీకాత్ చెల్లించమని ఆదేశించడం జరిగింది. 'జీకాత్ చెలించనివారు నమ్మాజ్ ఆచరించినా వారి నమ్మాజ్ సీకరించబడు.'"

నమూ'జ్ ఆచరిస్తూ 'జకాత్ చెలించనివాడికి అతని నమూ'జ్ లాభం చేకూర్చు.

ప్రవక్త (స) మె'లరాజ్ రాత్రి కొంతమందిని చూసారు. వారు జంతుపుల్లా నరకంలో చెత్తాడెదారం, ముళ్ళు, నరకం లోని వేడిరాళ్ళు తీంటున్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) "ఓ జిబీల్ వీరపురు?" అని ప్రశ్నించారు .దానికి జిబీల్ అన్నారు, "వీరు తమ ధన సంపదాలో నుండి 'జక్కాత్' చేర్చించనివారు." (బజ్గార్, తర్కించ్).

ప్రవక్త (స) ఇలూ అనా రు: 'జకాత్ను తిరస్కరించేవాడు తీర్మానం నాడు సరకంలో ఉంటాడు.'

'జకాత్ను తిరస్కరించే వ్యక్తి అవిశ్వాసి. మరణ శిక్షకు అర్థదు, అల్లాహు ఆదేశం: "కాని వారు పశ్చాత్తాపుడి, నమా'జ్ సౌహించి, 'జకాత్ ఇన్, వారిని వారిమార్గాన వదిలి పెట్టండి." (అత్ తోబ్రూ, 9:5)

‘జకాత్ విది అవడానికి కొన్ని పరతులు ఉన్నాయి: 1. ముస్లిములు ఉండాలి; 2. నిర్దీశ ధనం కలిగి ఉండాలి; 3. ఆ నిర్దీశ ధనం తన అవసరాలకు మించి ఉండాలి; 4. అతనిపై రుణం ఉండకూడదు; 5. ఆ నిర్దీశ ధనం ఒక సంపత్తురం నుండి ఉండాలి. ఈ పదు పరతులు పూర్తయితే అతనిపై ‘జకాత్ విది అవుతుంది.

పెండి నీర్జిత పరిమాణం రెండు వందల దిర్చామ్లు, ఒక దిర్చామ్ 7/10 మిన్ఫ్లాల్ అవుతుంది, ఒక మిన్ ఫ్లాల్ 4½ మాపాలు, 12 మాపాలు 1 తులం, 200 దిర్చామ్లు 52½ తులాల్లో నలబయ్యావంతు 'జకాత్' 1 తులం 4 మాపాలు.

భారత కర్నీ ప్రకారం చూస్తే $52\frac{1}{2}$ రూపాయలు. $52\frac{1}{2}$ రూపాయల్లో జికాత్ 1 $\frac{1}{4}$ రూపాయలు. వంద రూపాయల్లో $2\frac{1}{2}$ రూపాయలు. ఇదే సులభంగా ఉంది. బంగారంలో కనిష్ట పరిమాణం 20 దీనార్లు. ఒక దీనారు $4\frac{1}{2}$ మాపాలు. 20 దీనార్లు $7\frac{1}{2}$ తులాలు అవుతాయి. $7\frac{1}{2}$ తులాల్లో 40వ వంతు $2\frac{1}{2}$ మాపాలు 'జికాత్' అవుతుంది. లేదా $2\frac{1}{2}$ మాపాల, ఆ సమయంలో ఉన్న విలువ ఇవ్వాలచ్చును. ఒకవేళ వెండి $52\frac{1}{2}$ తులాల కన్నా తక్కువ ఉన్నా 'జికాత్' తప్పనిసరి కాదు. ఒకవేళ సంతోషంతో ఇస్తే అది వేరే సంగతి. అదే విధంగా బంగారం $7\frac{1}{2}$ తులాల కన్నా తక్కువ ఉంటే అందులో 'జికాత్' లేదు, ప్రవక్త (సు) ఇలా ప్రవచించారు: "బంగారం విలువ 200కు చేరితే, నలబై దిర్పాముల్లో ఒక దిర్పామ్ (40:1). ఆహార ధాన్యాల నిర్దీశ పరిమాణం అయిదు వస్తుఫ్, ఒక వస్తుఫ్ 60 'సాలు, ఒక 'సాల రెండు సేర్లు 550 రూపాయలు అవుతుంది. 80 రూపాయలు ఒక సేరు ప్రకారం ఒక వస్తుఫ్ నాలుగు మన్స 300 రూపాయలు అవుతుంది. అయిదు వస్తుఫ్లు నలబై సేర్లు ప్రకారం 20 మన్స 1 సేరు 300 రూపాయలు అవుతుంది.

జంతువుల నిర్ణిత పరిమాణంలో మేకలు, గోరెలు నలబై ఉండాలి. కనీసం నలబై మేకలుంటే ఒక మేకను జకాతీగా ఇవ్వాలి. ఆపులు కనీసం ముప్పై ఉండాలి. 30 ఆపులు ఉంటే ఒక సంపత్తురం నిండిన ఆపుదూడు 'జకాతీగా చెల్లించాలి. ఒంటల్లో కనీసం అయిదు ఒంటలు ఉంటే ఒక మేక ఇవ్వాలి. (ఇతర విపరాలు ముందు వస్తాయి). పెండి. బంగారు నగలు నిర్ణిత పరిమాణానికి చేర్చి వాటిలో 'జకాతీ ఉంది.

‘జకార్త ధనం పొందవలసినవారు: ఎనిమిది రకాలకు చెందిన వారు. నీరి గురించి అల్లాహ్ (త) ఆదేశం, “నిశ్చయంగా దానాలు (సుదభార్త) కేవలం యూచించే నిరుపేదలకు మరియు యూచించని పేదవారికి, (జకార్త) వ్యవహారాలపై నియుక్తులైన వారికి మరియు ఎవరి హృదయాలపైతే (ఇస్లాంపైపుకు) ఆకర్షించవలసి ఉండో వారికి, బానిసల విముక్తికోరకు, బుణిర్సులైన వారికోరకు, అల్లాహ్ మార్గంలో (పోయే వారి కోరకు) మరియు బాట సారుల కోరకు. ఇది అల్లాహ్ నిర్ణయించిన ఒక విధి. మరియు అల్లాహ్ సర్వజ్ఞుడు, మహో వివేకవంతుడు.” (అత్త తోబహ్, 9:60).

(1) దీని వివరణ ఎలా ఉండుటో 'జీకాత్' ధనం పేదలకు ఇవ్వాలి, వారు యాచించేవారైనా, యాచించనివారైనా సరే. ఒకచోట అల్లాహ్ (త) ఇలా ఆదేశించాడు, "అల్లాహ్ మార్గంలో నిమగ్నులైన కారణంగా (తమ జీవనోపాధి కొరకు) భూమిలో తిరిగే అవకాశంలకే లేమికి గుర్తించయ్య పేదవారు (ధన సహాయానికి అర్థులు). ఎరుగని మనిషి వారి అడగక పోవటాన్ని చూసి, వారు ధనవంతులని భావించవచ్చు. కానీ వారి ముఖ చిహ్నాలు చూసి నీవు వారిని గుర్తించగలపు. వారు ప్రజలను పట్టిబట్టి అడిగేవారు కారు..." (అల్ బురహ్, 2:273)

(2). పేదవారంటే అవసరానికి తగ్గట్టు లేనివారు. ఒక హాదీసులో ప్రవక్త (స), "పేదవాడంటే తన సమస్యలను పరిష్కరించుకోలేనివాడు, తన గురించి ఇతరులకు చెప్పుకో లేనివాడు. ఇటువంటి పేదవాడు 'జకాత్ ధనం తీసుకోవడానికి అర్థదు'" అని ప్రపంచించారు. (బుఖారీ)

(3). అంటే 'జకార్త ధనాన్ని' వసూలు చేస్తారు. వారిని పాలకుడు నియమిస్తాడు. వీరు పాలకుని అనుమతితో ప్రజల వద్దకు పెట్టి 'జకార్త సొమ్యున్ వసూలు చేస్తారు. వీరికి 'జకార్త సొమ్యున్ మండి జీతాలు ఇవ్వాలిను.

(4). అంటే, ఇస్తామ్ పైపు మొగ్గుచూపవారు. వీరిలో అనేక రకాల వారున్నారు. 1. ఇప్పటి వరక ముస్లిములు కాలేదు. కానీ వారిహృదయాలు ఇస్తామ్ పైపు మొగ్గుచూపుతున్నాయి. ఇటువంటి వారికి 'జ్కాత్' ఇస్తూ ఉండాలి. దీనిపల్లి వారు బహిరంగణా ఇస్తామ్ స్వీకరించటానికి. 2. ఇస్తామ్ స్వీకరించారు కానీ, ఇస్తామ్ విషయంలో బలహీనులై ఉన్నారు, వీరికి కూడా 'జ్కాత్' ఇస్తూ ఉండాలి. వారి ఇస్తామ్ పటిష్ఠం అవడానికి.

(5) 'జికాత్ ధనాన్మి' బానిసులను విడిపీంచడానికి, శైదీలను విడిపీంచడానికి వినియోగించవచ్చును. అంటే 'జికాత్ ధనంతో' బానిసును కొని ద్వారమార్గంలో విడిచిపెట్టడం, శైదీలను విడిపీంచటం చాలా ఉత్తమకార్యం.

(6) అప్పు తీసుకున్నవాడు అంట ప్రజలకు డబ్బు బాకీ ఉన్నవాడు, అతని వద్ద అప్పుతర్గా నిరీతి ధనం లేనివాడు, ఇటువంటి రుణర్షస్తుడికి 'జకాత్ ధనం ఇవ్వచుచ్చను. అదేవిధంగా ఒక వ్యక్తి ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య, రెండు దేశాల మధ్య ఉన్న సమయస్థ పరిపురించడానికి, శాంతి స్థాపించ దానికి అప్పుతీసుకొని ప్రయత్నిస్తే, 'జకాత్ ధనాన్ని ఇటు వంటి వ్యక్తి రుణాన్ని తర్పటానికి ఉపయోగించవచ్చను.

(7) అల్లాహు (త) మార్గంలో కృషీ ప్రయత్నాలలో వినియోగించ వచ్చును.

(8) ప్రయాణ స్తుతిలో ఉన్న ప్రయాణీకుడు ఖర్ములకు డబ్బు లేకుండా ఉంటే, తాను ధనవంతుడైనా వెంటనే తెప్పించలేని పరిస్తుతిలో ఉంటే, అవసరానికి తగినంత ధనాన్ని 'జీకాత' ధనం నుండి పొందవచ్చాను.

ఈ ఎనిమిది రకాల మండి 'జకాత్ ధనం పొందటానికి అర్థాలు. దీని సారాంశం ఏమిటంటే ధనవంతుల నుండి 'జకాత్ ధనాన్ని వసూలు చేసి పేద ముస్లిములకు ఇవ్వాలి. ప్రవక్త (స) ప్రపచనం: 'జకాత్ ముస్లిమ్ ధనవంతుల నుండి వసూలు చేసి వారిలోని పేదలకు ఇవ్వాలడుతుంది. (బు'భారీ)

క్షింద పేర్కొనబడిన వారికి 'జకాత్ ఇవ్వరాదు, వారు తీసుకోరాదు. ప్రవక్త (స) కుటుంబం, సయ్యద్, బనూ హామీమ్, అంట్ 'అలీ సంతానం, అబీల్ (ర), జు'అఫ్ర్ (ర), 'అబూఖ్యాన్. ప్రవక్త (స) కుటుంబం వారు. 'జకాత్ వసూలు చేసేవారుగా జీతం తీసుకునేవారు, ప్రవక్త (స) విడిచిపెట్టిన బానిస స్త్రీ పురుషులు, నిర్ణిత ధనం గల ధనవంతుడు.

వివరాలు క్రింది 'హదీసు'ల్లో ఉన్నాయి.

الفَصْلُ الْأَوَّلُ مَعْدُودٌ وِبَاغٌ

١٧٧٢-١ [(عليه) (٥٥٥/١] (متقدة)

عَنْ أَبْنَى عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مَعَادِدًا
إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى
شَهَادَةِ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكُمْ
لِذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَواتٍ فِي الْيَوْمِ
وَاللَّيْلَةِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكُمْ لِذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ
صَدْقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَاهُمْ فَتَرَدَ فِي فَقَرَائِمِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكُمْ
لِذَلِكَ فَلِيَاكُوكُمْ وَكَرَائِمُ أَمْوَالِهِمْ وَاتِّقُ دُعَوةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا
وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابًا مَنْفَقُ عَلَيْهِ

1772. (1) [1/555-ఏకీబవితం]

ಇಟ್ಟು 'ಅಭಾನ್' (ರ) ಕಡನಂ: ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ಮು'ಆಜ್'ನು ಯಮನ್ ಗವರ್ನರ್‌ಗೆ ನಿಯಮಿಂದಿ ಪಂಪಿಸ್ತು ಇಲ್ಲಾ ಹಿತಬೋದ ಚೆಸಾರು. "ಬ್ ಮುತಾಜ್! ನುವ್ವು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಜಲ (ಯೂದುಲು, ಕೈಸ್ತಪುಲು) ವಧ್ದಕು ವೆಚುತ್ತನ್ನಾವು, ಮುಂದು ನುವ್ವು ವಾರಿಕಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ತಪ್ಪ ಮರ್ ಆರಾದ್ಯಾದು ಲೇಡನಿ, ಮುಹಾಮ್ಮದ್ (ಸ) ದೈವಪ್ರವತ್ತ ಅನಿ ಸಾಕ್ಷಂ ಇವ್ವಪಲಸಿಂದಿಗ್ ಬ್ರಿಂದಿ. ವಾರು ನೀ ಹಿತಬೋದನು ಸ್ವೀಕರಿಸ್ತು ಅಪ್ಪುದು, ದೇವುದು ರೆಯಂಬವಳ್ಳು ವಾರಿಪೆ ಐದು ಪೂರ್ಣಲ ನಮ್ಮಾಜ್ಲು

విధిగా చేసాడని వారికి హాతటోద చేయి. దానికి కూడా వారు ఒప్పుకుంటే, దేపుడు వారిపై 'జకాత్'ను విధిగా చేసాడని, అది వారి ధనవంతుల నుండి వసూలు చేయబడి వారిలోని బీదవారికి పంచబడు తుందని తెలుపు. దానికి కూడా వారు అంగీకరిస్తు, నీపు వారి సంపదటోని మంచి వస్తువుల్ని తీసుకోకుండా జార్యత్తపడు, అంటే మధ్యతరగతికి చెందిన సరకును వసూలు చేయాలి. పీడితుని ఆర్తనాదానికి భయపడు. ఎందుకంటే పీడితుని ఆర్తనాదానికి - అల్లాహ్ కు మధ్య ఎలాంటి అట్టితెర ఉండదు. (బుఖారీ, ముస్లిం)

(صحيح) [١٢٧٣ - ٥٥٥/١]

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبَ وَلَا فَصَّةٌ لَا يُؤْدِي مِنْهَا حَفَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَافِيَّةُ مِنْ نَارٍ. فَلَحِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكُوِّي بِهَا جَبَّةً وَجَبِّيَّةً وَظَهْرَهُ كَلْمًا رُدْتُ أُعْيَثْتُ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ حَمْسِينُ الْفَ سَنَةٌ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ". قَالَ: "يَا رَسُولَ اللهِ فَالْبَقْرُ، وَالْغَنَمُ؟" قَالَ: "وَلَا صَاحِبُ بَقْرٍ وَلَا غَنَمٌ لَا يُؤْدِي مِنْهَا حَفَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بُطْحَ لَهَا بِقَاعٌ قُرْقُرٌ أَوْ قَرْقَرٌ مَا كَانَتْ لَا يَقْدِمُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاجِدًا تَطُوَّهُ بِأَخْفَاؤُهَا وَتَنْضُهُ بِأَقْوَاهَا كَلْمًا مَرْ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدْ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ حَمْسِينُ الْفَ سَنَةٌ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ". قَالَ: "يَا رَسُولَ اللهِ فَالْبَقْرُ، وَالْغَنَمُ؟" قَالَ: "وَلَا صَاحِبُ بَقْرٍ وَلَا غَنَمٌ لَا يُؤْدِي مِنْهَا حَفَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بُطْحَ لَهَا بِقَاعٌ قُرْقُرٌ لَا يَقْدِمُ مِنْهَا شَيْئًا لَيْسَ فِيهَا عَصَماءٌ وَلَا جَحَّاءٌ وَلَا عَصْبَاءٌ تَنْطَحِهُ بِقُرُونِهَا وَتَطُوَّهُ بِأَظْلَاقِهَا كَلْمًا مَرْ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدْ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ حَمْسِينُ الْفَ سَنَةٌ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ". قَالَ: "يَا رَسُولَ اللهِ فَالْخَلِيلُ؟" قَالَ: "الْخَلِيلُ ثَلَاثَةٌ: هُوَ لِرَجُلٍ وَرَزْرَزٌ وَهُوَ لِرَجُلٍ سِنْرٌ وَهُوَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ. فَإِمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ وَرَزْرَزٌ رَبَطَهَا رِبَاطٌ وَهُوَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ. فَإِمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ رَبَطَهَا رِبَاطٌ وَهُوَ لِرَجُلٍ سِنْرٌ وَهُوَ لِرَبَّهُ وَبَوَاءٌ عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَوْيِ لَهُ وَرَزْرَزٌ. وَإِمَّا الَّتِي لَهُ سِنْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ لَمْ يَمْلِمْ بِسِنْرٍ حَقَّ اللهِ فِي طُهُورِهَا وَلَا رَفَاهِيَّةِ فَوْيِ لَهُ سِنْرٌ. وَإِمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فِي مَرْجٍ وَرَوْضَةٍ فَمَا أَكْلَتْ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجُ أَوِ الرَّوْضَةِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كُتِبَ لَهُ عَدَدُ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٌ وَكُتِبَ لَهُ عَدَدُ أَرْوَاهِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٌ وَلَا تَقْطَعُ طَوَالِهَا فَاسْتَثْتَ شَرَفًا وَشَرَفَيْنِ إِلَّا كَتَبَ اللهُ لَهُ عَدَدُ أَثَارِهَا وَأَرْوَاهِهَا

حَسَنَاتٌ وَلَا مَرَّ بِهَا صَاحِجُها عَلَى نَهْرٍ فَشَرَبَتْ مِنْهُ وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا إِلَّا كَتَبَ اللهُ لَهُ عَدَدُ مَا شَرَبَتْ حَسَنَاتٌ". قَالَ: "يَا رَسُولَ اللهِ فَالْحُمْرَ؟" قَالَ: "مَا أَنْزَلْتُ عَلَيْهِ فِي الْحُمْرِ شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْأَلْيَةُ الْفَادِهُ الْجَامِعَهُ (فَمَنْ يَعْمَلُ مِنْقَلَ دَرَهُ شَرَأْ بَيْرَهُ وَمَنْ يَعْمَلُ مِنْقَلَ دَرَهُ شَرَأْ بَيْرَهُ - الزَّلْزَلَهُ، ٩٩ - ٨٧). رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1773. (2) [1/555-దృష్టి]

అబ్యా హుర్రెర్హ్ ర్హ్ (ర) కదనం: దైవపుష్ట (స) ఈ విధంగా ప్రపంచంలు. వెండి, బంగారాలకు యజమాని అయినవాడు వాటి హక్కును చెల్లించకపోతే ప్రశ్నయదినాన అతని కోసం వెండి, బంగారాల పలకలు తయారుచేయబడి, వాటిని నరకాగ్నిలో బాగా కాల్పి వాటితో వారి ప్రక్కలపై, తొడలపై, వీపులపై వాతలు వేయబడతాయి. ఆ పలకలు చల్లబడగానే వాటిని మళ్ళీ అగ్నిలో కాల్పి తిరిగి వారి ప్రక్కలపై, తొడలపై, వీపులపై వాతలు పెట్టటం జరుగుతుంది. మానవుల విచారణ జిర్గే ఆరోజు వరకు ఈపరంపర ఇలాగే కోసాగుతూ ఉంటుంది. ఆ ఒక్క రోజు ప్రపంచంలోని యాజ్ఞమేల సంవత్సరాలకు సమానంగా ఉంటుంది. చివరికి మానవుల విచారణ ముగుషుంది. అప్పుడు వారు తమ మార్గం స్వర్గం వైపునకో లేక నరకం వైపునకో చూసుకుంటారు.

దైవపుష్ట! "మరి ఒంటల విషయంలో ఏమి జరుగుతుంది?" అని సహారులు అడగ్గా, పుష్ట (స) ఈ విధంగా వివరించారు: "బంటల యజమాని, వాటికి సంబంధించిన హక్కును నెరవేర్పకపోతే, ప్రశ్నయదినాన అతడిని ఒక విశాల మైదానంలో ఆ ఒంటల కాళ్ళదగ్గర వెల్లకిలా లేక బోర్లా పడేయటం జరుగుతుంది. అసలు ఆ ఒంటలకు సంబం దించిన హక్కు ఏమిటంట వాటికి నీళ్ళు త్రాపే రోజున వాటి పాలను పితికి పేదలకు ఇవ్వాలి. ఈ హక్కు నెరవేర్పక పోయినా ఒంటల యజమానులకు శిక్ష పడుతుంది. ఆ ఒంటలన్నీ, అవి ప్రపంచంలో ఉన్నప్పుడు వాటిలో అత్యంత లాపుగా ఉండిన ఒంట మాదిరిగా అయిపోతాయి. ఆ ఒంటల మందలో ఒక చిన్న ఒంట కూడా తప్పిపోయి ఉండదు సుమా! అవన్నీ అతన్ని తమ కాళ్ళతో త్రైక్కుతాయి. నీళ్ళతో కొరుకుతాయి. తేక్కిన ప్రతి ఒంట తిరిగి వచ్చి మళ్ళీ వరుసలో నిలుపుంది. మానవుల లక్క తేల్చిలడే ఆ రోజున ఈ

పరంపర ఇలాగే కోనసాగుతూ ఉంటుంది. ఆ ఒక్క రోజే యాబైవేల సంపత్తురాలకు సమానంగా ఉంటుంది. చివరికి మానసుల మధ్య విచారణ జరిగిన తర్వాత అతను తన మార్గం స్వర్గం వైపునే లేక నరకం వైపునే చూసు కుంటాడు.

ఆ తరువాత, "ఓ దైవపువక్తా! మరి ఆముల, మేకల విషయంలో ఏం జరుగుతుంది?" అని ప్రశ్నించగా, దానికి సమాధానమిస్తూ దైవపువక్త ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు: "ఆముల మేకల యజమాని వాటి హక్కును నెరవేర్వుకపోతే ప్రశ్నయదినాన అతనిన్ని వాటి మూలంగా ఓ విశాల మైదానంలో వెల్లకిలా లేదా టోర్డా పడవేయటం జరుగుతుంది. ఆ రోజు అతని పశుమాల మందయోని ఒక్కటి కూడా తప్పిపోయి ఉండదు. అదేవిధంగా వాటిలో కొమ్ములు తిరిగి ఉన్న లేక కొమ్ములు లేని లేక విరిగిన కొమ్ములు గల ఆములు, మేకలు అసలు ఉండవు. ఆ తర్వాత ఆ పశుమాలనీ కలిసి అతనిన్ని కొమ్ములతో పొడుస్తాయి. డెక్కలతో తేక్కి పడేస్తాయి. ప్రతి ఆము లేక మేక ఒకసారి తేక్కిన తర్వాత మళ్ళీ వరుసలో కొచ్చి నిలబడుతుంది. మానసుల లెక్క తేల్పటడే ఆ రోజు వరకు ఈ పరంపర ఇలాగే కోనసాగుతూ ఉంటుంది. ఆ ఒక్కరోజు యాబైవేల సంపత్తురాలకు సమానంగా ఉంటుంది. చివరికి మానసుల మధ్య తీర్చు జరుగుతుంది. ఆ తర్వాత అతను తన దారి స్వర్గం వైపునే లేక నరకం వైపునే చూసుకుంటాడు.

ఆ తర్వాత, "దైవపువక్తా! మరి గుర్రాలు కలిగి ఉన్న వారి పర్యాపుసం ఎలా ఉంటుంది?" అని అడగ్గా, ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: "గుర్రాలు మూడు రకాలుగా ఉంటాయి. కొన్ని గుర్రాలు తమ యజమానులపాలిట భారంగా పరిణమిస్తాయి. మరికొన్ని గుర్రాలు తమ యజమానులను కప్పిపుచ్చుతాయి. మరికొన్ని గుర్రాలు పుణ్యపులాలను తెచ్చి పెడతాయి. ఎవరయినా పుదర్మాబుద్ధితో, తమ గొప్పతనం వ్యాపింప జీయాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, ఇస్తాము ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడే ఉద్దేశ్యంతో గుర్రాన్ని కట్టి ఉంచితే వారి పాలిట ఆ గుర్రం పాపానికి కారణమపుతుంది. మరెవరయితే లేమిని దాచటం కోసం, దైవమార్గంలో ఉపయోగ పడటం కోసం గుర్రాన్ని కట్టి ఉంచి దాని స్వారీ విషయంలో దేవుని హక్కును మరచిపోకుండా

ఉంటారో వారి పాలిట ఆ గుర్రం వారి లోపాలను కప్పిపుచ్చేదిగా ఉంటుంది. ఇంకా ఎవరయినా అల్లాహ్ మార్గంలో పోరాడే ఉద్దేశ్యంతో ముస్లిముల కోసం దాన్ని విదుయి పచ్చిక బైలులోగానీ లేదా తేటలో గానీ కట్టి ఉంచితే, ఆ గుర్రం ఆ పచ్చిక బైలు లేక తేటలో మేసిన గడ్డి, ఆకులు, అలములకు సమానంగా పుణ్యం అతని కర్కుల జాబితాలో నమోదుచేయబడతాయి. దాని మరల మూత్రాలకు సమానమైన పుణ్యం కూడా అతని కర్కుల జాబితాలో ప్రాయబడుతుంది. చివరికి ఆ గుర్రం త్రాదు తెంచుకొని ఒకటి రెండు గుట్టలు దూకివ్స్తే, ఆ సమయంలో అది ఎంతదూరం నడిచిందో, ఎంత మరల మూత్రాన్ని విసర్గించిందో, అంత పుణ్యం అతని కర్కుల పత్రంలో నమోదుచేయబడుతుంది. అంతేకాదు, యజమాని తన గుర్రాన్ని తీసుకొని, విదుయి నది ఒడ్డు దగ్గరి నుండి వెళ్ళిపుస్తుడు, తనకు నీళ్ళు త్రాపించే ఉద్దేశ్యం లేక పోయినా గుర్రం దానంతట అదే అక్కడికి వెళ్ళి నీళ్ళు త్రాగితే, ఆపుగుడు కూడా అది ఎన్ని గుక్కలు నీళ్ళు త్రాగుతుందో అన్ని పుణ్యాలు అతని కర్కుల పత్రంలో నమోదుచేయడం జరుగుతుంది."

ఆ తర్వాత సహచరులు దైవపువక్తా! "మరి గాడిదల విషయం ఏమిటి?" అని అడిగారు. దానికి ఆయన "పుత్యేక మైన, ఎంతో సమగ్రమైన ఈ వాక్యం తప్ప గాడిదల గురించి ఎలాంటి వాక్యమూ నాపై అవతరించలేదు" అని సమాధానం ఇచ్చారు.

"ఎవరైనా రవ్యంత సత్కార్యం చేసి ఉన్నాసరే దాన్ని అతను చూసుకుంటాడు. అలాగే ఎవరైనా రవ్యంత దుష్కార్యం చేసి ఉన్నా సరే దాన్ని అతను చూసుకుంటాడు." (అల్జిలజాల, 99 : 7-8) (ముస్లిం)

[٣] - ١٧٧٤ [٥٥٧/١] (صحيح)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمْنٌ آتَاهُ اللَّهُ مَا لَمْ فَلْمُ يُؤْدَ رَكَانٌ هُنَّ مُلْكٌ لَهُ مَالٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيتَانِ يُطْوَقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ لِيَمْرَمَتْهُ يَعْنِي شِدْقَيْهُ - ثُمَّ يَقُولُ: "أَنَا مَالُكُ، أَنَا كَنْزُكَ" ثُمَّ تَلَّا هَذِهِ الْأَيْةُ: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ إِلَى أَجْرٍ أَيْمَنَةً). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

1774. (3) [1/557-దృఢం]

అబూహుర్రూరా (R) కథనం: పువక్త (స) ఇలా పువ చించారు: "అల్లాహ్(త) ఎవరికయితే ఐశ్వర్యం పుసా దించాడో ఆ వ్యక్తి తన ధనంలో నుండి 'జకాత్ చెల్లించకపోతే ఆ ధనం తీర్చుదినాన విషసర్వంగా

మారుతుంది. దాని పడగపై రెండు నల్లటి చుక్కులుంటాయి. ఆ సర్వం అతని కంఠాన్ని భారమైన హరంలా చుట్టుకుంటుంది. నేను నీ ధనాన్ని, నీవు కూడచెట్టిన నిధిని అంటూ ఆ సర్వం అతని దవడల్ని గట్టిగా కరమకుంటుంది. ఆ తరువాత ప్రవక్త (స) ఈ ఆయతును పరించారు: "అల్లాహ్(త) తన అనురూపాలను ప్రసాదించినవారు పీసినారులుగా ప్రవర్తిస్తు.... ఆయతు చివరి వరకు."¹ (బు'ఖారీ)

(٤) - ١٧٧٥ [] (متفق عليه) (٥٥٧/١)

عَنْ أَبِي ذَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَا مِنْ رَجُلٍ يَكُونُ لَهُ إِلَّا أَوْ بَقَرُ أَوْ غَمْ لَا يُؤْدِي حَحَّهَا إِلَّا أَتَيَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمُ مَا يَكُونُ وَأَسْمَنَهُ تَطْوُءُ بِأَخْفَافِهَا وَتَنْتَطِحُ بِقُرُونِهَا كُلُّمَا جَازَتْ أَخْرَاهَا رُدَدْ عَلَيْهِ أُولَاهَا حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ". متفق عليه.

1775. (4) [1/557-ఏకీభవితం]

అబూజ'ర్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: ఒంటలు, ఆపులు, మేకలు నిరీతి పరిమా ఇంలో ఉన్నప్రటీకీ వాటి హక్కు చెల్లించక పోయినా, 'జకాత్ చెల్లించక పోయినా అని తీర్చుదినం నాడు రప్పించబడతాయి. చాలా పెద్దవిగా, బలిసి ఉంటాయి. ఆ పశువులు తమ యజమానిని తమ డెక్కలతో, కొమ్ములతో తన్న తూ పొదుస్తూ

1) విపరణ-1774: షుజ్య'ల అఫ్ఫర'ల అంటే మహా విష పూరిత మైన సర్వం. అది విషతో నిండి ఉన్నందు వల్ల దాని తలపై వెంటుకలు ఉండవు. అది దీప్మాయిష్టు కలిగి ఉంటుంది. దాని కళ్ళపై భాగంలో రెండు నల్లని చుక్కలు ఉంటాయి. ఆ సర్వం మహా ప్రమాదకరమైన దనడానికి ఆ చుక్కలు నిదర్శనం. అటు వంటి విష పూరితమైన సర్వం 'జకాత్ చెల్లించని ధన వంతునికి కాటువేసుంది, అతని కంఠానికి హరంలా చుట్టు కుంటుంది. ఈ భావాన్నే ఖుర్జాన్లోని ఈ ఆయతులో తెలియ పరచటం జరిగింది: "అల్లాహ్ తన అనురూపాతో ప్రసాదించిన దానిలో లోభం వహించే వారు, తమకు అది మేలైనదని భావించరాదు. వాస్తవానికి అది వారి కొరకు ఎంతో హనికర మైనది. వారు తమ లోభత్యంతో కూడచెట్టినదంతా, తీర్పు దినమున వారి మెడల్లో చుట్టుకుంటుంది. మరియు భూమ్య కాశల వారసత్తం అల్లాహ్కు చెందుతుంది. మరియు మీరు చేస్తున్న దంతా అల్లాహ్ ఎయిగును." ('అల ఇమ్రాన్, 3:180)

ఉంటాయి. ఒక మంద వెళ్ళిపోగానే మరో మంద వచ్చి అడేవిధంగా తన్న తూ, పొదుస్తూ ఉంటుంది. చివరికి ప్రజల మధ్య తీర్పు చేయడం జరుగుతుంది. (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

(٥٥٧/١) [] (صحيح) [٥٥] - ١٧٧٦

وَعَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا أَتَكُمُ الْمُصَدْقُ فَلْيَصِدُّنْ عَنْكُمْ وَهُوَ عَنْكُمْ رَاضٌ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1776. (5) [1/557- దృఢాం]

జరీర్ బిన్ అబ్దుల్లాహ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: "పొలకుని తరపునుండి మీ దగ్గరకు ఎవరైనా 'జకాత్ వసూలు చేయటానికి వస్తు, వారు మీ దగ్గర నుండి సంతోషంగా, తుప్పిగా తిరిగి వెళ్ళాలి. అంట మీరు 'జకాత్ పూర్తిగా చెల్లిస్తు, వారు మీ పట్ల సంతోషిస్తూ తిరిగి వెళ్తారు. (ముస్లిమ్)

(٥٥٧/١) [] (متفق عليه) [٦] - ١٧٧٧

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُوقَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَاهُ أَقْوَمُ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ: "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَقْوَمِ". فَاتَّاهُ أَبِي بِصَدَقَتِهِ فَقَالَ: "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِي أُوقَى". متفق عليه.

وَفِي رِوَايَةِ: "إِذَا أَتَى الرَّجُلُ النَّبِيَّ بِصَدَقَتِهِ قَالَ: "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ".

1777. (6) [1/557- ఏకీభవితం]

'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అబ్ అవ్ఫా' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) వద్దకు ఏ జాతివారైనా 'జకాత్, దానధర్మాలు తీసుకోని వస్తు, ప్రవక్త (స) వారి కోసం 'ఒ అల్లాహ్! పులానా కాటుంబం వారిని కరుణించు' అని ప్రార్థించే వారు. మాతండ్రి గారు కూడా సదభిష్ట తీసుకోని వచ్చారు, నాతండ్రి గురించి ప్రవక్త (స) 'ఒ అల్లాహ్! అబూ అవ్ఫా కాటుంబంపై కారుణ్యం అవతరింపజేయు,' అని ప్రార్థించారు. (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్).

మరో ఉల్లేఖినంలో ఇలాఉంది: ప్రవక్త (స) వద్దకు ఎవరైనా సదభిష్ట తీసుకోనివస్తు, ప్రవక్త(స) అతని గురించి, 'ఒ అల్లాహ్! ఇతనిన్న కరుణించు' అని ప్రార్థించే వారు.

(٥٥٨/١) [] (متفق عليه) [٧] - ١٧٧٨

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعْثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ فَقَالَ: مَنَعَ أَبْنَ جَمِيلٍ وَخَالَدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَالْعَبَّاسَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا يَقْعُمُ أَبْنَ

جَبَلٌ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَقِيرًا فَأَعْتَدَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. وَأَمَا حَالَدٌ فَإِنَّكُمْ تَظْلَمُونَ حَالَدًا قَدْ احْتَسَبْتُ أَدْرَاهَمَهُ عَذْدَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَأَمَا الْعَبَاسُ فَهِيَ عَلَىٰ وَمِثْلُهَا مَعَهَا". ثُمَّ قَالَ: "يَا عُمَرُ أَمَا شَعْرَتْ حُوَارًا أَوْ شَاءَ تَبَيَّنُ". ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّىٰ رَأَيْنَا عُفْرَاتِيَ إِبْطِيهِ لَمْ أَهْدِيْتُ لِي. فَهَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ أَوْ بَيْتِ أَمِهِ فَيُنْظَرُ إِيَّهُ لِمَ لَا؟ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْهُ سَبِيلًا إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَحْمِلُهُ عَلَىٰ رَقْبَتِهِ إِنْ كَانَ بَعْرِلًا لَهُ رُغْمًا أَوْ بَقْرًا لَهُ حُوَارًا أَوْ شَاءَ تَبَيَّنُ". ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّىٰ رَأَيْنَا عُفْرَاتِيَ إِبْطِيهِ لَمْ

1778. (7) [1/558- ఏకీజవితం]

అటూ హుల్లర్పొ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) సదభ్యో నొమ్ము వసూలు చేసి తెచ్చి ప్రజా సంక్షేమ నిధిలో జమ చేయాలని 'ఉమర్' (ర)ను ఆదేశించారు. ఆయన వెళ్ళి వసూలు చేసి తీసుకొని వచ్చారు. కానీ కొంతమంది 'జీకాత్' చెల్లించ లేదు. ఇట్టు జమీల్, 'బాలిద్ బీన్ వరీద్, 'అట్టాప్ మొదలైన వారు 'జీకాత్' ఇవ్వాలేదు. దానిపై ప్రవక్త (స) 'ఇట్టు జమీల్ ఎందువల్ల 'జీకాత్' చెల్లించలేదంటే, అతను ముందు బీదవాడు. ఇప్పుడు అల్లాహ్(త), ఆయన ప్రవక్త అతన్ని ధన వంతునిగా చేసారు. అంటే అతను చాలా కృతమ్ముడు. గుర్తించని వాడు. అతను కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఇచ్చి ఉండ వలసింది. అయినప్పటికే అతడు ఇప్పులేదు. దీనివల్ల అతడు చాలా పిస్నారి అని తెలుస్తుంది. 'బాలిద్ విషయం ఎలా ఉండంటే అతని పట్ల మీరు దుర్మాగ్గంగా ప్రవర్తిస్తున్నట్లు ఉంది. ఎందుకంటే అతడు తన యుద్ధపరి కరాలన్నిటినీ యుద్ధ సామగ్రిని దైవమార్గంలో, జిహ్వద్ కొరకు అంకితం చేసాడు. అంటే 'బాలిద్ జిహ్వద్ కొరకు తన సామగ్రి నంతా ముజాహిద్లకు అప్పగించాడు. ఇప్పుడు అతనిపై 'జీకాత్' విధికాదు. మరొసారి 'జీకాత్' వసూలు చేయడం అధర్యం. మిగిలింది 'అట్టాప్' (ర) 'జీకాత్'. అది నా బాధ్యత. దానికి రట్టింపు కూడా అంటే మా చిన్నాన్ని 'అట్టాప్' (ర) తరఫున రెండు సంపత్తురాల 'జీకాత్' నేను చెల్లిస్తాను,' అని అన్నారు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ ఇలా అన్నారు, "ఓ 'ఉమర్'! పిన తండ్రి, తండ్రి వంటి వాడు. తండ్రిని ఎలా వినయవిధేయతలతే గౌరవించడం జరుగుతుందో పినతండ్రికి కూడా అదే స్థానం ఇవాళి." (బు)బారీ, ముఖ్యమ్)

١٧٧٩ - [٨] - (متفق عليه) (٥٥٨/١)

عن أبي حميد الساعدي: استعمل النبي صلى الله عليه وسلم رجلاً من الأزد. يقال له ابنُ النبي على الصدقة فلما قدم. قال: هذا لكم وهذا أهدي لمن فطلب النبي صلى الله عليه وسلم فحمد الله وأثنى عليه وقال: أما بعد فلي استعمل رجالاً لكم على الله ولاني الله هيأتني أحذكم فقول: هذا لكم وهذا هدية أمرور مما ولاني الله هيأتني أحذكم فقول: هذا لكم وهذا هدية

فَلِلْخَطَابِيُّ: وَقَوْلُهُ: «هَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَمِهِ أَوْ أَبِيهِ فَيَنْتَرُ أَيْدِيَهُ أَمْ لَا؟» دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ كُلَّ أَمْرٍ يَنْتَرُ بِهِ إِلَى مَحْظُورٍ فَهُوَ مَحْظُورٌ وَكُلُّ حَلٌّ فِي الْعُفُودِ يَنْتَرُ هُنَّ يَكُونُ حُكْمُهُ عِنْدَ الْأَنْفَرَادِ كَحُكْمِهِ عِنْدِ الْإِقْرَانِ أَمْ لَا؟» هَكَذَا فِي شِرْح السُّنْنَةِ.

1779. (8) [1/558- ఏకీభవితం]

అబూ 'హుమైద్ సా'ఇది (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) అ'జ్ఞద్ తెగకు చెందిన ఒక వ్యక్తిని 'జకాత్ వసూలు చేయమని చెప్పి పంపారు. అతని పేరు ఇబ్రూ లుతు బియ్యో. అతను 'జకాత్ నొమ్ము వసూలుచేసి మదీనహ్ వచ్చి, 'ఈ ధనం 'జకాత్ది, ఈ ధనం నాకు కానుకగా ఇచ్చారు,' అని అన్నాడు. ప్రవక్త (స) అది విని ఇలా పుసంగించారు: అల్లాహ్ ను స్తుతించిన తర్వాత, "నేను మీలోని కొండరిని 'జకాత్ వసూలు చేయమని పంపుతాను. దీన్ని గురించి, అల్లాహ్ (త) నన్న ఆదేశించాడు. నన్న దాన్ని గురించి ఆదేశించిన పిమ్మట దాన్ని సెరవేర్ టూనికి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చిన వారు, 'ఇంతధనం 'జకాత్ది, 'ఇంత నాకు కానుకగా ఇవ్వబడింది,' అని అంటున్నారు. ఇటువంటి వారు తమతండ్రిఇంట్లో కూర్చోవారి. అతనికి కానుకలు పంపబడతాయో లేదో చూసుకుంటాడు. ఎవరిచేతిలో నా ప్రాణం ఉండే ఆయన(త) సాక్షి! మీలో ఎవరైనా అనుమతి లేకుండా, హక్కు లేకుండా ఏదైనా వస్తువును తీసుకుంటే, తీర్చుదినం నాడు తన భుజలపై వేసుకోని తీసుకువస్తాడు. ఒకవేళ అది ఒంటే అయితే దాని శబ్దం ఉంటుంది. ఆపు అయితే దాని శబ్దం ఉంటుంది. మేక అయితే దాని శబ్దం ఉంటుంది. అంటే ఇటువంటి వస్తువులను తన భుజపై వేసుకోని తీర్చు మైదానంలో వస్తాడు. ఇవన్నీ కేకలు పెడుతూ అల్లరిచేస్తూ అరుస్తూ ఉంటాయి. అది చూసి తీర్చు మైదానంలో ఉన్న వారంతా ఇతడుదొంగ, మౌసాగాడని తెలుసుకుంటారు. ఈ విధంగా అతడు అవమానం, పరాభవం పాలపుతాడు,' అని అన్నారు. ఆ తరువాత ప్రవక్త (స) తన చేతులను ఎంత ప్రేక్షి ఎత్తారంటే, మేము

ప్రవక్త (స) చంకల తెలుపును చూసు కున్నాము. ఆ తరువాత ఇలా అన్నారు, "ఓ అల్లాహు! నేను నీ ఆదే శాలను అందజేసాను, నేను నీ ఆదేశాలను అంద జేసాను, ఇప్పుడు ఎవర్తేనా నమ్మిండి, నమ్మక పోండి."¹² (బుఖారీ, ముసిమ్)

గొప్ప పండితులు ఖత్రాబీ ఈ 'హదీసు' యొక్క ఈ వాక్యం, 'అతన్ని తన తండ్రి ఇంట్లో కూర్చుమనండి, ఎవరెవరు కానుకలు ఇస్తారో చూస్తాడు,' గురించి వివరణ ఇస్తూ పని పేరు చెప్పుకోని అదర్చుంగా పొందగోరితే పని పేరు చెప్పు కోవటం కూడా అదర్చుంగానే పరిగణించబడుతుంది. అదే విధంగా అమ్మడం, కోసడం, వివాహంతో సంబంధం ఉన్న విషయాలన్నీ దీరికిసప్పుడు ఎలా ఉంటుందో వేరైనప్పుడు కూడా దానీ ప్రకారమే ఉంటుంది. మొదటిది సబబుగా ఉంది. రెండవది సబబుగా లేదు. ప్రర్హా సును హీల్ ఇదెవిధంగా ఉంది.

(١٧٨٠-٩] [٩] (صحيح) (١ / ٥٥٩)

وَعَنْ عَدِيٍّ بْنِ عَمِيرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ اسْتَعْمَلَهَا مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ فَكَعْدَاهَا مِخْبِطًا فَمَا فَوْقَهُ كَانَ غُلُولًا يَأْتِي بِهِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1780. (9) [1/559-ଦ୍ୟାଙ୍ଗେ]

'అదీ బిన్ 'అమీరహ' (ర) కథనం: ప్రవక్త (సు) ఇలూ
ప్రవచించారు, "మీలో ఎవరినైనా మేము 'జకాత్'
వసూలుకు నియమించి, అతడు మా నుండి సూదికి
సమానంగా లేదా దానికంటే చిన్న వస్తువును
దాచుకోని మాకు ఇవ్వకపోతే అది ద్రోహం అవుతుంది.
తీర్పుదినం నాడు అతడు ఆ వస్తువును తీసుకు
వసాడు."³ (ముసిమ్)

2) వివరణ-1779: పండితులు ఖ్రీత్తాబీ ఈ 'హాదీసు' నుండి రెండు సూత్రాలను కనుగొన్నారు. ఈ రెండు తమ తమ స్తోనాల్లో సరయినవే. ఎందుకంటే పాపానికి మార్గం నుగమం చేసేది పాపమే అపుతుంది. అదేవిధిగా ధర్మ సమ్మతం వైపు మార్గం చూపేది కూడా ధర్మసమ్మతం లేదుఁగి

3) ఈ 'ప్రాదీసు'ను ఈ అయిత్త సమర్థిస్తుంది: "

...మరియు నముక దోహనికి పాలుడిన వాడు

الفَصْلُ الثَّانِيُّ

۱۷۸۱ - ۱۰] (لم تتم دراسته) (۵۵۹/۱)

عَنْ أَبْنَى عَبَّاسَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَزَلْتُ (وَالذِّيْنَ يُكَثِّرُونَ الدَّلَهَ وَالْفِصَنَةَ: ٩: ٣٥-٣٤) كَبَرَ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ. فَقَالَ: حُمْرُ أَنَا أَفْرُخُ عَنْكُمْ فَأُنْطَلِقُ. فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ كَبَرَ عَلَى أَصْحَابِكَ هَذِهِ الْأَيْةِ. فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يُغْرِيْنِ الرِّكَاهَ إِلَّا لِيُنْطَبِّئَ بِهَا مَا بَقَيَّ مِنْ أُمُوْلَكُمْ وَإِنَّمَا فَرَضَ الْمُوَارِيثَ وَذَكَرَ كَلِمَةً لِتُكَوِّنَ لَمْنَ بَعْدَكُمْ". قَالَ: فَكَرِرَ عُمَرُ بْنُ الْفَارَضِ الْمَوْارِيثَ وَذَكَرَ كَلِمَةً لِتُكَوِّنَ لَمْنَ بَعْدَكُمْ". قَالَ لَهُ: "أَلَا أَخْبِرُكَ بِخَيْرٍ مَا يُكَثِّرُ الْمَرْءُ الْمَرْأَةَ الصَّالِحَةَ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتْهُ وَإِذَا أَمْرَهَا أَطَاعَتْهُ وَإِذَا غَابَ عَنْهَا حَفِظَتْهُ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1781. (10) [1/559-ఆపరిశోధితం]

ಇಬ್ಬೆ 'ಅಬ್ಯಾಸ' (ರ) ಕಥನಂ: ಈ ಅಯತು ಅಂತೆ: "ವೆಂಡಿ ಬಂಗಾರಾಲನು ಕೂಡಬೆಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಾಪ್ಪಾ ಮಾರ್ಡಂಲ್‌ಬಿರು ಚೆಯನಿ ವಾರಿ ಗುರಿಂದಿ ವ್ಯಾಧರಿತಪ್ಪೆನ ಶಿಕ್ಷಣಂದಿ." (ಅತ್ಯೋಬ್ಪ್ರಾ, 9 : 34-35) ಪ್ರವರ್ತ (ಸ) ಅನುದರಲು ದಾಲಾ ಭಯಪಡ್ಡಾರು. ಅಪ್ಪುಡು 'ಡಂಮರ್' (ರ) ನೇನು ಮೀ ಸಮಸ್ಯನು ಪರಿಪ್ರೇರಿಂದದಾನಿಕಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತಾನು ಅನಿಂದಾರ್ಥಿ ಪ್ರವರ್ತ (ಸ) ವಢಿಕು ವಚ್ಚಿ, "ಒ ಅಲ್ಲಾಪ್ಪಾ ಪ್ರವರ್ತಕ! ಈ ವಾಕ್ಯಂ ವಲ್ಲ ಅನುಧರಲು ದಾಲಾ ಅಂದೇಜನಕು ಗುರಯ್ಯಾರು," ಅನಿ ವಿನ್ಯಾಸಿಂಹಕುನ್ನಾರು. ಅಪ್ಪುಡು ಪ್ರವರ್ತ (ಸ), 'ವಿಂ ಭಯಂಲೆದು, ಅಲ್ಲಾಪ್ಪಾ' (ತ) 'ಜ್ಞಾತೀನು ಮಿಗತ್ತಾ ಧನಾನ್ಯಿ ಪರಿಶುದ್ಧಪರಂಪರ್ತಾನಿಕಿ ವಿಧಿಂದಾಡು. ಮರಿಯು ವಾರಸತ್ಯಾನ್ಯಿ ಮಿಗಿಲಿನವಾರು ಹೊಂದಾಲನಿ ವಿಧಿಂದಾಡು' ಅನಿ ಲೇದಾ ದೀನಿಲಾಂಬಿ ಮರ್ ಪದಾನ್ಯಿ ಪರಿಕಾರು.' ಡಂಮರ್ (ರ) ಸಂತೋಷಂತೋ 'ಅಲ್ಲಾಪು ಅಕ್ಕರ್ ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. ಆ ತರ್ವಾತ ಪ್ರವರ್ತ (ಸ) 'ಡಂಮರ್ತೋ' 'ನೇನು ನೀಕು ಉತ್ತಮಮೈನ ನಿದಿನಿ ಚೂಪಿದ್ದಾನು. ಅದೇಮಿಳಂಬಿ ವಿದೆಯುರಾಲೈನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಿ. ಆಮೆನು ಚೂಸ್ತು ಅತನಿನ್ನಿಂದ ಸಂತೋಷಪರಮತುಂದಿ, ಆದೆಸ್ತ್ವಾ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನಚೇಸ್ತನುಂದಿ, ಅತನು ಉಪಾಧಿ ನಿಮಿತ್ತಂ ಇಂಟಿ ನುಂಡಿ ದೂರಗಾ ಉಂಟಿ ಅತನಿ ಧನ, ಸಂತಾನ, ಗೌರವಮರ್ಯಾದಲನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುಂದಿ."⁴ (ಅಬ್ಯಾಸ ದಾಪ್ರಾದ್)

పునర్వ్యాస దినమున తన నమ్మక ద్రీహంతే పాటు
హజరపుత్తాడు..." (ఆల ఇష్టాన్, 3:161)

4) వివరణ-1781: ఆయుత్ మొత్తం సూర్యా తేచ్చాలో ఇలా ఉంది: "...మరియు ఎవరైతే వెండి, బంగారాన్ని కూడటటి, దానిని అలాపూ మారం లో ఖురుపెటర్లో

١٧٨٢ - [١١] [٥٥٩١] (لم تتم دراسته) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَتْبَةِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "سَيَأْتِيُّكُمْ رُكِيبٌ مُعْضُوْنَ فَإِذَا جَاؤُكُمْ فَرِحُوا بِهِمْ وَخَلُوْبٌ بِهِمْ وَبَيْنَ مَا يَتَعْنُونَ فَإِنْ عَذَلُوا فَلَا نَفِقْهُمْ وَإِنْ ظَلَمُوا فَعَلِيهِمْ وَأَرْضُصُوْهُمْ فَإِنْ تَمَامَ رِكَانِتُمْ رِضاَهُمْ وَلَيُدْعُوا لَكُمْ" رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1782. (11) [1/559- அபரிசீடிதா]

జూబిర్ బిన్ 'అతీక' (ర) కథనం: ప్రవక్త (సు) ఇలా
బోధించారు: ఇక ముందు మీ వద్దకు 'జకాత్ వసూలు
చేయడానికి ఒక చిన్న బృందం వస్తుంది. ప్రజలు
వారిని గురించి చెడుగా భావిస్తారని వాళ్ళు ఆర్హాం
కలిగి ఉంటారు. ఎందుకంటే వారు 'జకాత్ వసూలు
చేయడానికి వస్తారు. మీ ధనం గురించి మిమ్మల్ని
వారు కోరుతారు. వారు మీ దగ్గరకు వస్తు, వారికి
స్వాగతం పలకండి, శుభాకాంక్షలు తెలియ జీయిండి.
మీ ధనాన్నింతా వారి ముందు పెట్టండి, జంతువులు
ఉంటే వారి ముందు నిలబెట్టండి. వారు లెక్క కట్టి వారు
కోరినంత తీసుకోనివ్యండి. ఒకవేళ వారు న్యాయంగా
తీసుకుంటే తమకోసమే తీసుకుంటారు, అంటే
న్యాయంగా వ్యవహారించడం వల్ల వారికి పుణ్యం
లభిస్తుంది. ఒకవేళ వారు అన్యాయంగా వ్యవహారిస్తే
దానికి తగిన శిక్ష వారిపైనే పదుతుంది. వారిని

వారికి బాధాకరమైన శిక్ష గలదనే వార్తను వినిపించు. ఆ దినమున దానిని (జకాత్ ఇష్వర్ని ధనాన్ని) / ఆ వెండి బంగారాన్ని) నరకాగ్నిలో కాల్పించి దానితో వారి నుదురుల మీద, ప్రక్కల మీద మరియు వీపులమీద వాతలు వేయబడతాయి. (అప్పుడు వారితో ఇలా అనబడుతుంది): "ఇదంతా మీరు మీ కొరకు కూడటట్టు కున్నదే, కావున మీరు కూడటట్టుకున్న దానిని చవిచూడండి." అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (అత్తాబ్రహ్మ, 9:34-35)

ఈ అయితు వివరణ స్వాప్తంగా ఉంది. 'జకాత్ చెల్తించని వారు శిక్షలకు గురవుతారు, 'జకాత్ చెల్తించేవారు శిక్షలకు గురి కారు. ఎందుకంటే ఇస్తామీయ పరిభాషలో 'జకాత్ చెల్తించ కుండా ఉండేదే కనీష్ అనబడుతుంది. 'జకాత్ చెల్తించిన తర్వాత ఆ ధనం పరిశుద్ధమై పోతుంది. దాన్ని ఉంచడం థర్య సమ్ముతం. మరణించిన తరువాత థర్యబద్ధంగా హక్కుగుల వారిలో ఆస్తిని పుంచడం జరుగుతుంది. 'ఉమర్ (ర) ప్రశ్నించ డం వల్ల విషయం వివరంగా తల్లిసిపోయింది. ఇంకా ప్రవక్త (స) విదేయురాలైన భార్తను గేపునిదిగా అబివరించారు.

తృప్తిపరచండి, సంతోషపుట్టండి. ఎందుకంటే మీ 'జక్కాత్' అంతా వారి తృప్తి, సంతోషపూర్వమైన ఆధారపడి ఉంది.

عَنْ حَرَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: جَاءَ نَاهِلٌ يَعْنِي مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُصَدِّقِينَ يَأْتُونَا فَيَطْلُبُونَا قَالَ: فَقَالَ: "أَرْضُوا مُصَدِّقِكُمْ وَإِنْ ظَلِمْتُمْ". رَوَاهُ أَبُو ذَرْجَةَ.

1783. (12)[1/560- అపరిశోధితం]

జరీర్ బిన్ 'అబ్దుల్లాహ్' (ర) కథనం: కొందరు పల్లె వాసులు ప్రవక్త (సు) వద్దకు వచ్చారు. వారు ఇలా విన్న వించుకున్నారు, "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! 'జకాత్ వసూలు చేయడానికి అదికారులు మా వద్దకు వస్తు న్నారు, మమ్మల్ని పీడిస్తున్నారు, హింసిస్తున్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త (సు) 'మీరు 'జకాత్ వసూలు చేసో వారిని సంతోష పరచండి, వారు ఎంత అడిగితే అంత ఇచ్చివేయండి'. దానికి వారు, 'ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! వారు మమ్మల్ని పీడించినా, అప్పుడు కూడానా?' మళ్ళీ ప్రవక్త (సు) " 'జకాత్ అదికారులను సంతోష పరచండి. వారు పీడిస్తు న్నారని మీరు అనుకున్నా సరే," అని హితటోద చేసారు. ^౩ (అటూ దాపూద్)

١٧٨٤ - [١٣] [لم تتم دراسته] (٥٦٠/١) وَعَنْ بَشِّيرِ بْنِ الْخَصَّاصِيَّةِ قَالَ: قَاتُلْنَا إِنَّ أَهْلَ الصَّدَقَةِ يَعْذَلُونَ عَلَيْنَا أَفْكَمْ مَنْ أَمْوَالُنَا يَقْرَبُ مَا يَعْتَذِلُونَ؟ قَالَ: لَا إِرْرَأْ وَأَلْوَادُ.

1784. (13) [1/560- அபரிக்டீடிதான்]

బహుర్థ బిన్ 'ఖసా'సియ్యుహ్ (ర) కథనం: మేము
ప్రవక్త (స)ను " 'జకాత్ అధికారులు మమ్ముల్ని
పీడిస్తున్నారు, లెక్కకు మించి 'జకాత్ వసూలు
చేస్తున్నారు, ఇటువంటి పరిస్థితిలో అధిక పరిమా
ణాన్ని మా ధనం నుండి తీసి దాచి పెట్టపచ్చనా," అని
విన్ని విషయకున్నారు. దానికి ప్రవక్త (స), "దాచకండి,"
అని అన్నారు.⁶ (అటూ దాపూర్ద)

5) వివరణ-1783: అంట వారు లక్కుటి 'జకాత్ పూర్తిగా తీసుకుంటారు. కానీ మీరు, వారు మీ నుండి అధికంగా 'జకాత్ వసూలు చేసారని అనుకుంటారు. అయితే వారు ఎక్కు వేపు తీసుకులేదు.

(١٤) [١٤] [لم تتم دراسته] (٥٦٠/١) ١٧٨٥
وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيْجَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْعَامِلُ عَلَى الصِّدَقَةِ بِالْعُقْدِ كَالْغَازِيُّ فِي سَبِيلِ اللهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَالترْمِذِيُّ.

1785. (14) [1/560- آپరిశోదితం]

రా'పే బిన్ 'బిల్'హా(ర)కథనం: ప్రవక్త (స) న్యాయంగా 'జకాత్ వసూలు చేసేవాడు అల్లాహ్ (త) మార్గంలో వెళ్ళిన ముజాహిద్ వంటి వాడు. అతడు తిరిగి తన ఇంటికి చేరు కుంటాడు.⁷ (అటూ దావూద్, తిర్మిజీ)

(١٥) [١٥] [لم تتم دراسته] (٥٦٠/١) ١٧٨٦
وَعَنْ عَمْرُو بْنِ شَعْبَيْنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَا جَلْبٌ وَلَا جَنْبٌ وَلَا ثُوْخٌ صَدَقَاتُهُمْ إِلَّا فِي ذُورِهِمْ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ.

1786. (15) [1/560- آپరిశోదితం]

'అమ్రు బిన్ ము'హాబ్ (ర) తన తండ్రి, తాతుల ద్వారా ఉల్లేఖిస్తున్నారు: ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు, "జలబ్ మరియు జనస్ ధర్మబద్ధం కావు. 'జకాత్ వారి ఇళ్ళ నుండి వసూలు చేయాలి."⁸ (అటూ దావూద్)

మొత్తం ధనాన్ని దాచిపెట్టే ప్రయత్నం చేయగలరు. లేదా అన్యాయం జరుగు తుందని భావించగలరు. అసలు వారిపట్ల అన్యాయం జరగ లేదు. అందువల్ల వారికి దాచిపెట్టే అనుమతి ఇవ్వాల్సారు.

7) వివరణ-1785: అంటే ముజాహిద్ దైవమార్గంలో కృషి చేయడానికి ఇంటినుండి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. అల్లాహ్(త) మార్గంలో జిహ్వా చేస్తూ ఉంటాడు. అతడు ఇంటికి తిరిగి ఎచ్చే వరకు అతనికి లభించినంత పుణ్యం న్యాయంగా ధర్మంగా 'జకాత్ వసూలు చేసే వారికి లభిస్తుంది. అంటే ముజాహిద్ వసూలు చేసేవాడు పుణ్యంలో ఇధ్దరూ సమానులే.

8) వివరణ-1786: జలబ్ రెండు విషయాల్లో అపుతుంది. ఒకటి 'జకాత్లో రెండు గుర్తాల్, 'జకాత్లో జలబ్ అంటే 'జకాత్ వసూలు చేసే తాసీల్లారు ఒకచోట ఉండి ప్రజలను తమ జంతువులను తీసుకొని తన వద్దకు రమ్యాని ఆదేశించటం ప్రవక్త (స) దీన్నుండి వారించారు. ఎందుకంటే దీనిపట జంతువుల యజమానులకు కష్టం కలుగుతుంది. స్వయంగా తాసీల్లారు జంతువులు ఉన్నచోటికి వెళ్ళాలి. అక్కడకు వెళ్ళి 'జకాత్ వసూలు చేయాలి. రెండవ రకానికి చెందిన జలబ్ ఏమిటంటే తన గుర్తం వెనుక ఒక వృక్షిని నియమించడం, అతడు దాన్ని

(١٦) [١٦] [لم تتم دراسته] (٥٦٠/١) ١٧٨٧
وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ اسْتَفَادَ مَالًا فَلَا زَكَةً فِيهِ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ.

وَكَرَ جَمَاعَةً أَنَّهُمْ وَقَوْفَةٌ عَلَى ابْنِ عُمَرَ.

1787. (16) [1/560- آپరిశోదితం]

'అల్లూల్హాహ్ బిన్ 'ఉమర్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: "لَا جَنْبٌ وَلَا زَكَةٌ دُنْدَبَلٌ بَلْ حَلٌ فَرَحَصَ لَهُ فِي تَرْمِذِيٍّ. (తిర్మిజీ)

పాదీసువేత్తలు దీన్ని అల్లూల్హాహ్ బిన్ 'ఉమర్ (ర) అభిప్రాయంగా పెర్మిన్నారు.

(١٧) [١٧] [لم تتم دراسته] (٥٦٠/١) ١٧٨٨

وَعَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ الْعَبَاسَ سَأَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَعْبِيلِ صَدَقَةٍ قَبْلَ أَنْ تَحْلَ: فَرَحَصَ لَهُ فِي ذَلِكَ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَالترْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالدَّارَمِيُّ.

1788. (17) [1/560- آپరిశోదితం]

'అలీ' (ర) కథనం: 'అబ్సాన్ (ర) ఒక సంవత్సరం గడవక ముందే 'జకాత్ చెల్లించడం గురించి సందేహం విస్మయించు కున్నారు. అంటే సంవత్సరం గడవక

కసురుతూ, తోలుతూ ఉంటాడు, అది ముందుకు సాగిపోవాలని. జనస్ అంటే పశువుల యజమాని తన జంతువులను తీసుకొని తన ఇంటి నుండి దూరంగా అడవిలోకి వెళ్ళి పోవటం, దీనిపల్ల తాసీల్లారుకు అక్కడకు చేరటంలో కష్టాలు ఎదురపుతాయి. అందువల్ల ప్రవక్త (స) దీన్ని కూడా వారించారు.

9) వివరణ-1787: అంటే ఎవరైనా నిల్సీత ధనం కలిగి ఉన్నంత మాత్రాన అతనిపై 'జకాత్ విధి కాదు. సంవత్సరం మధ్యలో వారసత్తాపు ఆప్తి లేదా కానుకగా ధనం లభిస్తుంది. ఆ ధనంపై ఒక సంవత్సరం గడిచిన తర్వాత దాన్నిపై 'జకాత్ విధి అపుతుంది. ఈ విషయంలో పండితుల మధ్య భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. నాల్గురు నెలల తర్వాత అతనికి మరో 41 మేకల్లో 'జకాత్ విధి కాదు అని అభిప్రాయ పదుతున్నారు. మార్కి (ర), అటూ హనీఫా (ర) మొదలైన వారు 80, 41లను కలిపి మొత్తం 121 మేకల్లో జకాత్ రెండు మేకలు చెల్లించాలి అని అభిప్రాయ పదుతున్నారు. (వాస్తవం అల్లాహ్ కే తెలుసు)

ముందే 'జకాత్ చెల్లిస్తే ధర్యబడ్డం లేక ధర్య వ్యతిరేకము అని పుశ్చించారు. అప్పుడు పువక్ (స) అనుమతి ఇచ్చారు. అంటే ఒకవేళ నీర్ణిత ధనం కిలిగి ఉన్న ధనవంతుడు సంవత్సరం గడవకముందే 'జకాత్ చెల్లిస్తే' 'జకాత్ స్వీకరించబడుతుంది. (అటూ దావూద్, తెరిక్కిజీ', ఇట్టు మాజ్హ్, దారమి)

(١٨) - [١٨] [لم تتم براسته] (١٧٨٩)

وَعَنْ عَمْرُو بْنِ شَعْبِيْنَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ قَالَ: "أَلَا مَنْ وَلَيَّ بَيْتَهُ لَهُ مَا فَلَيْتَهُ فِيهِ وَلَا يَثْرُكُهُ حَتَّى تَكُُلُّ الصَّدَقَةَ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَالْزَّمَدُ. وَقَالَ: فِي إِسْنَادِهِ مَقْالٌ: لَأَنَّ الْمُثْنَى بْنَ الصَّبَّاحَ صَعِيفٌ.

1789. (18) [1/561-అపరిశోధితం]

'అన్న బిన్ ముఖబ్' (ర) తన తండ్రి తాతుల ద్వారా ఉట్టేఖి స్వన్నారు: పువక్ (స) ప్రసంగించారు, ప్రజలకు హితటోద చేసారు, అందులో ఈ విషయాన్ని కూడా ఇలా పేర్కొన్నారు: "ఎవరైనా అనాధ బాలునికి సంరక్కుడిగా ఉంటే, ఆ అనాధ బాలుని వద్ద నీర్ణిత పరిమాణానికి చేరిన ధనం ఉంటే, ఆ వ్యక్తి ఆ ధనాన్ని వ్యాపారంలో పెట్టాలి, వ్యాపారం చేయకూడా అలా ఉంచరాదు. ఎందుకంటే ప్రతి సంవత్సరం 'జకాత్ చెల్లిస్తూ ఉంటే ఈ 'జకాత్ అతని ధనాన్ని తినిపేస్తుంది.¹⁰ (అటూ దావూద్).

ఈ 'హదీసు' ప్రామాణికతలో భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయని తెరిక్కిజీ' పేర్కొన్నారు. ఎందుకంటే ఈ 'హదీసు' ఉట్టేపున కర్త ముస్లినా బిన్ సబా'హ్ అనర్థుడు.

الفَصْلُ الثَّالِثُ مُعَاذَهُ وَفِي بَارِجَاتِ

(١٩) - [١٩] [متفق عليه] (٥٦١/١)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا تُوفيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتُخْفَفَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَهُ وَكَفَرَ مِنْ كُفَّارَ مِنَ الْعَرَبِ. قَالَ عُمَرُ: يَا أَبَا بَكْرٍ كَيْفَ قَاتَلُتَ النَّاسَ. وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَمْرَتُ أَنْ أَقْاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ". قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَصَمَ مِنِي مَالِهِ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَجَسَابَةُ عَلَى اللَّهِ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَا يَقْاتَلُ مَنْ فَرَقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالرَّكَأَةِ فَإِنَّ

10) వివరణ-1789: ఈ 'హదీసు' పల్ల తెలిసిన విషయం ఏమి ఉంటే నీర్ణిత పరిమాణానికి చేరిన అనాధబాలుని ధనంలో 'జకాత్ విధించబడింది. ఎందుకంటే, ఇది భీదల, అనాధల హక్కు ఈ 'హదీసు'ను హక్కిమ్ ప్రామాణికమైనదిగా పేర్కొన్నారు.

الرَّكَأَةِ حَقُّ الْمَالِ وَاللَّهُ لَوْ مَنْعُونِي عَنَّا كَانُوا يُؤْدِونَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِقَاتَلُوكُمْ عَلَى مَنْعِهَا. قَالَ عُمَرُ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنَّ رَأَيْتُ أَنَّ قَدْ سَرَّ اللَّهُ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقَاتَالِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ.

1790 . (19) [1/561-ఏకీభవితం]

అటూ హుశైర్హ్వ్హ్ (ర) కథనం: దైవపువక్ (స) మరణా నంతరం అటూ బట్ (ర) 'ఖుల్ఫా' అయ్యారు. అతని(ర) పరిపాలనా కాలంలో కొన్ని 'అరబు తెగలు ధర్య తిరస్కా రానికి పాల్పడ్డాయి. ఈ సందర్భంగా 'ఉమర్ (ర), అతని (ర) ముందు దైవపువక్ 'హదీసు'ను పీర్కొంటూ ఇలా అన్నారు. అల్లాహ్ (త) తప్ప వేరొక ఆరాధ్య దేవుడు లేదనీ, ప్రజలు ధృవీకరించనంత వరకు వారితో యుద్ధం చేయమని నాకు ఆదేశించబడింది. కనుక ఎవరయితే ఆ విధంగా ధృవీక రిస్తారో, వారు తమ ధనప్రాణాలను నా నుండి కాపాడు కుంటారు, కాకపోతే ధర్యబడ్డంగా వారి వ్యవహారం అల్లాహ్ (త) మాసుకుంటాడు. అతని విచారణ అల్లాహ్ (త)పై ఉంది. దానికి అటూ బట్ (ర) ఇలా అన్నారు. "అల్లాహ్ సాక్షి! నమూ'హ్, 'జకాత్ ల మధ్య భేదం చూపు వారెపరితో నయినా నేను యుద్ధం చేస్తాను. ఎందుకంటే 'జకాత్ వాస్తవానికి సంపదలో నుండి తీయపలసిన హక్కు అల్లాహ్ సాక్షి! ఒక వేళ వారు గనుక అల్లాహ్ పువక్ (స) కాలంలో ఇస్తూ పచ్చిన ఒక ఒంటే త్రాడు యినా ఇవ్వటానికి నిరాకరిస్తే నేను వారితో తప్ప కుండా పోరాడుతాను. ఆ తర్వాత 'ఉమర్ (ర) ఈ సంఘటన గురించి మాట్లాడుతూ, "అల్లాహ్ సాక్షి! తన మార్గంలో పోరాడటంసం అల్లాహ్ అటూ బట్ హూదయ కవాటాలను తెరిచాడని నేను గ్రహించాను. అప్పుడు అటూ బట్ (ర) అబిస్తోయమ్ సరైనదని నాకు అర్థమయింది అని" అన్నారు.¹¹ (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

11) వివరణ-1790: పువక్ (స) మరణానంతరం కొంతమంది మార్గబ్స్ఫ్టాన్వ్హ్నికి గురయ్యారు. వీరు మూడు రకాలకు చెందిన వారు. 1. కొదరు పూర్తిగా మార్గబ్స్ఫ్టాన్వ్హ్నికి గురయ్యారు. ఇటువంటి వారు మరణశిక్కు అర్ధాలు. పువక్ (స) ప్రమాదం, "ఇస్తామ్ ను త్యజించిన వారిని నరికివేయండి." 2.వ రకానికి చెందినవారు పువక్ (స)ను అంతిమ పువక్గా స్వీకరించబడేరు. ముస్లిమ్ కజ్జు'బ్ను పువక్గా భావించి అతని అనుస రించారు. అయితే వీరు

١٧٩١ - [٢٠] [لم يتم دراسته (١/٥٦١)]
وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَكُونُ كُنْزٌ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ سُجَّاً عَلَى أَقْرَعِ يَقْرَعِ"
أَسْلَاحُهُ وَهُوَ طَلْلَةُ حَتَّى لِفَقْمَةِ أَصَابِعِهِ" (وَأَهْ أَحَدُ

179], (20) [1/56]- അപരിക്ഷോദിച്ചം

అబూ హాస్రేరహ్ (ర) కదనం: ప్రవక్త (సు) ఇలా ప్రవచించారు: తీర్మానిసంనాడు మీలోని 'జక్కత్ చెల్లించివారి ధనం మహు విషణుర్వగా మారి తన యజమానిని వెంటబడు తుంది. అతనివ్రేళ్ళను తన నోట్లోకి తీసుకొని నములుతుంది. (అ'హామద్)

చేతిని ఎందుకు నములు తుందంటే ఆ చేతి ద్వారా
ఆ ధనాని) కూడచెట్టాడు గనక.

وَعَنْ أَبْنَى مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا مِنْ رَجُلٍ لَا يُؤْدِي رَكَأةً مَالَهُ إِلَّا جَاءَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي عَنْقِهِ شُجَاعًا». ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْنَا مصْدَاقَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ: (وَلَا يَحْسِبُنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) ٣- (١٨٠) الآية. رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَالسَّائِدُ، وَابْنُ مَاجَةَ

1792. (21) [1/562- అపరిశోదితం]

'ಅಭ್ಯಂತರ್ಪೂರ್ವ ಬಿನ್ ಮನ್ಸ'ಉದ್ದೇಶ (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವಕ್ತ (ಸ)
ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರವಚಿಂಧಾರು: "ತನ ಧನಂ ನುಂಡಿ 'ಜ್ಕಾತ್
ಚೆಲ್ಲಿಂಚನಿ ವಾಡಿನಿ ತೀರ್ಯದಿನಂ ನಾಡು ಅತನಿ ಧನಾನ್ಯಾ
ಮಹ್ ವಿಪಸರ್ವಂಗ ಮಾರ್ತಿ ಅತನಿ ಮೆಡಲ್ ವೆಯಡಂ

మరణికికు అర్థాలూకారు. 3.వ రకానికి చెందిన వారు 'జకాతీను తీరస్కురించారు. మిగతా ఇస్లామీయ ఆదేశాలన్నింటినీ ఆచరించేవారు. అటూ బకర్ (ర) వారితో యుద్ధం చేయడానికి పూనుకున్నారు. దానికి 'ఉమర్, 'వీరు ముస్లిములు, నమాజ్ ఆచరిస్తున్నారు, ఉపవా సాన్ని పాటిస్తున్నారు, హజ్జ్ చేస్తున్నారు, అందువల్ల వారితో యుద్ధం చేయడం సబుకాడు. వారు ఇస్లామ్ పరిధిలోనే 'ఉన్నారు' అన్నారు. దానికి అటూ బకర్ (ర) వీరు మార్గభ్రష్ట త్వ్యంలో ఉన్నారు. ఎందుకంట 'జకాతీను తీరస్కురిస్తే మనిషి అవిశ్వాసానికి గురవుతాడు. ఒకవేళ ప్రవక్త (స) కాలంలో ఒక మేకపేల్లను ఇచ్చేవారు ఇప్పుడు ఇప్పవక్ పోయినా మరణికికు అర్థాలు. ఇలా ఉడాహరణకు అనడం జరిగింది. అంతేగాని మేకపేల్లను 'జకాతీలో స్వకరించడం జరుగదు.

జరుగుతుంది. ప్రవక్త (స) దీన్ని సమర్పిస్తూ ఈఅయతను పరించారు. "అల్లాహు తన అనుహంతే పుసా దించిన దానిలో లోభంపహించేవారు, తమకది (లోభమ్) మేలైనదని భావించరాదు, వాస్తవానికి అది వారి కొరకు ఎంతో హానికరమైనది. వారు తమ లోభ త్వంతో కూడబట్టినదంతా, తీర్చు దినమున వారి మెడల చుట్టు కట్టబడుతుంది..." (ఆలి ఇమ్రాన్, 3:180). (తిర్కుబీ', ససాయి', ఇబీ) మాజీల్

١٧٩٣ - [٢٢] (ضعيف) (٥٦٢/١)

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى
الله عليه وسلم يَقُولُ: مَا حَالَطَ الرِّزْكَهُ مَلَأُ قَطُّ إِلَّا أَهْلَكَهُ
رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ وَالْبَخَارِيُّ فِي تَارِيخِهِ
وَالْحَمِيْدِيُّ وَرَادَ قَالَ: يَكُونُ قَدْ وَجَبَ عَلَيْكَ صَدَقَهُ فَلَا تُخْرِ
جُهَا فِيهَا الْحَرَامُ الْحَالَلُ. وَقَدْ اخْتَجَ بِهِ مَنْ يَرَى تَعْفُقَ الرِّزْكَهُ
بِالْعَيْنِ هَذَا فِي الْمُنْتَقَى
وَرَوَى الْبَيْهَقِيُّ فِي شَعْبِ الإِيمَانِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ حَبْلَ بْنِ إِسْنَادِهِ
إِلَى عَائِشَةَ. وَقَالَ أَحْمَدُ فِي "حَالَطْ": تَقْسِيرُهُ أَنَّ الرَّجُلَ يَأْخُذُ
الرِّزْكَهُ وَهُوَ مُؤْسِرٌ أَوْ غَنِيًّا وَإِنَّمَا هِيَ لِلْفَرَاءِ.

1793. (22) [1/562-ಬಲಪ್ಪಾನಂ]

'ఆయుష్మా' (ర) కథనం: పువక్త(స) ఇలా
అంటూణండగా నేను విన్నాను, "ఏ ధనంలో 'జకార్త'
కలసి పోతుందీ అది, ఆ ధనాన్ని నాశను చేస్తుంది.
(బు'బ్రారీ, 'హూమ్మెదీ, పోప'యూ).

ఒక ఉల్లేఖనంలో ఇది అధికంగా ఉంది. ఏ ధనంలో 'జకాత్' విధి అయిందీ, అందులో నుండి 'జకాత్' చెల్లించబడ కుండా ఇంకా దానిలోనే కలని ఉంటే ఈ 'జకాత్' ఆ ధనాన్ని నాశనం చేస్తుంది. ఎందుకంటే 'జకాత్' ఇవ్వక పోవడం నిషిద్ధం. ఈ అధర్మ సంపాదన. ధర్మ సంపాదనతో కలని ఉంటే వినాశనం తప్పదు. ఈ 'హాదీసు' ద్వారా వీరు 'జకాత్'కు డబ్బుతో సంబంధం ఉందని భావించారు. ఈ విధంగానే మున్తుల్లాలో ఉంది. బైసాఫీ-పుంబిల్ ఈమాన్లో అ'హామద్ బిన్ 'హంబల్ ద్వారా 'ఆయి'పుహ్ (ర) పరకు ఉల్లేఖించారు.

ఇమామ్ అ'హామద్ ఈ 'హాదీసు'ను గురించి ఇలా విపరిణామాన్ని చూస్తున్నాడు. దనపంతులై ఉండి కూడా 'జకాత్' తీసుకునే వృక్తి, ఆ 'జకాత్' ధనాన్ని తీంటే అధర్మ సంపాదనను తన దనంతో కలుపుతాడు. ఏ ధనంలో 'జకాత్' ధనం కలనిపోతుందీ, ఆ ధనం సర్వాశనం

అయిపోతుంది. ఎందుకంటే 'జకాత్కు అర్థాలు పేదలు, అగత్యపరులు.

١- بَابُ مَا يَحِبُّ فِيهِ الرَّكَأَةُ

1. 'జకాత్ ను విధిచేసే విషయాలు

1. పెండి, బంగారాలు నిరీత పరిమాణానికి చేరి సంవత్సరం గడిస్తే, వాటిపై 'జకాత్ తప్పనిసరి అవుతుంది.

2. పెండి, బంగారాల్లో, వ్యాపార సామార్గిపై, ఆహార ధాన్యాలు, పశువులు మొదలైన వాటిపై, కావలసిన పరతులన్నే ఉంటే, 'జకాత్ తప్పనిసరి అవుతుంది.

3. ఒంటెలు, ఆపులు, మేకలు, గోర్రెలు, నిరీత పరిమాణానికి చేరి, వాటిలో కావలసిన పరతులన్నే ఉంటే 'జకాత్ తప్పనిసరి అవుతుంది. పంటల్లో, ఆహారధాన్యాల్లో కూడా అని నిరీత పరిమాణానికి చేరితే వాటిలో కూడా 'జకాత్ ఉంది. నివసించే ఇళ్ళల్లో, వాడుకునే వస్తువుల్లో, వాహనాల్లో, సీవచేసే జంతువుల్లో పనిచేసే సీవకుల్లో 'జకాత్ లేదు. వీటి కారణాలు ముందున్నాయి.

الفَصْلُ الْأُولُونَ

1 [] (متفق عليه) (٥٦٣/١) - ١٧٩٤

وَعَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسَةً أُوْسُقَ مَنْ الشَّرِّ صَدَقَةٌ وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ أُوْاقَ مَنْ الْوَرْقِ صَدَقَةٌ وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ دُونِ مَنْ إِلَيْهِ صَدَقَةٌ". متفق عليه.

1794. (1) [1/563 - ఏకీభవితతం]

అటూ స'బూద్ 'బుద్ది' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: "బుద్దూరాల్లో, 5 వసుఖుల కన్నా తక్కువగా ఉన్న వాటిలో సురఘమ్, 'జకాత్ లేదు, 5 ఊఖియాల కంటే తక్కువగా ఉన్న పెండిలో జకాత్ లేదు. 5 కంటే తక్కువగా ఉన్న ఒంటెలలో 'జకాత్ లేదు.¹² (బు'బూర్, ముస్లిమ్)

(12) నివరణ-1794: ఒక వసభ అరవై సాలలు ఉంటుంది. ఒక 'సాల' 2 సేర్ల 10 ½ చట్టకు ఉంటుంది. ఒక వసభ 4మస్త 6 చట్టకులు ఉంటుంది. 5 వసభలు 20 మస్త 1 సేరు 6 చట్టకులు ఉంటుంది. వర్షం వల్ల పెండె పంటలో 10వ భాగం జకాత్ ఇవ్వాలి. అంటే 20 మస్తలో 2 మస్తలు ఇవ్వాలి. నుయ్య ద్వారా, శ్రమ ద్వారా నీరు అందిస్తే 20వ భాగం ఇవ్వాలి. అంటే కేవలం 1మస్త ఇవ్వాలి. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: "ఆకాశం

٢] [(متفق عليه) (٥٦٣/١) - ١٧٩٥
وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ صَدَقَةٌ إِلَّا عَبْدِهِ وَلَا فِي فِرَسِهِ". متفق عليه.

وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ: "لَيْسَ فِي عَبْدِهِ صَدَقَةٌ إِلَّا صَدَقَةُ الْبَطْرِ".

1795. (2) [1/563 - ఏకీభవితతం]

అటూ హస్తర్వో (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ముస్లిమ్పై అతని బానిసల, గుర్రాల విషయంలో 'జకాత్ లేదు,

ద్వారా, నీటి ఊటల ద్వారా, లేదా దానంతట అదే నీళ్ళు కలదిగా ఉన్న పంటల్లో 10వ వంతు జకాత్ చెల్లియటబడుతుంది. నుయ్య ద్వారా, నీళ్ళ తోడటం ద్వారా పండిన పంటల్లో 20వ వంతు జకాత్ ఉంది. అంటే వర్షం, నదులు, కాలువల వల్ల లేదా చెరువులు దానంతట అదే తడిగా ఉండటం వల్ల పండిన పంటల్లో 10వ వంతు, బాపుల ద్వారా, కరంటు ద్వారా, శ్రమ ద్వారా పండిన పంటల్లో ఇరవయ్యా వంతు 'జకాత్ ఉంది. జీన్నలు, గోదుమలు, ధాన్యం, వేరుశనగ, కందిపస్తు, మసూర్, బ్లూబురం, కీన్సిమ్సల నిరీత పరిమాణం, 20 మస్త దాని కంటే తక్కువ ఉన్న వాటిలో 10వ వంతు లేదా పంటల్లో, ఆహార ధాన్యాల్లో ఈ పరతులు ఉంటే 10వ వంతు 'జకాత్ విధి అవుతుంది. అల్లాహ్ అదేశం: పంట హక్కును దాని కోసి సమయాన్ని చెల్లియండి. మీ కోసం భూమి సుండి పండించబడిన పంటల్లో సుండి అల్లాహ్ మార్గంలో ఖిర్మ చేయండి. ఈ రెండు ఆయతుల వల్ల 10వ వంతు విధి అని తెలుస్తుంది. 10వ వంతు కోసం శ్రమతే కూడిన భూమి అవసరం లేదు. రెండు రకాల భూముల్లోనూ 10వ వంతు మాత్రమే విధి. 'హదీసు' వాక్యాల, ద్వారా ఈ విషయం అర్థమపుతుంది.

1 ఊఖియా = 40 దిర్హములు అవుతాయి. 5 ఊఖియాలు = 200 దిర్హములు అవుతాయి. 1 దిర్హమ మిన్హాల్కి 7/10 అవుతుంది. 1 మిన్హాల్ 4½ మాపాలు అవుతుంది. 12 మాపాలు 1 తులం అవుతుంది. 1 తులం = 11.66 రూములు. 200 దిర్హములకు 52½ తులాలు ఉంటుంది. 52½ తులాలకు జకాత్ 40వ వంతు 1 తులం 4 మాపాలు ఉంటుంది. భారత కర్నీ ప్రకారం 52½ ప్రెసలు అవుతాయి. 52½ ప్రెసలకు 1 రూపాయిలు 5 అణాలు 'జకాత్ అవుతుంది. 100 రూపాయిలకు 2½ రూపాయిలు అవుతాయి. ఇందులోనే చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి.

କାନି ସଦବିତୁଳ୍ ପିତ୍ର ଉଂଦି ଅନି ପ୍ରବଚିଂଦାରୁ.¹³
(ବୁ'ହାରୀ, ମୁସ୍ଲିମ)

وَعَنْ أَنْسٍ: أَنَّ أَبَا بَكْرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَتَبَ لَهُ هَذَا الْكِتَابَ لَمَّا
جَهَّمَ إِلَى الْبَحْرِيْنِ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هَذِهِ فَرِيْضَةُ
سَدَقَةِ الْتَّيْرِ فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
سَلَتِيْنِ وَالَّتِي أَمْرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا رَسُولُهُ فَمَنْ سُلِّمَ مِنْ
سَلَتِيْنِ عَلَى وَجْهِهَا فَلِيُطْعَمَهَا وَمَنْ سُلِّمَ فَوْقَهَا فَلَا يُطْعَمُ: فِي
بَعْدِ وَعْشَرِيْنِ مِنَ الْأَيَّلِ فَمَا دُونَهُ مِنَ الغَنْمِ مِنْ كُلِّ حَمْسَ شَاةٌ.
ذَلِكَ لِغَلَّتِ خَمْسًا وَعَشْرَ نَبْرَاءَ الْمِنْدَبِ، وَتَلَاثَتِنَ قَفْنَهَا بَنْتُ مَخَاضِ

الآنَىٰ فَإِذَا بَلَغْتُ سِنًا وَتَلَاثِيَنَّ إِلَى خَمْسٍ وَارْبَعِينَ فَقُبِّلَهَا بِنُتْ
الْبَلْوُنَ الْأَنَىٰ فَإِذَا بَلَغْتُ سِنًا وَأَرْبَعِينَ إِلَى سِتِّيَنَ فَقُبِّلَهَا حَفَّةً طَرْوَقَةً
الْجَمَلِ فَإِذَا بَلَغْتُ وَاحِدَةً وَسِتِّيَنَ إِلَى خَمْسٍ وَسِبْعِينَ فَقُبِّلَهَا
جَدَعَةً فَإِذَا بَلَغْتُ سِنًا وَسِبْعِينَ إِلَى تِسْعِينَ فَقُبِّلَهَا حَثَانَ طَرْوَقَةً
بَلَغْتُ أَحْدَى وَسِعْيَنَ إِلَى عَشَرِيَنَ وَمَائَةً فَقُبِّلَهَا حَثَانَ طَرْوَقَةً
الْجَمَلِ فَإِذَا رَادَتْ عَلَى عَشَرِيَنَ وَمَائَةً فَقِيْ كُلُّ أَرْبَعِينَ بِنُتْ
الْبَلْوُنَ وَفِي كُلِّ حَمْسِيَنَ حَفَّةً وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِلَّا أَرْبَعُ مِنَ الْأَلْبَلِ
فَقِيْنَ فِيهَا صَدَقَةً إِلَّا أَنْ شَاءَ رَبُّهَا فَإِذَا بَلَغْتُ حَمْسًا فِيهَا شَاهَةً
وَمَنْ بَلَغْتُ عِنْدَهُ مِنَ الْأَبْلِ صَدَقَةً الْجَدَعَةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَدَعَةً
وَعِنْدَهُ حَقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحَقَّةُ وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاهَيْنَ أَنْ
أَسْتَيْسِرَتَا لَهُ أَوْ عَشَرِيَنَ دِرْهَمًا وَمَنْ بَلَغْتُ عِنْدَهُ صَدَقَةً الْحَقَّةِ
وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ الْحَقَّةُ وَعِنْدَهُ الْجَدَعَةُ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْجَدَعَةُ وَيُعْطَيْهِ
الْمُصَدَّقَ عَشَرِيَنَ دِرْهَماً أَوْ شَاهَيْنَ وَمَنْ بَلَغْتُ عِنْدَهُ صَدَقَةً
الْحَقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ إِلَّا بِنُتْ الْبَلْوُنَ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بِنُتْ الْبَلْوُنَ
وَيُعْطَيْهِ مَعَهَا شَاهَيْنَ أَوْ عَشَرِيَنَ دِرْهَماً وَمَنْ بَلَغْتُ صَدَقَةً بِنُتْ
الْبَلْوُنَ وَعِنْدَهُ حَقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحَقَّةُ وَيُعْطَيْهِ الْمُصَدَّقَ عَشَرِيَنَ
دِرْهَماً أَوْ شَاهَيْنَ وَمَنْ بَلَغْتُ صَدَقَةً بِنُتْ الْبَلْوُنَ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ
وَعِنْدَهُ بِنُتْ مَخَاضٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بِنُتْ مَخَاضٌ وَيُعْطَيْهِ مَعَهَا
عَشَرِيَنَ دِرْهَماً أَوْ شَاهَيْنَ وَمَنْ بَلَغْتُ صَدَقَةً بِنُتْ مَخَاضٌ
وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ بِنُتْ الْبَلْوُنَ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ وَيُعْطَيْهِ الْمُصَدَّقَ
عَشَرِيَنَ دِرْهَماً أَوْ شَاهَيْنَ قَاتِلٌ لَمْ تَكُنْ عِنْدَهُ بِنُتْ مَخَاضٌ عَلَى
وَجْهِهَا وَعِنْدَهُ ابْنُ الْبَلْوُنَ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ وَلَيْسَ مَعَهَا سَيِّعٌ وَفِي
صَدَقَةِ الْعَلَمِ فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عَشَرِيَنَ وَمَائَةً

شَاهَةٌ فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةً إِلَى مِائَتَيْنِ فَفِيهَا شَاتَانُ. فَإِنْ زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا تَلَاثُ شَيَاهٌ. فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مَائَةٍ شَاهٌ. فَإِذَا كَانَتْ سَالِمَةُ الرَّجُلُ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينِ شَاهًةً وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَسْأَءَ رَبِّهَا. وَلَا تُخْرُجُ فِي الصَّدَقَةِ هَرَمَةً وَلَا دَاتُ عَوْرَ وَلَا تَيْسَ إِلَّا مَا شَاءَ الْمُصَدِّقُ. وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَرْفَقٍ وَلَا يُغَرِّقُ بَيْنَ مُجْمَعٍ حَسَيْةَ الصَّدَقَةِ وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيلَيْنِ فَإِنَّهُمَا يَتَرَاجِعُانِ بَيْنَهُمَا بِالسَّوَيَّةِ. وَفِي الرَّقَّةِ رُبُعُ الْعَشْرِ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ إِلَّا سَعْيَيْنِ وَمِائَةً فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يَسْأَءَ رَبِّهَا. رَوَاهُ الْبَحْرَارِيُّ.

1796. (3) [1/563 - దృఢం]

అన్న (ర) కథనం: అబూ బకర్ (ర) అతన్ని బహుర్వే
గవర్నర్గా నియమించి పంపినప్పుడు ఇలా
ఆదేశపుత్రాన్ని త్రాసి అతనికి ఇచ్చారు. "అనంత కరుణ
మయుడు, అపార కృపాశిల్యడైన అల్లాహ్ ఏరుతో,
ప్రవక్త (స) ముస్లిములపై విధించిన 'జకాత్ వివరణ
ఇది. ఇంకా అల్లాహ్(త) దీన్ని గురించి తన ప్రవక్తను
ఆదేశించి ఉన్నాడు. అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (స)
ఆదేశాల కనుగణంగా ముస్లిముల నుండి
'జకాత్ కోరితే ముస్లిములు 'జకాత్ చెల్లించాలి. ఒకవేళ
నీటిత్ జకాత్ కంటే ఎక్కువ కోరితే ఇవ్వారాదు. 24 లేదా
అంతకంటే తక్కువగా ఉన్న ఒంటెల్లో మేకలు ఈ క్రింది
ప్రకారంగా ఇవ్వాలి. అంటే 5 ఒంటెలు ఉన్నవారు 1
మేక చెల్లించాలి, 10 ఒంటెలు ఉంటే 2 మేకలు ఇవ్వాలి,
ఒకవేళ 15 ఒంటెలు ఉంటే 3 మేకలు చెల్లించాలి,
ఒకవేళ 20 ఒంటెలు ఉంటే 4 మేకలు చెల్లించాలి, ఇలా
24 వరకు. ఒకవేళ 25 ఒంటెలు ఉంటే 25 నుండి 35
బంటెల వరకు 1 సంవత్సరం నిండిన ఆడ ఒంటెను
చెల్లించాలి. 36 నుండి 45 వరకు 2 సంవత్సరాలు
నిండిన ఆడ ఒంటే చెల్లించాలి. మరియు 46 నుండి 60
వరకు 3 సంవత్సరాలు నిండిన ఒంటెను చెల్లించాలి. 61
నుండి 75 వరకు 4 సంవత్సరాలు నిండిన ఒంటెను
చెల్లించాలి. 76 నుండి 90 వరకు 2 సంవత్సరాలు
నిండిన, 2 ఒంటెలు చెల్లించాలి. 91 నుండి 120 వరకు
3 సంవత్సరాలు నిండిన 2 ఒంటెలు చెల్లించాలి. 120
కంటే అదికంగా ఉంటే ప్రతి 40కి, 2 సంవత్సరాలు
నిండిన, ప్రతి 50లో 3 సంవత్సరాలు నిండిన ఒంటె
చెల్లించాలి. ఎవరి దగ్గరైనా కేవలం 4 ఒంటెలు మాత్రమే
ఉంటే అందులో 'జకాత్' లేదు. ఒకవేళ యజమాని తన
సంతోషపుతో ఇస్తే అది వేరే సంగతి. ఒంటెలు 5 అయితే

13) వివరణ-1795: అంటే స్వామీనం ఉన్న బానిసలు, వాహనాలు, గుర్తాల్చో 'జకాత్' లేదు. అయితే ముస్లిమ్ బానిసల తరఫున సదభి పిత్త తప్పనిసరి విధి. ఒకవేళ బానిసలు, గుర్తాలు వ్యాపారానికి చెందినష్టతే, అవి నిరీత పరిమాణానికి చేరి ఉన్టాయి.

1మేక ఇవ్వాలి. ఒకవేళ ఎవరి పైన అయినా 4 సంవత్సరాలు నిండిన ఒంట తప్పని సరిఅయి, అతని దగ్గర అది లేక, 3సంవత్సరాల ఒంట మాత్రమే ఉంటే ఆ మూడు సంవత్సరాల ఒంటనే స్వీకరించడం జరుగుతుంది. ఒకవేళ సాధ్యం అయితే దానితో పాటు 2 మేకలు కూడా తీసు కోవడం జరుగుతుంది. ఒకవేళ ఒకవేళ మేక లేకుంటే 20 దిద్దుములు స్వీకరించ బడతాయి. ఎవరిపైన అయినా 3సంవత్సరాల ఒంట తప్పనిసరి అయి, అది లేక దానికి బదులు 4సంవత్సరాల ఒంట ఉంటే 4సంవత్సరాల ఒంటనే స్వీకరించడం జరుగు తుంది. ఆ అధిక చెల్లింపునకు బదులు 'జకాత్ వసూలు చేసేవారు 2మేకలు ఇవ్వాలి. లేదా 20 దిర్హములు తిరిగి చెల్లించాలి. ఒకవేళ ఎవరివద్దమైనా 3 సంవత్సరాలు నిండిన ఒంట తప్పనిసరి అయి వారి వద్ద దానికి బదులు 2సంవత్సరాల ఒంట ఉంటే దాన్ని స్వీకరించడం జరుగుతుంది. దానితోపాటు 'జకాత్ చెల్లించే వాడు 2మేకలు లేదా 20దిద్దులు చెల్లించాలి. ఒకవేళ ఎవరికైనా 2సంవత్సరాల (బింతె లభూన్) ఒంట తప్పని సరి అయి అది లేక దానికి బదులు 3 సంవత్సరాల (హిఫ్ఫ్) ఒంట ఉంటే, దాన్నే 'జకాత్గా స్వీకరించడం జరుగుతుంది. 'జకాత్ వసూలు చేసేవారు అతనికి 20 దిర్హములు లేదా 2మేకలు తిరిగి ఇవ్వాలి. ఒకవేళ ఎవరి పైనైనా 2 సంవత్సరాల ఒంట తప్పనిసరి అయితే అది అతని వద్ద లేక దానికి బదులుగా 1సంవత్సరం (బింతె మఖాన్) నిండిన ఒంట ఉంటే దాన్నే స్వీకరించడం జరుగుతుంది. 'జకాత్ తీసుకునే వారు దానికి బదులు 20 దిర్హములు లేదా 2మేకలు ఇవ్వాలి. ఒకవేళ ఎవరిపైనైనా 1సంవత్సరం నిండిన ఒంట తప్పనిసరి అయితే అది అతని వద్ద లేక 2సంవత్సరాల ఒంట ఉంటే దాన్నే స్వీకరించడం జరుగుతుంది. 'జకాత్ స్వీకరించే వారు అతనికి 20 దిర్హములు లేదా 2మేకలు చెల్లించాలి. ఒకవేళ అతని వద్ద 1సంవత్సరం నిండిన ఆడ ఒంట లేదా దానికి బదులు 2సంవత్సరాల ఒంట ఉంది. దాన్నే స్వీకరించడం జరుగుతుంది. ఇంకెమీ ఇవ్వునపుండం లేదు.

మేకల 'జకాత్' ఈ విధంగా చెల్లించడం జరుగుతుంది. ఒకవేళ ఈ మేకలు అడవిలో మేసేవి అయితే 40 నుండి 120 వరకు, 1మేకను 'జకాత్గా చెల్లించాలి.

ఒకవేళ 121 నుండి 200 మేకల వరకు ఉంటే 2మేకలు 'జకాత్గా ఇవ్వాలి. 200 నుండి 300 వరకు 3మేకలు, 'జకాత్గా చెల్లించాలి. 300 కన్నా ఎక్కువ ఉంటే ప్రతి100కు ఒకమేక 'జకాత్గా చెల్లించాలి.

అయితే అడవిలో మేస మేకలు, నీర్ణీత సంఖ్య కంటే తక్కువగా ఉంటే వాటిలో 'జకాత్ విధికాదు. ఒకవేళ యజమాని అదనపు సత్కార్యంగా ఇవ్వదలచుకుంటే అది వేరే సంగతి. 'జకాత్లో ముసలి జంతువు, లోపం ఉన్నది, మగ జంతువు స్వీకరించబడదు. ఒకవేళ 'జకాత్ వసూలు చేసే వారు స్వీకరించదలిస్తు స్వీకరించగలడు. వివిధ రకాలకు చెందిన జంతువులను ఒకచోట ఉంచరాదు. అనేకమంది యజమానుల జంతువులను సంఖ్య పూర్తిచేయడానికి ఒకచోట కలిపి ఉంచరాదు. అదేవిధంగా 'జకాత్ చెల్లించే భయంతే జంతువులను వేరువేరుగా విడుదీయరాదు. ఇద్దరు భాగస్వాముల మధ్య ఉన్న జంతువులపై 'జకాత్ విధి అయితే 'జకాత్ స్వీకరించడం జరుగుతుంది. దాన్ని వారిద్దరూ పంచుకుంటారు. వెండిలో 1/40వంతు, ఒకవేళ 200 దిర్హములు పూర్తిగా లేక కేవలం 190 దిర్హములు ఉంటే 'జకాత్ విధికాదు. కానీ యజమాని తన సంతోషం కోసం అదనపు సత్కార్యంగా ఇవ్వపచ్చను.¹⁴ (బుభారీ)

14) వివరణ-1796: ఈ కలిపివేతలను, తీసివేతలను మాలిక తన పుస్తకం అయిన మువ' 'త్తా ఇమామ్ మాలికలో ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు. ముగ్గురు వ్యక్తులకు 40 చౌప్పున మేకలు ఉన్నాయి. ప్రతి ఒక్కరూ ఒక్కొక్క మేకను చెల్లించాలి. 'జకాత్ స్వీకరించేవారు వస్తు ఈ ముగ్గురూ తమ మేకలనూ ఒకచోట కలిపి ఉంచడం పల్ల వారిపై ఒక మేకను చెల్లియడం తప్పనిసరి అపుతుంది. ఈ విధంగా ఇద్దరు భాగస్వాముల వ్యాపార సామగ్రిలో అంటే 201 మేకలు ఉంటే వారిపై మూడు మేకలు విధిలపుతాయి. ఒకవేళ వారు 'జకాత్ తాసిల్లారు వచ్చి నప్పుడు వేరుచేసివేస్తే 2 మేకలో 'జకాత్గా తప్పనిసరి అపుతాయి. దీన్నుండి వారించడం జరిగింది. ఇది అల్లాహ్ పాప పట్ల మోసం అపుతుంది. అల్లాహ్ పాక్ మీంచుగాక! అల్లాహ్ పాక్ అన్నీ తెలుసు. సాయి'ముహ్ అంటే అడవిలో మేసే వ్యాపార సామగ్రిగా ఉన్న మేకలు. నీర్ణీత సంఖ్యకు చేరితే వాటిలో 'జకాత్ విధించబడుతుంది. మేకలు ఇంట్లో పాలుత్రాగటానికి,

[٤] (صحيح) (٥٦٥/١) - ١٧٩٧

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّمَا سَقَتِ السَّنَاءُ وَالْعَيْنُ أُوْ كَانَ عَرَيْاً الْعُشْرُ. وَمَا سُقِيَ بِالنَّلْضَحِ نِصْفُ الْعُشْرِ". رَوَاهُ الْبَخْارِيُّ .

1797. (4) [1/565-දුයේද]

ఈ(టె) 'ఉమర్' (ర) కదనం: ఏ భూములైతే వర్షపు నీటితే లేక పారే సెలయెటి నీటితే లేక నది సమీపంలో ఉండి నీటి పారుదల లేకుండానే సాగుబడి అవుతాయా, వాటి పంటలో 10వ వంతును, ఏ భూములైతే మొట మొదలైన వాటిద్వారా, దను వెచ్చించి సాగు చేయబడతాయా వాటి పంటలో 20వ వంతును 'జකාත්గా చెల్లించాలి అని మహాపువక్' (స) పుపచించారు.¹⁵ (టె)

[٥] (متفق عليه) (٥٦٥/١) - ١٧٩٨

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَعْجَمَاءُ جُرْحُهَا جَبَارٌ وَالْبُتْرُ جَبَارٌ وَالْمَعْنُونُ جَبَارٌ وَفِي الرَّكَازِ الْحُمْسُ".

1798. (5) [1/565-ఏకීబవితం]

అటూ హర్షర్వ్యా (ర) కదనం: పువక్ (స) ఇలా పుపచించారు: "జంతువును గాయపరిచితే నష్టపరిహరం లేదు. బావిలో పడి మరణించినా, బావి తుప్పుతూ ఎవర్నా మరణిస్తే నష్టపరిహరం లేదు, గనులు తుప్పుతూ చనిపోతే నష్టపరిహరం లేదు. గుఫ్పనిధి దోరికితే అందులో నుండి ఐదవ వంతు

సమాజ సంక్షేమనిధికి (బ్లైటల్ మాల్ కు) ఇవ్వాలి.¹⁶
(బు'భారీ, ముస్లిమ్)

الفصل الثاني

[٦] (ضعيف) (٥٦٥/١) - ١٧٩٩

عَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "فَذَهَبَ عَوْثُ عَنِ الظَّبَابِ وَالرَّقْبَقِ فَهَاهُوا صَدَقَةُ الرَّقْبَقِ: مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينِ دِرْهَمًا دِرْهَمٌ وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةَ شَيْءٍ قَدِيمًا بِلْعَتْ مِائَتِينَ فَقِيهَا حَسْنَةُ دِرْهَمٍ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدُ .
وَفِي روَايَةِ لَأَبِي ذَوْلَادَ عَنِ الْحَارِثِ الْأَعُورِ عَنْ عَلَيِّ قَالَ: زُهَيْرُ أَحْسِبَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: "هَاتُوا رِبْعَ الْعُشْرَ مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينِ دِرْهَمًا دِرْهَمٌ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ شَيْءٌ حَتَّى تَتَمَّ مِائَتِي دِرْهَمٍ. فَإِذَا كَانَتْ مِائَتِي دِرْهَمٍ فَقِيهَا حَسْنَةُ دِرْهَمٍ. فَمَا زَادَ فَعَلَى حِسَابِهِ لَكُمْ. وَفِي الْعِنْمَ فِي كُلِّ أَرْبَعِينِ شَيْءًا شَيْءًا إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةَ: فَإِنْ رَأَدْتُ وَاجْهَةَ هَشَّاتَانِ إِلَى مِائَتِينَ. فَإِنْ رَأَيْتُ فَتَلَاثَ شَيْءَيْهِ إِلَى ثَلَاثَمَائَةَ: فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثَ مِائَةَ فَقِيهِ كُلِّ مِائَةٍ شَيْءًا: فَإِنْ لَمْ تَكُنْ إِلَّا سَبْعُ وَتِلْلَاتُونَ فَلْيُسْعِيَ عَلَيْكَ فَقِيهَا شَيْءٌ. وَفِي الْبَقْرِ: فِي كُلِّ ثَلَاثَيْنِ تَبَعْ. وَفِي الْأَرْبَعِينِ مُسْبِنَةً. وَلَيْسَ عَلَى الْعَوَامِلِ شَيْءٌ".

1799. (6) [1/565- బలహీనం]

'అలీ' (ర) కదనం: పువక్ (స) ఇలా పుపచించారు: "నేను వ్యాపార సామగ్రి కాని గుర్తాలపై, బానిసులపై 'జకාత' తేల గించి వేసాను. వెండి 200 దిర్హమ్మలు ఉంటే దానిపై 'జකාత' తేసుకురండి. ప్రతి నల్కై దిర్ హముల్లో నుండి ఒక దిర్హమ్, ఇంకా ఒకవేళ 190

మేక ఇంటివద్దనే ఉండి దానికి మేత కొనిపెడుతున్న ట్లైట్ అది సాయి'మహ' కాదు, అందులో 'జකාత' లేదు.

15) వివరణ-1797: అంటే వర్షం ద్వారా, నదుల ద్వారా, చెరువుల ద్వారా పండే పంటల్లో నుండి 10వ వంతు 'జකාత' ఇవ్వాలి. 'ఉమర్' భూమి అంటే నీటి గుంటల ద్వారా పండే పంటల భూమి. 'ఆసూర్ అంటే వర్షపు నీరు నిలిచి ఉన్న గుంటలు అని అర్థం. కొదరు తడి భూమి అని అభివృయిపుడుతున్నారు. ఈ విధంగా శ్రమ కష్టం ఉండదు, అందుపల్లే ఇందులో 10వ వంతు 'జකාత' విధి అవుతుంది. బాపుల ద్వారా చ్ఛాల ద్వారా, కరెంటు ద్వారా పండే పంటలో 20వ వంతు 'జකාత' చెల్లించాలి. 'ఉమర్' భూమి అంటే నీటి గుంటల ద్వారా పండే పంటల భూమి. 'ఆసూర్ అంటే వర్షపు నీరు నిలిచి ఉన్న గుంటలు అని అర్థం. కొదరు తడి భూమి అని అభివృయిపుడుతున్నారు. ఈ విధంగా శ్రమ కష్టం ఉండదు, అందుపల్లే ఇందులో 10వ వంతు 'జකාత' విధి అవుతుంది. బాపుల ద్వారా చ్ఛాల ద్వారా, కరెంటు ద్వారా శ్రమ, ఖర్చు రెండు ఉంటాయి. అందుపల్లే ఇందులో 20వ వంతు 'జකාత' చెల్లించాలి.

16) వివరణ-1798: అంటే ఒకవేళ జంతువు యజమాని ప్రమేయం లేకుండా ఎవరిస్తే గాయపరిస్త లేదా నష్టపరిస్త యజమానిపై ఎటుంటి నష్టపరిహారమూ లేదు. అది తమా పణకు తగినది. ఎందుకంటే జంతువుపై ఎటుంటి బాధ్యత లేదు. ఎవరైనా కూలివాడ్చై పెట్టి బావి తుప్పిస్తున్నారు. ఆ కూలివాడు అందులో పడి మరణించాడు. అయితే బావి తుప్పిస్తున్న వారిపై ఎటుంటి నష్టపరిహారమూ లేదు. అదే విధంగా ఎవరైనా బంగారం, వెండి, ఇనుప గనుల్లో పనిచేస్తూ చనిపోతే యజమానిపై ఎటుంటి నష్టపరిహారమూ లేదు. ఒకవేళ ఎవరికైనా గుఫ్పనిధి దోరికితే అందులో నుండి ఐదవ వంతు సమాజ సంక్షేమనిధికి చెల్లించాలి. నాలుగు వంతులు దోరికిన వానికి లభిస్తుంది. రికాట్ అంటే అజ్ఞాన కాలంలో పాతి పెట్టటండి ఉన్న నిధులు. ఇరాట్ ప్రజలు రికాట్ అంటే గనులుగా పేర్కొంటారు.

దిర్హములు ఉంటే వాటిపై జకాత్ విధి కాదు. 200 దిర్హములు ఉంటే వాటిలో నుండి 5 దిర్హములు 'జకాత్ తప్పనిసరి. (తిర్కుజీ', అటూ దాపూద్)

అయితే అటూదాపూద్లోని మరొ ఊల్ఫ్భవనంలో ఇలా ఉంది: పువక్ (స) ఇలా ప్రవచించారు: "మీరు 1/40 వంతు 'జకాత్ చెల్లించండి. అంటే ప్రతి నలబై దిర్హముల్లో ఒక దిర్హమ. 200 దిర్హముల కంటే తక్కువ ఉంటే వాటిలో 'జకాత్ లేదు. పూర్తిగా రెండు వందల దిర్హములు ఉంటే వాటిలోనుండి 5 దిర్హములు 'జకాత్ ఇవ్వటం తప్పనిసరి. 200 కంటే విధంగా అధికం అయితే ఆ విధంగా 'జకాత్ తీసుకోవటం జరుగుతుంది.

మేకల్లో ప్రతి 40 మేకలకు 1మేక 'జకాత్గా చెల్లించాలి. ఇలా 120 మేకల వరకు. 121 మేకల నుంచి 200 మేకల వరకు 2 మేకలు 'జకాత్గా చెల్లించాలి. వాటిక్కన్నా ఒకటి అధికంగా ఉంటే 300 మేకల వరకు 3మేకలు జకాత్గా ఇవ్వాలి. 300 కన్నా అధికంగా మేకలు ఉంటే ప్రతి 100కు 1మేక తప్పని సరి అపుతుంది. ఇంకా ఒకవేళ 39 మేకలు మాత్రమే ఉంటే వాటిపై జకాత్ తప్పనిసరికాదు. ఇంకా ఆపులు, గేదలు, ఎద్దుల్లో ప్రతి 30 ఆపుల్లో, ఎద్దుల్లో 1సంవత్సరం నిండిన ఆపుదూడు 'జకాత్గా ఇవ్వాలి. 40లో 2సంవత్సరాలు నిండిన ఒక ఆపు ఇవ్వాలి. సేవ తీసుకునే ఆపు, ఎద్దుల్లో 'జకాత్ లేదు. అంటే నాగరి దున్నే, సామాన్లు మౌన్ ఎద్దులు నిర్ణిత సంఖ్యకు చేరినా వాటిలో జకాత్ లేదు.

1800 . [7] [1/566- అపరిశోధితం] (لم تتم دراسته) (٥٦٦/١)

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: عِنْدَنَا كِتَابٌ مُعَاذَ بْنَ جَبَلَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَمْرَةً أَنْ يَلْخُدَ الصَّدَقَةَ مِنَ الْجِنْطَةِ وَالشَّعْبِرِ وَالزَّيْبِ وَالثَّمَرِ. مُرْسَلٌ رَوَاهُ فِي شَرْحِ السَّنَةِ.

1800 . (7) [1/566- అపరిశోధితం]

ము'ఇజ్జ' (ర) కదనం: పువక్ (స) అతన్ని యమవ్ గపర్చర్ గా నియమించి పంపినపుడు అతనికి ఇలా ఉపదే శించారు: "ప్రతి 30 ఆపులకు 1సంవత్సరం నిండిన ఒక ఆపు దూడు లేదా ఆడుదూడు 'జకాత్గా వసూలు చేయండి, ఇంకా ప్రతి 40ఆపులకు 2 సంవత్సరాల ఆపు 'జకాత్గా తీసుకోండి. (అటూ దాపూద్, తిర్కుజీ', నసాయి, దారమి)

1801 . [8] [(حسن) (٥٦٦/١)

وَعَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْمُعْنَدِيُ فِي الصَّدَقَةِ كَمَا نَعْهَا". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالترْمِذِيُّ.

1801. (8) [1/5566-ప్రామాణికం]

అన్న (ర) కదనం: పువక్ (స) ఇలా ప్రవచించారు: 'జకాత్లో హద్దుమీరి ప్రవర్తించేవాడు 'జకాత్ను వారించే వానికి సమానం. ¹⁷ (అటూ దాపూద్, తిర్కుజీ')

(لم تتم دراسته) (٥٦٦/١)

وَعَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُرَفَيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "الَّذِينَ فِي حَبْ وَلَا ثَمَرٍ صَدَقَةٌ حَتَّى يَبْلُغَ خَمْسَةً أَوْ سَبْعِيًّا". رَوَاهُ النَّسَائِيُّ .

1802. (9) [1566 - అపరిశోధితం]

అటూసు'యాద్ 'బుద్దీ' (ర) కదనం: పువక్ (స) ఇలా ప్రవచించారు: "أَهُرَ رَدَنَارَيْلَهُ, بِلَرْبَرَانَلَهُ" అని 5వసఫ్లుకు చేరనంత వరకు 'జకాత్ తప్పనిసరి కాదు, 5వసఫ్లు అంటే సుమారు 20 మున్ కంటే కొంత అధికం. దీన్ని గురించి వెనుక పేటీల్లో ప్రస్తావించడం జరిగింది. (నసాయి)

(لم تتم دراسته) (٥٦٦/١)

وَعَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ قَالَ: عِنْدَنَا كِتَابٌ مُعَاذَ بْنَ جَبَلَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَمْرَةً أَنْ يَلْخُدَ الصَّدَقَةَ مِنَ الْجِنْطَةِ وَالشَّعْبِرِ وَالزَّيْبِ وَالثَّمَرِ. مُرْسَلٌ رَوَاهُ فِي شَرْحِ السَّنَةِ.

1803. (10) [1/566- అపరిశోధితం]

మూసా బిన్ 'తలహ్ (ర) కదనం: మా దగ్గర ము'ఇజ్జ' బిన్ జబల్కు పువక్ (స) పంపిన ఉత్తరం ఉంది. అందులో ఇలా ఆదేశించబడి ఉంది, "గోధుమలు యివ్వాలు, కీమమిష్, ద్రాక్, బిర్బారం మొదలైన వాటిలో 'జకాత్ వసూలు చేయండి. ¹⁸ (పరపూ స్నాన్ హ్ / తాటయా ప్రోక్కతం)

17) వివరణ-1801: అంటే నిర్ణిత 'జకాత్కు మించి వసూలు చేసేవాడు 'జకాత్ ఇవ్వటానికి తిరస్కరించే వాడికి సుమానం, 'జకాత్ను తిరస్కరించేవాడు నేరస్తుడు, పాపాత్ముడు. అదే విధంగా నిర్ణిత 'జకాత్ కంటే అధికంగా వసూలు చేసేవాడు కూడా పాపాత్ముడే. వీరిద్దరూ పాపాల ప్రకారం చూస్తే సుమానులే.

18) వివరణ-1803: అంటే ఆహర దాన్యాలు నిర్ణిత పరిమా ణానికి చేరితే వాటిలో 1/10 మంతు 'జకాత్ తప్పనిసరి

- وَعَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْثُثُ عَدْدًا
الله أباين رواحة إلى بعهود فيحرصن النخل حين بطيء قبل أن
يُوكِلُ مِنْهُ. رواه أبو داود.
1804. [1/567- 13] (لم تتم دراسته) [١٨٠٤] - [١١] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٤]
- وَعَنْ عَائِبَ بْنِ أَسِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي
رَكَأَ الْكُرُومَ: إِنَّهَا تُخْرَصُ كَمَا تُخْرَصُ النَّخْلُ ثُمَّ تُؤْتَى رَكَأَهُ
رَبِيبًا كَمَا تُؤْتَى رَكَأَهُ النَّخْلُ تَمَرًا". رواه الترمذى وأبو داود.
1804. [1/567- 14] (لم تتم دراسته) [١٨٠٤]
- 'అత్తాబ్ బిన్ అనీద్' (ర) కథనం: పువక్ (స) ద్రాక్ల
'జకాత్ విషయంలో' ఖర్జూరాలను నిర్మారించి నట్టు
వాటిని నిర్మారించటం జరుగుతుంది. అటుమెమ్ముట ద్రాక్
నుండి కీమిమ్మల 'జకాత్'ను ఖర్జూరాల 'జకాత్'ను
ఎండు ఖర్జూరం ద్వారా చెల్లించినట్టు చెల్లించడం
జరుగుతుంది.¹⁹ (తిర్మిజీ, అటూ దాహూద్)
1804. [1/567- 15] (لم تتم دراسته) [١٨٠٥] - [١٢] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٥]
- وَعَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَمْمَةَ حَدَّثَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: "إِذَا حَرَصْتُمْ فَخُوْتاً وَدَعْوَا اللَّهَ فَلْيَنْتَهِ لَمْ تَدْعُوا
اللَّهَ قَدْعَوْرَ الرُّبُعِ". رواه الترمذى وأبو داود والنسائي
1805. [1/567- 16] (لم تتم دراسته) [١٨٠٦] - [١٣] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٦]
- సహల్ బిన్ అబీ 'హస్న్' (ర) కథనం: పువక్ (స)
పువచనం: మీరు 'జకాత్' ను నిర్మారించిన తరువాత
దాని నుండి 2/3 వంతు తీసుకోండి, 1/3 వంతు
యజమానికి వదలివేయండి. ఒకవేళ 1/3 వంతు
వదలడం ఇష్టం లేక పోతే 1/4 వంతు వదలివేయండి.
(తిర్మిజీ, అటూ దాహూద్, నసాయి)
1806. [1/567- 17] (لم تتم دراسته) [١٨٠٧] - [١٤] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٧]
- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي
الْعَسْلِ: "فِي كُلِّ عَشْرَةِ أَرْبُعٍ زِقْ". رواه الترمذى و قال: في
إِسْنَادِي مَقَالٌ وَلَا يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا
الْتَّابِ كَثِيرُ شَيْءٍ.
1807. [1/567- 18] (لم تتم دراسته) [١٨٠٨] - [١٥] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٨]
- 'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ఊమర్' (ర) కథనం: పువక్ (స) తేనె
'జకాత్' గురించి ఇలా పువచించారు, "ప్రతి 10 ముష్కుల
తేనెలో ఒక ముష్కు ఉప్పి తేనె 'జకాత్'గా ఇవ్వాలి.
(తిర్మిజీ)
- ఈ 'హాదీసు' ప్రామాణికమైనది కాదు. అంటే తేనె
10 ముష్కులు అయితే, వాటిలో 1 ముష్కు తేనె ఉప్పుగా
చెల్లించాలి.
1808. [1/567- 19] (لم تتم دراسته) [١٨٠٩] - [١٦] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨٠٩]
- وَعَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَتْ: حَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "يَا مَعْشِرَ السَّيَّدَاتِ تَصَدَّقُ وَلَوْ مَنْ حَلِيقَنَ
أَكْثَرُ أَهْلِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ". رواه الترمذى.
1808. [1/567- 20] (لم تتم دراسته) [١٨١٠] - [١٧] [٥٦٧/١] (لم تتم دراسته) [١٨١٠]
- 'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మన్ ఊద్ భార్య 'జైసల్' (ర) కథనం:
పువక్ (స) మా ముందు ప్రసంగించారు, ఆ ప్రసంగాలో
స్త్రీల నుద్దేశించి, 'ఓ స్త్రీలా! మీరు మీ ధనంలో నుండి
'జకాత్' చెల్లించండి, అది మీ నగలలో నుండైనా సరే,
ఎందుకంటే తీర్మానించండి నాడు నరకంలోనికి
వెళ్ళాలిలో అధిక సంఖ్య కులు స్త్రీలు ఉంటారు, ' అని
అన్నారు.²¹ (తిర్మిజీ)
- 21) విపరణ-1808: ఒకవేళ స్త్రీ దనవంతురాలై, నీర్మిత
దనం కలిగి ఉంటే ఆమెపై 'జకాత్' చెల్లించడం తప్పనిసరి

(١٦) [حسن) (١٨٠٩ - ٥٦٧/١]

وَعَنْ عَمْرُو بْنِ شُعْبِيْنَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ امْرَأَيْنِ أَتَتَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي أَيْدِيهِمَا سِوَارَانِ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ لَهُمَا: "تُؤْذِيَانِ رَكَاتَهُ؟" قَالَتَا: لَا. فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَتُجِبَانِ أَنْ يُسْوَرُ كَمَا اللَّهُ يُسْوَرُ إِيْنِ مِنْ نَارِ؟" قَالَتَا: لَا. قَالَ: "فَأَلْيَضُ رَكَاتَهُ." رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ.

وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَاهُ الْمُتَّنَّى بْنُ الصَّبَّاحَ عَنْ عَمْرُو بْنِ شَعْبِيْنَ تَحْوِيْهً هَذَا وَالْمُتَّنَّى بْنُ الصَّبَّاحَ وَابْنُ لَوْبِيْعَةَ يُضَعِّفُانَ فِي الْخَبِيْثِ وَلَا يَصْحُ فِي هَذَا الْتَّابِعِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَنِيْعٌ.

1809. (16) [1/567-ಪ್ರಾಮಣಿಕಂ]

'అమ్మ చిన్ ఘు'పట (ర) తన తండ్రి తాతల ద్వారా కథనం: ఇద్దరు స్త్రీలు పువక్ (స) సన్నిధిలో హజు రయారు. అప్పుడు వారి చేతుల్లో రెండు బంగారు కడి యాలు ఉన్నాయి. అప్పుడు పువక్ (స), 'మీరు వీటి 'జకాత్ చెల్లించారా?' అని ప్రశ్నించారు. దానికి వారు, 'లేదు,' అని అన్నారు. అప్పుడు పువక్ (స), 'శీర్య దినం నాడు అల్లాహ్ (త) మీకు అగ్ని కడియాలు తేడి గించడం మీకు ఇష్టమేనా?' అని అడగారు. 'ఇది మాకు ఎంత మాత్రం ఇష్టం లేదు,' అని అన్నారు. 'మరి వాటి 'జకాత్చెల్లించండి,' అని పువక్ (స) అన్నారు. (తర్మిజీ)

తర్చిజి ఇలా పెర్కొన్నారు: "మున్‌నా బిన్ 'సబ్చా'హీ' అమ్మ బిన్ ము'పట్ ద్వారా ఇదెవిధంగా ఉల్లేఖించారు. అయితే మున్‌నా బిన్ 'సబ్చా'హీ, ఇట్టొ లహీ'ల లను 'హాదీసు'లో బలహీనులుగా పెర్కొన్నడం జరిగింది. ఆభరణాల 'జకాత్ విషయంలో ప్రవక్త (స) తరఫున ఎటువంటి ప్రామాణిక 'హాదీసు' లేదు. కాని అనేక మార్గాల ద్వారా ఉల్లేఖినాలు రావటం వల్ల ఇవి 'హాసన్ స్థానానికి చేరుకున్నాయి. దీనివల్ల ఆభరణాల్లో కూడా 'జకాత్ ఉండని తెలుసుంది.²²

విది. ఒక వేళ ఆమె వద్ద పెండి, బంగారు ఆభరణాలు ఉండి, అని నిరీత ప్రమాణానికి చేరి ఉంటే ఆ ఆభరణాలపై 'జుక్కత్ తప్పని సరి విది అవుతుంది. దీని క్రమాగానికి ప్రార్థించి తెలుగు ప్రాణాలు వెలుపలించాలి.

22) అయితే కన్ని ఉల్లభవనాల్లో బంగారం, వెండి అనే పదాలు ఉన్నాయి. అయితే అవి ఆశరాచాల రూపంలో ఉన్నా దీర్ఘమ్యల రూపంలో ఉన్నా బంగారం

^{۱۸۱۰} - ۱۷] (لم تتم دراسته) (۵۶۸/۱)

وَعِنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: كُنْتُ لِلَّهِ أَوْصَاحًا مِنْ ذَهَبٍ قَهْلَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْثَرُهُ هُوَ؟ فَقَالَ: "مَا بَلَغَ أَنْ يُؤْدَى رَكَاثَةً فَرْكَيْ فَلَيْسَ بِكَثْرَةِ رِوَاهَ مَالِكٌ وَأَبْيُونَ دَاؤُدْ.

1810. (17) [1/568- அபரிசீலிதங்]

ఉమ్మె సలమహ్మా (ర) కథనం: నేను బంగారు ఆభరణాలు ధరించే దాన్ని, "ఓ అల్లాహ్ ప్రపక్తా! ఇవి కన్వీజ్గా పరిగణింపు బడతాయా? అని విన్న విందు కున్నాను. దానికి ప్రపక్త (సు) ఒకపేళ ధనం నిర్మిత పరి మాణానికి చేరినా దాని నుండి 'జుకాత్ చెల్లించకపోతే అది కన్వీజ్ అపుతుంది. 'జుకాత్ చెల్లించబడే ధనం కన్వీజ్గా పరిగణించబడు" అని ప్రపచించారు.²³ (మాలిక్, అటూ దాపూర్)

١٨١١ - [١٨] (ضعيف) (١/٥٦٨)

وَعَنْ سَمْرَةَ بْنِ جُذْبٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ تُخْرَجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نُعْدُ لِلْبَيْعِ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1811. (18) [1/568-ಬಲಪ್ಪನಂ]

సముద్రహ బిన్ జన్మనుబ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స)
 మమ్మల్ని, మేము వ్యాపారం కోరకు తయారు చేసే
 సరుకుల్లో 'జ్కార్ట చెల్లింగమని ఆడశించేవారు.²⁴
 (అబ్బా దాపూర్)

వెండిలలో 'జకార్త తప్పనిసరి విది. అయితే అవి నిర్దిత పరిమాణానికి చేరు కుంటే, ఇద్ద సరన అభిప్రాయం.

23) వివరణ-1810: 'జకాత్ చెల్లించబడని ధనాన్ని ఇస్లామీయ పరిభాషలో కన్హజ్ అంటారు. దీనిగురించి ఈ వాక్యంలో పీరోనడం జరిగింది. ఉమ్మె సుల్క ఒక రకానికి చెందిన బంగారు ఆశ్రమాన్ని గురించి ప్రశ్నించింది. అవి కడియా లైనా, పట్టిలైనా, వడ్డాణాలైనా కాపచ్చ. వీటిలో 'జకాత్ ఉండా లేదా అనే దానికి అవి నిర్దిత పరిమాణానికి చేరితే దానినుండి జకాత్ తప్పనిసరి అపుతుందని, జకాత్ చెల్లించిన తర్వాత అది కన్హజ్గా పరిగణించబడదని పుష్క (సు) తెలిపారు.

24) ವಿವರಣೆ-1811: ಹ್ಯಾಪ್ಲಾರ್ ಸಾಮ್ಯಿನಿ ನಿಶ್ಚಯದ ಪರಿಮಾಣನಿಕೆ ಚೆರಿತೆ ದಾಸ್ಯುಂಡಿ 'ಜಿಕಾರ್ಟ್ ಚೆಲ್ಲಿಯಮನಿ ಪ್ರವರ್ತ' (ಸು) ಅದ್ಶಿಂದ ವಾರು. ಪ್ರವರ್ತ (ಸು) ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರವರ್ತಿಂದಾರು: "ಒಂಟಿಲ್ಲೋ ಜಿಕಾರ್ಟ್ ಉಂದಿ, ಅಪುಲ್ಲೋ ಜಿಕಾರ್ಟ್ ಉಂದಿ, ಹ್ಯಾಪ್ಲಾರ್ ಬಲ್ಲಲ್ಪೆ ಜಿಕಾರ್ಟ್ ಉಂದಿ. ಇಬ್ಬುಲ್ ಮುನ್ಜಿರ್ ಇಲ್ಲಾ

(٥٦٨/١) - [١٩] [١٨١٢] (لم تتم دراسته)

وَعَنْ رَبِيعَةِ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْطَعَ لِبَلَلِ بْنِ الْحَارِثِ الْمَرْبَّيِ مَعَادِنَ الْفَلَبِيلِيَّةِ وَهِيَ مِنْ نَاحِيَةِ الْفُرْعَاعِ فَإِنَّ الْمَعَادِنَ لَا تُؤْخَذُ مِنْهَا إِلَّا الرَّكَأَةُ إِلَى الْأَيَّامِ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ.

1812. (19) [1/568- అపరిశోధితం]

رَبْيَّ اలَّهُ بَنْ ابْنِ اَلْجَلِ لَبَلَلِ بْنِ الْحَارِثِ الْمَرْبَّيِ (ر) اనేక మంది ప్రవక్త (స) అనుమరుల ద్వారా కథనం: "ప్రవక్త (స) బిలాల్ బిన్ హారిస్" ముహుద్ విబలియ్ ప్రాంతంలో ఉన్న గనులను వారసత్యంలో ఇచ్చి వేసారు. ఇవి పుర్ అకు సమీపంగా ఉన్నాయి. ఈ గనుల నుండి ఇప్పటి వరకు 'జకాత్ తీసుకోవటం జరుగుతుంది.²⁵ (అబూ దావూద్)

الْفَصْلُ الثَّالِثُ مُسَادَّدَاتٍ فِيهَا

(٥٦٨/١) - [٢٠] (لم تتم دراسته)

عَنْ عَلَيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ فِي الْحُضْرَاءِ وَاتِّصَافَةً وَلَا فِي الْعَرَابِيَّةِ صَدَقَةً وَلَا فِي أَقْلَ منْ خَمْسَةِ أُوسُقٍ صَدَقَةً وَلَا فِي الْعَوَامِلِ صَدَقَةً وَلَا فِي الْجَبَّةِ صَدَقَةً".

قَالَ الصَّفَرُ: الْجَبَّةُ الْخَيْلُ وَالْبَيْعُ وَالْعَبْدُ. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ.

1813. (20) [1/568- అపరిశోధితం]

'అలీ' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం. "ఆకురాల్లో, కూరగాయల్లో 'జకాత్ లేదు. 'అరాయా' (బదల్)లో కూడా 'సదభ్ లేదు, ఇంకా ఏదు వస్తు' ల కంటే తక్కువలో 'సదభ్' లేదు, శ్రమించే జంతువులలో 'సదభ్' లేదు, జబ్ హ్ లో కూడా 'సదభ్' లేదు,

అబిప్రాయపదుతున్నారు: "వ్యాపార సామగ్రిలో 'జకాత్ తప్పనిసరి విధి అనే విషయంపై పండితు ఉందరూ ఏకాఖ్యాతిప్రాయం కలిగి ఉన్నారు. ముహమ్మద్ బిన్ ఇరూమ్ మ్హ్ ముహుద్ లో ఇలా అబిప్రాయపదు తున్నారు, "వ్యాపార సామగ్రి విలువలో 'జకాత్ విధి అని అనేకమంది పండితులు ఏకాఖ్యాతిప్రాయం కలిగి ఉన్నారు.

25) వివరణ-1812: ఖల్లు అంటే ఒక ప్రాంతం పేరు. పుర కూడా ఒక ప్రాంతం పేరే. ఇవి మక్కు మందిన్ రూల మధ్య ఉన్నాయి. ఖల్లు ప్రాంతానికి చెందిన గనులను ప్రవక్త (స) బిలాల్ బిన్ హారిస్ కి వారసత్యంగా ఇచ్చి వేసారు. ఆ గనుల నుండి ఇప్పటికీ 'జకాత్గాన్ స్వీకరిం చదం జరుగుతుంది. అంటే 40వ వంతు. 5వ వంతు కాదు.

సఫర్ ఛల్లేఖనకర్త జబ్ హ్ అంటే గుర్తు, కంచర గాడిద మరియు బానిస అని పేర్కొన్నారు.²⁶ (దారు భుత్తనీ)

(٥٦٩/١) - [٢١] (لم تتم دراسته)

وَعَنْ طَاؤُسٍ أَنَّ مَعَادَ بْنِ جَلَلٍ أَتَى بِوَقْصَ الْبَقَرِ فَقَالَ: لَمْ يَأْمُرْنِي فِيهِ اللَّهُ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ. رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَالسَّافِعِيُّ. وَقَالَ: الْوَقْصُ مَا لَمْ يَبْلُغِ الْفَرِيضَةَ.

26) వివరణ-1813: ఆకురాల్లో 'జకాత్ లేదు అనేది బలహీనమైన ఛల్లేఖనం. 'అరాయాల్ కూడా 'సదభ్ లేదు. 'అరాయా అంటే ఎండు ఖర్జూరాలు ఉండి పండు ఖర్జూరాలు కొనడానికి అతని పద్ధ డబ్బులు లేవు. అతని పద్ధ మరో తేట కూడా లేదు. తన భార్యాబిడ్డలకు తినిపించడానికి, అతను ఇలా చేయగలదు. మరో తేట యజమానికి ఎండు ఖర్జూరాలు ఇచ్చి వాటికి బదులు పళ్ళను కొనుక్కుంటాడు. అవసరం గనుక ప్రవక్త (స) దీనికి అనుమతించారు. అయితే 5 వస్తుల కంటే తక్కువలో ఇలా చేయవచ్చును, ఎండుకంటే ఇంతకంటే అధికంగా భార్యాబిడ్డలకు తినిపించడానికి అవసరం ఉండదు. ఒక వస్తు అరవై సాలలు ఉంటుంది. అంటే 240 సేర్లు ఉంటుంది. ఇతర పులాలు కూడా ఖర్జూరంగానే నిర్దారించటం జరుగుతుంది. ఇమామ్ మార్ఖిక అబిప్రాయం ఖరియ్ మ్హ్ అంటే ఒక వ్యక్తి తన తేటలో నుండి ఒకటి లేక రెండు వ్యక్తిల నుండి పులాలను తీసి పేదవారికి ఇచ్చివేయాలి. ఆ తరువాత మాటి మాటికి ఆ పేదవాడు తేటలోనికి రావడం వల్ల తేట యజ మానికి బాధ కలుగుతుంది. కనుక అతడు ఆ చెట్లు పులాలను నిర్దారించి ఎండు ఖర్జూరాలకు బదులు కొనుక్కొవాలి. మరి కొందరు ఏమయితున్నారంటే ఒకటి లేక రెండు చెట్ల పులాలు దీరికిన పేదవాడు వాటి కోతపరకు వేచి ఉండలేకపోతే ఒక నిర్దారణ ప్రకారం ఎండు ఖర్జూరానికి బదులు వాటిని ఎవరికైనా అమ్మువేయడం ధర్యబద్ధమే. ఉర్యుమ్: చెట్లపై ఉన్న పళ్ళు అమ్ముడం లేదా ఎండు ఖర్జూరాలకు బదులు మార్ఖుక్కొవడం ధర్యంగా పరిగణించారు ప్రవక్త (స). అంటే శ్రమించే జంతువులు అని భూమి దున్న జంతువులైనా, సామాన్లు మౌనే జంతువులైనా, ఇటువంటి జంతువులలో 'జకాత్ లేదు. పనికోసం ఉన్న గుర్తులో, కంచర గాడిదల్లో, బానిసల్లో 'జకాత్ లేదు.

1814: (21) [1/569- అపరిశోధితం]

'తాడ్సన్' (ర) కదనం: ము'అజ్' బిన్ జబల్(ర) వద్దకు నిరీత సంఖ్యకు చేరని జంతువులను తీసుకు రావడం జరిగింది. అప్పుడు ము'అజ్' (ర), ప్రవక్త (స) మాకు వీటిలో నుండి 'షకాత్' తీసుకోమని ఆదేశించలేదు అని అన్నారు.²⁷ (దారు భుతీనీ, పాపుయా)

٢ - صَدَقَةُ الْفِطْرِ

2. ಪೀಠು ದಾನಂ

ప్రతి అంటే ఉపవాసం విరమించటం అని అర్దం. ఉపవాస స్థితిలో చిన్నచిన్న తప్పులు, పొరపాట్లు జరుగుతాయి, పెద్ద చిన్న పాపాలు కూడా జరుగుతాయి. ఉపవాసాలు పూర్తవ గానే, అవి పూర్తయిన సంతోషంలో, అల్లాహ్(త)కు కృతజ్ఞ తలు తెలుపుతూ, తన పాపాలకు పరిహరణగా 'సదిఖ్షో, దానధర్మాలు చేయటాన్ని' 'సదభితుల్ పిత్రీ అంటారు. 'జకాత్లా' 'సదభితుల్ పిత్రీ కూడా తప్పనిసరి విధి. దీన్ని 'సదభితుల్ పిత్రీ అంటారు. 'సదభితుల్ పిత్రీ ముస్లిము లందిరిపై తప్పనిసరి విధి. వారు దనవంతు లైనా, పీదవారైనా, స్త్రీలయినా పురుషులైనా, స్వతంత్రులైనా బానిసలైనా, పెద్దలైనా చిన్నలైనా. 'సదభితుల్ పిత్రీ తప్పని సరి అవడానికి ధన వంతులు, నిర్మిత దనం గలవారే కానక్కర లేదు. ప్రతి ఒక్కరిపై ఒక 'సాల' తప్పనిసరి విధి. ఆంగ్ల సేరు ప్రకారం పాపు తక్కువ మూడు సెఱ్లు ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి తరఫున $2\frac{3}{4}$ సెఱ్లు గోదుమలు, చియ్యం, శనగపప్ప, ఖర్బూరం, కెష్మిష్, పనీర్ ఇంకా ఇతర పప్పుదాన్నాయి. వీటిలో ఏది సులువైతే అది ఇవ్వావచ్చును. అటూ స'యాద్ 'బుద్ది ఉల్లేఖినం: మేము ప్రవక్త (స) కాలంలో ఒక 'సా'ల గోదుమలు లేదా ఒక 'సా'ల యవ్వులు, లేదా ఒక 'సా'ల పనీరు లేదా ఒక 'సా'ల కెష్మిష్ సదభితుల్ పిత్రీగా చెల్లించే వాళ్ళం. (బు'బ్రార్, ముస్లిమ్)

27) పాపయి అబ్బిప్రాయం: వఫన్ అంట్ నిష్టిత సంబుకు చేరని జంతువులు. 5 కంట్ తక్కువగా ఉన్న ఒంటెలు, 30 కంట్ తక్కువగా ఉన్న ఆవులు, 40కి తక్కువగా ఉన్న మేకలు.

ಒಕವೇಳ ಪ್ರದ್ವಾಂಡ ಸುಗ್ರಿ 'ಸಾಲ' ಗೆಡುಮಲು ಇನ್ನು ಸರಿ ಹೊತುಂದಿ. ಅಯಿತೆ ರಮು'ದಾನ್ ಚಿಪರಿ ರೋಜ್ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಮಯಂ ಅಯಿನ ತರುವಾತ ನುಂಡಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಹುತುಂದಿ. 'ಶಾದ್ ನಮ್ಮಾ'ಜ್ ಮುಂದು ವರಕು ಉಂಟುಂದಿ. ಇಟ್ಟಿ ಖದಾಮ್ಹ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಂ: 'ಸದಫಲತುಲ್ ಫೀ'ತ್ತ ವಿಧಿ ಸಮಯಂ ರಮು'ದಾನ್ ಚಿಪರಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯಂ ನುಂಡಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಹುತುಂದಿ.

ఈ 'సద్జఖ్యాను' సద్జఖ్యతుల్ పీ'త్రీ ఎందుకంటారంటే ఇష్టతార్ సుర్యాస్తమయం తర్వాత చేయడం జరుగుతుంది. ప్రవక్త (స) దీన్ని 'జకాతుల్ పీ'త్రీగా పేర్కొన్నారు. అందువల్ల ఇష్టతార్ అంటే రమ'దాన్ చివరి దినం సుర్యాస్తమయం తరువాతనుంచి 'సద్జఖ్యతుల్ పీ'త్రీ తప్పనిసరి అయిపోతుంది. ఒకవేళ ఒకటి రెండు రోజులు ముందే చెల్లించినా పురవాలేదు.

ప్రవక్త సు అనుచరులు 'ఈదుల ఫి'త్తి కంటే ఒకటి
రెండు రోజులు ముందు సుదఖితుల ఫి'త్తి చెల్లించేవారు.
(బుభారీ)

الفَصْلُ الْأَوَّلُ

١٨١٥ - [١] [١٥٧٠/١] (تفق عليه)

1815. (1) [1/570- ఏకీభవితం]

'ಅಭ್ಯಂತರ' ಬಿನ್ 'ಡಾಮರ್ಡ' (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವಕ್ತ (ಸ)
 'ಸದಭಿತುಲ್ ಫಿ'ಶ್ರೀನು ವಿಧಿಗಾ ನಿರ್ಜಯಂಚಾರು. ಪ್ರತಿ
 ಮುಸ್ಸಿಮ್ ಪುರುಷುಲು, ಸ್ತ್ರೀಲು, ಚಿನ್ನಾಪೆದ್ದ, ಬಾನಿಸುಲು,
 ಸ್ಯಾತಂತ್ರುಲಪ್ಪೆ ಒಕ 'ಸಾ'ಲ ಖರ್ಜಾರಂ ಲೇದಾ ಯಹ್ವಯ್ಲು,
 ಎಂಡುಗ ನಮಾ'ಜ್ದಕು ವೆಚ್ಚೆ ಮುಂದು ಚೆಲ್ಲಿಂಬಮನಿ
 ಆದೆಚಿಂಚಾರು. (ಬು'ಖಾರೀ, ಮುಸ್ಲಿಂ)

١٨١٦ - [٢] [متقد عليه) (٥٧٠/١)
وعن أبي سعيد الخدري قال: كُلَا تُخْرِجْ رُكَّةً الْفَطْرِ صَاعًا
مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعْبِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ
أَفْطَرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ رَبِيبٍ .

1816. (2) [1/570-ఏకీబవితం]

ಅಬ್ಯಾ 'ಸಯಾದ್ ಖು'ದ್ರೀ (ರ) ಕಥನಂ: ಮೇಮು 'ಜ್ಕಾತುಲ್ ಪಿ'ತ್ತನು ಗೋದುಮಲ ಒಕ 'ಸಾ'ಅ ಲೇದ್

యివ్యలు ఒక 'సా'ల లేదా ఖర్జూరాలు ఒక 'సా'ల లేదా పనీర్ ఒక 'సా'ల లేదా కీమ్ మిష్ ఒక 'సా'లను చెల్లించే వారం. (బుభారీ, ముస్లిమ్)

అంటే పైనపోర్చున్నవాళీలో ఒక్కొక్కుసాఅచెల్లించేవారు.

الْفَصْلُ الثَّانِيُّ
రెండవ విభాగం

(١٨١٧) - [(لم تتم دراسته) (٥٧٠/١)]

عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فِي أَخِرِ رَمَضَانَ أَخْرَجُوا صَدَقَةً صَوْمَكُمْ، فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ صَاعًا مَّنْ تَمَرَ أَوْ سَعِيرٌ أَوْ نَصْفَ صَاعٍ مَّنْ فَمْحَ عَلَى كُلِّ حُرْ أَوْ مَمْلُوكٌ ذَكَرٌ أَوْ أُنْثَى صَغِيرٌ أَوْ كَبِيرٌ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَالشَّاَئِي

1817. (3) [1/570-అపరిశోధితం]

ಇಟ್ಟು 'ಅಬ್ಜಾವ್ನ' (ರ) "ರಮ'దಾనು ಚಿವರಿಲೋ ಪ್ರಜಲನು, ಪುವತ್ತ (ಸ) ಮೀಕು ವಿಧಿಂಚಿನ ಮೀ ಉಪವಾಸಾಲ 'ಜಕಾತ್ ಚೆಲ್ಲಿಂದಂಡಿ,' ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. ಅಂಟೇ ಖರ್జೂರಾಲು ಒಕ 'ಸా'ಲ' ಲೇದಾ 'ಸా'ಲ' ಚೆಲ್ಲಿಂದಂಡಿ, ಲೇದಾ ಯివ్యಲು ಒಕ 'సా'ಲ' ಲೇದಾ ಸಗಂ 'సా'ಲ ಗೋದುಮಲು, ಸ್ವತಂತ್ರಲು, ಬಾನಿಸಲು, ಪುರುಷುಲು, ಸ್ತ್ರೀಲು, ಚಿನ್ನಾ ಪೆದ್ದ ಅಂದರಿ ತರಪು ನುಂಡಿ ಚೆಲ್ಲಿಂದಾಲಿ. (ಅಬ್ಜಾ ದಾಪೂರ್ದ, ನಸಾಯಿ')

(١٨١٨) - [(صحيح) (٥٧٠/١)]

وَعَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَأَةُ الْفَطْرِ طُهْرَةُ الصَّيَامِ مِنَ الْغُرُورِ وَرَفَثَ وَطُعْمَةُ لِلْمَسَاكِينِ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1818. (4) [1/570- దృఢం]

ಇಟ್ಟು 'ಅಬ್ಜಾವ್ನ' (ರ) ಕಥನಂ: ಪುವತ್ತ (ಸ) ಸದಭಿತುಲ್ ಫಿತ್ತಿನು ಎಂದುಕು ವಿಧಿಂಢಾರಂಬ್ಯ, ಉಪವಾಸಕುಲ ಉಪವಾಸಲನು ಚೆಡು ಮಾಟಲ ನುಂಡಿ, ಅನವಸರಾನೈನ ಚೆಪ್ಪಲ ನುಂಡಿ ಪರಿಶಂಧ ಪರಚಾಲನಿ, ಪೆದಲಕು, ಅಗತ್ಯಪರುಲಕು ಆಪ್ರರ ಏರ್ವಾಯು ಕಾವಾಲನಿ. (ಅಬ್ಜಾ ದಾಪೂರ್ದ)

الْفَصْلُ الثَّالِثُ
మూడవ విభాగం

(١٨١٩) - [(لم تتم دراسته) (٥٧١/١)]

عَنْ عَمْرُو بْنِ شَعِيرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُنَادِيًّا فِي فِيَاجٍ مَّكَّةَ: "إِلَّا إِنْ صَدَقَةَ الْفَطْرِ

وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ ذَكَرٌ أَوْ أُنْثَى حُرْ أَوْ عَبْدٌ صَغِيرٌ أَوْ كَبِيرٌ مُدَانٌ مِنْ قَمْحٍ أَوْ سِوَاهٍ أَوْ صَاعٍ مَّنْ طَعَامٌ". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ.

1819. (5) [1/571- అపరిశోధితం]

'ಅಭ್ಯು' ಬೀನ್ ಸು'ಪರ್ (ರ) ತನ ತಂಡ್ರಿ, ತಾತಲ ದ್ಯುರ್ಾ ಉಲ್ಲೇಖನ: ಪುವತ್ತ (ಸ) ಮುಕ್ಕೂರ್ ವೀಧುಲ್ಲೋ ಒಕ ಪ್ರಕಟಿಂಚೇ ಹಾಡಿನಿ ಮಂಪಿ, ಇಲ್ಲ ಪ್ರಕಟಿಂಚುಮನಿ ಆದೆಂದಿಂದಾರು. "ಸದಭಿತುಲ್ ಫಿ'ತ್ರಿ ಪ್ರತಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪುರುಷುಲು, ಸ್ತ್ರೀಲು, ಸ್ವತಂತ್ರಲು, ಬಾನಿಸಲು, ಪೆದ್ದಾ ಚಿನ್ನಾ ಅಂದರಿಪ್ಪ ತಪ್ಪನಿಸಿರಿ ವಿದಿ. ಗೋದುಮಲು ಸಗಂ 'ಸಾ'ಲ' ಲೇದಾ ಇತರ ಆಪಾರ ಧಾನ್ಯಲ್ಲೋ ನುಂಡಿ ಒಕ 'ಸಾ'ಲ'. (ತಿರ್ಪುಜಿ')

(١٨٢٠) - [(لم تتم دراسته) (٥٧١/١)]

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ظَلَمَةَ أَوْ ظَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِيهِ صَعِيرٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "صَاعٌ مَّنْ يُرِّ أَوْ قَمْحٌ عَنْ كُلِّ الشَّيْنِ صَغِيرٌ أَوْ كَبِيرٌ حُرْ أَوْ عَبْدٌ ذَكَرٌ أَوْ أُنْثَى. أَمَّا غَيْرُكُمْ فَيُرِّ كِيهِ اللَّهُ وَأَمَّا قَفِيرُكُمْ فَيُرِّ عَلَيْهِ أَكْثَرُ مَا أَعْطَاهُ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1820. (6) [1/571- అపరిశోధితం]

'ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾಹ್' ಬೀನ್ ಸು"ಅಲಬ್ಹ್ ಲೇದಾ ಸ"ಅಲಬ್ಹ್ ಬೀನ್ 'ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾಹ್' ಬೀನ್ ಅಬ್ಲಿ 'ಸು'ಪರ್ (ರ) ತನ ತಂಡ್ರಿ ದ್ಯುರ್ಾ ಉಲ್ಲೇಖನ: ಪುವತ್ತ (ಸ) 'ಸದಭಿತುಲ್ ಫಿ'ತ್ರಿನು ತಪ್ಪನಿಸಿರಿಗಾ ನಿರ್ಜಯಿಂದಾರು. ಪ್ರತಿ ಇದ್ದರಿ ತರಪುನ ಒಕ 'ಸಾ'ಲ' ಗೋದು ಮಲು ಚೆಲ್ಲಿಂದಾಲಿ. ಚಿನ್ನುವಾರೈನಾ ಪೆದ್ದಾವಾರೈನಾ, ಬಾನಿಸ ಲೈನಾ ಸ್ವತಂತ್ರಲೈನಾ, ಪುರುಷುಲೈನಾಸ್ತೀಲಯನಾ ಮೀಲ್ನಿ ಧನ ವಂತುಲನು ಅಲ್ಲಾಹ್ (ತ) ಪರಿಶುಂದ ಪರುಪ್ರಾಡು. ಮೀಲ್ನಿ ಪೆದಲಕು ಇಬ್ಬಿನ ದಾನಿ ಕಂಟೇ ಅತನಿಕಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ (ತ) ಅದಿಕಂಗಾ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತಾಡು.²⁸ (ಅಬ್ಜಾ ದಾಪೂರ್ದ)

=====

28) ವಿವರಣ-1820: ಈ ಮೂಡು ಉಲ್ಲೇಖನಾಲ ದ್ಯುರ್ಾ ಸಗಂ 'ಸಾ'ಲ ಧಾನ್ಯಂ ಒಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ತರಪುನ ಇನ್ನು ಸರಿಪೋತುಂದಿ. ಅಬ್ಜಾ ಸ'ಯಾದ್ 'ಇಂದ್ರಿ ಉಲ್ಲೇಖನಂ ದ್ಯುರ್ಾ ಪ್ರತೀದಿ ಒಕ 'ಸಾ'ಲ ಇಧ್ಯಾಲನಿ ತೆಲುಪ್ಪುಂದಿ. ಸಗಂ 'ಸಾ'ಲ ಉನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ 'ಪಾದೀಸು'ಲನ್ನು ಬಲಪೀಠನ ಮೈನವನಿ 'ಪಾದೀಸು'ವೇತ್ತಲು ತೀರ್ಜುನಿಂದಾರು. ಒಕ 'ಸಾ'ಲ ಉನ್ನ 'ಪಾದೀಸು'ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮೈನದಿ, ಬಲಮೈನದೀನು. ಅಂದುಪಲ್ಲ ಒಕ 'ಸಾ'ಲ ಉನ್ನ ಉಲ್ಲೇಖನಂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಮೈನದಿ. ಒಕವೇಳ ಎವರೈನಾ ಪೇದ ವಾಡು ಸಗಂ 'ಸಾ'ಲ ಚೆಲ್ಲಿಂದ ಧಾರ್ಯಿಕಪಂಡತುಲು ದೀನ್ನಿಧರ್ಯ ಸಮ್ಮುತ್ತಮೆನದಿಗಾ ಭಾವಿಂದಾರು. ನಿಜಂ ಅಲ್ಲಾಹ್(ತ)ಕೆ ತೆಲುಸು.

٣- بَابُ مَنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الصَّدَقَةُ

3. సదభ్యా కు అర్థయ కాని వారు

1. ప్రవక్త (స) కుటుంబం, సయ్యద్, బనూ'హిమ్ అంటే 'అలీ' (ర) సంతానం, 'అబ్రూల్' (ర) సంతానం, జి'అఫ్రూర్' (ర) సంతానం, 'అబూస్' సంతానం, వారికి 'జకాత్' ధనం ఇవ్వటం, వారు తెలిసి తీసుకోవటం నిపిద్ధం. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రచించారు, "మేము 'సదభిషా' తినము. (బు'బారీ)

మరో ఆదేశం "మా క్షీసం 'సదభిష్టా' ధర్మసుమృతం కాదు. (ముస్లిమ్)

ప్రవక్త (సు) కుటుంబ సభ్యుడు 'జకాత్ తాసిల్దారుగా పనిచేసి పారితోపికం తీసుకోవడం కూడా నిషిద్ధం. ప్రవక్త (సు) అటూరాఫ్టో ఇలా అన్నారు, " 'సదభ్యామసుకు ధర్య సమ్మితం కాదు." (తిర్యంజీ)

ప్రవక్తన పుజలతో ఈ సదుభూతి, 'బుకాత్ ప్రముఖ వులు మాలి న్యూం వంచిది. ఇది ప్రవక్తన, అతని కుటుంబానికి ఎంత మాత్రం తగదు. "ఒక జూతివారు విడిచి పెట్టిన బానిను ఆ జూతివారిలో ఒకడుగా ఏరిగడించ బడతాడు."

2. నీర్తిత ధనసంపదయి గల ధనవంతుడు 'జకాత్ తీసుకో' కూడదు. ప్రపక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: "ధన వంతులు 'జకాత్ తీసుకోవడం ధర్మసమ్మతం కాదు. అయితే ఐదు రకాల ధనవంతులు తీసుకోవచ్చును.
1. దర్శమార్గంలో పోరాటం, కృషిప్రయత్నాలు చేసే వాడు , 2. 'జకాత్ వస్తూలు చేసేవాడు , 3. పరిహరం చెల్లించేవాడు , 4. 'జకాత్ సరకును డబ్బులిచ్చి కొనే వాడు . 5. 'జకాత్ లభించిన పేదపోరుగువాడు, అందులో నుండి కొంత ధనవంతుడైన పొరుగు వానికి కానుకగా ఇస్తే తీసుకోవచ్చును.

الفَصْلُ الْأَوَّلُ م్యాదటి విభాగం

(١٨٢١ - ١] [١) متفق عليه (٥٧٢/١)

عَنْ أَنَّسَ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَمِّرَةٍ فِي الْطَّرِيقِ قَقَلَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونُ مِنَ الصَّدَّفَةِ لَأَكْلَنُهُ".

1821. (1) [1/572- ఏకీబవితం]

ಅನನ್‌ (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವಕ್ತ (ಸ) ಒಕಸಾರಿ ವೆಚು
ತುನ್ನಾರು. ದಾರಿಲ್ಲೋ ಒಕ ಖರ್ಬೂರಂ ಪಡೆಂದಿ. ಅಪ್ಪುದು
ಪ್ರವಕ್ತ (ಸ), "ಈ ಖರ್ಬೂರಂ 'ಸದ್ಭಿಷ್ಟಾ' ಕು ಚೆಂದಿನದನೇ

భయం లేకపోతే నేను తిని ఉండే వాడిని," అని అనారు :²⁹ (బుభారీ, ముస్లిము)

(١٨٢٢- [٢]) متفق عليه (١/٥٧٢)

وَعَنْ أَيْمَانِهِرِيرَةً قَالَ: أَخْدُ الْحَسْنَ بْنَ عَلَيْ تَمَرَّةً مِنْ ثَالِثِ الصَّدَقَةِ فَجَعَلُوهَا فِي قَيْهٖ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْ خَلِيلَ رَجُلِهِ ثَمَّ قَالَ: "أَمَا شَعَرْتُ أَنَا لَا تَأْكُلُ الصَّدَقَةَ؟"

1822. (2) [1/572- ఏకీభవితం]

ಅಬ್ಯಾ ಹುಂಡ್ರೆಹ್ವೊ (ರ) ಕಥನಂ: " ಹುಸನ್ ಬಿನ್ 'ಅಲ್ಲಿ ಸುದಭ್ವೊಕು ಚೆಂದಿನ ಖರ್ಜೂರಾಲ್ಲೋನಿ ಒಕ ಖರ್ಜೂರಾನಿ' ತೀನಿ ರೇಟ್ಲೋ ವೆಸುಕುನ್ನಾರು. ಅದಿ ಚಾಸಿನ ಪ್ರವತ್ತ (ಸ), 'ದಾನ್ನಿ ಮಾರಂ ಚೆಯು, ದಾನ್ನಿ ದೂರಂ ಚೆಯು, ದಾನ್ನಿ ವಿಸರಿ ಶಾರವೆಯ್ಯ, ಮನಂ 'ಸುದಭ್ವೊ ಧನಂ ತಿನಮನಿ ನೀಕು ತೆಲಿಯದಾ?' ಅನಿ ಅನ್ನಾರು."³⁰ (ಬುಝಾರೀ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

(١٨٢٣ - ٥٧٢/١) [٣] (صحيح)

وَعَنْ عَبْدِ الْمُطَلَّبِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ هَذِهِ الصَّدَقَاتِ إِنَّمَا هِيَ أُوسَاخُ النَّاسِ وَإِنَّهَا لَا تَحْلُّ لِحُمَّادٍ وَلَا لِالْمُحَمَّدِ". رَوَاهُ مُتَلِّمٌ.

29) విపరణ-1821: అంట్ ఈ పడి ఉన్న ఖర్షార్ ఋ 'జకాత్' కు చెందినట్టే ఉండవచ్చు, 'జకాత్ ధనాన్మి' ఆరగించడం నాకు ఎంతమాత్రం ధర్మసమ్మతం కాదు. ఒకవేళ ఇది 'జకాత్'కు చెందినిదని నాకు ఖచ్చితంగా తెలిసి ఉంటే నేను తీవ్వేనుపాడ్ని.

(20) వివరణ-1822: ఈ 'పాదీసు' ద్వారా విధంగా 'జకాత్'
 'సదభవాల దనం ప్రవక్త' (స)కు ధర్యసమృతం కాద్,
 అదే విధంగా ప్రవక్త సంతానానికి కూడా ధర్యసమృతం
 కాదని తెలుసుంది. అంతేకాక పెద్దలు వేటికి దూరంగా
 ఉంటారో చిన్నులు కూడా వాటికి దూరంగా ఉండాలి.
 'హసన్ 'జకాత్ ఖర్రూరాన్ని నేట్లో వేసుకున్నప్పుడు
 అతను చిన్న పయస్కులు, 'జకాత్ ధనం ప్రవక్త' (స)
 కుటుంబానికి తగదని అతనికి ఇంకా తెలియదు.
 అందువల్ల ప్రవక్త (స) దానిపట్ల అసహ్యం కలిగిం
 చేందుకు ఈ పదాలను వాడారు. ఎవరినై దేని
 నుండైనా ఆపడాన్ని లేదా చెడు పదార్థాలనుండి,
 మాలిన్యాల నుండి అసహ్యం కలిగించడానికి ఇటువంటి
 పదాలు ఉపయోగించడం జరుగుతుంది. ఉర్దూలో చీ, చీ
 అని పేటల్ని అపరి శుద్ధాల నుండి వారించడం
 జరుగుతుంది. మరో ఉల్లేఖనంలో ప్రవక్త (స) అతని
 నేట్లో నుండి డాని తీసి పారవేసారని ఉంది.

1823. (3) [1/572-డ్యూటో]

'అబ్దుల్ ము'త్తులిట్ బిన్ రబీ'లహ్' (ర) కథనం: ప్రవక్ (స) ప్రవచనం: "ఈ 'సదభిహ్' జకాత్లదనం ప్రజల మాలిన్యాలు, ఇవి ము'హమ్దుడుకు, అతని కుటుంబానికి ఎంత మాత్రం ధర్మసమృతం కావు." (ముస్లిమ్)

(٥٧٢/١) - ١٨٢٤ [(متفق عليه)]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَى بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ: "أَهْدَيْهُ أَمْ صَدَقَةً؟" فَإِنْ قَيْلَ: صَدَقَةً: قَالَ لِأَصْحَابِهِ: "كُلُوا" وَلَمْ يُأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ: هَدْيَةً ضَرَبَ بِيَدِهِ فَأَكَلَ مَعَهُمْ.

1824. (4) [1/572- ఏకీభవితం]

అబూ హుసైన్ రహ్మాన్ (ర) కథనం: అలవాటు ప్రకారం ఎక్కుడే నుండైనా ప్రవక్ (స) వద్దకు విడైనా తినే వస్తువు పచ్చి నప్పుడు ప్రవక్ (స) ముందు అది కానుక, లేక 'సదభిహ్' జకాత్కు చెందినదా అని నిర్ధారించుకుంటారు. ఒకవేళ అది 'సదభిహ్' దని అనుచరులకు తినుని చెపుతారు. ప్రవక్ (స) దాన్నయించే వీమి తినరు. ఒకవేళ అది కానుక అని అంటే తన చేతిని చాచి తీసుకొని సహచరులతో పాటు తింటారు.³¹ (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

(٥٧٢/١) - ١٨٢٥ [(متفق عليه)]

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ فِي بَرِيرَةَ ثَلَاثُ سُنُنٍ: إِحْدَى السُّنُنِ أَنَّهَا عَقَتْ فَهِيرَتْ فِي رُوْجَهَا. وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْأُولَاءِ لِمَنْ أَعْنَقَ". وَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْبُرْمَةُ تَقُورُ لِحْمَ قَفَرَبِ إِلَيْهِ خُبْرُ وَادْمُ مَنْ أَنْمَ الْبَيْتَ فَقَالَ: "أَلَمْ أَرْ بِرْمَةً فِيهَا لَحْمًا؟" قَالُوا: بَلِّ وَلِكْنَ ذَلِكَ لَحْمٌ نُسْدِقُ بِهِ عَلَى بَرِيرَةٍ وَأَنْتَ لَا تَأْكُلُ الصَّدَقَةَ. قَالَ: "فُوْ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدْيَةٌ".

1825. (5) [1/572- ఏకీభవితం]

'అబూ'ఫ్హో' (ర) కథనం: బానిసరాలు బరీర్హ్ సంఘటన ద్వారా 3 విషయాలు తెలుస్తున్నాయి: 1. విడుదల అయి నప్పుడు ఆముకు తాను కోరితే తన భర్త వద్ద ఉండవచ్చని, లేకపోతే వేరైపోవచ్చనే అనుమతి ఇవ్వబడింది, 2. వలా' విడుదల చేసిన

31) ఇలాఅడగటం ప్రవక్ (స) దైవభీతికి, దైవభక్తికి తార్గాణం.

వారికి చెందుతుందని ప్రవక్ (స) ప్రవచించారు, 3. ఆమెకు 'సదభిహ్' మాంసం ఇవ్వబడింది. ప్రవక్ (స) నా ఇంటికి వచ్చారు. అప్పుడు మాంసాన్ని పండుతూ ఉన్నాను. ప్రవక్ (స) తీసుటానికి విడైనా తెమ్మున్నారు. రోట్టి, శాంట్లో ఉన్న కూర తెచ్చి ఇచ్చాను. అప్పుడు ప్రవక్ (స), 'పోయ్యమీద గిన్సేలో మాంసం ఉడుకుతూ ఉన్నట్టుంది,' అని అన్నారు. అంటే 'మాంసం కూర ఇవ్వండి' అని అర్థం. దానికి అక్కడున్న వారు, 'మాంసం అయితే ఉడుకుతుంది, కాని అది 'సదభిహ్' మాంసం. అది బరీర్హ్ కు ఇవ్వబడింది. మరి తమరు 'సదభిహ్' తినరు కదా?' అని అన్నారు. దానికి ప్రవక్ (స), 'ఆ మాంసం బరీర్హ్ కు 'సదభిహ్', మా కోసం కానుక,' అని అన్నారు.³² (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

32) విపరణ-1825: బరీర్హ్ ఒక బానిసరాలి ఏరు. ఆమె భర్త ఏరు ముగ్గిన్. వీరిద్దరూ బానిస భార్యాభర్తులు. 'అబూ'ఫ్హో' (ర) బరీర్హ్ ను విడుదలచేసారు, అప్పుడు ఆమె భర్త బానిస. ప్రవక్ (స) ఆమెతో ఇప్పుడు నీపు భర్తతో పాటు ఉండదలుకుంటే ఉండవచ్చును లేదా వేరైపో వచ్చును అని అన్నారు. అందువల్ల ధార్మిక పండితులు బానిస స్త్రీ విడుదలైతే భర్త బానిస అయితే ఆమె తన భర్త సంరక్షణలో ఉండ వచ్చును లేదా వేరైపోవచ్చును. అందువల్ల ధార్మిక పండితులు బానిస రాలు విడుదలై ఆమె భర్త బానిసగా ఉంటే ఆమె ఆయనతో కాపురం చేయవచ్చు లేదా వేరైపోవచ్చు. అయితే భర్త విడుదల అయితే అతనికి ఈ అధికారం లేదు. ధార్మిక పండితులందరి అభిప్రాయం ఇదే. కొన్ని ఉల్లేఖినాల్స్ బరీర్హ్ భర్త స్వతంత్రుడని ఉంది. అయితే 'హదీసు'వేత్తలు దీనికి అంతగా ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదు. రండవ విషయం వల్ల బానిసరాలు వలా' అంటే ఆస్తి ఆమెను విడుదలచేసిన వారికి దక్కుతుంది. వలా' ఒక రకమైన హక్కు. ఇది బానిస లేదా బానిసరాలిని విడుదల చేసిన వారికి వర్తిస్తుంది. అంటే ఒకవేళ ఆమె చని పోతే విడుదల చేసిన వారేత్తాస్తికి వారసులు. 'అబూ'ఫ్హో' (ర) బరీర్హ్ ను కొని విడుదల చేయగోరి నప్పుడు బరీర్హ్ యజమానులు" వలా'మేము తీసుకుంటాము," అని అన్నారు. 'అబూ'ఫ్హో' (ర) ప్రవక్ (స)తో దాన్ని గురించి ప్రస్తావించగా, ప్రవక్ (స), 'అది తప్పుడు పరతు వలా విడుదలచేసినవారి వారి హక్కు,' అని అన్నారు. మూడవ విషయం వల్ల 'సదభిహ్' వేదలకు, అగత్య

(٥٧٣/١) - ١٨٢٦ [] (صحيح)
وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْهَيَّاهُ وَيُبَيِّبُ عَلَيْهَا. رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

1826. (6) [1/573-దృఢం]

'అబ్దుల్మో' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) కానుకలు స్వీకరించే వారు. దానికి ప్రతిఫలం కూడా ఇచ్చేవారు. అంటే కానుకలకు బదులుగా ప్రవక్త (స) కూడా కానుకలు ఇచ్చే వారు. (బు'బూరీ)

(٥٧٣/١) - ١٨٢٧ [] (صحيح)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لُوْدُعِيْتُ إِلَى كُرَاعِ لَأْجَبْتُ وَلُوْأَهْدِيَ إِلَى ذِرَاعِ لَقَيْتُ". رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

1827. (7) [1/573-దృఢం]

అబూ హుస్లైర్హా' (ర) కథనం: ప్రవక్త ప్రవచనం: ఒకవేళ మేక పిక్క తినడానికి నన్ను పిలిచినా నేను స్వీకరిస్తాను. అంటే సాధారణమైన వస్తువు తినడానికి ఆహారానించినా స్వీకరిస్తాను. అదేవిధంగా ఒకవేళ మేక జబ్బి (దస్తు/జిరాలు) మాంసం నాకు పంపినా దాన్ని కూడా స్వీకరిస్తాను.³³ (బు'బూరీ)

(٥٧٣/١) - ١٨٢٨ [] (متفق عليه)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لِيَسَ الْمُسْكِنُ الَّذِي يَطْوُفُ عَلَى النَّاسِ بَرْدَةً اللَّفْثَةُ وَاللَّمْثَةُ وَالثَّمَرَةُ وَالثَّمَرَاتُ وَلَكَ الْمُسْكِنُ الَّذِي لَا يَجِدُ عَنْهُ يُعْتِنَهُ وَلَا يُقْطَنُ بِهِ فَيَصْدَقُ عَلَيْهِ وَلَا يَقُولُ فَيُسَانَ النَّاسُ".

1828. (8) [1/573- ఏకీభవితం]

అబూ హుస్లైర్హా' (ర) కథనం: ప్రవక్త(స) ప్రవచనం, ప్రజల చుట్టూ తిరుగుతూ ఒక ముద్ద, రెండు ముద్దలు, ఒక బ్లర్పార్టం, రెండుబ్లర్పార్లలు తీసుకొని పోయేవాడు పేద వాడు కాదు. వాస్తవానికి పేదవాడు అంటే తన

పరులకు ఇవ్వాలి. అయితే వారు దనవంతులకు కానుకగా ఇస్తే దనవంతులు ఆ సదఖ్మా ను తీస గలరు. ఎందుకంటే ఇది వారికి కానుక పంటిది. యాజి మాన్యం మారితే దాని ఆదేశం కూడా మారిపోతుంది.

33) అంటే సామాన్యమైన వస్తువు కానుకగా పంపినా నేను దాన్ని స్వీకరిస్తాను.

అవసరం మేరకు సంపాదించలేనివాడు, తన పేదరికం ప్రజల దృష్టిలో పడకవేపడంచేత వారి దానధర్మాలకు నేచుకోనివాడు. తనకు తానుగా ప్రజల ముందు నిలబడి చెయ్యుదాచి అర్థించనివాడు. ఇటువంటి వాడే నిజమయిన పేదవాడు.³⁴ (బు'బూరీ, ముఫ్మిమ్)

الفصل الثاني

1829. (9) [] (لم تتم دراسته) (٥٧٣/١)

عَنْ أَبِي رَافِعٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا مُّبْتَدِئًا مَخْرُومًا عَلَى الصَّدَقَةِ. قَالَ لِأَبِي رَافِعٍ: اسْتَحْبِطْ كُلَّمَا ثُبَيْبَ مِنْهَا قَوْلًا: لَا حَتَّى آتَيْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ. فَأَنْطَلَقَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ. قَالَ: إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لَنَا وَإِنَّ مَوَالِيَ الْقَوْمِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ.

1829. (9) [1/573-అపరిశోధితం]

అబూ రా'ఫు' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) బనూ మ'ఖ్ జు'మ్ముకు చెందిన ఒక వ్యక్తిని 'జకాత్ తాసిల్దారుగా పుంపించారు. ఆ వ్యక్తి అబూ రా'ఫు'తో నీపు కూడా నాతో వస్తు నీకూ పీటిలో నుండి వాటా లభిస్తుంది,' అని అన్నాడు. దానికి అబూ రా'ఫు'లేదు, నేను ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళి కనుకక్కుంటాను' అని అన్నారు. అతను ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళి ప్రవక్త (స)ను దాన్ని గురించి అడిగారు, దానికి ప్రవక్త(స), " 'సదఖ్మా మనకోసం దర్జసమ్మతం కాదు. ఒక జాతి వారు విడుదల చేసిన వాడు ఆ జాతివాడిగా పరిగణించబడతాడు అని ప్రపచించారు.³⁵ (తిర్కిబీ', అబూ దావూద్, నసాయి')

34) విపరణ-1828: అంటే ఇంటింటా బిచ్చమెత్తుకుని తిరిగే వారు పేదవారు కాదు. అగత్యపరుడి అసలైన పేదవాడు. అతని వద్ద తన అవసరాలకు ధనం ఉండదు. అతడు పేదవా డన్నది ఇతరులకు తెలియదు. అతనికి దానధర్మాలు చెల్లించడానికి, ఇటువంటి వారు ఇతరుల ఇంచీముందు నిలబడి అడగరు. ఇటువంటి వారికి ఇవ్వడమే మహు పుణ్యం.

35) విపరణ-1829: అబూ రా'ఫు' ప్రవక్త (స) విడుదల చేసిన బానిసి. అతన్ని 'జకాత్ నుండి ఎందుకు వారించా రంటే, అతను బనూ హామీమ్ పరిధిలోనికి వచ్చేసారు.

(١٠) [1] (لم تتم دراسته) (٥٧٤/١) - ١٨٣٠
وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ وَلَا لِذِي مَرَّةٍ سَوَّيْ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدُ وَالْذَّارِمِيُّ.

1830. (10) [1/574- اپరిశోదితం]

'అబ్దుల్లాహ్' చిన్ 'అమ్ర్య' (ర) కథనం: పువక్ (స) పుషచనం, "ధనవంతులకు, ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉన్న వారికి, సంపాదించే శక్తిగల వారికి 'సదభహ్' తీసుకోవడం ధర్యసమృతం కాదు." (తిర్మిజీ', అబూ దావూద్, దారమి)

(١١) [1] (لم تتم دراسته) (٥٧٤/١) - ١٨٣١

وَرَوَاهُ أَحْمَدُ وَالنَّسَائِيُّ وَأَبْنُ مَاجَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

1831. (11) [1/574- اپరిశోదితం]

అబూ హురైరమ్ (ర) కథనం: నిరీతి ధన సంపదలు గల ధన వంతునికి 'జకాత్ తీసుకోవడం ధర్యసమృతం కాదు. ఆరోగ్యంగా బలంగా ఉన్న వారికి 'జకాత్ తీసుకోవడం ధర్యసమృతంకాదు. ఒకవేళ పీదవాడు, అగత్య పరుడు, నిరీతి ధనం లేనివాడైతే తీసుకోవచ్చు, కానీ ఇదీ తగదు. (అహ్మాద్, నసాయి', ఇబ్న్ మాజ్హ్)

(١٢) [1] (صحيح) (٥٧٤/١) - ١٨٣٢

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَيَّاشِيِّ بْنِ الْجِيلِ قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ أَنَّهُمَا أَئْيَالَنَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي جَهَةِ الْوَدَاعِ وَهُوَ يَقْسِمُ الصَّدَقَةَ. فَسَأَلَهُ مِنْهَا فَرَفَعَ فِينَا النَّظَرَ وَخَفَضَهُ فَرَأَنَا جَذِينَ قَالَ: "إِنْ شِئْتُمْ أَعْطِيْنِكُمَا وَلَا حَظَ فِيهَا لِغَنِيٍّ وَلَا لِقُرْيَ مُكْثِسِبٍ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدُ وَالنَّسَائِيُّ.

1832. (12) [1/574-దృఢం]

'ఉచ్చేదుల్లాహ్' చిన్ 'అదీ బిన్ 'ఫియార్' (ర) కథనం: నాకు ఇద్దరు వ్యక్తులు ఇలా తెలిపారు, "పువక్ (స) పొజ్జుతుల్ ఏదా సందర్భంగా 'జకాత్ ధనాన్ని పంచుతున్నప్పుడు వాళ్చిద్దరూ వెళ్చారు. పువక్ (స) ను అర్ధించారు. అప్పుడు పువక్ (స) వాళ్చిద్దరినీ తలపైకెత్తి చూసారు. మర్చీ తలదించుకున్నారు. అంట్ వాళ్చిద్దరినీ తలనుండి కాళ్చాపరకు చూసారు. అంట్ వాళ్చిద్దరూ ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉండటం పువక్ (స)

అందువల్ల సయ్యదుల ద్వారా విడుదల చేయబడిన బానిసు కూడా సదభహ్ తీసుకోలేదు అని తెలిసింది.

చూసారు. అప్పుడు పువక్ (స) వారితే, "మీరు కోరితే నేను మీకు ఇవ్వగలను, కానీ ఈ 'జకాత్ ధనంలో ధనవంతునికి మంతు లేదు, ఆరోగ్యంగా, బలంగా సంపాదించే శక్తి గలవానికి హక్కు లేదు" అని అన్నారు (అబూ దావూద్, నసాయి')

(١٣) [1] (لم تتم دراسته) (٥٧٤/١) - ١٨٣٣

وَعَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ مُرْسَلًا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ إِلَّا لِحَمْسَةٍ: لَغَازٍ فِي سَبَيْلِ اللَّهِ أَوْ لِعَامِلٍ عَلَيْهَا أَوْ لِغَارِمٍ أَوْ لِرَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ أَوْ لِرَجُلٍ كَانَ لَهُ جَارٌ مُسْكِنٌ فَثَصَدَقَ عَلَى الْمِسْكِنِ فَأَهْدَى الْمِسْكِنَ لِلْغَنِيِّ". رَوَاهُ مَالِكٌ وَأَبُو دَاوُدٍ.

1833. (13) [1/574- అపరిశోదితం]

'అతాఱ' చిన్ యసార్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పుషచనం: "ఏ ధనవంతునికి 'సదభహ్', 'జకాత్ తీసుకోవడం ధర్యసమృతం కాదు. అయితే ఐదుగురు ధనవంతులకు చెల్లు తుంది. 1. జిహాద్ మరియు పొరాటాల్లో పాల్గొనే వారి కోసం, 2. 'జకాత్ వసూలుచేసివారు, 3. పరిహారం చెల్లించే వారికి, 4. తన ధనంతో 'జకాత్ వస్తువును కొనేవారికి, 5. పీదవాడి తరఫున కానుకగా ఇవ్వటడినే 'జకాత్ వస్తువును నీకరించే వారికి. (మాలిక్, అబూ దావూద్)

(١٤) [1] (لم تتم دراسته) (٥٧٤/١) - ١٨٣٤

وَفِي رِوَايَةِ لَأْيُونِي دَاؤَدْ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: "أَوْ أَبْنُ السَّبَيْلِ".

1834. (14) [1/574- అపరిశోదితం]

అబూ సుయ్యాద్ 'ఖుద్రీ' (ర) కథనం: ఇందులో "లేదా ప్రయాణీకులు" అనేపదం అధికంగా ఉంది. (అబూ దావూద్)

(١٥) [1] (لم تتم دراسته) (٥٧٤/١) - ١٨٣٥

وَعَنْ زَيَادِ بْنِ الْحَارِثِ الصَّدَانِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَابِعَةً فَكَرَ حَبِيبًا طَوِيلًا فَأَتَاهُ رَجُلٌ قَالَ: أَعْطِنِي مِنَ الصَّدَقَةِ. قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَرْضِ بِحُكْمِ نَبِيٍّ وَلَا غَيْرِهِ فِي الصَّدَقَاتِ حَتَّى حَكْمَ فِيهَا هُوَ فَجَرَّ أَهَا ثَمَانِيَةً أَجْرَاءً فَإِنْ كُنْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَجْرَاءِ أَعْطِنِكَ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدٍ.

1835. (15) [1/574- అపరిశోదితం]

'జియాద్ చిన్ 'హరిన్' 'సుదాయా' (ర) కథనం: నేను పువక్ (స) వద్దకు వెళ్చాను. పువక్ (స) శుభహస్తాలపై

బైలుత్ చేసాను. ఆ తరువాత 'హరిన్' దీర్ఘమైన ఒక హదీసును పేర్కొన్నారు. అతను ఇలా అన్నారు, "ఒకవ్యక్తి పువక్ (స) వద్దకు వచ్చాడు, 'జకాత్ ధనం ఇమ్మాని అడిగాడు. అప్పుడు పువక్ (స) ఆ వ్యక్తితో ఇలా అన్నారు, "అల్లాహు(త) 'సదభహ' మరియు 'జకాత్ విషయంలో పువక్ తీర్చుతోనూ ఇష్టపడ లేదు. ఇతరుల తీర్చుతోనూ ఇష్టపడ లేదు. దాన్ని గురించి స్వయంగా అల్లాహు(త) ఇలా తీర్చుజిచ్చాడు: 8 మందిని గురించి పేర్కొన్నాడు: అంటే 8మంది 'జకాత్' కు అర్థాలు: ఒక వేళ నీపు ఆ ఎనిమిది రకాల్లో ఏ రకానికి చెందిన వాడవైనా, నేను నీకు 'జకాత్' ఇచ్చి వేస్తాను. ఒకవేళ నీపు వారి లోని ఏ రకానికి చెందిన వాడవు కాని పుత్తంలో నీపు 'జకాత్' తీసుకోవటం మంచికాదు' అని అన్నారు. (అబ్యా దాఫూద్)

الفصل الثالث معاذم فيجاگون

(صعيف) [١٦ - ١٨٣٦] (٥٧٥/١)

عن زيد بن أسلم قال: شرب عمر بن الخطاب رضي الله عنه عنه لبنا فاعجبه سأله الذي سأله: من أين هذا اللبن؟ فأخبره الله وردد على ماء قد سماه فإذا نعم من نعم الصدقة وهم يسقون فقلباً من ألبانها فجعلته في ساقائي فهو هذا: فأخذ عمر يده فاسقاها. رواه مالك والبيهقي في شعب الإيمان.

1836. [1/575-బలహినం]

'జ్ఞద్ బిన్ అన్లమ్ (ర) కథనం: 'ఉమర్ (ర) పాలు తూగారు. అవి అతనికి చాలా రుచికరమైనవిగా అనిపించాయి. పాలు ఎక్కడి నుండి తెచ్చావని పాలు త్రాపించేవాడిని అడిగారు. అతను ఇలా అన్నాడు: "నేను 'సదభహ' ఒంటలు నీరు తూగుతున్న చేటికి వెళ్లాను. ఒంటె యజమానులు ఒంటల పాలు పితికారు, అక్కడి పీదలకు పంచిపెట్టారు, నేనుకూడా కొన్ని పాలు నా చెదలో తీసు కున్నాను. ఈ పాలు 'సదభహ', 'జకాత్ల' ఒంటల పాలు," అని అన్నాడు. వెంటనే 'ఉమర్ (ర) తన చేతిని నోట్లో వేసి వాంతి చేసారు.³⁶ (మాలిక్, బ్రిహాఫీ-పుఅబిల్ కమాన్)

=====

36) విపరణ-1836: 'ఉమర్ (ర) దైవభీతి, దైవభక్తి ఎల్ల ఇలా చేసారు. కాని పేదవాడు తనకు దోరికిన 'జకాత్'ను ఏ ధన వంతుడిక్కొనా కానుకగా ఇస్తే దాన్ని తీసుకోవడం దర్శి సమ్మతమే. ఎందుకంటే యజమాన్యం మారితే చేసారు.

٤ - بَابُ مِنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الْمُسْلَمُوْ وَمِنْ تَحِلُّ لَهُ

4. అర్ధించడానికి అర్థాలు, అనర్థాలు

అనవసరంగా అర్ధించటాన్ని చాలా తీవ్రంగా విమర్శించటం జరిగింది. ఒక 'హదీసులో పువక్(స) ఇలా పుచించారు: "పుజలను అడుక్కునేవాడు నరకాగ్ని కూడచెడుతున్నాడు. (ముస్లిమ్)

మరో సందర్భంలో ఇలా పుచించారు: "ఉదయం, సాయంత్రాల ఆహారం ఉన్నవారు అర్ధించటం మంచిది కాదు." క్షింద పేర్కొన్న 'హదీసులు అర్ధించటాన్ని విమర్శించేవిగా ఉన్నాయి.

الفصل الأول معاذم فيجاگون

(صحيح) [١ - ١٨٣٧] (٥٧٦/١)

عَنْ قَيْصِرَةَ بْنِ مُخَارِقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَسَلَّمَ أَسْأَلَهُ فِيهَا. قَالَ: تَحْمِلُ حَمَالَةً فَأَئْتَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْأَلَهُ فِيهَا. قَالَ: "أَقْمَ حَتَّى تَأْتِنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمِرُ لَكَ بِهَا". قَالَ ثُمَّ قَالَ: "إِنَّ الْمُسْلِمَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَخْدِي تَلَائِثَةَ رَجُلٍ تَحْمِلُ حَمَالَةً فَحَلَّتْ لَهُ الْمُسْلِمَةَ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمْسِكُ وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَاهَةً اجْتَاهَتْ مَالَهُ فَحَلَّتْ لَهُ الْمُسْلِمَةَ حَتَّى يُصِيبَ قَوَاماً مِنْ عَيْشٍ. أُوْ قَالَ سِدِّادًا مِنْ عَيْشٍ وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةً حَتَّى يَقُومُ تَلَائِثَةً مِنْ ذُوِي الْحَجَّيِ مِنْ قَوْمِهِ. لَقَدْ أَصَابَتْ فُلَانًا فَاقَةً فَحَلَّتْ لَهُ الْمُسْلِمَةَ حَتَّى يُصِيبَ قَوَاماً مِنْ عَيْشٍ. أُوْ قَالَ سِدِّادًا مِنْ عَيْشٍ فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمُسْلِمَةِ يَا قَيْصِرَةَ سُحْنُ يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُحْنًا". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1837. (1) [1/576-దృఘడం]

ఖలీస్ హిన్ బిన్ ముబారిథ్ (ర) కథనం: నేను ఒకరి బాధ్యత తీసుకున్నాను, పువక్ (స) వద్దకు వెళ్లి అప్పు చెల్లించటానికి అడిగాను. దానికి పువక్ (స), "ఇక్కడ కొన్ని రోజులు ఉండు, మా దగ్గరకు 'జకాత్ ధనం వచ్చిన వెంటనే ఇష్టమని ఆదేశిస్తాం." ఆ తరువాత మళ్ళీ ఇలా అన్నారు, "ఓ ఖలీస్ హిన్ కేవలం ముగ్గురు వ్యక్తులే అర్ధించగలరు: 1. అప్పు బాధ్యత తీసుకున్న వాడు అతడు కూడా అప్పు ఎంత ఉండో అంతే అడగ గలడు, అంత కంటే ఎక్కువ అడగరాదు, 2వ వ్యక్తి కష్టాలకు గురయిన వాడు, అతని ధనసంపదలకు నష్టం వాటిల్లింది. కరువు కాటకాలు మొదలైనవి, అతడు అవసరం తీరిపోయిన తర్వాత అతనికి అడిగే అర్థాత లేదు, 3వ వ్యక్తి, అతనిపై పెద్ద కష్టం వచ్చిపడింది, దానిపల్లి అతడు పేదవాడైపోయాడు, తినే త్రాగే ఆధారం లేకుండా పోయింది. అతని కుటుంబానికి చెందిన సజ్జనులైన ముగ్గురు వ్యక్తి నిజంగానే పేద ఆదేశం కూడా మారిపోతుంది.

రికానికి గురయ్యాడని సాక్యం ఇవ్వాలి. అతడు అవసర మున్సుంత, అతని జీవితం నీలబడ్డెంత అడగ వచ్చును. అతని అవసరం తీరగానే అర్ధించడం తగదు. కేవలం ఈ ముగ్గురు వ్యక్తులే అర్ధించగలరు. పీరు తప్ప ఇతరులు అర్ధించటం నివేద్ధం. అనవసరంగా అర్ధించ వాడు అదర్కు సంపాదన తింటాడు.³⁷ (ముస్లిమ్)

(صحيح) [٢] - ١٨٣٨

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكْثُرًا فَإِنَّمَا يَسْأَلُ جَهْرًا. فَلْيُسْتَئْلِمْ أَوْ لْيُسْتَكْبِرْ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1838. (2) [1/576-దృఢం]

అటూ హారైరమ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: తనధనాన్ని అధికంచేయటానికి అర్ధించే వ్యక్తి నిష్పున్ ను అర్ధస్తున్నాడు. అటువంటి వాడు ఎక్కువైనా అడగ వచ్చు, తక్కువైనాలడగపచ్చ, అతనిజప్పు. (ముస్లిమ్)

(صحيح عليه) [٣] - ١٨٣٩

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا يِرَالِ الرَّجُلُ يَسْأَلُ النَّاسَ حَتَّى يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِنِسْ فِي وَجْهِهِ مُرْعَةً لَحْمٍ".

1839. (3) [1/576-ఏకీభవితం]

'అట్లుల్లాహ్' బిన్ 'ఉమర్' (ర) కథనం: పువక్ (స) పువ చనం: "ఎల్లప్పుడూ ప్రజలను అర్ధించేవాడు తీరు దినం నాడు ముఖింపై మాంసం లేని స్ఫీతిలో వస్తాడు." (టు'బూరీ, ముస్లిమ్)

అంటే అవమానపరచబడతాడు లేదా వాస్తవంగా అతని ముఖింపై మాంసం ఊడదు, దానివల్ల అసహ్యంగా కనబడతాడు.

(صحيح) [٤] - ١٨٤٠

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا تُلْحُفُوا فِي الْمُسَالَةِ فَوَاللَّهِ لَا يَسْأَلُنِي أَحَدٌ مِنْكُمْ شَيْئًا فَخُرُجَ لَهُ أَفَارِقُ الدُّنْيَا".

37) వివరణ-1837: హామ్మాల అంటే బాధ్యతాభారం అని అర్థం. ఒక వ్యక్తి మరోవ్యక్తి రుణబారాన్ని, హత్య పరిపూర్వాన్ని చెల్లించడంలో అతని ధనం ఖర్చుయింది. అతడు మరోవ్యక్తి అప్పు తీర్చడం కోసం ఎంత ఖర్చుచేసాడో అంతపోమ్ము అడగ గలడు. అసలు ఆ వ్యక్తి తనకోసం అడగటం లేదు, అప్పు తీసు కున్న వ్యక్తి అప్పు తీర్చడానికి అడగుతున్నాడు.

سَمَّاَللَّهُ مِنِّي شَيْئًا وَأَنَا لَهُ كَارِهٌ فَيُبَارِكُ لَهُ فِيمَا أَعْطَيْتُهُ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1840. (4) [1/577-దృఢం]

ముఆవియహ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: అర్ధించబుల్లో హాస్తులు మీరకండి. అల్లాహ్ సాక్షి! మీలో ఎవరైనా నన్ను విదైనా వస్తువు అడిగితే, అతడు అడగబులు వల్ల నేనతనికి అవస్తువు ఇచ్చి, అసహ్యంచు కుంట అందులో శుభం ఊడదు. (ముస్లిమ్)

(صحيح) [٥] - ١٨٤١

وَعَنْ الزُّبَيرِ بْنِ الْعَوَامِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَأَنَّ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَلْمَهُ فَيَأْتِي بِحُرْمَةٍ حُطْبٍ عَلَى ظَهْرِهِ فَبَيْسِعُهَا فَيَكْفُفُ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَوْهُ أَوْ مَنْعَوْهُ". رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

1841. (5) [1/577- దృఢం]

'జ్యోత్రీ బిన్ 'అవ్వామ్' (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: మీలో ఎవరైనా తన త్రాదు తీసుకోని కట్టేలు కట్టి తన మీపుపై వేసుకోని వచ్చి దాన్ని అమ్ముకోవాలి, దాని వల్ల అల్లాహ్ (త) అతని ముఖాన్ని అవమాన భారం నుండి రక్షిస్తాడు. అంటే అతనికి గౌరవ మర్యాదలను ప్రసాదిస్తాడు, ఇది ప్రజలు ఇచ్చినా, ఇవ్వక పోయినా ప్రజలను అర్ధించే దానికన్నా చాలా గొప్పది. (టు'బూరీ)

(صحيح عليه) [٦] - ١٨٤٢

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ حِرَامَ قَالَ: سَأَلَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَابَيْنِي ثُمَّ سَأَلَ اللَّهَ فَأَعْطَابَانِي ثُمَّ قَالَ لِي: "يَا حَكِيمُ إِنَّ هَذَا الْمَالَ حَضِيرٌ حَلُوٌ فَمَنْ أَحَدَهُ بِسَخَاوَةٍ نَفْسُ بُورَكَ لَهُ فِيهِ وَمَنْ أَحَدَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسُ لَمْ يُبَارِكْ لَهُ فِيهِ. وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَسْبِعُ وَالْأَيْدِي الْعَلِيَا خَيْرٌ مِنَ الْأَيْدِي السُّفَلَى". قَالَ حَكِيمٌ: قَاتَلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا أَرْزَأُ أَحَدًا بَعْدَكَ شَيْئًا حَتَّى أَفَارِقَ الدُّنْيَا".

1842. (6) [1/577- ఏకీభవితం]

'హాకీమ్' బిన్ 'హోజామ్' (ర) కథనం: పువక్ (స)ను నేను ఒక వస్తువు అడిగాను, పువక్ (స) నాకు అను గ్రహించారు. మళ్ళీ నేను పువక్ (స)ను అడిగాను, పువక్ (స) నాకు ఇచ్చారు. ఆ తరువాత పువక్ (స) ఇలా అన్నారు, "ఈ ధనం సస్వాములంగా, తియ్యగా ఊంటుంది. ఎవరు ఈ ధనాన్ని అడగుకుండా, కోరికలు లేకుండా పొందితే అందులో శుభం ప్రసాదించబడు

తుంది. మరెవరు ఈధనాన్ని మనో కాంకలతో పోందించే అందులో శుభం అనుగ్రహించ బడదు. ఇటు వంటి వ్యక్తి తిన్నా, తృప్తిచెందని వ్యక్తితో సమానం. అంట శుభం లేని కారణంగా. పైనున్నచేయి క్రింద ఉన్న చేయికంటే ఉత్సత్తమ మైనది. అంట ఇచ్చేచేయి తీసుకునే చేయి కంటే ఉన్న తమైనది.

ప్రాకీమ్ ఇలా అన్నారు, "నేనిలా విన్నవించు కున్నాను, 'బల్లాహ్ ప్రపక్కా! సత్యాన్ని' ఇచ్చి మిమ్మల్ని పంచిన ఆ దైవం సాక్షి! ఇకముందు నేను మీతరువాత ఎవరిధనాన్ని అర్థించును. అంట మరణించే వరకు ఎవరినీ అడగను." (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(١٨٤٣) [(متفق عليه) (٥٧٧/١)]

وَعَنْ أَبْنَىْ عَمْرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَهُوَ عَلَى الْمُتَنَبِّرِ هُوَ يَذَكُّرُ الصَّدَقَةَ وَالْتَّعْفَةَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ "الْأَيْدُ الْعَلِيَا خَيْرٌ مِّنَ الْأَيْدِ السُّفْلَى وَالْأَيْدُ الْعَلِيَا هِيَ الْمُنْفِقَةُ وَالْأَيْدُ السُّفْلَى هِيَ السَّائِلَةُ".

1843. (7) [1/577-ఏకీభవితం]

'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ 'ఉమర్ (ర) కథనం: ప్రపక్క (స) మొంబర్పై ప్రసంగించారు. ప్రపక్క (స) తన ప్రసంగంలో 'సదబ్హూ' అర్థించడానికి దూరంగా ఉండమని హితటబోధ చేసారు, పైనున్న చేయి క్రిందపున్న చేయికంటే ఉన్నతమైనదని, పైన ఉన్న చేయి ఖర్చుచేసేదని, కీందున్న చేయి అడుక్కునేదని విశదపరిచారు. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(١٨٤٤) [(متفق عليه) (٥٧٧/١)]

وَعَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ قَالَ: إِنَّ أَنْاسًا مِّنَ الْأَصْبَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَاهُمْ ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ حَتَّى نَقَدَ مَا عِنْدَهُ. فَقَالَ: "مَا يَكُونُ عَنِيْدُ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَلَيْكُمْ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُ يُعْغَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْفِرُ بِعْثَنِهِ اللَّهُ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ بُصَبَّرَهُ اللَّهُ وَمَا أَعْلَمُ بِمَا عَلَيْهِ أَحَدٌ عَطَاءُهُ هُوَ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبَرِ"

1844. (8) [1/577- ఏకీభవితం]

అటూ స'యాద్ బుద్ధి (ర) కథనం: అ'న్నారుల్లోని కొందరు ప్రపక్క (స)ను ఏడో అడిగారు, ప్రపక్క (స) వారికి ఇచ్చారు. వాళ్ళు మళ్ళీ అడిగారు. ప్రపక్క (స) మళ్ళీ ఇచ్చారు. చివరికి ప్రపక్క(స) వద్ద ఉన్నదంతా అయిపోయాడి. అప్పుడు ప్రపక్క (స), 'నా వద్ద ఉన్న ధనాన్ని నేను మిగిల్చి ఉంచను (అంట మీలో పంచి అస్తాను). అర్థింపునకు దూరంగా ఉండే వాడిని అల్లాహ్

(త) అర్థింపునకు దూరంగా ఉంచుతాడు, నిర్దక్షంగా ఉన్నవాడిని అల్లాహ్ (త) ధన వంతుగా చేసి వేస్తాడు. అయితే ఓర్పు, సహానం అర్థించే వారికి అల్లాహ్(త) సహానం, ఓర్పులను ప్రసాదిస్తాడు. సహానం ఓర్పుకన్నా ఉత్తమమైన వస్తువు ఏది లేదు,' అని అన్నారు. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(١٨٤٥) [(متفق عليه) (٥٧٨/١)]

وَعَنْ عَمْرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيْنِي الْعَطَاءَ فَاقُولُ: أَعْطِهِ أَفْقَرَ إِلَيْهِ مِنِّيْ. فَقَالَ: "خُذْهُ فَتَمَوَّلْهُ وَأَصْدِقْ بِهِ فَمَا جَاءَكَ مِنْ هَذَا الْمَالِ وَأَنْتَ غَيْرُ مُشَرِّفٍ وَلَا سَائِلٍ فَخُذْهُ. وَمَالًا فَلَا تُتْبِعْهُ نَفْسَكَ".

1845. (9) [1/578- ఏకీభవితం]

'ఉమర్ బిన్ 'బుత్తాట్ (ర) కథనం: 'జకాత పసూలు చేసి నేను ప్రపక్క (స) వద్దకు తీసుకువచ్చిన తర్వాత ప్రపక్క (స) దాన్నయి నాకు ఇవ్వాలనుకున్నారు. అప్పుడు నేను, "నా కంటే పేరవానికి ఇవ్వండి," అని అన్నాను. దానికి ప్రపక్క (స) నీపు దీని తీసుకో, నీ దనంలోకి చేర్చకో. ఆ తరువాత అందులో నుండి నీ తరపును సదబ్హూచేయి. అంట దానంచేయి. కోరకుండా ఆశలేకుండా, అడగుకుండా లభించే ధనాన్ని తీసుకో, అలా కాని ధనం వెంటపడకు. ³⁸ (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

الفصل الثاني
రెండవ విభాగం

(١٨٤٦) [(لم يتم دراسته) (٥٧٨/١)]

عَنْ سَمْرَةَ بْنِ جَنْدُبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْمَسَائِلُ كُلُّهُ يَكْتُبُ بِهَا الرَّجُلُ وَجْهُهُ فَمَنْ شَاءَ أَبْقَى عَلَى وَجْهِهِ وَمَنْ شَاءَ نَزَّكَهُ إِلَّا أَنْ يَسْأَلُ الرَّجُلُ ذَا سُلْطَانٍ أَوْ فِي أَمْرٍ لَا يَجِدُ مِنْهُ بَدَأً". رَوَاهُ أُبُو ذَرْدَ وَالنَّرْمِيُّ وَالشَّاسِيُّ.

1846. (10) [1/578-అపరిశోధితం]

సముద్రా బిన్ జన్దుదుబ్ (ర)కథనం: ప్రపక్క (స) ప్రపచనం: అర్థించడం అంట బిచ్చుమెత్తెడడం, గాయం వంటిది. బిచ్చుమెత్తెవాడు అడి తన ముబ్హాన్ని గాయ పరచుకుంటాడు. ఇక కోరినవారు ఆ గాయాన్ని కోససి గించపడ్డా, కోరినవారు మానివేయపడ్డా. అంట,

38) విపరణ-1845: ఈ 'హాదీసు' ద్వారా 'ఉమర్ (ర) పరి పూర్వ భక్తి, అనాశక్తత తెలుస్తున్నాయి. ప్రపక్క (స) ఉప దేశానికి అర్థం ఏమిటంటే అడక్కుండా దర్జిసమ్మ తంగా లభించిన ధనాన్ని తీసుకోవాలి, ఇది దైవానుగ్రహం.

చిచ్చగాడు అడగటం వల్ల తన ముఖాన్ని అవమాన పరచుకుంటాడు. కోరిన వారు బిచ్చ మెత్తుతూ తన్ను తాను అవమానపరచుకోవచ్చు. లేదా అర్థించడం మానివేసి తన గౌరవాన్ని కాపాడుకోవచ్చు.

దీనివల్ల అర్థించడం మంచి పనికాదు అని తెలిసింది. అయితే ఒకవ్యక్తి పాలకుల్ని లేదా పుత్యక అవసరం ఉండి, తప్పనిసరి అయితే అడగవచ్చును.³⁹ (అటూ దాపూద్, తిర్మిజీ', నసాయి')

(١١) [صحيح] - ١٨٤٧ (٥٧٨/١)

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَأَلَ النَّاسَ وَلَهُ مَا يُؤْتِيهِ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَسَأَلَهُ فِي جُوهِهِ حُمُوشٌ أَوْ خُدُوشٌ أَوْ كُدُوحٌ". قَيْلَ يَا رَسُولُ اللَّهِ وَمَا يُؤْتِيهِ؟ قَالَ: "حَمْسُونْ دِرْهَمًا أَوْ قِيمَتُهَا مِنَ الدَّهْبِ". رَوَاهُ أَبُو ذَوْدَ وَالْأَرْمَذِيُّ وَالسَّائِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالدَّارِمِيُّ.

1847. (11) [578-దృఢం]

'అబ్దుల్లాహ్' బిన్ మన్సుర్ జుద్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: అడిగే అవసరంలేని వస్తువు తన వద్ద ఉన్నా ప్రజలను అడిగేవాడు తీర్మానిం నాడు తన ముఖంపై గాయం ఉన్న స్థితిలో వస్తాడు. ఇలా ప్రశ్నిం చడం జరిగింది: "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! అవసరం లేకుండా చేసేది ఏమిటీ?" అని. ప్రవక్త (స) 50 దిర్హామీలు లేదా దాని విలువకు సమానమైన బంగారం." ⁴⁰ (అటూ దాపూద్, తిర్మిజీ', నసాయి', ఇబ్రి మాజ్హ్, దారమి)

(١٢) [صحيح] - ١٨٤٨ (٥٧٩/١)

39) వివరణ-1846: ముస్లిమ్ పాలకుడు ఉండి ప్రజానిధిలో ప్రజల హక్కు ఉంటే, ప్రజానిధి నుండి, పాలకుడ్ని తన హక్కు అడగవచ్చును. ఒకవేళ ఏదైనా తప్పనిసరి పరిస్థితి ఏర్పడితే, జామీను మొదలైన వాటికోసం అడగవచ్చును.

40) వివరణ-1847: 'బ్యామూషున్', 'బ్యాముషున్కి బహు వచనం. దీని అర్థం గాయం, 'బ్యామూషున్', 'బ్యాముషున్కి బహు వచనం. 'బ్యాముషున్' అంటే వలచడం, చీల్చడం, పొడవడం అని అర్థం. కుమాహాన్, కద్యహాన్కి బహు వచనం. దీని అర్థం తెక్కులు వలచడం. ఈ పదాల అర్థాలన్నీ సమీప భావం కలిగి ఉన్నాయి. అంటే గాయ పరచడం, పీక్కు తినడం, వేలచడం, అంటే అర్థించడం వల్ల గాయం అయిపోతుంది. దానివల్ల ముఖంపై వెలుగు ఉండడు, అవమానానికి గురవుతాడు.

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ الْحَنْظَلِيَّةِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَأَلَ وَعِنْهُ مَا يُغْنِيهِ فَإِنَّمَا يَسْكُنُ إِلَيْهِ مِنَ النَّارِ". قَالَ النَّفَلِيُّ. وَهُوَ أَحَدُ رُوَاةِ فِي مَوْضِعِ أَخَرَ: وَمَا الْغَنِيُّ الَّذِي لَا تَنْبَغِي مَعَهُ الْمَسْأَلَةُ؟ قَالَ: "فَمَنْ مَا يَغْدِيهِ وَيَعْشِيهِ". وَقَالَ فِي مَوْضِعِ أَخَرَ: "أَنْ يَكُونَ لَهُ شَيْءٌ يَوْمَ أَوْ لَيْلَةً وَيَوْمٌ". رَوَاهُ أَبُو ذَوْدَ.

1848. (12) [1/579-దృఢం]

సహల్ బిన్ హాం'జలియ్హ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: అడిగే అవసరం లేనంతగా తనవద్ద ధనం ఉన్నా ప్రజలను అడుగుతూ తీరిగేవాడు, అత్యధిక నిప్పును అడుగు తున్నాడు. ఈ 'హాదీసు' ఉల్లేఖన కర్తల్లో ఒకరైన నుప్పేరీ ఒక ఉల్లేఖనంలో ఈ పదాన్ని కూడా పేర్కొన్నారు. ఒకసారి ఇతరులను అడిగే అవసరం లేని అనాశక్తత హద్దు ఎక్కడి వరకు ఉందని ప్రవక్త (స)ను ప్రశ్నించడం జరిగింది. దానికి ఉదయం సాయంత్రాల ఆహారం, లేదా ఒక దినం ఒక రాత్రి కడుపు నిండా ఆహారం అని సమాధానం ఇవ్వ బడింది. ⁴¹ (అటూ దాపూద్)

(١٣) [لم تتم دراسته] - ١٨٤٩ (٥٧٩/١)

وَعَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ رَجُلٍ مِّنْ بَنْيِ أَسَدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَأَلَ مِنْكُمْ وَلَهُ أُوْتِيهِ أَوْ عَذَّلَهُ فَقَدْ سَأَلَ إِلَهَافًا". رَوَاهُ مَالِكُ وَأَبُو ذَوْدَ وَالسَّائِيُّ.

1849. (13) [1/579-అపరిశోధితం]

'అ'తా' బిన్ యసార్ బనీ అసదీకు చెందిన ఒక వ్యక్తి ద్వారా ఉల్లేఖనిస్తున్నారు. ఆ వ్యక్తి కథనం, "ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: 40 దిర్హామీలు లేదా దానికి సమానమైన వస్తువు తన వద్ద ఉన్న వ్యక్తి ఏమ్ముల్ని అర్థించి, అతడు ఇల్హేహాఫ్తో అడిగాడు.⁴² (మాలిక్, అటూ దాపూద్, నసాయి')

41) వివరణ-1848: అంటే ఒక దినం ఒక రాత్రి ఆహారం ఉన్న వారు అడగటానికి అనర్థులు. కొన్ని ఉల్లేఖనాల్లో ధన సంపదల హద్దు 40 దిర్హామీలు. ఈ 'హాదీసు'లో ఒక దినం, ఒక రాత్రి ఆహారంగా పేర్కొనడం జరిగింది. అంటే ఇది వివిధ రకాల మనుషులను బట్టి ఉంటుంది. కొందరికి ఒక దినం, ఒక రాత్రి ఆహారం, తీసేవారు అధికంగా ఉంటే నలబై దిర్హామీలు ఉదయం, సాయంత్రానికి సరిపోతుంది.

42) వివరణ-1849: ఇల్హేహాఫ్ అంటే వెంటపుడి అడగటం, కొందరు బలవంతంగా అడగటంగా పేర్కొన్నారు. ఖుర్

1850. [14] (لم تتم دراسته) (٥٧٩/١)

وَعَنْ حُبَشِيِّ بْنِ جُنَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمَسَأَةَ لَا تَحِلُّ لِغُنَيٍّ وَلَا لِذِي مِرَةٍ سَوَيْ إِلَّا لِذِي فَقْرٍ مُدْفِعٍ أَوْ غُرْمٍ مُعْطِعٍ أَوْ لِذِي مُوجَعٍ" رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَرَوَى أَبُنْ مَاجَةَ إِلَى قَوْلِهِ: "يَوْمُ الْقِيَامَةِ".

إِلَّا لِتَلَائِهِ لَذِي فَقْرٍ مُدْفِعٍ أَوْ لَذِي غُرْمٍ مُعْطِعٍ أَوْ لَذِي مُوجَعٍ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَرَوَى أَبُنْ مَاجَةَ إِلَى قَوْلِهِ: "يَوْمُ الْقِيَامَةِ".

1851. [15] (1/579-బలహినం]

అన్న (5) కథనం: ప్రవక్త (స) వద్దకు ఒక అ'న్నారీ ఏదో అడగడానికి వచ్చాడు. 'నీ ఇంట్లో ఏమీ లేదా?' అని ప్రవక్త (స) ప్రశ్నించారు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'ఒక కంబళి ఉంది, దాని సగబ్రాగాన్ని పరచుకుంటాను, సగబ్రాగాన్ని కప్పుకుంటాను. ఒక చిన్న కప్పు ఉంది, దానితో నీష్టు త్రాగుతాను'. అప్పుడు ప్రవక్త (స), 'ఆ రెంటిని నా దగ్గరకు తీసుకురా,' అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి రెంటిని తీసుకు వచ్చాడు. ప్రవక్త (స) ఆ రెంటిని తన చేతిలో తీసుకొని, 'పీటిని ఎవరు కొంటారు,' అని అన్నారు. ఒక వ్యక్తి లేచి, 'పీటిని నేను ఒక దిర్హములో కొంటాను,' అని అన్నాడు. ప్రవక్త (స), 'ఒక దిర్హము కన్నా ఎక్కువ ఎవరు ఇస్తారు,' అని అడిగారు. ఈ పదాలను ప్రవక్త (స) రెండు మూడు సార్లు పలికారు. ఒక వ్యక్తి లేచి, 'ఈ రెంటిని రెండు దిర్హములలో నేను కొంటాను,' అని అన్నాడు. ప్రవక్త (స) ఆ రెంటిని అతనికి ఇచ్చివేసారు. అతని వద్ద నుండి రెండు దిర్హములు తీసు కున్నారు. ఈ రెండు దిర్హముల్లోని ఒక దిర్హమును అ'న్నారీ వ్యక్తికి ఇచ్చి, 'ఒక దిర్హము తో ఇంటిపారికి అన్న పానీ యాలను కొని తీసుకు వెళ్ళి ఇంట్లో ఎయిస్తాడు.' అని అన్నారు. రెండవ దిర్హము ఇస్తూ, 'ఒక దిర్హముతో గొడ్డలి కొని నా దగ్గరకు తీసుకురా,' అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి గొడ్డలి కొని తీసుకు వచ్చాడు. ప్రవక్త (స) తన శుభహస్తాలతో దానికి కర్తగిలించి, 'నీవు దీన్ని తీసు కొని కర్తలు కోసి ప్రోగు చేయి, బజారులో అమ్ము, 15 రోజుల వరకు నా దగ్గరకు రావధ్దు,' అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి వెళ్ళి కట్టలు కొట్టి తెచ్చి అమ్ముతూ ఉన్నాడు. ఆ తరువాత ఒక రోజు ఆ వ్యక్తి ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చాడు, అప్పుడు అతని వద్ద 10 దిర్హములు ఉన్నాయి. ఆ వ్యక్తి వాటిలో నుండి కొన్నిటిని ఖరుపెట్టి బట్టలు కొన్నాడు, మరికొన్నిటి ద్వారా తినే త్రాగే వస్తువులు కొన్నాడు. ప్రవక్త (స) ఆ వ్యక్తితో, 'నీవు అడుక్కుంటూ తిరగటంకంటే ఇది నీకు ఉత్తమమైనది. అడుక్కేపటంవల్ల నీముఖంపై గాయాలు, మచ్చలుంటాయి. అడుక్కు తినటం ముగ్గురు వ్యక్తులకే చెల్లుతుంది. 1. దారిద్యుం కీంద పడ

1850. (14) [1/579- అపరిశోధితం]

'హుబమీ బిన్ జూనాదహ్' (R) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవ చనం: ధనవంతులు, బలవంతులు, ఆరోగ్యంగా ఉన్న వారు అర్థించడం ధర్యసుమ్మతం కాదు. అయితే పేద రికం, దారి ద్యుం కీంద పడవేసినవారు, లేదా అప్పుల్లో కూరుకుపోయిన వారు అర్థించపచ్చ. కానీ తన ధనాన్ని ఇంకా అధికం చేసు కోవాలనే ఉద్దేశ్యంలో ప్రజలను అర్థిస్తే, ఈ అర్థింపు తీర్మా దినం నాడు అతని ముఖంపై గాయంగా, మాయని మచ్చగా తయారపు తుంది. నరకంలో వేడిరాళ్ళు ఉంటాయి, వాటిని తింటాడు. కనుక ఇప్పుడు కోరిన వారు అధికంగానూ అడగ పచ్చ, కోరినవారు తక్కువగానూ అడగపచ్చ. (తిర్పుళి)

1851. [5] (ضعيف) (٥٧٩/١)

وَعَنْ أَنَسَ: أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ فَقَالَ: "أَمَا فِي بَيْتِنِكَ سَيِّءٌ؟" قَالَ بَلَى حِلْسُ نَبِيِّ بَعْضَهُ وَبَعْضُهُ بَعْضَهُ وَقَعْبُهُ شَرَبَ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ. قَالَ: "إِنَّ النَّبِيِّ يَوْمًا" قَالَ فَلَمَّا بَهِمَا فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْهِ وَقَالَ: "مَنْ يَسْتَرِي هَذِينَ؟" قَالَ رَجُلٌ أَنَا أَخَذَهُمَا بِرِزْهِمْ وَقَالَ: "مَنْ يَرْبِي عَلَى بِرِزْهِمْ؟" مَرْتَبَيْنِ أَوْ ثَلَاثَيْنِ. قَالَ رَجُلٌ أَنَا أَخَذَهُمَا بِرِزْهِمَيْنِ أَوْ وَاحِدَ الدَّرَهْمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَ وَقَالَ: "إِنَّ شَرِيرًا يَأْخُذُهُمَا طَعَامًا فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ وَإِنْ شَرِيرًا يَقْوُمَا فَأَتَيْنَاهُ بِهِ". فَأَتَاهُ بِهِ فَقَدَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَوْدًا بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ لَهُ أَدْهَبَ فَأَخْتَطَبَ وَبَعْ وَلَا أَرِيَدَ خَمْسَةً عَشَرَ يَوْمًا". فَدَهَبَ الرَّجُلُ يَخْتَطَبُ وَبَيْعَ فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةً دَرَاهِمَ فَأَشْتَرَ بِيَهُمْهُنَا لَوْبَا وَبَيْعَهُمْهُنَا طَعَاماً. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَحْيِءَ الْمَسَأَةَ تُكْنَهُ فِي وَجْهِكَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ إِنَّ الْمَسَأَةَ لَا تَصْلُحُ

ఆన్లో బలవంతంగా అడగటాన్ని నిషేధించడం జరిగింది." అంటే అనవసరంగా బలవంతంగా అడగరాదు."

వేసిన పేదవాడు లేదా, 2. అప్పులపొలై, ఆందీళనకు, అశాంతికి గుర్వెనవాడు, లేదా, 3. మర్కరి హత్య పరిహారం తన నెత్తిన వేసుకోని దాన్చిచెల్లించే శక్తి లేక ఆందీళనకు, అశాంతికి గుర్వెనవాడు అని అన్నారు.⁴³
(అబూ దావూద్)

ఇట్టు మాజ్హా: ...ఇలా యోమిల్ ఖీయామహ్
వరకు ఉట్టిఖించారు.

(580/1) - 1852 [حسن]

وَعَنْ أَبْنَيْ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ أَصَابَتْهُ فَاقْهَافَ أَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ شُدَّ فَاقْهَةٌ. وَمَنْ أَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ أُوْشَكَ اللَّهُ لَهُ بِالْغَنِّ إِمَّا بِمُوتٍ عَاجِلٍ أَوْ غَنِّيَ آجِلٍ". رَوَاهُ أَبُو
دَاؤُدُ وَالْتَّرْمِذِيُّ.

1852. (16) [1/580-ప్రామాణికం]

'అట్టుల్లాహ్ బిన్ మన్సుద్' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం: ఎవరైనా దారిద్యానికి గురయి తన దారిద్యాన్ని గురించి చెప్పుకొని బాధలు తీలగాలని కోరుకుంటే వారి దారిద్యం తీలగదు, అవసరమ్మా తీరదు. కాని ఎవరు తమ దారిద్యాన్ని, బాధలను అల్లాహ్ ముందు పెడితే, అల్లాహ్ (త) దాలా త్వరగా అతని దారిద్యాన్ని, బాధలను దూరం చేసి సిరిసంపదలు ప్రసాదిస్తాడు. లేదా త్వరగా చనిపోవడం లేదా ఆలస్యంగా ధనవంతుడు కావటం జరుగుతుంది.⁴⁴ (అబూ దావూద్, తిర్క్జీ)

43) విపరణ-1851: ముద్దిఖిల్ వట్టిస నుండి వచ్చింది. ముట్టి అని అర్థం. అంటే దారిద్యం నేలపై విసరివేసిన వాడు లేదా దారిద్యం పల్ల సేలపై పడిపోయినవాడు. ముద్జియన్ పండిన నుండి వచ్చింది. బలహీనతకు గుర్వెనవాడు అట్టేమ్ అంటే అప్పు అని అర్థం. అంటే అప్పులకుప్పగా మారిన పకంలో అర్ధించవచ్చును. మేజిడ్ పట్టణ్ నుండి వచ్చింది. దీని అర్థం నోప్పి, దుఃఖం. అంటే ఇతరుల ప్రాణాలు రక్షించటానికి పరిహార బాధ్యత తన నెత్తిన వేసుకున్న వ్యక్తి. ఇటువంటి వారు అర్ధించగలరు, అడగగలరు.

44) విపరణ-1852: త్వరగా మరణించడమంటే అతని బంధువు లేవరైనా మరణిస్తే, అతడి ధనం వారసత్వపు ఆస్తిగా అతనికి దక్కుతుంది. దానివల్ల అతడు

الفصل الثالث معاذن فيجاوغون

1853 [(لم تتم دراسته) (٥٨٠/١)] - ١٨٥٣

عَنْ أَبْنَيْ الْفِرَاسِيِّ أَنَّ الْفِرَاسِيَ قَالَ: قَاتَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسَأْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا. وَإِنْ كُنْتَ لَآبُدَ فَسْلَ الصَّالِحِينَ". رَوَاهُ أَبُو دَاؤُدَ وَالْتَّسَائِيُّ.

1853. (17) [1/580-అపరిశోధితం]

ఇట్టుల్ ఫిరాసియ్' (ర) కథనం: నేను ప్రవక్త (స) ను, ఒ అల్లాహ్ ప్రవక్త! నేను ప్రజలను అర్ధించ వచ్చ? అని ప్రశ్నించాను. దానికి ప్రవక్త (స) 'లేదు, ఒకవేళ అర్ధించడం తప్పనిసరి అయితే, సజ్జనులనే అర్ధించు,' అని ఉపదేశించారు. (అబూ దావూద్, నసాయి')

1854 [(صحيح) (٥٨١/١)] - ١٨٥٤

وَعَنْ أَبْنَيْ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ: اسْتَعْمَلْتُ عمر رضي الله عنه عَلَى الصَّدَقَةِ. فَلَمَّا فَرَغْتُ مِنْهَا وَأَدَتْهَا إِلَيْهِ أَمْرَ لِي بِعَمَالَةٍ فَقُلْتُ إِنَّمَا عَمِلْتُ لِهِ وَأَجْرِيْ عَلَيْهِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِهِ. قَالَ حُكْمٌ مَا أَعْطَيْتُ فَأَلَيْ فَدَعْتُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَمَلْتُ مِثْلَ قَوْلِكَ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا أَعْطَيْتَ شَيْئًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَسْأَلَهُ فَكُلْ وَتَسْدَقْ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَأَبُو دَاؤُدَ.

1854. (18) [1/581-దృఢం]

ఇట్టు స్పా'యిదీ (ర) కథనం: 'ఉమర్ (ర) నన్ను 'జకాత్ వసూలు చేయడానికి నియమించారు, నేను 'జకాత్ ధనాన్ని వసూలుచేసి తెచ్చి 'ఉమర్ (ర)కు ఇచ్చి వేసాను. 'ఉమర్ (ర)ను పారితోషికం చెల్లించమని ఆదేశించారు. దానికి నేను ఈ పని అల్లాహ్ (త) కోసం చేసానని, నా పారితోషికం బాధ్యత అల్లాహ్ (త) పై ఉండని అంటే, ఆయన నాకు ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడని అన్నాను. అప్పుడు 'ఉమర్ (ర), "నీకు ఇవ్వబడు తున్న పారితోషికం నుప్పు తీసుకో, నేను కూడా ప్రవక్త (స) కాలంలో ఇలాగే చేసాను, ప్రవక్త (స) నాకు

ధనవంతుడైవోతాడు. లేదా తానే త్వరగా చనిపోతాడు, దానివల్ల ప్రాపంచిక బాధలు అతనికి ఉండవు. అంటే సహానంపాటిస్తే త్వరలోనే అల్లాహ్(త) అతని ధనవంతుడు చేసివేస్తాడు. అల్లాహ్ ఆదేశం: మరియు అల్లాహ్ యందు భయబక్తులు గలవానికి, ఆయన ముక్కిమూర్ఖం చూపుతాడు. (అ'త్-తలాఫ్, 65:2)

పెరిశేషికం ఇస్తున్నప్పుడు నేను కూడా నీలగే ఈ పని నేను అల్లాహ్ (త) కోసం చేసానని, అల్లాహ్ నాకు ప్రతిపలం ప్రసాదిస్తాడని అన్నాను. అప్పుడు ప్రవక్త (స), 'అడగుకుండా నీకు ఇచ్చిన దాన్ని నీవు తీసుకో, దాన్ని తిను, మిగిలింది దానధర్మాలు చేసుకో', అని అన్నారు. " (అబూ దావూద్)

(٥٨١/١) - 1855 [(لم تتم دراسته)]

وَعَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ يَوْمَ عَرْفَةَ رَجُلًا يَسْأَلُ النَّاسَ قَالَ: أَفَيْ هَذَا الْيَوْمُ: وَفِي هَذَا الْمَكَانِ شَسْلَ مِنْ إِنْ غَيْرِ اللَّهِ؟ فَقَدْ حَفَقَهُ بِالرَّأْسِ. رَوَاهُ رَزِينُ.

1855. (19) [1/581- అపరిశోధితం]

'అలీ' (ర) కథనం: అతను 'అరపూర్ రోజు' 'అర పాత్ మైదానంలో ఒక వ్యక్తిని ప్రజల్లో బిచ్చమెత్తు కుంటూ ఉండటం చూసారు. 'అలీ' (ర) ఆ వ్యక్తిని, "నీవు ఈ రోజు ఈ స్థలంలో అల్లాహ్ (త)ను వదలి ఇతరులి" అర్థస్తున్నావా? అని చీవాళ్లు పెడుతూ బిత్తంతో కొట్టారు.⁴⁵ (రఘేన్)

(٥٨١/١) - 1856 [(لم تتم دراسته)]

وَعَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَعْلَمَنَّ أَيْهَا النَّاسُ أَنَّ الطَّمَعَ فَقْرُ وَأَنَّ الْإِيَامَ غَنِيٌّ وَأَنَّ الْمَرْءَ إِذَا مُرْءَ إِذَا يَبْسَ عَنْ شَيْءٍ أَسْتَغْنَى عَنْهُ رَوَاهُ رَزِينُ.

1856. (20) [1/581- అపరిశోధితం]

'ఉమర్' (ర) కథనం: అతను ప్రజలతో ఓ ప్రజలరా! బాగా గుర్తుంచుకోండి, దురాశ దారిద్యం వంటిది. ప్రజల పట్ల అనాశక్తత, వారి నుండి నిరాశతో ఉండటం, గొప్ప ధన సంపదల వంటిది. ఎందుకంటే ఎవరైనా ఏ విషయం పట్ల నిరాశకగుర్తై, దానిపట్ల అనాశక్తతకు

గురవు తారు. దాన్నే స్వయం సమ్మద్ది అంటారు. (రఘేన్)

(٥٨١/١) - 1857 [(صحيح)]

وَعَنْ تَوْبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ يَكْفُلُ لِيْ أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا فَأَنْكَفَ لَهُ بِالْجَنَّةِ؟" فَقَالَ تَوْبَانُ: أَنَا فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا. رَوَاهُ أَبُو ذَرْ وَالنَّسَائِيُّ.

1857. (21) [1/581- దృఢం]

سَأْبَانُ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: ఎవరినీ అర్ధించనని నాతో వాగ్గానం చేసినవారి కోరకు నేను స్వర్గం గురించి వాగ్గానం చేస్తున్నాను' అని అన్నారు. సాబాన్ (ర) "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! నేను దాన్ని గురించి వాగ్గానం చేస్తున్నాను" అని విస్తువించుకున్నారు. ఆ తరువాత ఆయన మరణించే వరకు ఎవరినీ అర్ధించేదు. (అబూ దావూద్, ససాయి)

(٥٨٢/١) - 1858 [(لم تتم دراسته)]

وَعَنْ أَبِي ذَرٍ قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَشَرِّطُ عَلَيْهِ: "أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا". فَلَمْ: نَعَمْ. قَالَ: "أَوْ لَا سَوْطَكَ إِنْ سَقَطَ مِنْكَ حَتَّى تَثْرُلَ إِلَيْهِ قَاتِحَةً". رَوَاهُ أَحْمَدُ.

1858. (22) [1/582-అపరిశోధితం]

అబూ జ'ర్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) నన్ను పిలిపించారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) ప్రజలతో ఎవరూ ఎవరినీ ఏ వస్తువూ అడగరాదు అనే పురతు పెడుతున్నారు. నన్ను కూడా నీవు ఎవరినీ ఏ వస్తువూ అడగరాదని పురతుపెట్టారు. నేను దాన్ని గురించి వాగ్గానం చేసాను. అప్పుడు ప్రవక్త (స), 'ఒకవేళ నీ కోరడా నేలపై పడినా, ఇతరులకు ఎత్తి ఇమ్మని చెప్పకుండా నువ్వు స్వయంగా దిగి నీ కోరడాను ఎత్తుకోవాలి.' అని అన్నారు (అహ్మద్)

=====

- بَابُ الْإِنْفَاقِ وَكَرَاهِيَّةُ الْإِمْسَاكِ

5. ఖర్చుచేయడం, పీసినారితనం

ఖర్చుచేయడం, దానధర్మాలు చేయడం: ఖర్చుచేయడంలో చాలా ప్రాధాన్యత, ప్రాముఖ్యత గల కార్యాలు. అల్లాహ్ భక్తులు దానధర్మాలు చేయడంలో, ఖర్చుచేయడంలో చాలాముందు ఉంటారు. సంతోషంగా, చిత్తశుద్ధితో అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చుచేసే వారికి తీర్పుదినం నాడు చాలా గొప్ప ప్రతిపలం లభిస్తుంది. వారు ప్రశాంతంగా సంతోషంగా ఉంటారు.

45) వివరణ-1855: 'అరపూర్ దినం అంటే జీ'ల్ హిజ్రీ 9వ తేదీ. ఇది చాలా గొప్పదినం. 'అరపాత్ అంటే 9వ తేదీన హజ్జ లందరూ ఒకచోట చేరే మైదానం. ఈ రోజు ఈ దినం చిన్న పెద్ద ధనవంతులు, పేదవారు అందరూ అల్లాహ్(త)నే అర్థిస్తారు. అల్లాహ్(త)యే అందరి కోరికలనూ తీర్పుతాడు. ఆ పవిత్ర మైదానంలో అల్లాహ్(త)ను వదలి ఇతరుల్ని వేడు కోవడం చాలా చెడ్డ విషయం. అందువల్ల 'అలీ' (ర) శిక్షణ దృష్టితో అతనికి బిత్తంతో కొట్టారు. అదేవిధంగా మనీముల్లో కూడా అల్లాహ్(త)ను వదలి ఇతరులను అర్ధించకూడదు.

అల్లాహ్ ఆదేశం: "ఎవరైతే, అల్లాహ్ మార్గంలో తమ ధనాన్ని వ్యయించేని, ఆ తరువాత తాము చేసిన ఉపకారాన్ని చెప్పుకుంటూ మరియు వారిని బాధిస్తూ ఉండరీ, అలాంటివారి ప్రతి ఫలం, వారి ప్రభువు వద్ద ఉంది. మరియు వారికి ఎలాంటి భయమూ ఉండదు మరియు వారు దుఃఖపడదు కూడా!" (అల్ బఫర్హ్, 2:262).

ఉన్నత స్తానాలను పొందటానికి ఖర్చు చేయడం తప్పనిసరి. సమయానికి ఖర్చుచేసేవారు, పిసేనారి తనం ప్రదర్శించని వారే సాపల్యం పొందుతారు.

మరీచేట ఇలా ఆదేశించడం జరిగింది: "నిశ్చయంగా మీ సంపదాలు మరియు మీ సంతానం మీ కోరకు ఒక పరీక్ష. మరియు అల్లాహ్! ఆయన దగ్గర గోప్య ప్రతిపలం (స్వర్గం) ఉంది. కానున మీరు మీ శక్తి మేరకు అల్లాహ్ యందు భయ భక్తులు కలిగి ఉండి, (ఆయన సూచనలను విని), ఆయనకు విధేయులై ఉండండి మరియు (మీ ధనం నుండి) దానం చేస్తు! అది మీ సౌంత మేలుకే. మరియు ఎవరైతే తమ హృదయ లోబత్వం నుండి రక్షణ పొందు తారో, అలాంటి వారే సాపల్యం పొందేవారు. ఒకవేళ మీరు అల్లాహ్కు అప్పుగా మంచి అప్పు ఇస్తు, ఆయన దానిని ఎన్నోరట్టు పెంచి తిరిగి మీకు ప్రసాదిస్తాడు మరియు మిమ్మల్ని క్లమిస్తాడు. వాస్తవానికి అల్లాహ్ కృతజ్ఞతలను ఆమాదించే వాడు, సహనశీలుడు." (అత్తగాబున్, 64:15-17)

దైవమార్గంలో ఖర్చుచేసేవారి ధనం చాలా అభివృద్ధి చెందు తుంది. ఒక పైసాకు ఒదులు 100 పైసలు, ఒక రూపాయికి ఒదులు 100 రూపాయలు అంతకంటే ఎక్కువగా లభిస్తాయి. ఖుర్జాన్లోని ఈ వాక్యాలను పరించండి, ఆచరించండి.

"అల్లాహ్ మార్గంలో తమ ధనాన్ని ఖర్చుచేసేవారి ఉపమానం: "ఆ విత్తనంపలే ఉంటుంది, దేనినుండి అయితే ఏడు వెన్నులు పుట్టి ప్రతి వెన్నులో సూర్యేని గింజలు ఉంటాయి! మరియు అల్లాహ్ తాను కోరిన వారికి హెచ్చగా నోసంగుతాడు. మరియు అల్లాహ్ సర్వవ్యాప్తి, సర్వజ్ఞడు." (అల్ బఫర్హ్, 2:261)

అంటే ఒక గింజ అనేక గింజలుగా మారుతుంది. ఆదే విధంగా పుణ్యం యొక్క ఒక్క గింజ అనేక పుణ్యగింజ

లను సృష్టిస్తుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్ (త) విశాల హృదయుడు. ఆయన వద్ద ఒకటి వందగా మారటం అంత కష్టమైన పనిని కాదు. అంతేకాదు, ఎవరు ఎంత చిత్తశుద్ధితో ఇచ్చారనేది కూడా ఆయనకు తెలుసు. ఈ రుకూ' చివరిలో అల్లాహ్ (త) దైవపీతి కోసం చిత్తశుద్ధితో ధనం ఖర్చు చేసేవారి ఉపమాన్ని పేర్కొన్నారు.

మరీ ఉపమానం: "మరియు అల్లాహ్ ప్రీతి పొందే ఉండేశంతో మరియు ఆత్మస్మిరత్వంతో ధనాన్ని ఖర్చు చేసే వారి పోలిక: మెట్ట భూమిపై నున్న ఒక తేటపలే ఉంటుంది. దానిపై భారీవర్షా కురిసినపుడు అది రెండిం తల ఫలము నిస్తుంది. భారీ వర్షం కాక చినుకులు (కురిసినా దానికి చాలు). మరియు అల్లాహ్, మీరు చేసేదంతా చూస్తున్నాడు." (అల్ బఫర్హ్, 2:265)

ఈ ఉపమానంలో మెట్టభూమి అంటే చిత్తశుద్ధి, వర్షం అంటే అధికంగా మంచు అంటే కోంచెం ఖర్చు చేయటం, పరించడం అంటే ప్రతిపలం అని అర్థం. మంచినేల ఏ విధంగా వర్షం ద్వారా లేదా మంచు ద్వారా కలకల లాడుతుందీ, అదేవిధంగా చిత్తశుద్ధితో దైవ మార్గంలో ఖర్చుచేస్తు అది ఒకటికి ఒదులు వంద అయిపోతుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్(త)కు మనం చేస్తున్నదంతా తెలుసు. అదేవిధంగా మన సంకల్పాల గురించి తెలుసు.

الفَصْلُ الْأَوَّلُ

مَعْدُولَيْنِ وَالْأَوَّلُ

(صحيح) [١] - ١٨٥٩

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أُوْ كَانَ لِي مِثْلُ أُحُدٍ ذَهَبًا لَسَرَنِي أَنْ لَا يَمْرُّ عَلَيَّ ثَلَاثُ لَيَالٍ وَعِنْدِي مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا شَيْءٌ أَرْصَدْتُ لِيَنِينْ". رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

1859. (1) [1/583-దృఢం]

అటూ పుల్రెర్హ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువచనం: ఒకవేళ నా దగ్గర ఉపుద్ కోండంత బంగారం ఉంటే అది నా దగ్గర మూడు రోజులకు మించి ఉండకుండా ఉంటే నేను సంతోషిస్తాను. అంటే మూడు రోజుల్లో బంగారా న్నంతా ఖర్చు చేసివేస్తాను. కానీ అప్పు ఉన్నంత బంగారం తప్ప. అప్పులు చెల్లించటానికి మాత్రమే ఉంచుతాను. (బుభారీ)

١٨٦٠ - [٢] [متفق عليه (١) / ٥٨٣]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى
اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعَنَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكٌ يَنْزَلُ إِلَيْنَا
فَيَقُولُ أَخْدُهُمْ: الَّلَّهُمَّ اعْطِ خَلْفَاهُ وَيَقُولُ الْأُخْرَ: اللَّهُمَّ اعْطِ
مُسْكِنًا تَنَافِعُ".

1860. (2) [1/583-ఎక్సిబిషన్]

అటూ హృదర్శా (ర) కథనం: పువ్తక (సు) పువచనం: పుతి రోజు ఇద్దరు దైవమాతలు దిగిపస్తారు. వారిలో ఒక మాత, "ఓ అల్లాహు! ఖిర్జుపెట్టివాడికి పుతిపులన్ని పుసాదించు," అని. రండ్ దూత " ఓ అల్లాహు (త)! కూడటట్టిపుంచే వాడి ధనాన్ని నాశనం చేయి," అని ప్రార్థిస్తూ ఉంటారు. (బు'ఖారీ, ముహ్మీం)

١٨٦١ - [٣] [متفق عليه) (٥٨٣/١)

وَعَنْ أَسْمَاءِ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْفَقْتُ وَلَا تُحْصِنِي فَيُحْصِنِي اللَّهُ عَلَيْكَ وَلَا تُؤْعِي فَيُؤْعِي اللَّهُ عَلَيْكَ أَرْضَخِي مَا اسْتَطَعْتُ".

1861. (3) [1/583- ఏకీభవితం]

అస్యా' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం: నువ్వు
బిరు చేస్తూ ఉండు, లెక్క పెట్టకు. ఒకవేళ నీవు లెక్క
పెడితే నీ గురించి కూడా లెక్కపెట్టటం జరుగుతుంది.
అదేవిధంగా ఆపి ఉంచకు, నీ నుండి కూడా
ఆపివేయడం జరుగుతుంది. నీవల్ల సాద్యమైనంత
వరకు బిరుచేయి.⁴⁶ (బు'బ్రారీ, ముస్లిమ్)

١٨٦٢ - [٤] (متفق عليه) (٥٨٣/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنْفَقَ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفَقَ عَلَيْكَ".

1862. (4) [1/583-ఎక్సిబిషన్]

అబూ హుర్రిఫ్ ర్యా (ర) కథనం: ప్రవక్త ప్రపచనం:
 అల్లాహ్ ఆదేశం: "ఓ ఆదమ్ సుత్తుడో ఖిర్మ పెట్టు,
 నీపు కూడా ఖిర్మపెట్టడం జరుగుతుంది." అంటే
 నువ్వు నా మార్గంలో ఖిర్మపెట్టు, నేను నీకు
 ప్రసాదిస్తాను. (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

١٨٦٣ - [﴿ صحيح ﴾] ٥ / ١ / ٥٨٣

1863. (5) [1/583- ర్యాడో]

అబూ ఉమాహీవు (ర) కథనం: ప్రవక్త (సు) ప్రవచనం: ఓ మనిషి! నీ దగ్గర మిగిలిపోయిన ధనాన్ని నువ్వు ఖర్చుపెడితే అది నీక మంచిది. దాన్ని నీ దగ్గర ఆపుకుంటే దానివల్ల నీక నష్టం. అవసరాలకు సరిపోయేటంత ధనాన్ని కూడటట్టికున్న పకంలో నీపు నిందార్థుడిని కాపు. ఖర్చుపెట్టటప్పుడు నీపై ఆధారపడి ఉన్న వారితోనే మొదలుపెట్టు. ⁴⁷(ముసీమ్)

١٨٦ - [٦] (متفق عليه) (١/٥٨٤)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى
اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَثْلُ الْبَخِيلِ وَالْمَتَصَدِّقِ كَمَثْلٍ رَجُلٍ عَلَيْهِمَا
جُنَاحُنَّ مِنْ حَدِيدٍ فَدَأْصَرَتْ أَدِيرُهُمَا إِلَى ثَبِيهِمَا وَتَرَاقِهِمَا
فَجَعَلَ الْمَتَصَدِّقَ كُلُّمَا تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ابْسَطَتْ عَنْهُ الْبَخِيلُ كُلُّمَا
هُمْ بِصَدَقَةٍ فَلَمْ يَحْكُمْ لَكُلُّ حَقَّةٍ بِمَكَانِهَا".

1864. (6) [1/584- ఏకీబవితం]

ಅಬ್ಯಾ ಹುರ್ರೈರ್ಪ್ರೋ (ರ) ಕಥನಂ: ದೈವಪುರಕ್ತ (ಸ) ಪೀಸಿ ನಾರಿನಿ, ಖರ್ಮಪೆಟ್ಟೆ ದಾಸಗುಣಂ ಗಲವಾಡಿನಿ, ಕವಚಾಲು

46) వివరణ-1861: అంటే లెక్కపెట్టటం అని అర్దం. అంటే నువ్వు దనాన్ని లెక్కపెట్టి, కూడచిట్టి, ఆపి ఉంచుకు, ఒకషేళ నీపు ఇలా చేస్తే, అల్లాహ్ (త) కూడా అలాగే చేస్తాడు. అంటే లెక్కపెట్టి ఇస్తాడు. నీపు లెక్కపెట్టకుండా ఇస్తే నీకూ లెక్కపెట్ట కుండా ఇవ్వడం జరుగుతుంది. అంటే కూడచిట్టి ఉంచరాదు, పిసినారితం పుదరించరాదు, అలాచేస్తే నీ పట్ల కూడా పిసినారి తనంగా పువర్తించట జరుగుతుంది. అంటే అల్లాహ్ (త) కూడా నిన్న లెక్కపెట్టి ఇస్తాడు.

దరిచి ఉన్న ఇద్దరు వ్యక్తులతో ఈ విధంగా పోలిన్ చెబుతుండగా నేను విన్నాను. ఆ ఇరువురి శరీరాలూ రొమ్మునుండి కంఠం వరకు కవచాలతో కప్పటిడి ఉన్నాయి. దానివల్ల వారు చేతులు కదప లేక పోతు న్నారు. వారిద్దరిలో దానధర్మాలు చేసేవాడు దానం చేయాలని అనుకున్నప్పుడు, అతని కవచం పూర్తిగా వదులుయి పోతుంది. దానికి భిన్నగా పిసేనారి దానం చేయాలని అనుకున్నప్పుడు కవచంలోని ప్రతికొండి ఎక్కుడి కక్కడ బిగుసుకుపోతుంది. అతను దాన్ని వదులుచేసు కోవాలని ప్రయత్నిస్తాడు కానీ అది వదులు కాదు.⁴⁸ (బు'బూరీ, ముస్లిమ్)

1865. [٧] - (صحيح) [٥٨٤/١]

وَعَنْ جَابِرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ الظُّلْمَ إِنَّ الظُّلْمَ ظُلْمٌ أَثْمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَإِنَّ الْشَّحَّ أَهْمَّ مَنْ كَانَ فَتَّلَمْ: حَمَلُهُمْ عَلَى أَنْ سَعَوْا بِمَاءِ هُمْ وَاسْتَحْلُوا مَكَارِمُهُمْ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1865. (7) [1/584-దృఢం]

జూబిర్ (ర) కథనం: దైవపువక్ (స) పువచనం: అన్నా యానికి దూరంగా ఉండండి. ఎందుకంటే అన్యాయం పుళయ దినాన దట్టమైన చీకట్లుగా మారుతుంది. ఇంకా పేరాశకు దూరంగా ఉండండి. ఎందుకంటే, ఈ పేరాశయే మీకు పూర్వం గతించిన సమాజాన్ని నాశనం చేసింది. ప్రజలను ఒకరిపట్ల ఒకరు రక్తం చిందించేందుకు, నిపిడ్న వస్తువుల్ని దర్శనమ్ముతంగా చేసుకునేందుకు ప్రేరించింది. (ముస్లిమ్)

1866. [٨] - (متفق عليه) [٥٨٤/١]

وَعَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "صَدَقُوكُمْ فَإِنَّهُ يَأْتِي عَلَيْكُمْ رَمَانٌ يَمْشِي الرَّجُلُ بِصَدَقَتِهِ فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا يَقُولُ الرَّجُلُ: لَوْ جُنِّتْ بِهَا بِالْأَمْسِ لَفَلِيُّهَا فَأَمَا الْيَوْمِ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا". متفق عليه.

48) వివరణ-1864: అంటే ధర్మాత్ముడు ఖర్చుపెట్టి నపుడు అతని హృదయం విశాలమౌతుంది. పిసేనారి హృదయం ముదుచుకుపోతుంది. ఈ 'హాదీసు'లో ధర్మాత్ముడు, పిసే నారుల హృదయాల స్థితిని పేర్కొనడం జరిగింది. దాన ధర్మాలు చేస్తున్న కోలది అతని హృదయం కూడా విశాల మమతూ ఉంటుంది. కానీ పిసేనారి హృదయం దానం చేయ రలచినప్పుడు ముదుచుకుపోతుంది.

1866. (8) [1/584- ఏకీభవితం]

'హోరిస్'మా బిన్ వహాబ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువచనం: 'సదబిహ్' చేస్తూ ఉండండి. ఎందుకంటే ఒక కాలం రాబ్ తుంది. అందులో మనిషి దానధర్మాలు చేయడానికి తన ధనం తీసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాడు, కానీ 'సదబిహ్' తీసుకునే వాడెవడూ కనబడడు. ఒక వ్యక్తి అతనితో ఒకవేళ నిన్న తెచ్చి ఉంటే నేను తీసుకునేవాడిని. ఈనాడు నాకు దీని అవసరం లేదు అని అంటాడు.⁴⁹ (బు'బూరీ, ముస్లిమ్)

1867. [٩] - (متفق عليه) [٥٨٤/١]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُ الصَّدَقَةَ أَعْظَمُ أَجْرًا؟! قَالَ: "أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيْحٌ سَاحِيْحٌ الْفَقْرَ وَتَأْمَلُ الْغَنِيَّ وَلَا تُتَمَّلَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتِ الْحُلُومُ فَلَتَ: إِلَّا كَذَا وَلِلَّا كَذَا وَقَدْ كَانَ لِلَّا كَذَا".

1867. (9) [1/584- ఏకీభవితం]

అటూ పులైర్హ్వ్ (ర) కథనం: ఒక వ్యక్తి మహో పువక్ (స) పుద్దకు పచ్చి ఓ దైవపువక్కా! పుణ్యపులం దృష్ట్యా, ఏ దానం అన్ని టీకంటే గోప్యది అని ప్రశ్నించాడు. పువక్ (స) ఇలా పువచించారు. "నీవు ఆరోగ్యంగా ఉండి, ఐశ్వర్య కాంక ఉండి, మనసు దానధర్మాలు చేయ టానికి విముఖంగా ఉన్నప్పుడు, ఒక పైపు దారిద్యం పచ్చి పడుతుండన్న భయమూ, మరోపైపు ఐశ్వర్యం పరిష్కారం ఆశ నిన్న ఆపహించి ఉన్నప్పుడు దానం చేయడం చాలా గోప్యది. జీవం కంఠం నుండి ఎగిరిపోయే ముందు, "ఇది ఫలానా వ్యక్తికి, అది ఫలానా వారికి, అని దానం ఇచ్చే పరిస్థితి వచ్చే వరకు నిరీక్షించకు. అప్పుడు అదంతా ఆ ఫలానా వారికి చెందవలసిందే కదా!"⁵⁰ (బు'బూరీ, ముస్లిమ్)

49) వివరణ-1866: అంటే సదబిహ్ ను శుభావకాశంగా భావించాలి. ఎందుకంటే భవిష్యత్తులో అందరూ ధనవంతులై పోతారు, తీసుకునే వాడెవడూ ఉండడు. దానివల్ల మీకు లభించవలసిన పుణ్యం లభించదు.

50) వివరణ-1867: అంటే ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు చేసిన దానధర్మాలకు అధికంగా పుణ్యం లభిస్తుంది. చావటానికి ముందు దానధర్మాలు చేస్తూ ఎటువంటి లాభం చేకూరదు. ఎందుకంటే మరణించిన తర్వాత ఆ ధనం వారసులపరం అయిపోతుంది. అతని అధీనంలో నుండి తేలగిపోతుంది.

[١٨٦٨ - ١٠] [متفق عليه] (٥٨٤/١)

وَعَنْ أَبِي ذِئْرٍ قَالَ: أَتَهِبْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظَلِ الْكَبِيْرَةِ فَلَمَّا رَأَيْتَ قَالَ: هُمُ الْأَحْسَرُونَ لَا يَرَبُّ الْكَبِيْرَةِ! فَقَالَ: فِدَاكَ أَبِي وَأَمْيَ مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمُ الْأَكْثَرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ مَنْ خَلَفَهُ وَعَنْ بَعْدِهِ وَعَنْ شَمَالِهِ وَفَقْلَلَ مَا فِيمُ. مِنْقَدَ عَلَيْهِ.

1868. (10) [1/584- ఏకీబవితం]

అబూ జ'ర్ (ర) కథనం: ఒకసారి నేను ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్లాను. అప్పుడు ప్రవక్త (స) క'అబ్మా నీడలో కూర్చుని ఉన్నారు. ప్రవక్త (స) నన్ను చూడగానే "వారంతా సష్టుంలో ఉన్నారు," అని అన్నారు. నేను ఆతృతగా "నా తల్లిదండ్రుల్ని మీకై అర్పిస్తాను, ఎవరు వారు?" అని అడిగాను. దానికి ప్రవక్త (స), "ధనవంతులైనప్పటికీ ధనం ఖర్చు చేయినివారే సష్టుంలో ఉన్న వారు. తమ ధనాన్ని నిస్సంకోచంగా ఖర్చుచేసే వారే సాఫల్యం హొండవారు. తమ ముందు ఉన్నవారికి, వెనుక ఉన్నవారికి, ప్రక్కనున్న వారికి ఇచ్చేవారు. ఇలా ఖర్చుచేసే ధనవంతులు చాలా తక్కువ." (బుభారీ, ముస్లిమ్)

الفَصْلُ الثَّانِيُّ

١٨٦٩ - [١١] (ضعيف جدا) (٥٨٥/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى
اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّخِيُّ قَرِيبٌ مِّنَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْجَنَّةِ قَرِيبٌ
مِّنَ النَّاسِ بَعِيدٌ مِّنَ النَّارِ، وَالْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِّنَ اللَّهِ بَعِيدٌ مِّنَ الْجَنَّةِ
بَعِيدٌ مِّنَ النَّاسِ قَرِيبٌ مِّنَ النَّارِ، وَلِجَاهِلٍ سَخِيُّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ
عَابِدٍ يَحْكُلُ». رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ.

1869. (11) [1/585-ಅತಿ ಬಲಪೂರ್ವಕ]

అటూ హల్లురైపొ (ర) కథనం: ప్రవక్త (సు) ప్రవదనం:
 "దానశీలుడు అల్లూపొ (త)కు సమీపంగా ఉంటాడు.
 స్వగ్రానికి సమీపంగా ఉంటాడు. ప్రజలకు సమీపంగా
 ఉంటాడు. నరకానికి దూరంగా ఉంటాడు. పీసినారి వ్యక్తి
 అల్లూపొ(త)కు దూరంగా ఉంటాడు, స్వగ్రానికి దూరంగా
 ఉంటాడు. ప్రజలకు దూరంగా ఉంటాడు, నరకానికి
 సమీపంగా ఉంటాడు, అల్లూపొ(త)కు పీసినారి
 ఆరాధకుని కంటే అష్టాని అయిన దానశీలుడు
 ప్రియుడు. (తర్మిజి')

۱۸۷۰ - ۱۲] (لم تتم دراسته) (۵۸۵/۱)

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا يَصْنَعُ الْمُرْءُ فِي حَيَاةِهِ بِرْ هُمْ خَيْرٌ لَّهُ مِنْ أَنْ يَصْنَعَ بِيَاهَةَ عَذَّلَ مَوْتَهُ". رَوَاهُ أَبُو ذَارُونَ.

1870. (12) [1/585- అపరిశోధితం]

అబూ సుల్యాద్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (సు) ప్రవచనం: "మనిషి తన జీవితంలో ఒక దిర్హమ్ దాన ధర్మాలు చేయడం, మరణ సమయంలో వంద దిర్హమ్లు దానధర్మాలు చేయటం కంటే గొప్పది." (అబూ దావూద్)

۱۸۷۱ - ۱۳] (لم تتم دراسته) (۵۸۵/۱)

وَعَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى
اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ لَدُنْهُ دَيْنٌ فَلَا يَنْهَا
كَلَّا لَدُنْهُ دَيْنٌ فَلَا يَنْهَا
أَوْ يُغْنِي كَلَّا لَدُنْهُ دَيْنٌ فَلَا يَنْهَا
يُغْنِي إِذَا شَيْءَ" رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالسَّانَانيُّ وَالْدَارَوِيُّ وَالرَّمْذَانيُّ

1871. (13) [1/585-ಅಪರಿಕ್ಷೇದಿತಂ]

ଅଟ୍ଟା ଦୂର୍ଦ୍ଧା' (ର) କଥନଂ: ପ୍ରମତ୍ତ (ସ) ପ୍ରପଦନଂ:
 "ମୁରଣ ସମୟିଳୋ ଦାନଦର୍ଶୀଲ ଚେଯଟିଂ,
 ବାନୀସନୁ ବିଦୁଦଲ ଚେଯଟିଂ, କଢ଼ପୁନିଂଦୀ ସଂତୃପ୍ତିଗ୍ରହଣନ୍ତି
 ପ୍ରକଟିକି କାନୁକ ଜ୍ଵର୍ଯ୍ୟଟିଂତେ ସମାନଂ." (ଅ'ହ୍ୟା
 ମଦ୍. ନ୍ୟାୟ'. ଦାରମ୍ଭି. ତ୍ରିରିଜି'/ଦୁଦଂ)

అంటే మరణించేటప్పుడు దానధర్మాలు చేస్తే అధికపుణ్యం లభించదు. ఎందుకంటే కడుపు నిండి ఉన్న వరకే అన్నాం పెడితే అధిక పుణ్యం లభించదు.

١٨٧٢ - [١٤] (لم تتم دراسته) (١/٥٨٥)

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "حَصَّلَتَانَ لَا تَجْمِعُنَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبَخْلُ وَسُوءُ الْخُلُقِ". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ.

1872. (14) [1/585- அபரிசீலனை]

ಅಬ್ಯಾ ಸು'ಯಾದ್ (ರ) ಕಡನು: ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ಪ್ರವನು: ವಿಕ್ಯಾಸಿಲ್ಲೋ ಈ ರೆಂದು ವಿಷಯಾಲು ಕಲಸಿ ಉಂಡವು. ಹಿಸೆನಾರಿ ತನಂ, ದುರ್ಗಣಾಲು. ಅಂತೆ ವಿಕ್ಯಾಸಿ ಹಿಸೆನಾರಿ ಕಾಡು, ದುರ್ಜನುಡು ಕಾಡು. ಈ ರೆಂದು ಚೆದು ಅಲವಾಟ್ಟು ಏರಿಪೂರ್ವ ವಿಕ್ಯಾಸಿಲ್ಲೋ ಉಂಡವು. (ತಿರ್ಯಾಚಿ')

(١٨٧٣ - ١٥] [لم تتم دراسته) (١/٥٨٥)

وَعَنْ أَبِي بَكْرِ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَبْ وَلَا بَخِيلٌ وَلَا مَذَانٌ". رواه الترمذى.

1873. (15) [1/585- అపరిశోధితం]
అటూ బకర్ సిద్ధీఖ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: "మౌనగాడు, పిసినారి, ఉపకారం చేసి ఎత్తిపోడిచేవాడు స్వర్గంలో ప్రవేశించరు." (తిర్పుజీ)

అంట వారు స్వర్గంలో మొట్ట మొదట ప్రవేశించేవారిలో ఉండరు.

(586/1) - 16 [] (لم تتم دراسته)
وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "شُرُّ مَا فِي الرَّجُلِ شُحٌّ هَالِعٌ وَجُبْنٌ حَالِعٌ". رَوَاهُ أَبُو ذَاوْدُ.
وَسَنَدُكُرْ حَدَّيْثٌ أَبِي هُرَيْرَةَ: "لَا يَجْمِعُ الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ" فِي كِتَابِ الْجَهَادِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

1874. (16) [1/586- అపరిశోధితం]
అటూ హురైర్హ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: మనిషిలో ఉన్న ఈ రెండు గుణాలు చాలా చెడ్డవి, ఒకటి చాలా పిసినారిగా వ్యవహరించడం, రెండవది మగతనం లేని పిరికితనం. (అటూ దాపూర్ద)

పిసినారితనం, విశ్వాసం కలసి ఉండలేవు అన్న అటూ హురైర్హ్ హాదీసును కేళాబుల్ జిహదల్ ఇన్ఫా అల్లాహ్ పేర్కొండాము.

الْفَصْلُ الثَّالِثُ مُعَاذَنَاتُ الْبَخَارِيِّ

(586/1) - 17 [] (صحيح)
عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ بَعْضَ أَرْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَ لِلنَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَئِنَا أَسْرَعُ بِكَ لُحْوَقًا؟ قَالَ: "أَطْوُلُكُنَّ يَدًا فَأَخْدُوْنَا قَصْبَنَةً يَدْرُ عُونَهَا فَكَانَتْ سُودَةً أَطْوَلُهُنَّ يَدًا فَعَلِمْنَا بَعْدَ أَنَّمَا كَانَ طُولُ يَدِهَا الصَّدَقَةُ وَكَانَتْ أَسْرَعَ عَنَّا لُحْوَقًا بِهِ زَيْنَبُ وَكَانَتْ تُحِبُ الصَّدَقَةَ. رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.
وَفِي رَوَايَةِ مُسْلِمٍ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَسْرَ عُكْنَ لُحْوَقًا بَيْنَ أَطْوُلَكُنَّ يَدًا". قَالَتْ: فَكَانَتْ يَتَطَوَّلُ أَيْمَنَهُ أَطْوَلَ يَدًا! قَالَتْ فَكَانَتْ أَطْوَلُنَا يَدًا زَيْنَبُ لِأَنَّهَا كَانَتْ تَعْمَلُ بِيَدِهَا وَتَسْتَدِقُ.

1875. (17) [1/586-దృఢం]

'అయిప్హ్ (ర) కథనం: కొందరు ప్రవక్త (స) భార్యలు ఆయన్ను మాలో అందరి కంట ముందు మిమ్మల్ని ఎవరు కలుస్తారు. (అంట ముందు ఎవరు మరణిస్తారు) అని ప్రశ్నించారు. దానికి ప్రవక్త (స) అందరి కంట పొడవైన చేతులు ఉన్నవారు. అని సమాధానం

ఇచ్చారు. వారందరూ ఒక బిత్తుం తీసుకొని తమతమ చేతులు కొలవసాగారు. చివరికి సాదహ్ (ర) చేతులు అందరి కంట పొడవుగా ఉన్నాయి. ఆ తర్వాత భార్యలందరిలో అందరి కంట ముందు 'జైనబ్ (ర) మరణించారు. ఆ తరువాత పొడవైన చేతులు అంట దానధర్మాలు చేయడం అని అందువల్లే ఆమె అందరి కంట ముందు ప్రవక్త (స)ను కలిసారని, ఎందుకంట దాన ధర్మాలు చేయడం అంట ఆమెకు ఎంతో ఇష్టం అని తలిసింది.⁵¹ (బుఫారీ, ముస్లిం)

ముస్లిమ్లోని ఒక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది, "అయిప్హ్ (ర) కథనం, "ప్రవక్త (స) అందరికంట ముందు పొడవైన చేతులు గలవారు నన్ను కలుసుకుంటారు," అని అన్నారు. ప్రవక్త (స) భార్యలు తమ చేతులు కొలవసాగారు. అందరి కంట 'జైనబ్ చేతులు పొడవుగా ఉండటం గమనించారు. పొడవైన చేతులు అంట దానధర్మాలు అని అర్థం. అయితే

51) వివరణ-1875: సాదహ్ మరియు 'జైనబ్ ప్రవక్త (స) భార్యల్లో ఒకరు. 'ఖదీజహ్ (ర) మరణించిన తర్వాత ప్రవక్త (స) సాదహ్ ను దైవదత్య 10వ సంవత్సరంలో పెళ్ళి చేసుకున్నారు. ఈమె చాలా ఆరాధకురాలు, భక్తురాలు, తన చివరి జీవితంలో తన వంతును 'అయిప్హ్ (ర)కు ఇచ్చి వేసారు. ఈమె చాలా దాతృత్వం, దానధర్మాలు చేసే స్త్రీ. ఈమె ప్రవక్త (స)కు విధేయత, ఆళ్ళాపాలన చేసేవారు. ఈమె జతరులకున్న కొంచెం పొడవుగా ఉండేవారు, చేతులు కూడా పొడవుగా ఉండేవి. ప్రవక్త (స) భార్యలందరూ 'మాలో అందరి కంట ముందు తమరి తరువాత ఎవరు మరణిస్తారు' అని అడగ్గా, ఎవరి చేతులు అందరికున్న పొడవుగా ఉంటే, వారే అని అన్నారు. వాళ్ళాందరూ తమ తమ చేతులు కొలిచారు. అందరికంట పెద్ద చేయి సాదహ్దిగా తేలింది. కాని అందరి కంట ముందు 'జైనబ్ మరణించిన పిదప చేయి పొడవుగా ఉండటం అంట దానధర్మాలు చేయడం అని తెలుసుకున్నారు. 'హాదీసులో దాన్ని పేర్కొనడం జరిగింది. ఎందుకంట ఆమె పేదలకు, అగత్యపరులకు ఎంతో దాతృత్వంతో అన్నం తినిపించే వారు. తన చేత్తో సంపాదించేవారు. తన అవసరాలు తీరగా మిగిలిన దాన్ని పేదలకు పంచిపెట్టేవారు. అందువల్ల ఈమె 'ఉమ్మల్ మస్కిన్ 'గా పేరుగాంచారు.

'జైనవీ తన చేతులతో సంపాదించేది, తన చేతులతో దానధర్మాలు చేసేది.

(٥٨٦/١) - ١٨٧٦ [] [متفق عليه]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "قَالَ رَجُلٌ: لَا تَصَدَّقَنِي بِصَدَقَةٍ فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ ثُصُّدَقَ الْلَّيْلَةِ عَلَى زَانِيَةٍ" قَالَ: "اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ لَا تَصَدَّقَنِي بِصَدَقَتِهِ فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ غَنِيٍّ فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ ثُصُّدَقَ عَلَى غَنِيٍّ" قَالَ: "اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى سَارِقٍ لَا تَصَدَّقَنِي بِصَدَقَتِهِ وَعَلَى غَنِيٍّ" قَالَ: "أَمَا صَدَقَكَ عَلَى سَارِقٍ فَأَعْلَمُ وَأَمَا الغُنْيِي فَأَعْلَمُ يَعْتَنِي فَيُنْفَقُ مِمَّا أَطَاهَ اللَّهُ" مُتَفَقُ عَلَيْهِ وَلِفَطْهُ اللَّخَارِي.

1876. (18) [1/586-వీకీభవితం]

అటూ హురైర్హ్వా (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: "ఒక వ్యక్తి, 'నేను ఈ రాత్రి తప్పకుండా దానం చేస్తాను,' అని అన్నాడు, అతడు తన దానం తీసుకొని బయలు దేరి ఒక దొంగచేతిలో పెట్టాడు. తెల్లవారిన తర్వాత ప్రజలు పరస్పరం నిన్న రాత్రి ఒక దొంగకు దానం ఇష్వ బడింది' అని చెప్పుకో సాగారు. అది విన్న ఆ వ్యక్తి, 'ఓ అల్లాహ్ (త)నీకు కృతజ్ఞతలు, నేను దొంగకు దానం ఇచ్చాను. నేను ఇంకా దానం చేస్తాను,' అని పరికి రాత్రి తన దానం తీసుకొని బయలుదేరి ఒక వ్యఖిచారిణి చేతిలో పెట్టాడు. తెల్లవారగానే ప్రజలు పరస్పరం ఆశ్చర్యంతో, 'నిన్న రాత్రి ఒక వ్యఖిచారిణికి దానం ఇష్వ బడింది,' అని చెప్పుకో సాగారు. ఈ విషయం అతనికి తెలిసి, 'ఓ అల్లాహ్ సమస్త స్తుత్తాలు నీ కొరక, నేను వ్యఖిచారిణికి దానం చేసాను,' అని అన్నాడు. అతడు, 'మళ్ళీ ఈ రీజు రాత్రి కూడా నేను దానం తీసుకొని బయలు దేరుతాను,' అని అన్నాడు. అతడు ఆ రాత్రి తన దానం తీసుకొని బయలుదేరి ఒక ధనవంతునికి ఇచ్చాడు. ఉదయం ప్రజలు, 'ధనవంతునికి దానం ఇష్వడం జిరిగింది,' అని చెప్పుకో సాగారు. అతడికి ఈ విషయం తెలిసి, 'ఓ అల్లాహ్! నీకు కృతజ్ఞతలు, నీవు నా ద్వారా దొంగకు, వ్యఖి చారిణికి, ధనవంతునికి సదభా ఇప్పించావు' అని అన్నాడు. అతడు రాత్రి

పదుకున్నాడు, కలలో ఒక వ్యక్తి, ఈ మూడు దానాలు అల్లాహ్ (త) స్వకరించాడు. దొంగకు నీపు చేసిన దానం వల్ల అతడు దొంగతనం మానివేయ వచ్చు. వ్యఖి చారిణి కూడా వ్యఖిచారన్ని మానివేయ వచ్చు. ధనవంతుడు దాని వల్ల గుణపారం నేర్చుకొని తనకు ఇచ్చిన ధనంలో నుండి దానం చేయవచ్చు" అని అన్నాడు. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

ఒకవేళ ఎవడైనా సట్టంకల్పంతో దాచి రాత్రి చీకటిలో ఇటు వంటి వారికి దానం చేసివేస్తు, అది విధి దానం అయినా, అదనపు దానం అయినా దానిన్న అల్లాహ్ (త) స్వకరిస్తాడని ఈ 'హదీసు' ద్వారా తెలుస్తుంది.

(٥٨٧/١) - ١٨٧٧ [] [صحيح]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "بَيْنَا رَجُلٌ بِفَلَةٍ مِّنَ الْأَرْضِ فَسَمَعَ صَوْتًا فِي سَحَابَةِ إِسْقَ حَيَّةٍ فَلَمْ فَتَحْتَيْ ذَلِكَ السَّحَابَ فَأَفْرَغَ مَاءً فِي حَرَّةٍ فَإِذَا سُرْجَةٌ مِّنْ بَلْكَ السَّرَّاجِ قَدْ اسْتَوْعَبَتْ ذَلِكَ الْمَاءَ كَلَّهُ فَتَبَعَّبَ الْمَاءُ فَإِذَا رَجُلٌ قَائِمٌ فِي حَدِيقَتِهِ يُحَوِّلُ الْمَاءَ بِمِسْحَاتِهِ فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ مَا إِسْمُكَ" قَالَ فَلَانٌ. الإِسْمُ الَّذِي سَمِعَ فِي السَّحَابَةِ فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَمْ تَسْأَلْنِي عَنْ اسْمِي. قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ صَوْتًا فِي السَّحَابَةِ الَّذِي هَذَا مَاؤُهُ يَقُولُ اسْقِ حَيَّةً فَلَانٌ لِأَسْمَكَ فَمَا تَصْنَعُ فِيهَا؟ قَالَ: أَمَا إِذْ قُلْتُ هَذَا فَإِنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا فَأَتَصْنَدَقُ بِإِنْتِهِ وَأَكْلُ أَنَا وَعِنْدِي لَهُنَا وَأَرْدَ فِيهَا لَهُنَّا". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1877. (19) [1/587-దృఢం]

అటూ హురైర్హ్వా (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఇలా తెలి పారు, "ఒక వ్యక్తి వెళుతూ ఉండగా మేఘుల్లో నుండి, 'పులానా వ్యక్తి తోటలో వర్షం కురిపించు,' అని విన బడింది. అంతలో ఆ మేఘుల్లో నుండి ఒక మట్టు తునక విడిపోయి ఓ సల్లని రాతినేలపై వర్షం కురిపించింది. చివరకు ఒక కాలువ మిగతా కాలువలనిన్నిటినీ తనలో కలుపుకొని ప్రపాయసాగింది. అది చూసి అతను కూడా ఆ ప్రవాహం వెంట నడవసాగాడు. ఆయనకు ఎవరో ఒక వ్యక్తి తన తోటలో నిలబడి తన దగ్గరున్న పారతో తోటకు నీళ్ళు పెడుతున్నట్లు కనిపించాడు. ఆయన అతని దగ్గరకెళ్ళి "ఓ అల్లాహ్ దానుడా! నీ పేరేమిటి?" అని అడిగాడు. తాను ఇంతకు ముందు మేఘుల్లో విన్న పేరే చెప్పాడు ఆ వ్యక్తి అతడు "ఎందుకు అడుగుతున్నారు?" అని అన్నాడు. అందుకు ఆ వ్యక్తి కురిపించిన మేఘం నుండి, "పులానా

వ్యక్తి తేటలపై పద్మం కురిపించు," అని విన్నాను. నుప్పు చెప్పిన పీరు నేను విన్న పీరు ఒక్కట. అది సరే కాని అసలు నుప్పు చేస్తున్న పనేంటి?" అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి 'మీరు అడిగారు కాబట్టి చెబుతున్నాను. ముందుగా నేను ఈ తేటలో పంచె పంటను అంచనా వేసుకొని, మొత్తం పంటలో మూడో వంతు దానం చేస్తాను. మరో మూడో వంతు నాకూ, నా కుటుంబ పోషణకు సరిపోతుంది. మిగతా మూడో వంతును నేను వచ్చే పంటకోసం ఉపయోగిస్తాను" అని చెప్పాడు. (ముస్లిమ్)

(٢٠) [متفق عليه] (٥٨٧/١) ١٨٧٨

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ قَاتِلَةً فِي نَبِيٍّ إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَفْرَغَ وَأَعْمَى فَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْثَلِهِمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا. فَأَتَى الْأَبْرَصَ قَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: لَوْنُ حَسَنٍ وَجْدَلُ حَسَنٍ وَيَدْهَبُ عَنِي الَّذِي قَدْ قَدَرَنِي اللَّاثِسُ. قَالَ: "فَمَسَحَهُ فَذَاهَبَ عَنْهُ قَرْأَهُ وَأَعْطَيَ لَوْنًا حَسَنًا وَجْدَلًا حَسَنًا. قَالَ: فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: الْإِنْلِ. أَوْ قَالَ: الْبَلْقُورُ شَكَ إِسْحَاقَ. إِلَّا أَنَّ الْأَبْرَصَ أَوْ الْأَفْرَغَ. قَالَ: أَحَدُهُمَا الْبَلْقُورُ وَقَالَ الْأَخْرُ: الْبَلْقُورُ. قَالَ: فَأَعْطَيْتُهُ نَاقَةً عَشْرَاءَ. قَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا". قَالَ: "فَأَتَى الْأَفْرَغَ قَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: شَعْرُ حَسَنٍ وَيَدْهَبُ عَنِي هَذَا الَّذِي قَدْ قَدَرَنِي النَّاسُ". قَالَ: "فَمَسَحَهُ فَذَاهَبَ عَنْهُ قَالَ: وَأَعْطَيَ شَعْرًا حَسَنًا. قَالَ: فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: الْبَلْقُورُ فَقَرَأَهُ بَقَرَةً حَامِلًا. قَالَ: "بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا". قَالَ: "فَأَتَى الْأَعْمَى. قَالَ: أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: أَنْ يَرُدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي فَأُبَصِّرَ بِهِ النَّاسُ". قَالَ: "فَمَسَحَهُ فَرَدَ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ. قَالَ: فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ. قَالَ: الْغَنَمُ فَأَعْطَيْتُهُ شَاءَ وَالِّدًا فَأَنْتَجَ هَذَانِ وَوَلَدَ هَذَانِ فَكَانَ لَهُمَا وَادِّ مِنَ الْإِنْلِ وَلَهُمَا وَادِّ مِنَ الْبَلْقُورِ وَلَهُمَا وَادِّ مِنَ الْأَعْمَى. قَالَ: لَمْ إِنَّهُ أَنِي الْأَبْرَصُ فِي صُورَتِهِ وَهَيْتِهِ قَالَ: رَجُلٌ مَسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِي الْحِبَالُ فِي اللَّوْنِ الْحَسَنِ وَالْجَلَدِ الْحَسَنِ وَالْمَالِ مَالًا. قَالَ: إِنَّمَا وَرَثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ. قَالَ: إِنْ كُنْتَ كَابِرًا فَصَبَرَكَ اللَّهُ إِلَيْ مَا كُنْتَ. قَالَ: "وَأَتَى الْأَفْرَغَ فِي صُورَتِهِ قَالَ لَهُ: مِثْلُ مَا قَالَ لَهُمَا. وَرَدَ اللَّهُ إِلَيْهِ مِثْلُ مَا رَدَ عَلَيْ هَذَا. قَالَ: إِنْ كُنْتَ كَابِرًا فَصَبَرَكَ اللَّهُ إِلَيْ مَا كُنْتَ". قَالَ: "وَأَتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْتِهِ قَالَ: رَجُلٌ مَسْكِينٌ وَإِنْ سَبِيلٌ انْقَطَعَتْ بِي الْحِبَالُ فِي

سَقْرِيْ فَلَا بَلَاغٌ لِي الْيَوْمِ إِلَّا بِالْأَنْكَارِ بِالْأَنْكَارِ رَدَ عَلَيْكَ بَصَرَكَ شَاءَ أَتَيْتُ بِهَا فِي سَقْرِيْ. قَالَ: قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِيْ فَهُدْدُ ما شِئْتَ وَدَعْ ما شِئْتَ فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَنَكَ الْيَوْمَ شِئْنَا أَحَدُنَاهُ لِهِ. قَالَ: أَمْسِكْ مالِكَ فَإِنَّمَا ابْتَلَيْتُمْ قَدْ رَضِيَ عَنْكَ وَسَخَطَ عَلَى صَاحِبِيْكَ".

1878. (20) [1/587-ఏకీభవితం]

అబూ హురైరా (ర) కథనం: "ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రపచిస్తూ ఉండగా నేను విన్నాను, "బనీ ఇస్రాయాల్ లో ముగ్గురు వ్యక్తులు ఉండేవారు. వారిలో ఒకరికి కుష్మాన్‌ది, మరొకరికి బట్టతల, మరొకరు అందుడు. అల్లాహ్ (త) ఈ ముగ్గురినీ పరీక్షించాలని నిర్ణయించు కున్నాడు. ఒక దూతను వారిపైపు పంపాడు. మొదట ఆ దూత కుష్మాన్‌గి వద్దకు వచ్చి, 'నీక్ం కావాలి,' అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'మంచి రంగు, రూపం కావాలి. ఎందుకంటే ఈ స్థితిలో ప్రజలు నన్న అసహాయంచుంటున్నారు,' అని అన్నాడు. దైవదూత అతనిపై చేతితో నిమిశాడు. అతని కుష్మాన్‌ది పోయి అందంగా తయారయ్యాడు. మళ్ళీ ఆ దైవదూత, ప్రపంచంలోని ధనసంపదల్లో నీకు ఎటువంటి ధనసంపదలు కావాలి?" అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'ఒంటలు లేదా ఆపులు. ఇస్నాహ్ ఉల్లేఖనకర్తు అనుమానం ఉంది. ఆ వ్యక్తికి 10 నెలలు నిండిన ఆడ ఒంటే ఇచ్చి, అల్లాహ్ (త) నీ కొరకు ఇందులో శుభం పుసాదించు గాక! అని దీనించడం జరిగింది. ఆ తరువాత ఆ దైవదూత బట్టతలవాని వద్దకు వచ్చాడు. ఆ వ్యక్తితో నీక్ం కావాలి అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి మంచి వెంట్యుకలు కావాలి, ఈ బట్టతల పోవాలి. ఎందుకంటే ప్రజలు నన్న అసహాయంచుంటున్నారు' అని అన్నాడు. దైవదూత అతని తలపై చేత్తి నిమిశాడు. అతని వ్యాధి నయమయింది. మంచి వెంట్యుకలు వచ్చాయి. ఆ తరువాత దైవదూత, ప్రపంచంలోని ఏ ధన సంపదలు నీకిష్టం,' అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'ఆపులు,' అని అన్నాడు. దైవదూత శుభాతో ఉన్న ఆపును ఇచ్చి, 'అల్లాహ్ నీ కోసం ఇందులో శుభం పుసాదించుగాక!' అని దీనించాడు. ఆ తరువాత ఆ దైవదూత గుహ్యివాని వద్దకు వచ్చాడు. 'నీక్ం కావాలి,' అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'నా దృష్టి నాకు ఇప్పించాలని నేను ప్రజలను

చూడగలగాలని కోరుకుంటు న్నాను,' అని అన్నాడు. దైవదూత కళ్ళునై తన చేతులతో నిమిరాడు. అల్లాహ్ (త) అతని అంధత్వాన్ని నయం చేసాడు. ఆ తరువాత ఆ దైవదూత 'ప్రపంచ ధనసుంపదల్లో నీకం కావాలి?' అని అడిగాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'మేకలు' అని అన్నాడు. దైవదూత అతనికి ఒక సూలుతో ఉన్న మేకను ఇచ్చాడు. ఆ తరువాత బంటలు, ఆపులు, మేకలు ఈని మందలు మందలుగా మారాయి. కుష్టివాని దగ్గర బంటల మంద, బట్టతలవాని దగ్గర ఆపుల మంద, గ్రుడ్లివాని దగ్గర మేకల మంద తయారయ్యాయి. చాలా రోజుల తర్వాత దైవదూత తాను మొదట వచ్చిన రూపం లోనే కుష్టువాడి వద్దకు వచ్చి, 'నేనోకవేదవాడై, బాటసారిని, నా దగ్గర ఉన్న సామానంతా పోయింది. ఇప్పుడు నేను దైవ అనుగ్రహం, నీ సహాయం లేకుండా నా గమ్యానికి చేరలేను,' అని అన్నాడు. 'నీ వ్యాధిని దూరం చేసిన అల్లాహ్ (త) సాక్షిగా! నిన్ను నేను అర్థస్తున్నాను,' అని అన్నాడు. 'నేను నిన్ను ఎరుగుదును. నీవు ఒక కుష్టువ్యాదిర్ఘస్తుడివి. నాకు ఒకబంటే ఇప్పుడు, దానిపై స్వారీ చేస్తాను, గమ్యస్తోనాన్ని నేను చేరుకుంటాను,' అని అన్నాడు. దానికి ఆ వ్యక్తి, 'తమ్ముడూ, నేను అప్పుల పాలై ఉన్నాను. చాలా మందికి అప్పుతీర్పాలి,' అని అన్నాడు. దానికి దైవదూత, నేను నిన్ను ఎరుగుదును. అందరూ నిన్ను అసహాయంచుకునే వారు. అల్లాహ్ (త) తన అనుగ్రహం ద్వారా నీకు ఇప్పన్నీ లభించాయి.' అప్పుడు కుష్టురోగి, 'నేను మా తాతుల కాలం నుండి ధనవంతుడై' అని అన్నాడు. అప్పుడు దైవదూత, 'ఒకవేళ నుప్పు అసత్యం పరికితే మళ్ళీ కుష్టువ్యాధితో పేదవానిగా చేసివేయాలిగాక!' అని అన్నాడు.

ఆ దైవదూత ఆ రూపంలోనే బట్టతల వ్యక్తి వద్దకు వచ్చాడు. కుష్టురోగితో అన్న విధంగానే వాడితోనూ అన్నాడు. బట్టతల వ్యక్తి కూడా కుష్టురోగిలాంటి సమాధానమే ఇచ్చాడు. దానికి దైవదూత ఒకవేళ నీపు అబద్ధం పరికితే అల్లాహ్ (త) నిన్ను వెనుకటి స్థితిలోనికి సెట్టివేయుగాక!' అని అన్నాడు.

ఆ రూపంలోనే ఆ దైవదూత గ్రుడ్లివాడి వద్దకు వచ్చాడు. అతనితో, 'నేను చాలా పేద బాటసారిని, నా

దగ్గర ప్రయాణ సాధనాలు ఏమీ లేపు, ఇప్పుడు నేను అల్లాహ్ అనుగ్రహం, నీ సహాయం లేకుండా గమ్యాన్ని చేరుకోలేను,' అని అన్నాడు. 'నీకు మళ్ళీ దృష్టి ప్రసాదించిన దైవం పేరుతో నాకు ఒక మేకను ఇప్పుడు, దాని ద్వారా నేను నా గమ్యస్తోనాన్ని చేరు కుంటాను,' అని అన్నాడు. అదివిన్నిర్మల్లివాడు, 'నిస్గందే హంగా నేను ర్మాల్లివాడినే, అల్లాహ్ (త) నాకు దృష్టిని ప్రసాదించాడు, దనవంతుడై చేసాడు, ఆయన పేరుతో నుప్పు అడిగితే నీకు ఇప్పుమైంది తీసుకువెళ్ళు, నేను ఈనాడు నిన్ను ఏమాత్రం క్షప్పెట్టును. అల్లాహ్ (త) పేరుతో నీకు తేచింది నుప్పు తీసుకువెళ్ళు.' దానికి దైవదూత, 'అల్లాహ్ (త) మీ ముగ్గురిని పరీక్షించ దశిచాడు. నీ పట్ల సంతోషించాడు, మిగిల్లా ఇద్దరి పట్ల ఆగ్రహం వ్యక్తం చేసాడు. అని అన్నాడు.' (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

[٢١] - [(لم تتم دراسته) ١٨٧٩]

وَعَنْ أُمَّ بُيُونَدَ قَالَ: قَلَّتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْكِنَ لَيَقِنُ عَلَىٰ بَابِيْ حَتَّىٰ أَسْنَدَهُ فَلَا أَجِدُ فِي بَيْتِنِي مَا أَدْفَعُ فِي بَيْهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اَلْفِعِيْ فِي بَيْهِ وَلُوْ طَلَّا مُحْرَقًا" . رَوَاهُ اَخْمَدُ وَأَبْيُونُ ذَوْدَ وَالْتَّرْمِذِيُّ . وَقَالَ: هَذَا حِدَثٌ حَسْنٌ صَحِيْحٌ .

1879. [21] - [1/589- అపరిశోధితం]

ఉమ్మె బుజైద్ (ర) కథనం: నేను ప్రవక్త (స)ను ఇలా విన్నవించుకున్నాను, "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! చిచ్చ గాళ్ళు వచ్చి నా వాకిలి ముందు నిలబడతారు, నాకు చాలా సిగ్గువేస్తుంది. ఎందుకంట వారికి ఇప్పుడానికి నా దగ్గర ఏమీ ఉండదు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) 'ఏధైనా ఇచ్చి పంపు. చిరంకి కాల్చిన డెక్క (బుర్) అయినా సరే' అని అన్నారు. (అహ్మాద్, అబూ దాహూద్, తిర్కుబీ / ప్రామాణిక్, దృష్టం)

[٢٢] - [(لم تتم دراسته) ١٨٨٠]

وَعَنْ مَوْلَىٰ لِعْنَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَهْبِي لَأُمَّ سَلَمَةَ بُضْعَةً مِّنْ لَحْمٍ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ اللَّحْمُ . فَقَالَتْ لِلْخَادِمِ: صَرِيْعَهُ فِي الْبَيْتِ لَعَلَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُهُ فَوَضَعَهُ فِي كُورَةِ الْبَيْتِ . وَجَاءَ سَائِلٌ فَقَامَ عَلَى النَّبَابِ . فَقَالَ: تَصَدَّقُوا بِارْبَكَ اللَّهِ فِينَمْ . فَقَالُوا: بَارَبَكَ اللَّهِ فِينَمْ . فَذَهَبَ السَّائِلُ فَخَلَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "يَا أُمَّ سَلَمَةَ هَلْ عِنْدُكُمْ شَيْءٌ أَطْعَمَهُ؟" فَقَالَتْ: نَعَمْ . فَقَالَتْ لِلْخَادِمِ: أَهْبِي فَأَتَيْنَيْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ الْلَّحْمَ . فَذَهَبَتْ قَلْمَبَ جَدِّ فِي

الْمُؤْمِنَةُ إِلَّا قِطْعَةً مَرْوَةً. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ ذَلِكَ اللَّهُمَّ عَادَ مَرْوَةً لِمَا لَمْ تُعْظِمُهُ السَّائِلُ." رَوَاهُ التَّرمِيدُ فِي دَلَائِلِ النَّبِيَّ.

1880. (22) [1/589- అపరిశోధితం]

'ఉన్నాన్ విడుదల చేసిన టానిసి (ర) కథనం: ఉమ్మె సలమహ్వకు ఒక మాంసం ముక్క కానుకగా పంపడు జరిగింది. ప్రవక్త (స)కు మాంసం అంటే చాలా ఇష్టం. ఉమ్మె సలమహ్వ తన సేవకురాలిని దాన్ని ఇంట్లో పెట్టమని ప్రవక్త (స) తినవచ్చని' అన్నారు. సేవకురాలు ఆ మాంసాన్ని అటుకపై పెట్టింది. ఇంతలో ఒక బిచ్చగాడు వాకిలి ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డాడు. ఆ బిచ్చగాడు, 'దానధర్మాలు చేయండి అల్లాహ్ (త) శుభం ప్రసాదిస్తాడు,' అని అన్నాడు. ఇంట్లో ఉన్నవారు, 'అల్లాహ్ (త) నీకూ శుభం ప్రసాదించు గాక!' అని అన్నారు. ఇది బిచ్చగాడికి సమాధానం అయ్యంది. అది విన్న బిచ్చగాడు వెళ్లి వీయాడు. కొంతసమటికి ప్రవక్త (స) వచ్చారు. ఉమ్మె సలమహ్వతో, 'తినడానికి ఏమైనా ఉంటే తీసుకురండి,' అని అన్నారు. 'అపును ఉండి,' అని పరికి సేవకురాలితో, 'అటుకపై ఉన్న మాంసాన్ని ప్రవక్త (స) ముందు పెట్టు,' అని అన్నారు. ఆ సేవకురాలు అక్కడ ఆ మాంసాన్ని వెతికింది కాని దొరక లేదు. కాని అక్కడ ఒక తెల్లని రాతి ముక్క దేరికింది. ఈ సంగతి తెలిసిన ప్రవక్త (స), 'నువ్వు బిచ్చగాడికి ఇవ్వనందువల్ల మాంసం రాతి ముక్కగా మారింది,' అని అన్నారు. (బ్రహ్మ / దలాయి లున్నబువ్యహ్వ)

(589/1) [٢٣] - ١٨٨١ (لم يتم دراسته)

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِشَرِّ النَّاسِ مَنْزِلًا؟" قَيْلٌ: نَعَمْ قَالَ: الَّذِي يُسْأَلُ يَالَّهِ وَلَا يُعْطَيُ لَهُ". رَوَاهُ أَحْمَدُ.

1881. (23) [1/589- అపరిశోధితం]

ఇట్టు 'అబ్బాన్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స), 'దైవం దృష్టిలో అందరికంటే నీచ వ్యక్తిని గురించి చెప్పునా?' అని అన్నారు. 'చెప్పండి,' అని విన్న వించుకోవడం జరిగింది. అప్పుడు ప్రవక్త (స) అల్లాహ్(త) దృష్టిలో

అందరికంటే నీచుడు ఎవరంటే అల్లాహ్(త)పీరుచెప్పి అడిగినా ఇవ్వనివాడు.⁵² (అమ్మాద్)

(24) [(صحيح) ٥٨٩/١] - ١٨٨٢

وَعَنْ أَبِي دَرْيَةَ اسْتَأْنَدَ عَلَى عُمَانَ فَأَيْنَ لَهُ وَبِتِهِ عَصَاهُ. فَقَالَ عُمَانُ: يَا كَعْبُ إِنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ ثُوفَّيَ وَتَرَكَ مَالًا فَمَا تَرَى فِيهِ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ يَصِيلُ فِيهِ حَقَّ اللَّهِ فَلَا بَأْسَ عَلَيْهِ. فَرَفَعَ أَبُو دَرْعَصَاهُ فَضَرَبَ كَعْبًا وَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَا أَجِبُ لَوْ أَنَّ لِي هَذَا الْجِيلَ دَعْبًا أُنْقَهُ وَيُنْقَلَ مِنْيَ أَنَّ رَحْفَيْ مِنْهُ سِتَّ أَوْ أَفْيَ؟" أَنْشَدَكَ يَا عُمَانَ أَسْمَعْتَهُ؟ تَلَاثَ مَرَاتٍ. قَالَ: نَعَمْ. رَوَاهُ أَحْمَدُ.

1882. (24) [1/589- దృష్టం]

అబూ జ'ర్ (ర) కథనం: అతను 'ఉన్నాన్ న్ (ర) వద్దకు రావటానికి అనుమతి కోరారు. 'ఉన్నాన్ న్ (ర) ఆయన్ను రావటానికి అనుమతి ఇచ్చారు. అబూ జ'ర్ (ర) 'ఉన్నాన్ న్ దగ్గరకు వెళ్లారు. అప్పుడు ఆయన చేతిలో ఒక చెత్తం ఉంది. అబూ జ'ర్ కూర్చున్న వెంటనే 'ఉన్నాన్ న్ క'అట్టే, "ఓ క'అట్! 'అబ్బుర్'హ్వ్న్ ను మరిసించారు. అతను ఆస్తిని వదలివెళ్లారు, అతను వదలి వెళ్లిన ఆస్తిగురించి నీ అభి ప్రాయం ఏమిటి?" అని అడిగారు. అప్పుడు క'అట్, "ఒకవేళ ఈ ధనంలో నుండి అల్లాహ్ (త) హక్కును చెల్లిస్తూ, 'జకత్ చెల్లిస్తూ ఉంటే ఎటువంటి అభ్యంతరమూ లేదు,' అని అన్నారు. అది విన్న అబూ జ'ర్ చెత్తంతో క'అట్ను కొట్టి ఇలా అన్నారు, "ప్రవక్త (స) ను ఇలా అంటుండగా నేను విన్నాను, 'నావద్ద ఉహాద్ కొండంత బంగారం ఉండి, దాన్ని ఖర్చు చేస్తూ చివరికి, నా వద్ద 6 ఊఖియ్ (240 దీర్ఘహామ్) లు కూడ మిగిలి ఉండటం నాకు ఎంతమాత్రం ఇష్టం లేదు." ఆ తరువాత అబూ

52) విపరి-1881: ఈ వాక్యానికి రెండు అర్థాలు ఉన్నాయి. ఒకటే మీటంటే బిచ్చగాడు అల్లాహ్(త) పీరుతో అడిగాడు. అయినపుటీకి అతని కమీ ఇవ్వబడ లేదు. అంటే అర్థించబడిన వాడు చాలా నీచుడు, అతడు అల్లాహ్ (త) పీరును కూడా లక్ష్మిపెట్టలేదు. లేదా ప్రతిచోట అల్లాహ్ (త) పీరు చెప్పి అడిగినా ఇవ్వబడని బిచ్చగాడు అందరికంటే నీచుడు. ఈ వ్యక్తి దైవాన్ని పీసందుష్టికి గురిచేస్తూ తిరుగుతాడు. ఇటు వంటి వ్యక్తి అందరికంటే నీచుడు.

జర్ 'ఉన్నాన్నను ఉడ్దేశించి, 'లల్లాహ్' ను సాక్షిగా పెట్టి నిన్ను అడుగుతున్నాను. నువ్వు ఈ 'హదీసు'ను ప్రవక్త (స) నుండి విన్నావా లేదా?" ఇలా మూడు సార్లు వల్లించారు. అప్పుడు 'ఉన్నాన్' (ర), అన్నను నేను ఈ 'హదీసు'ను విన్నాను' అని ఒప్పుకున్నారు. (అ'హ్వాద్)

53) వివరణ-1882: అబూ జ'ర్ (ర) ప్రవక్త (స) అనుచరుల్లో ఒకరు. అజ్ఞానకాలంలో కూడా వీరు ఏక దైవారాధకులు. ఇస్లామ్ ప్రారంభంలో విశ్వసించిన వారిలోని ఒకరు. వీరి ఇస్లాం స్వీకరణ ఆసక్తికరమైన సంఘటన బు'బూరీలో ఇంకా ఇతర చారిత్రక గ్రంథాల్లో ఉంది. హీజుత్ తర్వాత మదీనపోలో నివసించారు. యుద్ధాల్లో, పోరాటాల్లో పోల్గొన్నారు. అబూ జ'ర్ అనుయాయి ఒకవేదధృక్. భక్తిపురులు, ప్రపంచం పట్ల అనాశక్తతే, నిరాడంబరులు, అందువల్ల ప్రవక్త (స) అతనికి 'మదీన్ ఇస్లామ్,' అనే బీరుదు ఇచ్చారు. ప్రవక్త (స) తరువాత ఇతడు ప్రపంచం పట్ల విసుగుకు గురిచేసుకున్నారు. అయినా ప్రియ ప్రవక్త ప్రదేశంలోనే ఉన్నారు. ప్రవక్త (స) మరణం వల్ల మనుసు విరిగిపోయింది. అందువల్లే అబూ బకర్ కాలంలో ఏ విషయం లోనూ పాల్గొనలేదు. అబూ బకర్ మరణం మరీ ఆయన్ను నిరాశకు గురిచేసింది. మదీనప్పుడు తేటంతా శిథిలాలుగా కనబడసాగింది. అందువల్లే మదీనప్పుడు వదలి సిరియా వెళ్లిపోయారు. (ఇస్లామ్ 1/83) వీరు పెట్టుబడి దారీ తనానికి బద్ద వ్యతిరేకుయి. 'జకాత్ చెల్లిస్తున్న డబ్బును దాచి ఉంచడాన్ని ఇష్టపడేవారు కారు. అందువల్లే ఇతర ప్రవక్త (స) అనుచరులతో అభిప్రాయభేటాలు ఉండేవి. 'ఉన్నాన్' ఇతని ముందు క'అబ్బును ధనం దాచి ఉంచే విషయం గురించి మాట్లాడితే క'అబ్బు 'జకాత్ చెల్లిస్తున్న ధనాన్ని దాచి ఉంచవచ్చని సమాధానంచ్చారు. ఇది విన్న అబూ జ'ర్ క'అబ్బును కొట్టారు. అంతాకు, మైన పేర్సును 'హదీసు'ను వినిపించారు. 'ఉన్నాన్' (ర) అతనికి రబ్జహ్ అనే ప్రాంతంలో నివసించ మని సలహ్ ఇచ్చారు. అతను చివరికణం వరకు రబ్జహ్లో నే నివసించారు. అతని జీవితం ప్రారంభం నుండి అంతం వరకు దైవభక్తిలో, దైవారాధనలోనే గడిచింది. ఎటు చూచినా అసామాన్యమైన భక్తిపుస్తులు కనబడతాయి. ఈ నిరాడం బరమైన జీవితాన్ని చూసే ప్రవక్త (స), "నా అనుచర సంఘంలోని అబూ జ'ర్లో 'ఉన్సా' (అ) లాంటి అనాశక్తత ఉంది" అని అన్నారు. (అసుదుల్ గాబ్హ్ 5 -

[٢٥] - ١٨٨٣] (صحيح) (٥٩٠/١)

وَعَنْ عُثْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَسَلَّمَ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَّرِ نِسَائِهِ فَقَرَعَ الْمَاءُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ قَدْ عَجَبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ قَالَ: "ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تِبْيَانِنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَحْسِنَنِي فَأَمْرَتُ بِقَسْمِهِ". رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ . وَفِي رِوَايَةِ لَهُ قَالَ: "كُنْتُ حَلْفَتُ فِي الْبَيْتِ تَبَرَا مَنِ الصَّدَقَةَ فَكَرِهْتُ أَنْ أَبْيَأَهُ".

1883. (25) [1/590- దృఢం]

'ఉష్ణీలు బిన్ 'హోరిన్' (ర) కథనం: నేను మదీనహాలో 'అ'నీర నమా'జ్ ప్రవక్త (స) వెనుక చదివాను. ప్రవక్త (స) నమా'జ్ ముగించిన పెంటనే నిలబడ్డారు. ప్రజల భుజాలను దాటుతూ తనబ్రార్యల గదులాపై వెళ్ళారు. ప్రవక్త (స) తొందరను చూచి అక్కడున్న ప్రజలు ఆందీ జనకు గురయ్యారు. ప్రవక్త (స) తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ప్రజలను తన పట్ల ఆశ్చర్యపడటం చూచారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) 'నా దగ్గర కొంత బంగారం ఉండేది, అది నాకు గుర్తు కొచ్చింది, దాన్ని ఉంచడం కూడా నాకు ఇష్టం లేదు, దాన్ని పంచివేయమని ఆదేశించి వస్తున్నాను' అని అన్నారు. (బు'బూరీ)

బు'బూరీకి చెందిన మరో ఉల్లేఖనంలో ప్రవక్త (స) 'సదభహ్, 'జకాతులకు చెందిన బంగారపుముద్ద ఇంట్లో వదలి వచ్చే సాను, దాన్ని రాత్రంతా ఉంచడం కూడా మంచిది కాదని భావించి తొందరగా వెళ్లి దాన్ని పంచివేయమని ఆదేశించి వచ్చాను. రాత్రి రాకముందు పేదల చేతుల్లోకి అది చేరిపోవాలని.'

[٢٦] - ١٨٨٤] (لم تتم براسته) (٥٩٠/١)

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ إِلَرْسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْدِي فِي مَرَاضِيهِ سَيِّدَةُ دَنَانِيرٍ أَوْ سَيْنَعَةً. فَأَمْرَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَفُرَّقَهَا فَشَعَلَنِي وَجَعَنِي نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ سَلَّانِي عَنْهَا: "مَا فَعَلْتِ السَّيْنَةَ أَوْ السَّيْنَعَةَ؟" قَلَّتْ: لَا وَاللَّهِ لَقَدْ كَانَ شَعَلَنِي وَجَعَنِكَ فَذَعَّا بِهَا ثُمَّ وَضَعَهَا فِي كَفَهِهِ قَالَ: "مَا ظُنِّنَ نَبِيُّ اللَّهِ لَوْ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهَذِهِ عِنْدَهُ؟" رَوَاهُ أَحْمَدُ.

ఇస్లామ్ (బు'బూరీ) చివరి కణం వరకు ఇలాగ్ జీవించారు. ప్రవక్త (స) కాలం తర్వాత ప్రజల్లో చాలా మార్పువచ్చింది. కానీ అబూజర్ మొదటి నుండి చివరి వరకు ఒకే రంగులో ఉన్నారు. (అసాబహ్ 4/62)

1884. (26) [1/590-అపరిశోధితం]

'ఆయుష్మా' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) అనారోగ్యంగా ఉన్న కాలంలో, ప్రవక్తకు చెందిన 6 లేక 7 దీనార్లు నా దగ్గర ఉండేవి. ప్రవక్త (స) వాటిని పంచివేయమని ఆదేశించారు. అంటే ప్రజల్లో పంచమని ఆదేశించారు. కాని ప్రవక్త (స) అనారోగ్యం వల్ల నాకు తీరిక దీరకలేదు, నేను పంచలేక పోయాను. ఆ తరువాత ప్రవక్త (స) ఆ 6 లేక 7 దీనార్లు ఏం చేసాపని అడిగారు. దానికి నేను 'అల్లాహ్(త)' సాక్షి! తమరి అనారోగ్యం వల్ల నాకు తీరిక దీరక్కు పంచలేక పోయాను,' అని చెప్పాను. ప్రవక్త (స) ఆ అపరఫీలను తెచ్చించారు. తన చేతిలో 'తీసుకొని ప్రవక్త అల్లాహ్(త)ను కలిసినప్పుడు అతనివద్ద అపరఫీలు ఉంటే అతని పరిస్థితి ఏమిటి? అని అన్నారు. (అహోమద్)

(٥٩٠/١) - ٢٧ [(صحيح) ١٨٨٥

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى بَالِلِّ وَعَنْهُ صُبْرَةً مَّنْ تَمَرَ قَالَ: "مَا هَذَا يَا بَالِلِ؟" قَالَ: شَيْءٌ الْحَرَثَةُ لِعِنْدِهِ قَالَ: "أَمَا تَحْشِي أَنْ تَرَى لَهُ عَذَا بُخَارًا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْفُقِ بِاللِّ وَلَا تَحْشِي مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِفْلَالًا".

1885. (27) [1/590-దృఢం]

అబూ హురైర్హ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) బిలాల్ (ర) వద్దకు వచ్చారు. అప్పుడు అతనివద్ద ఖర్జూరాల కుపు ఉంది. 'ఇద్దమిటి' అని ప్రవక్త (స) అడిగారు. బిలాల్ (ర) సమాధానం ఇస్తూ 'ఇది ఎలాంటి మస్తువు అంట భవిష్యత్తు కోసం దాన్ని కూడటటి ఉంచాను' అని అన్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స) 'ఇది రేపు తీర్పుదినం నాడు నరకాగ్ని పోగగా మారుతుందనే భయం నీకు లేదా? నువ్వు దీన్ని ఖర్జు చెయ్యి, పేదరికం, దారిద్యం గురించి మహా సింహసనం గలవాడికి భయపడకు. అల్లాహ్ నీకు తినిపిస్తాడు, తూపిస్తాడు' అని అన్నారు. (టైప్‌హాఫ్)

(٥٩١/١) - ٢٨ [(لم تتم دراسته) ١٨٨٦

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "السَّخَاءُ شَجَرَةٌ فِي الْجَنَّةِ فَمَنْ كَانَ سَخِيًّا أَخْدَعَهُ شَجَرَةٌ مَّنْهَا فَلَمْ يَئْرُكُهُ الْغُصْنُ حَتَّى يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَالشُّجَرَةُ فِي النَّارِ فَمَنْ كَانَ شَجِيْحًا أَخْدَعَهُ شَجَرَةٌ مَّنْهَا فَلَمْ يَئْرُكُهُ الْغُصْنُ حَتَّى يُدْخِلَهُ النَّارَ". رَوَاهُمَا التَّبَّوْقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ.

1886. (28) [1/591- అపరిశోధితం]

అబూ హురైర్హ్ (ర) కథనం: దాత్మత్వం స్వర్గంలోని ఒక చెట్టు. దాత్మత్వగుణం గలవారు దానికొమ్మను పట్టు కుంటారు. ఆ కొమ్మ అతన్ని స్వర్గంలోనికి పంచవరకు వదలదు. అదేవిధంగా పీసినారితనం నరకం లోని ఒకచెట్టు. పీసినారులు దానికొమ్మను పట్టు కుంటారు. ఆకొమ్మ అతన్ని నరకంలోనికి పంచవరకు వదలదు. (టైప్‌హాఫ్-ఘుమాన్)

(٥٩١/١) - ٢٩ [(ضعيف)

وَعَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "بَادِرُوا بِالصَّدَقَةِ فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَتَحَطَّهَا". رَوَاهُ زَرِينٌ.

1887. (29) [1/591-బలహీనం]

'అలీ' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "దాన ధర్మాలు చేయడంలో తేందర పడండి, ఎందు కంట ఆపదలు దానధర్మాల్ని దాటి ముందుకు పోలేవు. అంటే దానధర్మాలు చేయడం వల్ల ఆపదలు తేలగి పోతాయి. (రాజీన్)

=====

٦ - بَابُ فَضْلِ الصَّدَقَةِ

٦. دَانَدَرَمَّالَهُ گِيَپُورُدَنَنَو

الْعَصْلُ الْأَوَّلُ ٠٧٢٠

(٥٩٢/١) - ١ [(متفق عليه)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ تَصَدَّقَ بِعِدْلٍ تَمَرَّ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ وَلَا يُقْلِلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّلَبُ فَإِنَّ اللَّهَ يَنْعَيْهَا بِيَمِينِهِ ثُمَّ يُرَبِّيْهَا لِصَاحِبِهَا كَمَا يُرَبِّيْ أَحَدُكُمْ فَلَوْ حَتَّى تَكُونَ مِثْلُ الْجِبَلِ".

1888. (1) [1/592-వికీభవితం]

అబూ హురైర్హ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం: ఒక వృక్షికి ధర్మసంపాదనతో ఒక ఖర్జూరాల సదభిహ్ చేస్తూ-అల్లాహ్ (త) ధర్మసంపాదననే స్వికరిస్తాడు-అల్లాహ్ (త) ఆ ధర్మసంపాదన 'సదభిహ్'ను తన కుడిచేతిలో 'తీసుకొని స్వికరిస్తాడు. ఆ తరువాత దాన్ని పెంచి పోషిస్తాడు. మీరు దూడను పెంచిపోషించినట్లు. చివరికి అతని సదభిహ్ పుణ్యం కొండంత అయి పోతుంది. (టైప్‌హారీ, ముస్లిం)

54) 1888: ఈ 'పాదిసు' ద్వారా అల్లాహ్కు చేతులు ఉన్నాయని తెలుస్తుంది. మరొ ఉల్లేఖనం ద్వారా అల్లాహ్కు రెండు కుడిచేతులు ఉన్నాయని

(٥٩٢/١) - [٢] (صحيح) 1889
وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِّنْ مَالٍ شَيْئًا وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعْفٌ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1889. (2) [1/592-దృఢం]

అటూ హల్దర్మ్ (ర) కథనం: ప్రవక్ (స) ప్రవచనం: దాన ధర్మాలు చేయడం వల్ల ధనం తగ్గదు, ఒకరిని క్షమించటం వల్ల అల్లాహ్ (త) గౌరవాన్ని అదికం చేస్తాడు. అణకుపగా ప్రవర్తించే వారికి అల్లాహ్ (త) తప్పకుండా చోస్తుట్టాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. అంటే సున్నిత స్వభావం అణకుపల ద్వారా అల్లాహ్ (త) ఉన్నతం చేస్తాడు. (ముస్లిమ్)

(٥٩٢/١) (متفق عليه) 1890

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ أَنْفَقَ رُوْجَبِينَ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْأَسْتِيَاءِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دُعِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ وَلِلْجَنَّةِ أَبْوَابٌ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَهَادِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَانِ." قَالَ أَبُو بَكْرٌ: مَا عَلِيَ مِنْ ذَعِيَ مِنْ ثُلُكَ الْأَبْوَابِ لَهُ؟ قَالَ: "نَعَمْ، وَأَرْجُونَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ".

1890. (3) [1/592-వీకీభవితం]

అటూ హల్దర్మ్ (ర) కథనం: ప్రవక్ (స) ప్రవచనం: అల్లాహ్ (త) మార్గంలో ఒక వస్తువును జితులగా దానం చేస్తే తీర్మానినం నాడు స్వర్గద్వారాల వద్దనుండి అతన్ని పీలవటం జరుగుతుంది. స్వర్గానికి (٨) ద్వారాలు ఉన్నాయి. ఒకవేళ ఆ వ్యక్తి అదికంగా నమాజులు చదివే వాడితే అతన్ని నమాజు ద్వారం నుండి పీలవటం జరుగుతుంది. అల్లాహ్ మార్గంలో జిహ్వద్ చేస్తాడే అతన్ని జిహ్వద్ ద్వారం నుండి

తెలుస్తుంది. ఇవి ఆకారం లేనివి. 'పూదిసు'వీత్తలు వీటిగురించి ఎటువంటి కల్పనలకు సాహసించలేదు. అంతేకాదు, ఇవి ముతపోచిహాత్ అని పేర్కొన్నారు. వీటిని కూడా తప్పనిసరిగా విశ్వసించాలి. వీటిని గురించి చర్చియడం అనవసరం.

పీలవటం జరుగుతుంది. అదికంగా 'సదభ్యా' చేస్తాడైతే, 'సదభ్యా ద్వారం నుండి పీలవటం జరుగుతుంది, అదికంగా ఉపవాసాలు ఉండేవాడైతే అతన్ని రయ్యాన్ ద్వారం నుండి పీలవటం జరుగుతుంది. ఎంటనే అటూ బకర్ (ర), అన్ని ద్వారాల నుండి పీలువబడటం ఎందుకు, స్వర్గంలో ప్రవేశించడానికి ఒక ద్వారం చాలు, అన్ని ద్వారాల నుండి పీలువబడేవారు కూడా ఎవరైనా ఉన్నారా?" అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు ప్రవక్ (స), 'అమును, నువ్వు వారిలోని ఒకడవని నేను భావిస్తున్నాను,' అని అన్నారు. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(٥٩٣/١) (صحيح) 1891

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ سَائِقًا؟" قَالَ أَبُو بَكْرٌ: أَنَا. قَالَ: "فَمَنْ تَبَعَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ جَنَاحًا؟" قَالَ أَبُو بَكْرٌ: أَنَا. قَالَ: "فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ مِسْكِينًا؟" قَالَ أَبُو بَكْرٌ: أَنَا. قَالَ: "فَمَنْ عَادَ مِنْكُمُ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟" قَالَ أَبُو بَكْرٌ: أَنَا. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا اجْتَمَعْتُ فِي أُمْرٍ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ." رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1891. (4) [1/593- దృఢం]

అటూ హల్దర్మ్ (ర) కథనం: ప్రవక్ (స) 'మీలో' ఎవరు ఈ రోజు ఉపవాసం ఉన్నారు, 'అని ప్రశ్నించారు. అటూ బకర్ (ర), 'నేను ఉపవాసం ఉన్నాను,' అని అన్నారు. ఆ తరువాత ప్రవక్ (స) మళ్ళీ, 'మీలో' ఎవరు ఈ రోజు జనా'జ్ఫ్ ఎంటపెళ్ళారు,' అని ప్రశ్నించారు. దానికి అటూబకర్ (ర), 'నేనుపెళ్ళాను,' అని అన్నారు. మళ్ళీ ప్రవక్ (స), 'ఈ రోజు మీలో' ఎవరు పేదవానికి అన్నం పెట్టారు,' అనిలన్నారు. అటూ బకర్ (ర), 'నేను పెట్టాను' అని అన్నారు, ప్రవక్ (స) మళ్ళీ, 'మీలో' ఎవరు ఈ రోజు అనారో గ్ర్యాంగా ఉన్న వారిని పూర్ణాంచారు,' అని ప్రశ్నించారు. దానికి అటూ బకర్ (ర), 'నేను పూర్ణాంచాను,' అని అన్నారు. అప్పుడు ప్రవక్ (స), 'ఈ విషయాలన్ని కలిగి ఉన్న వ్యక్తి తప్పని సరిగా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తాడు,' అని అన్నారు. (ముస్లిమ్)

అంటే ఈ సత్కార్యాలన్నిటినీ ఒకవేళ ఎవరైనా ఒక రోజు చేసించటి, అతడు స్వర్గంలో ప్రవేశించే అర్థం వీందుతాడు.

١٨٩٢

(متفق عليه) (٥٩٣/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْفَرْنَ جَارَةً لِجَارَتِهَا وَلَا فِرْسَنَ شَاهِ".

1892. (5) [1-593-١] متفق عليه]

أَبْعَدَهُمْ حَسَنَةً (ر) كَذَنْ: پُورَكْ (س) જલા હીંત વોદ્ધ ચેસારુ, "ઓ મુસ્લિમ મહિલાઓ! પોરિગંટી મહિલાકુ જેચ્છોંડુકુ એ કાસુકનુ તકુવયુ નદીએ ભાવિંદકંદે. અદી કાલિન મેક કાલી ગિટ્ટે (ડેક્પ /ખુર્દ) અયુના સરે."⁵⁵ (બુ'ખારી, મુસ્લિમ)

١٨٩٣

(متفق عليه) (٥٩٣/١)

وَعَنْ جَابِرٍ وَحَدْيَقَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ".

1893. (6) [1/593-١] متفق عليه]

જાબિર (ر), હાલ્ફ (ر)એ કદનું: પુરક (س) પુર ચનું: "સત્તાર્યું એલાંટીદૈના અદી સુદળ્વા અનુ તુંદી."⁵⁶ (બુ'ખારી, મુસ્લિમ)

١٨٩٤

(صحيح) (٥٩٣/١)

وَعَنْ أَبِي ذَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا تَحْفَرْنَ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَا أَنْ تَقْعِدْنَ أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلاقٍ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1894. (7) [1/593-૬] متفق عليه]

અબૂ જ'ર' (ر) કદનું: પુરક (س) પુરચનું, "સુખ્ય એટુવંટી સત્તાર્યાનું યાના ચિન્નુ દિગા ભાવિંદ રાદુ. અદી ની સોદરુણ્ણે ચીરુનવુંતો પલક રિંચટું અયુના સરે."⁵⁷ (મુસ્લિમ)

١٨٩٥

(متفق عليه) (٥٩٣/١)

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ". قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ:

55) વિવરણ-1892: અંટે તન પોરુસુવારિકે કાસુકલું જસ્તું ઉંડાંદે. અદી ચિન્નુ વસ્તુવૈના સરે. તીસુકને વારુ કૂડા કાસુકા ચિન્નુ વસ્તુવુ જચ્ચિના સંતોષાંગા સ્વીકરિંદાલી. દાનિવલ્લ પરસ્પરં પીમાલીમાનાલુ જનિસ્ત્રાયા. શત્રુત્વં ઉંડાંદુ.

56) વિવરણ-1893: અંટે ઒કરિપટ્ટ મુંચિગા પુરત્રિંચિના, સત્તાર્યું ચેસિના તેલિયપરિચે વારિકે કૂડા સુદળ્વા પુણ્યં લભીસ્તુંદી

57) વિવરણ-1894: અંટે ગોરવમાર્યાદલતો કલવટું કૂડા સત્તાર્યાન્ને.

"فَأَلْيَعْمَلُ بِيَنْدِيهِ فَيَبْعَثُ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ" قَالُوا: قَالَ لَمْ يَسْتَطِعْ؟ أَوْ لَمْ يَفْعُلْ؟ قَالَ: "فَيَعْيَنُ ذَا الْحَاجَةَ الْمَلْهُوفَ". قَالُوا: قَالَ لَمْ يَفْعُلْ؟ قَالَ: "فَيَأْمُرُ بِالْخَيْرِ". قَالُوا: قَالَ لَمْ يَعْلَمْ؟ قَالَ: "فَيُمْسِكُ بِالشَّرِّ فَإِنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ".

1895. (8) [1/593-٢] متفق عليه]

અબૂ મૂસા અપીલરી (અ) કદનું: પુરક (س), પ્રતી બક્કુ મુસ્લિમુકુ દાનદર્યાલુ ચેયદં તપુનિસરી, અની અન્નારુ. અપુરુદુ પુરક (س) અનુદરુલુ, "બક વેજ એવરિવદ્દુપૈના દાનદર્યાલુ ચેયદાનિકી એદી લેકવોતે એં ચેયાલિ?" અની પ્રશ્નીંદારુ. દાનિકી પુરક (س), 'તન ર૆ંદુ ચેતુલતે પનીચેયાલિ, તન્નુ તાનુ લાભં ચેકુરાલી, અંદુલો સુંદે દાનદર્યાલુ કૂડા ચેયાલિ.' દાનિકી અનુદરુલુ, "બકવેજ એવરૈના અદી કૂડા ચેયલેકવોતે?" અની અન્નારુ. અપુરુદુ પુરક (س) "મુખ્યંલો ઊન્ન અગત્ય પરનિકી સ્વોયંચેયાલિ," અનીઅન્નારુ. દાનિકી અનુદરુલુ, 'જદિકૂડા ચેયલેની પરિસ્તિ ઊંટ્યે?' અની અદગ્ગા, અતનુ (સ), પ્રજલકુ મુંચિની ટોંદિંદાલી, મુંચિની આદેશિંદાલી,' અની અન્નારુ. પુરક અનુદરુલુ, 'બકવેજ અદી કૂડા ચેયલેકવોતે?' અની અન્નારુ. અપુરુદુ પુરક (س), 'તન્નુ તાનુ ચેદુકુ, પ્રાંશુલકુ દૂરંગા ઊંદાલી, જદે અતની તરપુન સુદળ્વા અની પુરચિંદારુ.' (બુ'ખારી, મુસ્લિમ)

1896. (9) [1/593-٣] متفق عليه) (٥٩٣/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "كُلُّ سَلَامِي مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ. كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يَعْلَمُ بَيْنَ الْأَشْيَنِ صَدَقَةٌ وَيَعْلَمُ الرَّجُلُ عَلَى دَابِبِهِ فَيَحِمِّلُ عَلَيْهَا أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ. وَالْأَكْلُهُ الطَّيَّبَهُ صَدَقَةٌ وَكُلُّ حَطْوَهُ تَحْطُوهَا إِلَى الصَّلَاهُ صَدَقَةٌ وَيَبْلِطُ الْأَذَى عَنِ الْطَّرِيقِ صَدَقَةٌ".

1896. (9) [1/593-٢] متفق عليه]

અબૂ હાર્દીરહા (ર) કદનું: પુરક (س) પુરચનું, "માનસુની શરીરંલો એન્નીકીંઝનુ ઊન્નાર્યા, પ્રતીકીલુ તરપુન દાનદર્યાલુ ચેયદં તપુનિસરી. જદ્દરી મદ્દય ઊન્ન સમસ્યનુ પરિપુરીંચદં સુદળ્વા અનુતુંદી. બક વ્યક્તિકે વાહાનંપૈ કૂર્ચ્ચેવંદંલો સ્વોયંચેયદં કૂડા સુદળ્વાલવુતુંદી. અતની

సామాన్సను వాహనంపై ఎక్కుంచడం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది. ఇంకా అతని సామాన్సను ఎత్తటం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది. మంచి విషయాన్ని తెలియ పరచటం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది. నమోజ్ చదవ టానికి మస్సిద్ వైపునకు అడగు ముందుకు వేయటం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది. బాధ కలిగించే వస్తువును మార్గం నుండి తేలగించడం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది." (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(صحيح) (١٠) - ١٨٩٧

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِّنْ بَيْنِ أَدَمَ عَلَى سَيِّئِنَ وَتَلَاثِيَّةٍ مُفْصِلٍ فَمَنْ كَبَرَ اللَّهُ وَحْمَدَ اللَّهُ وَهَلَّ اللَّهُ وَسَبَّحَ اللَّهُ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهُ وَعَزَّلَ حِجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ شَوَّكَةً أَوْ أَمْرًا يُمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيًّا عَنْ مُنْكَرٍ عَنْ دِنَارٍ لِّتَكَالِيفِ الْمُسْلِمِينَ وَالْتَّالِثِيَّةِ فَإِنَّهُ يَمْشِي بِيَوْمَئِنْ وَقْدَ رَحْرَحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1897. (10) [1/594-దృఢం]

'తయిపుహ్' (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం, "ప్రతి మానవుడు 360 కీళ్ళతో జన్మిస్తాడు. అంటే అతని శరీరంలో 360 కీళ్ళు ఉన్నాయి. ప్రతి కీలు తరఫున 'సదభిష్ట' చేయడం తప్పనిసరి. అల్లాహు అక్వర్ అని పలికిన వారు 'సదభిష్ట' చేసారు. అలోహామ్దు లీలాహ్ అని పలికిన వారు 'సదభిష్ట' చేసారు, లా జలాహు జలల్లాహ్ అని పలికిన వారు, 'సదభిష్ట' చేసారు, సుబ్ హన్లాహ్ అని పలికిన వారు 'సదభిష్ట' చేసారు. అస్కుర్ పీరుల్లాహ్ అని పలికినవారు 'సదభిష్ట' చేసారు. మార్గంలో పడివున్న రాయిని లేదా ముల్లను లేదా దుమ్మును తేలగించినవారు 'సదభిష్ట' చేసారు, మంచి విషయాన్ని తెలియపరచిన వారు 'సదభిష్ట' చేసారు. చెండు నుండి వారించిన వారు 'సదభిష్ట' చేసారు. ఇలాంటి 360 సత్కుర్యాలు అయితే, అతడు తన ప్రతి ఒక్క కీలు తరఫు నుండి 'సదభిష్ట' చేసినట్టు అవుతుంది. అతడు తన్న తాను సరకం నుండి విడుదల చేసుకున్న వాడీలా తిరగగలడు. (ముస్లిమ్)

(صحيح) (١١) - ١٨٩٨

وَعَنْ أَبِي ذَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ كُلَّ شَسْبِيْحَةً صَدَقَةً وَكُلَّ تَكْبِيرَةً صَدَقَةً وَكُلَّ تَحْمِيدَةً صَدَقَةً وَكُلَّ تَهْلِيلَةً صَدَقَةً وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةً وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةً وَقُرْبٌ بِعُضُّ أَحَدِكُمْ صَدَقَةً". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْأَتِي أَحَدُنا

شَهْوَةً وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: "أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهِ وَزْرٌ؟ فَكَلِّيكِ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1898. (11) [1/594-దృఢం]

అబూ జీర్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: ప్రతి పవిత్ర వచనం 'సదభిష్ట' అవుతుంది. అంటే సుబ్ హన్లాహ్ అంటే 'సదభిష్ట' పుణ్యం లభిస్తుంది. అల్లాహు అక్వర్ అంటే 'సదభిష్ట' అవుతుంది. అల్ హామ్ దులీల్లాహ్ అంటే 'సదభిష్ట' అవుతుంది. లా జలాహు జలల్లాహ్ అంటే 'సదభిష్ట' అవుతుంది. మంచి విషయాన్ని చెపుడం 'సదభిష్ట' అవుతుంది. చెడు నుండి వారించడం 'సదభిష్ట' అవుతుంది. భార్య లేక బానిస స్త్రీతో సంబోగం చేయడం కూడా 'సదభిష్ట' అవుతుంది, "అని అన్నారు. అక్కడున్న ప్రజలు ఓ అల్లాహ్ పువక్తా! 'మాల్' ఎవరైనా తన కామవాంచను తీర్చుకుంటాడు అంటే సంబోగంచ్చాడు, మరి అందులో కూడా పుణ్యం ఉందా?" అని పుశ్చించారు. దానికి పువక్ (స), 'ఒకవేళ అతడు ధర్మవిరుద్ధంగా కామవాంచ పూర్తిచ్ఛేస్తే అతనికి పాపం చుట్టుకుంటుంది. అదేవిధంగా ధర్మవిరుద్ధంగా కామవాంచ తీర్చుకుంటే అతనికి పుణ్యం లభిస్తుంది!' (ముస్లిమ్)

(متفق عليه) (١٢) - ١٨٩٩

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "نِعْمَ الصَّدَقَةُ الْقَحْمُ الصَّافِيُّ مِنْهُ وَالسَّادَةُ الصَّافِيُّ مِنْهُ نَعْدُو بِإِنَاءٍ وَنَرُوحُ بِآخَرٍ".

1899. (12) [1/594- ఏకీభవితం]

అబూ హారైర్ హ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: పేదవాడు పాలు త్రాగడానికి ఇవ్వబడిన అధికంగా పాలిచేచు ఆడబంటి గొప్ప 'సదభిష్ట', పేదవాడు పాలు త్రాగడానికి ఉదయం, సాయంత్రం గిన్నెనిండా పాలిచేచు మేక ఉత్సము 'సదభిష్ట'. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

58) వివరణ-1899: అరబుల్లో ఒంటేలు, మేకలు ఉన్న వారు పేదలకు పాలు త్రాగటానికి తాత్కులికంగా ఇచ్చే అలవాటు ఉండేది. పాలు రావడం మానివేస్తే దాన్ని తిరిగి తీసుకునే వారు, దాన్ని వారి పరిభాషలో మనీహ అనేవారు. మనీహభూముల్లో, తేటల్లో, ఇళ్ళలో డబ్బుల్లో జరుగుతుంది. అరబుల్లో ఒక నానుడి ఉంది, "వెండి లేదా పాలు మనీహగా ఇచ్చేవారికి ఒక బానిసను

١٩٠٠ - [١٣] [متفق عليه] (٥٩٥/١)
وَعَنْ أَشْنَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعْرُسُ عَرْسًا أَوْ يَرْزُغُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ طَيْرٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ."

1900. (13) [1/595- ఏకీబవితం]

అనన్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, "ఒక ముస్లిము ఒక చెట్టు నాటినా, పంటలు పండించినా, వాటిలో నుండి మానవులు గాని, జంతువులు గాని, పక్కలు గాని తింటే అతనికి సదభ్యా చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది. (బుఖారీ)

١٩٠١ - [١٤] [صحيح] (٥٩٥/١)

وَفِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ عَنْ جَابِرٍ: "وَمَا سُرْقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ".

1901. (14) [1/595- దృఢు]

జ్యాబిర్ (ర) కథనం: ముస్లిము యొక్క ఒక ఉల్లేఖనం లో ఇలా ఉంది, "దొంగలించుకుపోయినా అంటే ఒకవేళ ఎవరైనా దొంగలించుకుపోతే అప్పుడు కూడా అతనికి సదభ్యా పుణ్యం లభిస్తుంది. (ముస్లిము)

١٩٠٢ - [١٥] [متفق عليه] (٥٩٥/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "عَفْرٌ لِإِمْرَأٍ مُؤْمِنَةٍ مَرْثُ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكِيٍّ يَلْهُتُ كَادَ يَقْتَلُهُ الْعَطْشُ فَتَرَعَثَ حُكْمًا فَأَوْتَهُ اللَّهُ بِخَمَارِهَا فَنَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَغَفَرَ لَهَا بِذَلِكَ". قَالَ: إِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: "فِيهِ كُلُّ دَاتٍ كَيْدَ رَطْبَةٍ أَجْرٌ".

1902. (15) [1/595- ఏకీబవితం]

అటూ హురైర్హ్వా (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, "ఒక వ్యాఖ్యార స్త్రీ కుక్కకు నీళ్ళు త్రాపించినందు వల్ల ఆమెను కమించడం జరిగింది. అంటే ఆమె ఒక మార్గం గుండా వెళ్ళడం జరిగింది, దారిపుక్కన బాపివద్ద ఒక కుక్క తన నాలుక వేలాడదిని దాహాతే ఉంది. దాహాం వల్ల భరించలేని స్థితిలో ఉంది. ఆ స్త్రీ తన మేజోడును

విడుదల చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది." వెండి మనీహ్ అంటే ఒకరికి అప్పు ఇవ్వడం, పాలు మనీహ్ అంటే ఒకరికి ఒంటే లేదా మేక పాలు త్రాగ డానికి ఇవ్వడం, అదేవిధంగా వాటి వెంటుకలు, ఉన్నితో లాభం పొందేందుకు, లాభం పొందేందుకు ఇవ్వటం, ఆ తరువాత కొంత గడువు తర్వాత యజమాని తిరిగి తీసుకోవటం. మనీహ్ యజమానికి తిరిగి ఇచ్చి వేయాలి. ఇది తప్పనిసరి.

తీసి తన కొంగుకు కట్టి భావిలోకి దింపి నీళ్ళు తోడి ఆ కుక్కకు త్రాపించింది. ఆ పుణ్యం వల్ల ఆమెను క్కమించడం జరిగింది.' 'జంతువుల పట్ల మంచిగా ప్రవర్తియినా పుణ్యం లభిస్తుందా?' అని ప్రవక్త (స)ను ప్రశ్నించడం జరిగింది. దానికి ప్రవక్త (స), 'ఎలాంటి జంతువు పట్ల అయినా మంచిగా ప్రవర్తిస్తే పుణ్యం లభిస్తుందని' అన్నారు.⁵⁹ (బుఖారీ, ముస్లిము)

١٩٠٣ - [١٦] [متفق عليه] (٥٩٥/١)

وَعَنْ أَبْنَ اُمَّرَ وَأَبِي هُرَيْرَةَ قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "عُذِّبَتِ اِمْرَأَةٌ فِي هَرَةٍ اُنْسَكَتْهَا حَتَّىٰ مَاتَتْ مِنَ الْجُوعِ فَلَمْ تَكُنْ تُطْعَمُهَا وَلَا تُرْسَلُهَا فَتَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ"

1903. (16) [1/595- ఏకీబవితం]

'అట్టుల్లాహ్ బిన్ 'ఉమర్, అటూ హురైర్హ్వా (ర)ల కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, "ఒక స్త్రీని పిల్లి కారణంగా శిక్షించడం జరిగింది. ఆ స్త్రీ ఆ పిల్లిని కట్టి వేసింది. అది ఆకలితే దాహాంతే అలమటిస్తూ, చివరికి చనిపోయింది. ఆమె దానికి పూరించాలి పుణ్యం లభిస్తుందు. (బుఖారీ, ముస్లిము)

١٩٠٤ - [١٧] [متفق عليه] (٥٩٥/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَرْ رَجُلٌ بِعُصْنٍ سَجَرَةً عَلَى ظَهْرِ طَرِيقٍ فَقَالَ: لَأُحَبِّنَ هَذَا عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ وَلَا يُؤْذِنُهُمْ فَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ".

1904. (17) [1/595- ఏకీబవితం]

అటూ హురైర్హ్వా (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, "ఒక వ్యక్తి ఒక మార్గం గుండా పోతున్నాడు. ఒక పెద్ద చెట్టుకోమ్మ దారికి అడ్డంగా ఉంది. 'ముస్లిముల దారికి అడ్డంగా ఉన్న ఈ కోమ్మను నేను తోలగిస్తాను,' అని దాన్ని మార్గం నుండి తోలగించి దూరం చేసాడు. అతని ఈ సత్కార్యం వల్ల అతని స్వర్గంలో ప్రవేశింపజేయడం జరిగింది. (బుఖారీ, ముస్లిము)

١٩٠٥ - [١٨] [صحيح] (٥٩٥/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَدَّا رَأَيْتَ رَجُلًا يَتَّكَلُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَانَتْ تُؤْذِي النَّاسَ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

59) వివరణ-1902: అయితే అది హనికరమైన జంతువు కాకూడదు.

1905. (18) [1/595-దృఢం]

అబూ హురైర్హో (ర) కథనం: ప్రవక్త (స), "నేను ఒక వ్యక్తిని స్వర్గంలో గర్వంగా, చురుకుగా నడుస్తూ ఉండడం చూసాను. అతను దారికి అడ్డంగా ఉన్న, ప్రజలకు ఆటంకంగా ఉన్న చెట్టును నరికి వేసేవాడు. (ముస్లిమ్)

(٥٩٥/١) - ١٩٠٦

وَعَنْ أَبِي بَرْزَةَ قَالَ: ثُلُثٌ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ عَلَمْنِي شَيْئًا أَتَقْعُدُ بِهِ
قَالَ: إِعْزِلْ الْأَذْيَ عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
وَسَنَدُكُرْ حَدِيثُ عَدِيٍّ ابْنِ حَاتِمَ: "أَتَقْوَا النَّارَ" فِي بَابِ
عَلَمَاتِ النُّبُوَّةِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

1906. (19) [1/595-దృఢం]

అబూ బర్జిహో (ర) కథనం: నేను ప్రవక్త (స) ను, 'చ అల్లాహో ప్రవక్తా! నాకు లాభం చేకూర్చు విషయం ఏదైనా టోఫించండి' అని ప్రవక్త (స) వినువించుకున్నాను. ప్రవక్త (స) నన్ను, "హోని చేకూర్చు వస్తుషును ముస్లిముల మార్గం నుండి తేలిగించు" అని హితటోదచేసారు. (ముస్లిమ్)

مَعْمُومٌ 'اَللَّهُمَّ هُنَّا اَنْتَ مَوْلَانَا لَا يَلْهُونَنَا
بِهِمْ لَوْلَمْ اَنْدَعْلَمْ لَهُمْ اَنْدَعْلَمْ اَنْدَعْلَمْ اَنْدَعْلَمْ

الفصل الثاني

(٥٩٦/١) - ١٩٠٧

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامَ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ جِئْتُ فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ وَجْهُهُ عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ أَلِيَّسْ بِوْجِهِ
كَيْبَابْ فَكَانَ أَوْلُ مَا قَالَ: "أَلِيَّا النَّاسُ أَفْسُوا السَّلَامَ وَأَطْعَمُوا
الطَّعَامَ وَصَلَوَا الْأَرْحَامَ وَصَلَوَا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نَيَّامَ دَخَلُوا الْجَنَّةَ
بِسْلَامٍ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالْذَّارِمِيُّ.

1907. (20) [1-596-అపరిశోధితం]

'అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్' (ర) కథనం: "ప్రవక్త (స) మహిసున్ విచ్చేసినవుడు ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్లాను. ప్రవక్త (స) ముఖపర్చున్న చూసి ప్రవక్త (స)ది అసత్యం పరికే ముఖం కాదని నిర్దారించుకున్నాను. ప్రవక్త (స) అన్నిటి కంటే ముందు, 'ప్రజలూ!' సలామ్ను వ్యాపింప జేయిండి. అంటే పరస్పరం పలుకుతూ ఉండండి. ఆకలిగొన్న వారికి అన్నం పెట్టండి, బంధు త్వాలను, సంబంధాలను దృఢపర్చుండి, రాత్రి వేళ అంటే ప్రజలంతా పడుకొని ఉన్నప్పుడు నమాజు

అచరించండి, సురక్షితంగా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు,' అని అన్నారు.⁶⁰ (తెర్కుజి', ఇబ్ను మాజ్హో, దారమి)

60) వివరణ-1907: అజ్ఞాన కాలంలో 'అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్ పేరు 'హుసైన్ ఉండేది. ప్రవక్త (స) అతనికి 'అబ్దుల్లాహో అని పేరు పెట్టారు. అతని ఇస్లామ్ సంపుటన ఈ విధంగా ఉంది. అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్ తన పిల్లల కోసం తేటలో పంచు కోయడానికి వెళ్లారు. ప్రవక్త (స) మదీనహా వచ్చి మాలిక్ బిన్ సజ్జార్ వీధిలో విడిదిచేసారు. ఈ వార్త అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్కు అందింది. పంచు తీసుకొని ప్రవక్త(స) వద్దకు పరుగెత్తారు. దర్శించి తిరిగి వెళ్చిపోయారు. ప్రవక్త (స) 'మన అన్నార్ మిత్రుల్లోని ఎవరి ఇల్లు దగ్గరగా ఉంది?' అని అడిగారు. దానికి అబూ అయ్యాచ్ అ'న్నారీ, ప్రవక్తా! నేను అందరికంట దగ్గరగా ఉంటున్నాను. ఇది నా ఇల్లు. ఇది నా ఇంటిపాకిలి అని అన్నారు. ప్రవక్త (స) అతని ఇంటిని తన నివాసంగా మార్చి కున్నారు. ప్రవక్త (స) నివాసం నిర్దారించబడిన తర్వాత 'అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్ రెండవసారి ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చారు. ప్రవక్త (స)ను 'మిమ్ము ల్రి మూడుపుశ్చలు అడుగు తున్నాను. అని ప్రవక్తలకు తప్ప ఇతరులేవ్యరికీ తెలియవు' అని వినువించుకున్నారు. ప్రవక్త (స) వాటికి సమాధానాలు ఇచ్చారు. ఎంటనే ఆపుడూ అల్లాయిలాహూ ఇల్లుల్లాహూ వ అమ్మాదు అన్నసిక రసూలుల్లాహో సల్లుల్లాహో అల్లైహి వ సల్లమ్ అని ఎలుగ్తి పరికిన తర్వాత, 'యూదులు అబూండాలు వేసే జూతి, ఎందుకంట నేను పండితుడి కుమారుడు పండితుడను. ధనవంతుని కుమారుడు ధనవంతుడను. వారిని పిలిచి నా గురించి అడగండి, కాని నేను ఇస్లామ్ స్వీకరించానని మాత్రం చెప్పకండి' అని అన్నారు. ప్రవక్త (స) యూదులను పిలిపించి ఇస్లామ్ సందేశాన్ని అందజేసి, 'అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్ ఎవరు?' అని ప్రశ్నించారు. దానికి వారు, 'మా నాయకులు మా నాయకుల కుమారులు' అని అన్నారు. 'అతను ఇస్లామ్ స్వీకరించగలరా?' అని అన్నారు. సమాధానంగా, 'ముమ్మాచీకీ కాదు.' అబ్దుల్లాహో బిన్ సలామ్ ఇంట్లో ఒక మూలలో దాక్కున్నారు. ప్రవక్త (స) పిలవగానే పవిత్ర వచనం పరిస్తూ బయటకు వచ్చారు. యూదులతో, 'అల్లాహో కు భయ పడండి, వీరు అల్లాహో ప్రవక్త అని, వీరి ధర్మం సత్కమైనదని మీకు బాగా తెలుసు, అయినా విశ్వసించటానికి నిరాకరిస్తున్నారు' అని అన్నారు. యూదులు

١٩٠٨ - [٢١] [(لم تتم دراسته) (٥٩٦/١)]

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اَعْبُدُوا الرَّحْمَنَ وَأَطْعُمُوا الطَّعَامَ وَأَقْشُوَا السَّلَامَ تَذَكُّرًا لِجَنَّةَ سِلَامٍ". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ.

1908. (21) [1/596-الparikh-fidat]

'ಅಳ್ಬುಲ್ಲಾಹ್' ಬಿನ್ ಸಲಾಮ್ ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ತೇ, 'ಚೂಸಾರಾ! ನೇನು ದೀನಿಗೆ ಗುರಿಂದೆ ಭಯಪಡೆವಾಡಿ,' ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. (ಬು'ಖಾರೀ, ಪೇಟಿ 556, 561/10)
'ಅಳ್ಬುಲ್ಲಾಹ್' ಬಿನ್ ಸಲಾಮ್ ದಾಲಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತ್ವ, ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವ ಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿ. ತೋರಾತು, ಇಂಜಲು, ಖುರ್ಅನ್ ಮರಿಯು ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ಪ್ರವಚನಾಲ ವೆಲುಗುತ್ತೇ ಅತನಿ ವೆಲುಗು ನಿಂಡಿ ಉಂಡಿದೆ. ಖುರ್ಅನ್‌ಲೋ ಅಯನ ಗುರಿಂದಿ ಅನ್ಕ ಆಯತುಲು ಅವಶರಿಂದಾಯಿ. ತೋರಾತು ಗ್ರಂಥಂ ವಿಶಯಂಲ್ಲಿ ಅತಿದು ಮಹ ಪಂಡಿತುಲು. ವೀರಿ ಗುರಿಂದಿ ಜಹಾಬೀ ಇಲಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡ್ಡಾರು: 'ಅಳ್ಬುಲ್ಲಾಹ್' ಬಿನ್ ಸಲಾಮ್ ಮದೀನ್‌ಹಾಲೋನಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಜಲ್ಲಿ ಗೆಪ್ಪ ಪಂಡಿತುಲು. ಇಂದ್ರಾಮ್ ಸ್ಯೇಕರಿಂದಿನ ತ್ರಾತ ಖುರ್ಅನ್ ಹಾದೀಸು'ಲನು ಬಾಗಾ ಅಧ್ಯಯನಂ ಚೇಸಾರು.
'ಹಾದೀಸು'ಲೋ ಪ್ರಾವೀಷ್ಯತ ಸಂಪಾದಿಂದಾರು. ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) 'ಅಳ್ಬುಲ್ಲಾಹ್' ಬಿನ್ ಸಲಾಮ್‌ನು ತಪ್ಪಿ ಭಾಮಿಪ್ಪ ಸಡಿದೆ ಏ ವ್ಯಕ್ತಿನಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಾ ಪೆರ್ಸಿನಲೆರು. (ಬು'ಖಾರೀ)

1909. (22) [1/596-ಬಲಹೀನಂ]

ಅನ್ಸ (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ಪ್ರವಚನಂ, "ಸದಖ್ಮ್" (ದಾನ ಧರ್ಮಾಲು) ಅಲ್ಲಾಹ್‌ಆರ್ಪಾನಿ ಅರ್ಪಿಸ್ತಾಯಿ, ಅಸಾ ಮಾನ್ಯ ಚಾವುಕು ದೂರಂಗಾ ಉಂಟಾಯಿ." (ತಿರ್ಝಿ)

1910. (23) [596/1) ??[٢٣]

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ. وَإِنْ مَنْ الْمَعْرُوفُ أَنْ ثَلَاثَةِ أَخَاهُ بِوْجَهٍ طَلاقٌ وَأَنْ تُفْرَغَ مِنْ دُلُوكٍ فِي إِنَاءِ أَخِيهِ". رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتَّرْمِذِيُّ.

1910. (23) [1/596-??]

ಜಾಬಿರ್ (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವತ್ತ (ಸ) ಪ್ರವಚನಂ, "ಪ್ರತಿ ಸತ್ಯಾರ್ಥಂ, ಉಪಕಾರಂ 'ಸದಖ್ಮ್' ಅವುತುಂದಿ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪೋದರುಷಿ ಚಿರುನವ್ಯತ್ವೆ ಪಲಕರಿಂದಂ ಕೂಡಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಮ್. ತನ ಚೆದಲ್ಲಿ ನುಂಡಿ ತನ ಪೋದರುನಿ ಚೆದಲ್ಲಿ ನೀಳು ವೇಯಡಂ ಕೂಡಾ ಪುಣ್ಯಮ್. (ಅ'ಹ್ವಾದ್, ತಿರ್ಝಿ)

ಅದಿ ಸರ್ಕಾನಿ, ನಾಲ್ಕೆ ಉನ್ನ ಅಪಾಂ ಕಾರಾನ್ನಿ, ಗರ್ಜಾನ್ನಿ ಅಣಬಿವೆಯಾಲನಿ ಪ್ರಯತ್ನಿ ಪ್ರಾನ್ನಾನು" ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. (ತಜ್ಹಕರಿತುಲ್ ಹುಪ್ಪಾಜ್ 1/23) ಸತ್ಯಾನ್ದೇಶಣ, ಸತ್ಯಾ ಚರಣೈ ಇತನಿಕಿ ಅಮಿತ ಉತ್ಸಾಹಂ ಉಂಡಿದಿ. ಒಕಸಾರಿ ಇಲಾ ಅನ್ನಾರು, ಮೀಕೂ ಖುರ್ಬೆಪುಲುಕು ಒಕಸಾರಿ ಯುದ್ಧಂ ಸಂಭವಿಂದ ವಚ್ಚಿ. ಅಪ್ಪಾಡು ಒಕವೆಜ ನಾಲ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಲೆಕಪೋತೆ ಕುರ್ಬಿಪ್ಪೆ ಕೂರ್ಬಿ ಬೆಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಇರುಪ್ಪಾಲ ಮದ್ಯ ವದಲಿ ವೇಯಂಡಿ. (ಇಸ್ತುಅಜ್ 1-396)

١٩١١ - [٤٢] [لم يتم دراسته] (٥٩٦/١) وَعَنْ أَبِي ذِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "تَبَسَّمْكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَإِرْشَادُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ وَتَصْرُكَ الرَّجُلَ الرَّدِيءَ الْبَصَرِ لَكَ صَدَقَةٌ وَإِمَاطُكَ الْحَجَرَ وَالشَّوْكَ وَالْعَظْمَ عَنِ الْطَّرِيقِ لَكَ صَدَقَةٌ وَإِفْراغُكَ مِنْ دُلُوكَ فِي دُلُوكِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ". رواه الترمذى و قال: هذا حديث غريب.

1911. (24) [1/596-آپریشون]

اعبوا ج'ر (ر) کಥන: پرవک (س) پروران، "తన సోదరుని ముందు నవ్వడంకూడా పుణ్యకార్యమే, అంట ఒక ముస్లిమ్ సోదరున్ని చిరునవ్వుతే కలవటం కూడా సుదభిహీ అపుతుంది, అదేవిధంగా మంచి పనికి ఆదేశించడం కూడా పుణ్యకార్యమే, చెడునుండి ప్రజలను వారించడం కూడా పుణ్యకార్యమే, దారి తప్పిన వారిని దారి చూపించడం కూడా పుణ్యకార్యమే, అంధునికి సహాయం చేయడం కూడా పుణ్యకార్యమే, మార్గం నుండి ఎముక, రాయి, ముఖ్య మొదలైన వాటిని తేలగించడం కూడా పుణ్యకార్యమే, తన చేదలో నుండి తన సోదరుని చేదలో సీజ్సు వేయడం కూడా నీ కోసం పుణ్యకార్యమే అపుతుంది." (తిర్యకీ / ఏకోల్ఫిషన్స)

١٩١٢ - [٥٩٧/١] (ضعيف)

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَمَّ سَعِدٍ مَاتَتْ فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "الْمَاءُ". فَحَفَرَ بِتُرَّا وَقَالَ: هَذِهِ لَأُمْ سَعِدٍ. رواه أبو داود والنسائي.

1912. (25) [1/597- باب حسنة]

స'అద్ బిన్ 'ఊబాద్' (ర) کಥන: 'నేను ప్రవక్' (స) 'ఒ టైప్ ప్రవక్!' స'అద్ తల్లిగారు మరజించారు, ఎలాంటి 'సదభిహీ ఉత్తమమైనది', అని విన్నవించు కున్నాను, దానికి ప్రవక్ (స), "నీచి సదభిహీ అన్నిటి కంటే ఉత్తమమైనది," అని అన్నారు. అప్పుడటను బావిత్తమవ్వించి, ఆశావి స'అద్ తల్లితరపు 'సదభిహీ గా' అంకితం చేయించారు.⁶¹ (اعبوا داپرا، نساي)

١٩١٣ - [٥٩٧/١] (ضعيف)

61) في ورقة-1912: معاشراتي في الـ 1950s، ص 10، حيث يذكر أن هناك مساجد في الهند تسمى باسم "سادبهاي" نسبة إلى سعاد بن عبد الله.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِيمَّا مُسْلِمٌ كَسَّا مُسْلِمًا لَوْبًا عَلَى عُرَى كَسَّاهُ اللَّهُ مِنْ خُصُورِ الْجَنَّةِ وَإِيمَّا مُسْلِمٌ أَطْعَمَ مُسْلِمًا عَلَى جَوْعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ مِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَإِيمَّا مُسْلِمٌ سَقَّا مُسْلِمًا عَلَى طَمَّا سَقَاهُ اللَّهُ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَحْمُومِ". رواه أبو داود والترمذى.

1913. (26) [1/597- باب حسنة]

اعبوا س'యాద్ (ర) کಥන: پرవک (س) پروران، "ఒక ముస్లిమ్ మరో నగ్గంగా ఉన్న ముస్లిమ్‌ను దుస్తులు ధరింప జ్యోతిస్తే, అల్లాహ్ (త) అతనికి స్వర్గంలో ఉన్న పచ్చ దుస్తులను ధరింపజ్ఞాడు. అదేవిధంగా ఒక ముస్లిమ్ ఆకలితో ఉన్న మరో ముస్లిమ్‌కు అన్నం పెడితే, అతనికి ప్రతిపలంగా అల్లాహ్ (త) స్వర్గంలోని పలాలను తినిపిస్తాడు. అదేవిధంగా ఒక ముస్లిమ్ దాహంగా ఉన్న మరో ముస్లిమ్‌కు నీరు తూహిస్తే అల్లాహ్ (త) అతనికి స్వర్గంలోని అమృతాన్ని తూహిస్తాడు. (اعبوا داپرا، تیرچ)

١٩١٤ - [لم يتم دراسته] (٥٩٧/١)

وَعَنْ فَاطِمَةَ بْنِتِ قَيْسٍ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ فِي الْمَالِ لَحِقًا سَبَوِي الزَّكَاةِ لِمَ تَلَّا: (لَيْسَ الْبَرَّ أَنْ تُؤْلُوا وُجُوهُهُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ). ٢: ١٧٧" الآية. رواه الترمذى وأبا ماجة والدارمى.

1914. (27) [1/597- آپریشون]

పాతిమా బిన్తె జైన్ (ర) کಥන: پرవک (س) پروران، "ధనంలో 'జకාත్' పాటు మరో హక్కు కూడా ఉంది." ఆ తరువాత ప్రవక్ (س) సూర్యా బిభర్మాలోని 2:177 ఆయట్ ను పరిచారు.⁶² (తిర్యకీ, ఇబ్రూ మాజ్హ్, దారమి)

62) في ورقة-1914: سورة بليل، 2: 177، آية 177، حيث يذكر أن هناك مساجد في الهند تسمى باسم "سادبهاي" نسبة إلى سعاد بن عبد الله.

١٩١٥ - [٢٨] (ضعيف) (٥٩٨/١)

وَعَنْ بُهِيْسَةَ عَنْ أَبِيهِا قَالَتْ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَجْلُ مَنْعِهِ؟ قَالَ: "الْمَاءُ". قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَجْلُ مَنْعِهِ؟ قَالَ: "الْمَلْحُ". قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَجْلُ مَنْعِهِ؟ قَالَ: "أَنْ تَقْعُلُ الْخَيْرُ خَيْرُ لَكُ". رَوَاهُ أَبُو ذَوْدٍ.

1915. (28) [1/598-బల්පාන]

బුද්ධාස්ථා (ర) తన తండ్రి ద్వారా కథనం: ఆము తండ్రి ప్రవక్త (స)ను, 'ఒ అల్లాహ్ ప్రవక్త! కూడటటి. ఇవ్వకుండా ఉండడం ధర్యవిరుద్ధమైన వస్తువు ఏది?' అని విస్మయించు కున్నారు. ప్రవక్త (స), 'నీళ్ళు,' అని అన్నారు. అంటే ఒకవేళ ఎవర్రెనా త్రాగటానికి నీళ్ళు అడిగితే, నీళ్ళు తప్పకుండా ఇవ్వాలి. తీరస్కరించరాదు. మళ్ళీ అతడు, 'ఒ అల్లాహ్ ప్రవక్త! ఇవ్వకుండా ఉండడం ధర్యవిరుద్ధమైన వస్తువు ఏది?' అని ప్రశ్నించాడు. దానికి ప్రవక్త (స), 'ఉప్పు.' అని అన్నారు. అంటే ఒకవేళ ఎవర్రెనా ఉప్పు అడిగితే, తప్ప కుండా ఇవ్వాలి. ఆయన మళ్ళీ, 'తీరస్కరించడం నిమిషమైన వస్తువు ఏది?' అని ప్రశ్నించారు. దానికి ప్రవక్త (స) 'ప్రతి మంచిపనిని చేస్తూ పోండి. దాన్ని యొప్పి వారించకండి, ఇదే మీకోసం చాలా ఉత్సమమైనది.'

(అటూ దాహూద్)

١٩١٦ - [٢٩] (لم يتم دراسته) (٥٩٨/١)

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ أَحْبَيَ أَرْضًا مَيِّثَةً فَأَهْبَطَ فِيهَا أَجْرٌ وَمَا أَكْلَتِ الْعَافِيَةُ مِنْهُ فَهُوَ صَدَقَةٌ". رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَالْدَّارِمِيُّ.

1916. (29) [1/598-అపరిశోధితం]

జూబిల్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ఒక వ్యక్తి బంజరు భూమిని సాగుచేసి, అందులో వృపసాయం చేసినా, లేదా మొక్కలు నాటినా అతనికి పుణ్యం లభిస్తుంది.

మరియు బానిసలను విడిపించడానికి వ్యయ పరచడం. మరియు నమాజ్‌ను స్థాపించడం, 'జకාత' ఇవ్వడం మరియు వాగ్గానం చేసినప్పుడు తమ వాగ్గానాన్ని పూర్తిచేయడం. మరియు దురవస్తలో మరియు ఆపత్కాలాలలో మరియు యుద్ధ సమయాలలో ప్రేర్యం కలిగి ఉండడం. ఇలాంటి వారే సత్యవంతులు మరీయు ఇలాంటి వారే ద్వేష్టతి గలవారు."

అంతే కాదు ఆ పంట నుండి లేదా ఆ తీటనుండి మనుషులైనా, పుశుపులైనా తినివేస్తే దానివల్ల కూడా అతనికి 'సదభావ' చేసే పుణ్యం లభిస్తుంది. (దార్శి)

١٩١٧ - [٣٠] (صحيح) (٥٩٨/١)

وَعَنْ الْبَرَاءِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ حَمَّلَ مِنْحَةً لِيْنَ أَوْ وَرَقِيْ أَوْ هَذِيْ رُفَاقًا كَانَ لَهُ مِثْلُ عِنْقِ رَقِيْهِ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ.

1917. (30) [1/598-దృఢం]

బరా' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, ఎవరైనా చీదవానికి పాలు త్రాగేందుకు తాత్కాలికంగా జంతువు ను ఇచ్చినా, లేదా అప్పుగా డబ్బుఇచ్చినా, లేదా దారి తప్పిన వానికి దారి చూపించినా, అతనికి ఒక బాని సను విదుదల చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది. (తిర్మిజీ)

١٩١٨ - [٣١] (صحيح) (٥٩٨/١)

وَعَنْ أَبِي جُرَيْجَ جَابِرَ بْنِ سَلَيْمَ قَالَ: أَتَيْتُ الْمَدِيْنَةَ فَرَأَيْتُ رَجُلًا يَصْنُرُ النَّاسَ عَنْ رَأْيِهِ لَا يَقُولُ شَيْئًا إِلَّا صَدَرُوا عَنْهُ فَلَمْ: مَنْ هَذَا قَالُوا: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَرْيَنَ قَالَ: "لَا تَقْلُ عَلَيْكَ السَّلَامُ". قَالَ: عَلَيْكَ السَّلَامُ حَيَّةُ الْمَيِّتِ، قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ" قَالَ: أَنْتَ كُنْتَ كَشْفَهُ عَنِّكَ وَلَنْ أَصَابَكَ عَالَمٌ سَنَةً فَذَعَوْتَهُ أَنْتَ لَكَ وَلَدًا كُنْتَ إِلَّا رَضِيَ قَبْرُ أَوْ فَلَةً فَضَلَّتْ رَأْلِطْلَكَ فَذَعَوْتَهُ رَدَهَا عَلَيْكَ". قَالَ: إِغْهَدْ إِلَيَّ. قَالَ: "لَا شَيْئَ أَحَدًا". قَالَ فَمَا سَبَبْتُ بَعْدَ حُرَا وَلَا عَنْدَا وَلَا بَعْنِيَا وَلَا شَاءَ قَالَ: "وَلَا تَحْرُنَ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ وَأَنْ تُكَلِّمَ أَخَاكَ وَأَنْتَ مُنْبِطٌ إِلَيْهِ وَجْهُكَ إِنْ ذَلِكَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَارْفُعْ إِذْارَكَ إِلَيْ نَصْفِ السَّاقِ فَإِنْ أَبْيَتْ فِلَيْ الْكَبِيْنِ وَإِلَيْكَ وَإِسْبَلِ الْإِزَارِ فِإِنَّهَا مِنَ الْمُخْبِلَةِ وَإِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُخْبِلَةَ وَإِمْرُوْ شَنَمَكَ وَعِيرَكَ بِمَا يَعْلَمُ فِيْكَ فَلَا تُعَيِّرْهُ بِمَا تَعْلَمُ فِيْهِ فَإِنَّمَا وَبَلْ ذَلِكَ عَلَيْهِ". رَوَاهُ أَبُو ذَوْدَ وَالْتَّرمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ السَّلَامِ وَفِي رِوَايَةِ "فَيَكُونُ لَكَ أَجْرٌ ذَلِكَ وَبَلْهُ عَلَيْهِ".

1918. (31) [1/598-దృఢం]

అటూ జూరయ్ జూబిల్ (ర) కథనం: నేను మదీనా పచ్చిన తర్వాత పుజలు ఒక వ్యక్తి అభిప్రాయాన్ని అనుసరించడంచూకాను. అంటే అతను చెప్పినట్లు ఆచరి స్తున్నారు. అతను చెప్పిన విధంగా నడుచుకుంటున్నారు. ఏ ఒక్కడూ అతని ఆదేశాన్ని వ్యతిరేకించడం లేదు. నేను పుజలను, 'వీరవరు,' అని

అడిగాను. ప్రజలు, 'మీరు అల్లాహ్ ప్రవక్త (సు),' అని సమాధానం ఇచ్చారు. ' అతనిపై శాంతి కలుగుగాక!' నేను అతని దగ్గరకు వెళ్లి, 'అలైకస్లాము ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త!' అని రెండుసార్లు అన్నాను. ప్రవక్త (సు) విని, 'అలైకస్లాము,' అని అనకు, ఎందు కంటే, అలైకస్లాము అనేది మృతుల దు'అ, సుఖ్య, 'అస్సలాము అలైక్,' అని పలుకు అని అన్నారు. అప్పుడు నేను, 'మీరు అల్లాహ్ ప్రవక్తలా?' అని అడిగాను, దానికి అతను (సు), 'నేను అల్లాహ్ ప్రవక్తను. ఆయన ఎట్లు పంటి వాడంటే ఒకవేళ నీకేద్దా ఆపదపచ్చి దాన్ని తోలగించడానికి ఆయన్ను మొరపెట్టు కుంటే, ఆయన నీ ఆపదను దూరం చేస్తాడు. ఒకవేళ మీపై కరవు కాటకాలు వచ్చి, వాటిని తోలగించడానికి ఆయన్ను ప్రార్థిస్తే ఆయన (త)కరపు కాటకాలను దూరంచేస్తాడు. ఇంకా నీ కోసం నేల నుండి పచ్చిక బయళ్ళను మొల కెల్తింప జేస్తాడు. ఒకవేళ నీపు నీళ్ళగానీ, పంటలు గానీ లేని బంజరు భూమిపై ఉంటే నీవు జనవాసాలకు దూరంగా ఉంటే, నీ వాహనం ఆ బంజరు భూమిపై తప్పిపోతే దాన్ని గురించి సుఖ్య ఆయన్ను ప్రార్థిస్తే, ఆయన నీ వాహనాన్ని నీకు తెరిగి ఇప్పిస్తాడు,' అని అన్నారు. అప్పుడు నేను, 'తమరు నాకేద్దా ఉపదే శించండి,' అని విన్నవించుకున్నాను. అప్పుడు ప్రవక్త (సు), 'నీపు ఎవ్వరినీ తిట్టకు,' అని హితబోధ చేసారు. ఈ హితబోధ తర్వాత స్వతంత్ర వ్యక్తిని గానీ, బానిసను గానీ, బంటిను గానీ, మేకను గానీ తిట్టలేదు. ఆ తరువాత ప్రవక్త (సు) రెండవ హితబోధగా, 'ఏ పుణ్య కార్యాన్ని నీపు సామాన్య మైనదిగా, చిన్నదిగా భావించకు, ఇంకా, నీపు నీ సోదరునితో కలిసి మాటలాడి నప్పుడు చిరునప్పుతోమాటాడు, ఇదికూడా పుణ్యమే' అని చెప్పారు. మూడవ ఉపదేశం ప్రవక్త(సు) ఇలా ఉపదేశించారు, 'నీ లుంగిని చీలమండలకు పైన ఉంచు, ఒకవేళ నీపు కోరితే చీలమండల వరకు ఉండ వచ్చు, చీల మండల కీంద వరకు లుంగిని ఉంచరాదు. ఎందుకంటే చీల మండల కీందివరకు దుస్తులను ధరించడం అహంకారం పరిగణించబడుతుంది. అల్లాహ్ (త) కు అహంకారం అంటే గిట్టదు. ఒక వేళ మిమ్మల్ని, ఎవరైనా తెట్టినా, చెడ్డపెరుపెట్టినా అవమాన పరిచినా, మీ గురించి అతనికి తెలిసిన వాటిని బయట పెట్టినా, నీపు మాత్రం అతని లోపాలను ఎత్తి చూపకు,

ఎందుకంటే నీకు చేసిన అవమానానికి తగిన శిక్ష అతనిపైనే పదుతుంది.'⁶³ (అబూ దావూద్, తిర్మిజీ)

మరో ఉల్లేఖనంలో "నీకు పుణ్యం లబిస్తుంది, అతనికి పాపం చుట్టుకుంటుంది" అని ఉంది.

[٣٢] - ١٩١٩ [صحيح (٥٩٩/١)]

وَعَنْ عَائِشَةَ أَنَّهُمْ دَبَّحُوا شَاةً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّمَا يَقْتَلُ مِنْهَا" قَالُوا: مَا يَقْتَلُ مِنْهَا إِلَّا كَفَّهَا قَالَ: "يَقْتَلُهَا غَيْرُ كَافِهَا". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ.

1919. (32) [1/599-దృఢం]

'ఆయుష్మా' (ర) కథనం: వారు ఒక మేకను జిబిహ్ చేసారు. ఆ తరువాత ప్రవక్త (సు), 'మేక మాంసంలో నుండి ఏమైనా మిగిలి ఉండా?' అని అడిగారు. 'ఆయుష్మా' (ర), 'మాంసమంతా పంచివేయడం జరిగింది. కేవలం ఒక జబ్బ మాత్రమే మిగిలి ఉంది,' అని అన్నారు. దానికి ప్రవక్త (సు), 'అంతా మిగిలిపుంది, అంటే అల్లాహ్ మార్గంలో పంచి వేయ బడిన మాంసపు పుణ్యం మిగిలి ఉంది. ఇంట్లో తినడానికి ఉంచు కున్న తేడ భాగం తప్ప,' అని అన్నారు.⁶⁴ (తిర్మిజీ / దృఢం)

63) వివరణ-1918: జాబిర్ (ర) "అలైకస్లాము" అని రెండు సార్లు ఎందుకు అన్నారంటే మొదటి సారి ప్రవక్త (సు) విని ఉండకవోవచ్చు. లేదా జాబిర్ (ర) మెల్లగా సలామ్ చేసి ఉండ వచ్చు. అందుపట్లే రెండవసారి అన డం జరిగింది. ప్రవక్త (సు) అతనికి సలామ్ చేసే పద్ధతి అంటే సజీవులకు అస్సలాము 'అలైకుమ్ అని పలక మని నేర్చారు. ఎందుకంటే మృతులకు 'అలైకస్లాము అని పలకాలి. ఈ జూదిసు' ద్వారా మృతులకు అస్సలాము అలైకుమ్ అని పలకటం థర్చ సమ్మతం కాదని తెలిసింది. అయితే ప్రవక్త (సు) సమాధులను సందర్శించి నప్పుడు "అస్సలాము 'అలైకుమ్ దార ఝామిన్ మూమినీన్" అని పలికేవారు. దీన్ని గురించి 'హాదీసు'వ్యతిలు వ్యాఖ్యానిస్తూ ఇక్కడ వారించడం జరిగింది. కానీ నిమ్మించబడలేదని పేర్కొన్నారు. మరి కొందరు అజ్ఞాన కాలంలో మృతులనూ 'అలైకస్లాము అని పలికే వారని తెలియపరిచారు. దీన్ని గురించి ఇతర వివరాలు 'జాదుల్ మ'అద్దలో ఉన్నాయి.

64) వివరణ-1919: ఖుర్జాతసులో అల్లాహ్ (త) ఇలా ఆదేశించాడు: "మీ వద్ద ఉన్నది నశించేది, అల్లాహ్ వద్ద ఉన్నది మిగిలి ఉండేది."

وَالْغَنِيُّ الظَّلُومُ". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ وَالسَّائِيُّ. مِثْلُهُ لَمْ يُذَكَرْ وَ
ثُلَاثَةُ بِعْضِهِمْ

1922. [1/600-బල්පාන]

అభూ జ'ర్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవదనం, "ముగ్గురు వ్యక్తుల్లి అల్లాహ్(త) ప్రమిస్తాడు. ఇంకా ముగ్గురు వ్యక్తుల్లి అల్లాహ్(త) అనహ్యాంచుకుంటాడు. అల్లాహ్(త) ప్రమించే వారిలో, ఒక వ్యక్తి ఒక జాతి వద్దకు వెళ్ళి, బంధుత్వ పరంగా కాక అల్లాహ్(త) పీరుపై అడిగాడు. వారు అతనికీ ఇప్పాలేదు. కానీ ఒకవ్యక్తి ఎవరూ చూడకుండా రహస్యంగా అతనికి ఇచ్చాడు. ఇది అతనికి, అల్లాహ్(త) కు మాత్రమే తెలుసు. కొందరు రాత్రింతా ప్రయాణం చేస్తూ ఉన్నారు. వారికి నిద్ర ముంచుకొచ్చింది, వారు తల నేలపై పెట్టి నిద్రపోయారు. ఒక వ్యక్తి లేచి వినయ విధేయతలతో అల్లాహ్(త)ను ప్రార్థిస్తూ, నా ఆయతులు పరిస్తూ ఉన్నాడు. మూడవ వ్యక్తి పైన్యంలో ఉన్నాడు. శత్రువులతో యుద్ధం జరిగింది, ఓడి పోయారు. కానీ ఆ వ్యక్తి ఏర్పచితంగా పోరాది చివరికి ఏర మరణం పొందాడు, లేదా అతని ద్వారా విజయం లభించింది.

అల్లాహ్(త) అనహ్యాంచుకునే ముగ్గురు వ్యక్తులు: వ్యచి చారం చేసే ముసలివాడు. అహంకారంగల బిచ్చగాడు. హింసించే ధనవంతుడు.⁶⁵ (తిర్మిజి', నసాయి')

నసాయి' అల్లాహ్ అనహ్యాంచుకునే ముగ్గురు గురించి ప్రస్తావించలేదు.

1923. [36] (ضعيف) (٦٠٠/١)

وَعَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ
الْأَرْضَ جَعَلَتْ تَمِينًا فَخَلَقَ الْجِبَالَ. فَقَالَ بِهَا عَلَيْهَا فَاسْتَقَرَّ

(65) విషరణ-1922: ఏట్ అంట ముసలివాడు కావచ్చు. అంట ముసలితనంలో కూడా వ్యచిచరించే వ్యక్తి. లేదా వివాహి తుడు, అంట భార్య ఉన్నపుటీకీ పర ప్రీతి వ్యచిచరించే వ్యక్తి. బిచ్చగాడు అయినపుటీకీ గర్యాపాంకారాలను ప్రదర్శించే వ్యక్తి అందరికంట నీచుడు, ధనవంతుడు అయినపుటీకీ ప్రజల ధనాన్ని ఉంచుకుంటున్న వ్యక్తి, వారిని హింసిస్తున్న వ్యక్తి. ఈ ముగ్గురు వ్యక్తులు అల్లాహ్ దృష్టిలో నీచులు, దైవార్పానికి గురయ్యారు.

فَعَجِبَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ شَيْءَةِ الْجِبَالِ. قَالُوا: يَا رَبَّ هَلْ مِنْ خَلْقٍ شَيْءٌ أَشَدُ مِنَ الْجِبَالِ؟ قَالَ نَعَمُ الْحَدِيدُ. قَالُوا: يَا رَبَّ هَلْ مِنْ خَلْقٍ شَيْءٌ أَشَدُ مِنَ الْحَدِيدِ؟ قَالَ نَعَمُ النَّارُ. قَالُوا: يَا رَبَّ هَلْ مِنْ خَلْقٍ شَيْءٌ أَشَدُ مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: نَعَمُ. الْمَاءُ تَأْلُوْ يَا رَبَّ فَهُنَّ مِنْ خَلْقَكَ شَيْءٌ أَشَدُ مِنَ الْمَاءِ؟ قَالَ: نَعَمُ الرِّيحُ. قَالُوا: يَا رَبَّ هَلْ مِنْ خَلْقٍ شَيْءٌ أَشَدُ مِنَ الرِّيحِ؟ قَالَ نَعَمُ إِنَّ أَدَمَ تَصَدَّقَ صَدَقَةً بِيمِينِهِ يُخْفِيَهَا مِنْ شَمَالِهِ". رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَيْثُ عَرِيبٌ وَكُوكَ حَيْثُ مُعاذٍ: "الصَّدَقَةُ تُطْفِيُ الْخَطِيئَةَ". فِي كِتَابِ الإِيمَانِ.

1923. (36) [1/600-బలహీనం]

అన్న (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "అల్లాహ్ (త) భూమిని సృష్టించినపుడు అది కదలసాగింది. అప్పుడు అల్లాహ్ (త) కొండలను పర్వతాలను సృష్టించాడు. వాటిని భూమిపై నిలబెట్టాడు, అంట మేకుల్లా పాతిపెట్టాడు. భూమి కదలడం ఆగిపోయింది. దైవదూతులు కొండల, పర్వతాల దృఢతాన్ని చూచి ఆశ్చర్యం చెందారు. అప్పుడు దైవదూతులు అల్లాహ్‌తో, 'ఓ మా ప్రభూ! నీ సృష్టితాల్లో కొండలు, పర్వతాలు, రాళ్ళకన్నా దృఢమైన వస్తువులు కూడా ఉన్నాయా?' అని ప్రశ్నించారు. అప్పుడు అల్లాహ్ (త), 'అపును, ఇనుము ఉంది, ఇది కొండలు, రాళ్ళకంటే దృఢమైనది,' అని అన్నాడు. మళ్ళీ దైవదూతులు, 'ఓ మా ప్రభూ! నీ సృష్టితాల్లో ఇనుముకంటే దృఢమైన వస్తువు కూడా ఉందా?' అని విన్నవించుకన్నారు. దానికి అల్లాహ్ (త), 'అపును, అగ్ని ఉంది. ఇది ఇనుమును కూడా కరగ దీస్తుంది,' అని అన్నాడు. దైవదూతులు మళ్ళీ, 'అగ్ని కంటే దృఢమైన వస్తువు ఏదైనా ఉందా?' అని ప్రశ్నించారు. దానికి అల్లాహ్ (త), 'అపును నీరు ఉంది. ఇది అగ్నిని ఆరి వేస్తుంది,' అని అన్నాడు. మళ్ళీ దైవదూతులు, 'నీటి కంటే కూడా గట్టి వస్తువు ఏదైనా ఉందా?' అని ప్రశ్నించారు. అల్లాహ్ (త), 'అపును గాలి ఉంది, ఇది నీటిని కూడా ఇంకి పోయేట్టు చేస్తుంది,' అని అన్నాడు. మళ్ళీ దైవదూతులు, 'ఓ మా ప్రభూ! గాలికంటే కూడా శక్తిమంతమైన వస్తువు ఏదైనా ఉందా?' అని ప్రశ్నించారు. అల్లాహ్ (త), 'అపును మానపుడు ఉన్నాడు, కుడిచేతితో దానం చేస్తే ఎడము చేతికి తెలియ నివ్వదు.' (తిర్మిజీ / ఏకోల్ఫ్సినం)

'సుదభీహ్ పాపాలను చరిపివేస్తుంది అనే ముఖ్యమైన పాదీసు'ను కింతాబుల్ మాన్లో పర్క్సినడం జరిగింది.

الفصل الثالث مُعَاذَرَةُ فِي بَارِگَانَ

[٣٧] (لم يتم دراسته) [٦٠١/١]

عَنْ أَبِي ذَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُنْفَقُ مِنْ كُلِّ مَالٍ لَهُ زَوْجٌ فِي سَيْلِ اللَّهِ إِلَّا سَقَبَلَهُ حَجَّةُ الْجَمَادِ كُلُّهُ يَدْعُونَهُ إِلَى مَا عَنْهُ". قَلَّتْ: وَكَيْفَ ذَلِكَ؟ قَالَ: "إِنْ كَانَتْ إِلَّا فَبِعِيرِيْنَ وَإِنْ كَانَتْ بَقَرَةً فَبَقَرِيْنَ". رَوَاهُ النَّسَائِيُّ.

1924. (37) [1/601-అపరిశోధితం]

అబూ జ'ర్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "مُسْنَلِيْలَ" ఎవరైనా అల్లాహ్ మార్గంలో తన సంపదల నుండి రెండేసి ఖర్చుచేస్తు, తీర్పుదినం నాడు స్వార్గద్వారపాలకులు, రక్కులు ఆయనకు స్వాగతం పలుకుతారు వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ తమ వద్ద ఉన్న వస్తువు పైపు పేల్చారు." అబూ జ'ర్ కథనం, 'రెండేసి అంటే అర్ధం ఏమిటి?' అని ప్రశ్నించారు. దానికి ప్రవక్త (స) 'ఒకవేళ అతని వద్ద ఒంటిలుంటే రెండు ఒంటిలు ఇచ్చాడు, ఒకవేళ ఆపులు, గేదెలు ఉంటే, రెండు ఆపులు, రెండు గేదెలు ఇచ్చాడు.' అని అన్నారు. (నసాయి)

[٣٨] (صحيح) [٦٠١/١]

وَعَنْ مَرْئِيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: حَتَّىٰ يَعْضُدَ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِنَّ ظَلَّ الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَدَقَةً". رَوَاهُ أَحْمَدُ.

1925. (38) [1/601-దృఢం]

మురీద్ బిన్ 'అబ్దుల్లాహ్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) అనుచరుల్లోని కొండరు నాకు ఈ 'పాదీసు'ను ఇలా పెర్క్సినారు, "పారు ప్రవక్త (స)ను ఇలా ప్రవచిస్తూ ఉండగా విన్నారు: 'తీర్పు దినంనాడు విశ్వాసి 'సుదభీహ్ (దాన ధర్మాలు) అతనికి నీడగా నిలుస్తుంది.'" (అప్ప్యుద్)

66) వివరణ-1925: తీర్పుదినంనాడు ఎండ చాలా తీపుంగా ఉంటుంది. దానిపై వేడిమి అధికంగా ఉంటుంది. నీడ కోసం ఎటుపంటి గొడుగు ఉండదు. ఇహలోకంలో ఒకవేళ అతడు పుణ్యం చేసి ఉంటే, ఆ

(٦٠/١) [٣٩] - ١٩٢٦ (ضعيف) (٦٠/١)

وَعَنْ أَبْنَىٰ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مِنْ وَسَعَ عَلَىٰ عِبَالِهِ فِي النَّفَقَةِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ وَسَعَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَائِرُ سَيِّنَتِهِ".

قَالَ: سُفِينٌ: إِنَّا قَدْ جَرَيْنَا فَوْجَدْنَاهُ كَذَلِكَ. رَوَاهُ رَزِينُ.

1926. (39) [1/601-బల్హానం]

'అబ్దుల్లాహ్' బిన్ మన్ ఊద్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం, "ముహర్రమ్ 10వ తేదీన తన భార్య బిడ్డ లకు పుష్టిలంగా ఆఫోరం సమకూర్చు వారికి అల్లాహ్ (త) సంఘత్సర మంత్రా పుష్టిలంగా ఆఫోరం పుసాదిస్తాడు.

సుఫియాన్ సారీ "మేము దీని" ఆదరించి చూశాము, అలగ్గ జరిగింది." అని తన అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసారు. (రజీన్)

(٦٠/١) [٤٠] - ١٩٢٧ (ضعيف) (٦٠/١)

وَرَوَىٰ الْبَيْهِقِيُّ فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ عَنْهُ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ وَجَابِرٍ وَضَعَفَهُ.

1927. (40) [1/601-బల్హానం]

దీన్నే ప్రిహాఫ్ పు'అబుల్ ఈమాన్లో, 'అబ్దుల్లాహ్' బిన్ మన్ ఊద్, అబూ హుస్రైర్ హ్, అబూ సుయాద్, మరియు జాబీర్ ల ద్వారా ఉల్లేఖించారు. అయితే దీన్నే బల్హానమైనదిగా పేర్కొన్నారు.⁶⁷

(٦٠/١) [لم تتم دراسته] - ١٩٢٨ (٦٠/١)

وَعَنْ أَبِي أَمَامَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو ذَرٌ: يَا أَبِي اللَّهِ أَرَأَيْتَ الصَّدَقَةَ مَاذَا هِي؟ قَالَ: "أَضْعَافُ مُضَاعَفَةٍ وَعِنْدَ اللَّهِ الْمُزِيدُ". رَوَاهُ أَخْمَدُ.

1928. (41) [1/601- అపరిశోధితం]

అబూ ఊమామ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) ను "ఒ అల్లాహ్ పువక్తా!" సదబ్లహ్ కు పుతిపులం ఏమిటి? అని అబూ జర్ (ర) పుశ్వించారు. పువక్ (స) రెండింతలు,

పుణ్యం తీర్చు దినంనాడు నీడగా పనికి వస్తుంది. అంటు ఈ సదబ్లహ్ తీర్చుదినంనాడు నీడగా పని చేస్తుంది. దీనిద్వారా సదబ్లహ్ ప్రాధాన్యత విశద మవుతుంది.

67) వివరణ-1927: ఇబ్ను 'జోహీ, ఇబ్ను తెమియాలు ఈ 'హాదిసును కల్పితంగా పేర్కొన్నారు. అయితే కొందరు దార్శక పండితులు అనేక మార్గాల ద్వారా ఉల్లేఖించబడటం వల్ల ప్రామాణికమైనదిగా పేర్కొన్నారు.

రెండింతలకు రెండింతలు. అల్లాహ్ వద్ద అంతకంటే ఎక్కువ పుణ్యం కూడా ఉంది.⁶⁸ (అప్పుడ్).

٧- بَابُ أَفْضَلِ الصَّدَقَةِ

7. అత్యుత్తమ దానం ('సదబ్లహ్')

الفصل الأول విబాగం

1929. [١] (صحيح) (٦٠/٢)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَحَكِيمِ بْنِ حِيرَمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهُورٍ غَنِيًّا وَأَبْدَانِيًّا بِمِنْ تَغْوِيلٍ". رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ عَنْ حَكِيمٍ وَحَدَّهُ.

1929. (1) [1/602-దృఢం]

అబూ హుస్రైర్ హ్ (ర), 'హాకీము బిన్ 'హి'జామ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం: అవసరాలు తీరగా చేసే 'సదబ్లహ్' అన్ని టికంటే ఉత్తమమైన 'సదబ్లహ్'. అందరికంటే ముందు మీసుంరకణలో, మీ బాధ్యతా పరిధిలో ఉన్నవారికి ఇవ్వండి. మిగులుగా ఉన్నదే ఇతరులకు అగత్య పరులకు ఇవ్వండి.⁶⁹ (అబు'జూరీ)

1930. [٢] (متفق عليه) (٦٠/٢)

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنْفَقَ الْمُسْلِمُ نَفْقَةً عَلَىٰ أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْسَبُهُمَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ.

1930. (2) [1/602-వికీధవితం]

అబూ మన్ ఊద్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువదనం, "بకముస్లిము తన భార్య బిడ్డలకు, బంధువులకు పుణ్యపులా పీకతో ఖర్చుచేస్తు, అతనికి 'సదబ్లహ్', పుణ్యం లభిస్తుంది." (బు'జూరీ, ముస్లిము)

1931. [٣] (صحيح) (٦٠/٢)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لِيَبْنَارُ أَنْفَقَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَبْنَارُ أَنْفَقَهُ فِي

68) వివరణ-1928: అంటే ఒక పుణ్యం, ఒక సదబ్లహ్ పుణ్యం పది 'సదబ్లహ్'లకు సమానంగా, అంతకంటే అధికంగా కూడా ఉంది. అదేవిధంగా ఒక ఖర్చురం పుణ్యం కొండకంటే అధికంగా అపుతుందని ఇంతకు ముందు పేర్కొనటం జరిగింది

69) వివరణ-1929: అంటే 'సదబ్లహ్' ఇచ్చిన తర్వాత కూడా ఆ వ్యక్తి మంచి స్థితిలో ఉండాలి. దారిద్యానికి గురుకారాదు. తాను, తనబార్యబిడ్డలు తెకలికి గురవకూడదు. తనతోపాటు తన కుటుంబం ఖర్చులు పోగా ఉన్నదాన్ని దానంచేయాలి.

رَقْبَةٌ وَبَيْنَارٌ تَصَدَّقَتْ بِهِ عَلَى مُسْكِنِيْ وَبَيْنَارٌ أَنْفَقَهُ عَلَى أَهْلَكَ أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقَهُ عَلَى أَهْلَكَ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1931. (3) [1/602-దృఢం]

అటూ హురైర్హో (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "అల్లాహు మార్గంలో నీవు ఖర్చెను దీనారు, బానిసను విడుదలచేసందుకు నీవు ఖర్చెను దీనారు, ఒక నిరుపిదకు నీవు 'సదభమ్' చేసే దీనారు, నీ భార్యా బిడ్డల కొరకు నీవు ఖర్చెను దీనారు, మీటన్విటీలో -- పుణ్యపురంగా చూస్తే--నీ భార్యాబిడ్డల కొరకు ఖర్చు చేసిన దీనారే ఉత్తమమైనది."⁷⁰⁾ (ముస్లిమ్)

4 - 1932 [صحیح] (٦٠٢/١)

وَعَنْ نُوبَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ بَيْنَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى عَيَالِهِ وَبَيْنَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى ذَاتِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ وَبَيْنَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1932. (4) [1/602-దృఢం]

శాఖాన్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "అన్విటికంటే తన భార్యాబిడ్డలపై ఖర్చెను దీనారే ఉత్తమమైనది. అదే విధంగా దైవమార్గంలో తన జంతుపులపై ఖర్చు చేసే దీనార్ ఉత్తమమైనది. దైవమార్గంలో వోరాడే తన మిత్రులపై ఖర్చెను దీనార్ ఉత్తమమైనది."⁷¹⁾ (ముస్లిమ్)

5 - 1933 [متفق عليه] (٦٠٢/١)

وَعَنْ أُمٍّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَلِيْ أَجْرٌ أَنْ أُنْفَقَ عَلَى بَنِي أُبْنِي سَلَمَةً؟ إِنَّمَا هُمْ بَنِيَّ قَالَ: "أَنْفَقْتُ عَلَيْهِمْ فَلَيْ أَجْرُ مَا أَنْفَقْتُ عَلَيْهِمْ".

1933. (5) [1/602-వికీబితం]

ఉమ్మె సలమహ్ (ర) కథనం: ఆమె, 'ఒ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! ఒకవేళ నేను నా మొదటి భద్ర అటూ సలమహ్ కొడుకులపై ఖర్చెస్తే -- ఎందుకంటే వారు అనాధులు, నా కొడుకులు కూడాను -- నాకు పుణ్యం దక్కుతుందా? అని విన్నవించుకుంది. ప్రవక్త (స) నీవు వారి గురించి ఖర్చు చేయి. ఆ అనాధ పీటలపై

70) వివరణ-1931: అంటే పుణ్యపురంగా భార్యా బిడ్డలపై ఖర్చెయడమే ఉత్తమం

71) వివరణ-1932: అంటే ఈ మూడు విధాలుగా ఖర్చు చేయడం అన్ని టీకంటే ఉత్తమమైనది.

నువ్వు ఖర్చెని నందుకు పుణ్యం లభిస్తుంది' అని అన్నారు. (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

6 - 1934 [متفق عليه] (٦٠٣/١)

وَعَنْ زَيْنَبِ امْرَأَ عَبْدِ اللهِ بْنِ سَعْدٍ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَصَدَّقْتُنِي يَا مُعْشَرَ النِّسَاءِ وَلَوْ مِنْ خَلِيلِي". قَالَتْ فَرَجَعَتْ إِلَيْهِ عَبْدُ اللهِ قَالَتْ إِنَّكَ رَجُلٌ خَيْرٌ ذَاتٌ الْيَدِ وَإِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَمَرَنَا بِالصَّدَقَةِ فَأَتَيْهُ فَاسْأَلَهُ فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ يُجْزِيُّ عَنِي وَإِلَّا صَرَقْتُهُ إِلَيْهِ غَيْرَكُمْ. قَالَتْ: قَالَ لِي عَبْدُ اللهِ: بْنُ ابْنِيْ أَنْتِ. قَالَتْ فَأَنْطَلَقْتُ فَإِنَّا امْرَأَ مِنَ الْأَصْصَارِ بِنَابِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجَتِي حَاجَتُهَا قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَفْتَتْ عَلَيْهِ الْمَهَابَةَ. قَالَتْ: فَخَرَجَ عَلَيْنَا بِالْأَلَلِ. فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّتِ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَأَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَيْنِ بِالْأَبَابِ تَسَأَلُوكَ أَنْجِزِي الصَّدَقَةَ عَنْهُمَا عَلَى أَزْوَاجِهِمَا وَعَلَى أَيْتَامِ فِي حُجُورِهِمَا وَلَا تُخِيرْهُمَا مِنْ تَحْنُنٍ. قَالَتْ فَدَخَلَ بِالْأَلَلِ عَلَيْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ: قَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مِنْ هُمَا". قَالَ امْرَأَهُ مِنَ الْأَصْصَارِ وَزَيْنَبُ. قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَيِّ الرَّيَائِبِ". قَالَ امْرَأَهُ أَنْجِزَهُ الْفَرَابَةَ وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ". وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ.

1934. (6) [1/603-వికీబితం]

'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మన్జుద్' (ర) భార్య 'జైన్బ్' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) 'ఒ స్త్రీలారా! మీరు దానధర్యాలు చేయండి. మీ ఆబరణాలనుండినా సరే' అని హితిబోద్ చేసారు. 'జైన్బ్' ఇలా అంటున్నారు: 'అది విని నేను నా భద్ర 'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మన్జుద్' (ర) వద్దకు వచ్చి మీరు చాలా పెదవారు, ప్రవక్త (స) మమ్ముల్ దానధర్యాలు చేయమని ఆదేశించారు. మీరు ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళి ఈ సమస్య ను విన్నవించుకోండి, ఒకవేళ నేను మీకు, మీ సంతానానికి ధర్యంచేస్తే నాకు పుణ్యం లభిస్తుందా లేదా? ఇంకా ఇది నా తరఫున సరపోతుండా లేదా? ఒకవేళ ఈ 'సదభమ్' సరపోతుందట నేను ఇచ్చి వేస్తాను. లేకపోతే మీతోపాటు ఇతరులకు కూడా ఇస్తాను.' అని విన్నవించుకుంది. అది విని నా భద్ర 'అబ్దుల్లాహ్, 'సుమ్ము వెళ్ళి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం అడగు,' అని అన్నారు. నేను సమస్య పరిష్కారం అడగ టానికి ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళాను. ఆయన ద్వారం వద్ద ఒక అ'న్నారీ స్త్రీని

చూచాను. అమె కూడా ఆ సమస్య గురియే వచ్చి ఉంది. 'జైనబ్ కదనం: "ప్రవక్త (స) లో అసామాన్యమైన హోదా కనబడేది. ప్రతి వ్యక్తి ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళడానికి భయపడేవాడు. అందు వల్లే మాకు లోపలికి వెళ్ళడానికి దైర్యం చాలలేదు. చేసేది లేక ద్వారం వద్దే నిలబడ్డాము. ఇంతలో బిలాల్ లోపలి నుండి బయటకు వచ్చారు. అప్పుడు మేము బిలాల్ తో, 'నీవు ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళి ద్వారం వద్ద ఇద్దరు స్త్రీలు నిలబడిన్నారు, నారు ఇలా ప్రత్యిష్ఠు న్నారు, 'ఒకవేళ మేము మా భర్తలకు, మా సంరక్ష ణలో ఉన్న అనాధిపిల్లలకు 'సదభిహ్ ఇస్తే సరి పోతుందా?' అని అడగమని, అయితే మా గురించి ప్రస్తావించవద్దని చెప్పి పంపారు. బిలాల్ ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్ళారు, మా సందేశాన్ని అందజేసారు. ప్రవక్త (స) బిలాల్ను, 'ఆ ఇద్దరు స్త్రీలు ఎవరు,' అని అడిగారు. దానికి బిలాల్, 'ఒకామె అన్నారీ స్త్రీ, మరొక స్త్రీ 'జైనబ్' అని అన్నారు. ప్రవక్త (స) బిలాల్తో, ' 'జైనబ్ పేరుగల స్త్రీలు చాలామంది స్త్రీలు ఉన్నారు. మరి ఏ జైనబ్,' అని అన్నారు. వెంటనే బిలాల్ (ర) ' 'అబ్దుల్లాహ్ బిన్ మన్ 'ఇంద (ర) బార్య' అని అన్నారు. ప్రవక్త (స) బిలాల్ను వెళ్ళి వారిద్దరి సదభిహ్కు రెట్లింపు పుణ్యం లభిస్తుం దని, ఒకటి బంధుత్వానిది, మరొకటి సదభిహ్ది,' అని చెప్పమన్నారు.⁷²⁾ (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

(٦٠٣/١) - ١٩٣٥

وَعَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْخَارِثِ: أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيْدَةً فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "أُوْ أَعْطِيْنَاهَا أَخْوَالَكِ كَانَ أَعْظَمُ لَأْجْرِكِ".

1935. (7) [1/603-ఏకిబివితం]

మైమూనహ్ బిన్తె హారిన్ (ర) ప్రవక్త (స) కాలంలో ఒక బానిసరాలిని విడుదలచేసారు. దాన్ని గురించి ప్రవక్త (స)తో ప్రస్తావించారు. అప్పుడు ప్రవక్త (స), "ఒకవేళ నువ్వు ఆ బానిసరాలును నీ మామలకు ఇచ్చి ఉంటే నీకు అత్యధిక పుణ్యం లభించేది," అని అన్నారు.⁷³⁾ (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

72) వివరణ-1934: భార్య తన పేద భర్తకు 'సదభిహ్ ఇవ్వవచ్చాని ఈ 'హదీసు' ద్వారా విశదపరచబడింది.

73) వివరణ-1935: అంటే బంధుత్వానిది, 'సదభిహ్, మొత్తం రెండు పుణ్యాలు లభిస్తాయి.

(٦٠٣/١) - ١٩٣٦

وَعَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي جَارِيٌّ فِي أَيْمَانِهِ! قَالَ: "إِلَى أَفْرِيَمَا مِنْكَ بَابًا". رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

1936. (8) [1/603-దృఢం]

'ఆబుష్హార్' (ర) కదనం: నేను ప్రవక్త (స)ను ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! నాకు ఇద్దరు పొరుగువారు ఉన్నారు. ఒకవేళ నేను కానుక పంపాలంటే, అందరికంటే ముందు ఎవరికి పంపాలి అని విస్మయించుకున్నాను. దానికి ప్రవక్త (స), 'ఎవరి ద్వారం నీ ద్వారానికి అతి దగ్గరగా ఉంటే వారికి ముందు పంపు.' అని పాతటోద చేసారు. (బుఖారీ)

(٦٠٤/١) - ١٩٣٧

وَعَنْ أَبِي ذَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا طَبَّعْتَ مَرْقَةً فَأَكْثِرْ مَاءَهَا وَتَعَاهَدْ جِبْرِيلَكَ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1937. (9) [1/604-దృఢం]

అబూ జాబ్ (ర) కదనం: ప్రవక్త (స) "మీరు కూర వండితే, దానిలో కొంత నీళ్ళు అధికంగా వెయ్యండి. ఇరుగు పొరుగు వారిని కూడా గుర్తుంచుకోండి. అంటే వారికి పంపండి" అని ఉపదేశించారు. (ముస్లిమ్)

الفصل الثاني

రెండవ విభాగం

(٦٠٤/١) - ١٩٣٨

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "جُهُودُ الْمُقْلَ وَابْنُ بِنْ تَعْوُلْ". رَوَاهُ أَبُو ذَوْلَد.

1938. (10) [1/604-అపరిశోధితం]

అబూ హురైర్హ్ (ర) కదనం: "అతను ప్రవక్త (స)ను "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! అన్ని టికంటే ఉత్తమమైన 'సదభిహ్' ఏది? అని విస్మయించుకున్నారు. దానికి ప్రవక్త (స) 'తక్కువ ధనం ఉన్న వాడు తన స్నేమతకు తగ్గట్టు చేసే 'సదభిహ్ ఉత్తమమైన 'సదభిహ్, అందరికంటే ముందు నీ సంరక్షణలో ఉన్న వారికి ఇవ్వాలి.⁷⁴⁾ (అబూ దాహూద్)

74) వివరణ-1938: జిహ్వాద్, జిహ్వాద్ అనేక 'హదీసుల్లో' వచ్చి ఉన్నాయి. రెంటి అర్ధం శక్తి మరియు పుయత్తుం అనే వస్తుంది. ముఖీర్ అంటే తక్కువ ధనం గలవాడు తన స్నేమతకు తగ్గట్టు చేసే 'సదభిహ్ ఉత్తమమైన 'సదభిహ్. ఇంతకు ముందు, 'హదీసులో', 'సదభిహ్' ఇవ్వాలి.

(٦٠٤/١) [١١] - ١٩٣٩ (صحيح)

وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الصَّدَقَةُ عَلَى الْمُسْكِنِ صَدَقَةٌ وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحْمَةِ ثَانٌ: صَدَقَةٌ وَصَلِيلٌ". رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتَّرمِذِيُّ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ حَمْضَةُ وَالْدَارْمِيُّ.

1939. (11) [1/604-ଦୃଢ଼ୀ]

సులైమాన్ బిన్ 'అమిర్' (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) ప్రవచనం, "ప్రదవానికి 'సదభిష్ట' ఇస్తే, ఒక 'సదభిష్ట' పుణ్యం లభిస్తుంది. బంధువులకు, సన్నిహితులకు 'సదభిష్ట' చేస్తే రెండు 'సదభిష్ట' ల పుణ్యం లభిస్తుంది. ఒకటి 'సదభిష్ట' పుణ్యం, రెండవది బంధుత్వం పుణ్యం. (అ)'హృద్య', తిర్యక్', 'ఇచ్చె', మాజిష్ట', నసాయి', దారమి)

١٩٤٠ - [١٢] [صحيح) (٦٠٤/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: عَذْنِي بَيْنَارٌ فَقَالَ: "أَنْفَقْتُهُ عَلَى نَفْسِكَ". قَالَ: عِنْدِي أَخْرُ. قَالَ: "أَنْفَقْتُهُ عَلَى وَلَدِكَ". قَالَ: عَذْنِي أَخْرُ. قَالَ: "أَنْفَقْتُهُ عَلَى أَهْلَكَ". قَالَ: عَذْنِي أَخْرُ. قَالَ: "أَنْفَقْتُهُ عَلَى خَادِمِكَ". قَالَ: عِنْدِي أَخْرُ. قَالَ: "أَنْتَ أَعْلَمُ". رَوَاهُ يُحْرِبُ دَاوُدُ وَالسَّنَائِي.

1940, (12) [1/604-ရှင်း]

అటూ పూర్వార్థా (ర) కదనం: ప్రపక్త (స) వద్దకు వచ్చి ఒక వ్యక్తి నా దగ్గర ఒక దీనారు ఉంది' అని అన్నాడు. ప్రపక్త (స) ఆ వ్యక్తితో, 'నీ కోసం ఖర్చుపెట్టుకో,' అని అనగా, అతడు, 'నా వద్ద మరో దీనారు ఉంది,' అని అన్నాడు. ప్రపక్త (స), 'నీ సంతానం కొరకు ఖర్చుచేయి,' అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ, 'నా వద్ద మరో దీనారు ఉంది,' అని అన్నాడు, దానికి ప్రపక్త (స), 'నీ భార్య కొరకు ఖరు చేయి,' అని

చేసిన తర్వాత కూడా మనిషికి ఎటు వంటి విదారం ఉండనటుపంటి 'సదభవ్యా ఉత్తమమైనది,' అని పీరోస్వదం జరిగింది. అంట తన కుటుంబ ఖర్చులు పోగా ఉన్నదాంట్లో 'సదభవ్యా చేయాలి. ఉన్నదంతా ఖర్చుచేసి స్వయంగా తాను ఒక బిచ్చగాడిగా అవతారం ఎత్తకూడదు. ఒకవేళ ఎవరిక్కనా అల్లాహ్మాపై పరిపూర్వమైన నమ్మకం ఉంటే పేదరికంలో కూడా 'సదభవ్యా చేయపచ్చను, అటూ ఒకర్ (ర) చేసినట్లు. అయితే అల్లాహ్మాపై పూర్తి నమ్మకం లేనివాళ్ళ ముందు తమ అవసరాలను పూర్తి చేసుకోవాలి. ఆ తరువాత ఇతరులకు ఇవాళి.

అన్నారు. మళ్ళీ ఆ వ్యక్తి నా పద్ధ మరో దీనారు ఉంది, అని అన్నాడు. దానికి ప్రవక్త (సు), 'నీ సేవకునిష్ట ఖర్చెయి.' అని అన్నారు. ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ, 'నా పద్ధ మరో దీనారు,' ఉంది అన్నాడు. ప్రవక్త (సు), 'నీకి ఎక్కువ తెలుసు ఎక్కుడ ఖర్చు చేయాలో,' అని అన్నారు. (అటూ దాపూర్ణ, నసాయి)

(١٣]- ١٩٤١ [صحيح) (٦٠٤/١)

وَعَنْ أَبْنَى عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَخْرِيْكُمْ بِحَيْرَتِ النَّاسِ؟ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَعْنَانُ فَرَسِيهِ فِي سَبَبَلِ اللَّهِ أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِالَّذِي يَتَلَوَّهُ؟ رَجُلٌ مُعْتَرِّلٌ فِي عَيْنِيْمَةٍ لَهُ يَبُوْدَيْ حَقَّ اللَّهِ فِيهَا إِنَّ أَخْرِيْكُمْ بِسُرُّ النَّاسِ رَجُلٌ يَسْأَلُ بِاللَّهِ وَلَا يُعْطَى بِهِ». رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَالسَّنَائِيُّ وَالدارِمِيُّ.

1941, (13) [1/604-ရှုက္ခ]

ಇಬ್ಬೆ 'ಅಭಾಷ್'ನ (ರ) ಕಥನಂ: ಪ್ರವಕ್ತ (ಸ) ಪ್ರವಚನಂ
 "ನೇನು ಮೀಕು ಅಂದರಿಕಂಬೇ ಉತ್ತಮವ್ಯಕ್ತಿನಿ ಚೂಪೆಟ್ಟನಾ
 ಅಂಬೇ ಮೀಕು ಅಂದರಿಕಂಬೇ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿನಿ ಚೂಪೆಸ್ತಾನು
 ಅತಡು ಅಲ್ಲಾಹ್(ತ) ಮಾರ್ಗಂಲ್ ಪೋರಾಟಾನಿಕಿ ತನ ಗುರ್ತಂ
 ಕಳ್ಳು ಪಟ್ಟುಕೊನ್ನಿ ಸ್ಥಿರಂಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಆ ತರುವಾತ ಪ್ರವಕ್ತ
 (ಸ) ಅತನಿ ತರ್ವಾತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಾನಿಕಿ ಚೆರುವಾಗ ಉನ್ನ
 ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುರಿಯಿ ಚೆಪ್ಪಾನಾ? ಅತಡು ಕೊನ್ನಿ ಮೆಕಲು ತೀಸುಕೊನ್ನಿ
 ಪ್ರಜಲ ನುಂಡಿ ವೇರುಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಆ ಮೇಕಲ್ ನುಂಡಿ
 ಅಲ್ಲಾಹ್(ತ) ಹಾಕುಗ್ರಂತ ನೆರವೆರುಸ್ತೂ ಉಂಬಾದು' ಅನಿ
 ಅನ್ನಾರು. ಆ ತರ್ವಾತ ಮಲ್ಲಿ ನೇನು ಮೀಕು ಅಂದರಿಕಂಬೇ
 ನೀಚುಡ್ಡಿ ಚೂಪೆಟ್ಟನಾ ಅಂಥೂ 'ಅಲ್ಲಾಹ್(ತ)' ಪೇರು ಚೆಪ್ಪಿ
 ಅಡ್ಡಿಗಿನಾ ಇವ್ಯಾನಿ ವಾದು ಅಂದರಿಕಂಬೇ ನೀಚುಡು' ಅನಿ
 ಅನ್ನಾರು. (ತೆರ್ಮುಜಿ', ನಸಾಯ್, ದಾರಮಿ)

١٩٤٢ - [١٤] (لم تتم دراسته) (٦٠٥/١)

وَعَنْ أَمْ بُجِيدٍ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «رُدُّوا السَّائِلَ وَلُوْبِطَلِفُ مُحْرَقٍ». رَوَاهُ مَالِكُ وَالنَّسَائِيُّ وَالْتَّمِيْذُ مُنْدَهُ، وَأَنَّهُ دَاءْدَ مَعَنَاهُ

1942, (14) [1/605-ಅಪರಿಶ್ಚದಿತಂ]

ఉమ్మె బుజ్జెడ్ (ర) కదనం: ప్రవక్త(స) ప్రవచనం "అడి గిన వారికి ఏదైనా కొంత ఇచ్చి పంపండి, కాలిన గిట్ట అయినా సరే. (మాలిక్ నసాయి' తిర్యుబీ', అబూ ద్వాపూర్వి)

తిర్మిజీ', అబూ దాపూర్దలు దీని అనువాదాన్ని ఉల్లేఖించారు. అంటే అడిగిన వారికి ఉత్సచేతులతో పంప కండి. ఉన్నది ఎంత సామాన్య వస్తువైనా ఇచ్చి

పంపించండి. కాలిన మేక గిట్ చాలా సామాన్యమైనది. ఉంటే అదే ఇచ్చి పంపించండి.

(١٥) [١٩٤٣] - [صحيح) (٦٠٥/١)

وَعَنْ أَبْنِيْ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مِنْ اسْتُعَادَ مِنْكُمْ بِاللهِ فَاعْبُدُوهُ وَمَنْ سَأَلَ بِاللهِ فَأَعْطُوهُ وَمَنْ نَجَّعَلُهَا فِي الْأَقْرَبَيْنَ". قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعُلُ يَا رَسُولَ اللهِ قَسْمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقْرَبِهِ وَفِي بَيْنِ عَمَّهُ.

1943. (15) [1/605-దృఢ్యం]

ఇట్టు 'ఉమర్' (ర) కథనం: పువక్ (స) పువచనం, "ఎవరైనా అల్లాహ్(త)" పీరు చెప్పి మిమ్మల్ని శరణకోరితే, అతనికి శరణ ఇవ్వండి. అదేవిధంగా ఎవరైనా అల్లాహ్(త) పీరుతో అడిగితే, అతనికి ఇవ్వండి. ఎవరైనా మిమ్మల్ని విందుకు ఆహ్వాన్‌నీ ఆహ్వాన్‌నీ స్నేకరించండి, ఎవరైనా మీకు ఉపకారం చేస్తు, మీరు కూడా అతని పట్ల ఉపకారం చేసి బదులు తీర్చివేయండి. బదులుకు ఏ వస్తువూ లేకపోతే, అతని పట్ల దానికి తగ్గట్టు అతని గురించి దు'అ చేయండి." (అహ్మాద్, అబూ దాహూద్, నసాయి')

(١٦) [١٩٤٤] - [ضعيف) (٦٠٥/١)

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا يَسْأَلُ بِوْجَهِ اللهِ إِلَّا الجَنَّةُ". رَوَاهُ أَبُو دَاؤُدُ.

1944. (16) [1/605-బలహీనం]

జూబిర్ (ర) కథనం: పువక్ (స) పువచనం: "అల్లాహ్ పీరుతో అడక్కుడాదు. కానీ స్వర్గం మాత్రమే."⁷⁵ (అబూ దాహూద్)

الفصل الثالث معاذ و فيجا را

(١٧) [١٩٤٥] - [متفق عليه) (٦٠٦/١)

عَنْ أَنَسِ قَالَ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرُ أَنْصَارِيًّا بِالْمَدِينَةِ مَا لَمْ نَخْلِ وَكَانَ أَحَبُّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ بِيَرْبَحَاءَ وَكَانَتْ مُسْتَقْبِلُ الْمَسْجِدِ وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْخُلُهَا وَيَسْرَبُ مِنْ مَاءِ فِيهَا طَيِّبٍ. قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا تَرَأَتْ (لَنْ تَنَالُوا الْبَرَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا

ثُجُبُونَ. (٣) ٩٢ قَالَ أَبُو طَلْحَةَ قَالَ: يَا رَسُولُ اللهِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْوِلُ: (لَنْ تَنَالُوا الْبَرَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا ثُجُبُونَ) وَإِنَّ أَحَبَّ مَالِي إِلَيَّ بِيَرْبَحَاءَ وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ أَرْجُو بِرَهَا وَأُخْرَاهَا عِنْدَ اللَّهِ فَضَعَهَا يَا رَسُولُ اللهِ حَيْثُ أَرَاكَ اللَّهُ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "بَخْ بَخْ ذَلِكَ مَالٌ رَّابِحٌ وَقَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلُهَا فِي الْأَقْرَبَيْنَ". قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعُلُ يَا رَسُولَ اللهِ قَسْمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقْرَبِهِ وَفِي بَيْنِ عَمَّهُ.

1945. (17) [1/606-విజిభవితం]

అనన్ (ర) కథనం: "مَدِينَةُ الْأَنْجَارِيَّةِ" یا رూజు రసు తోటల రీత్యా అబూ 'తల్లిహ్' అందరికంటే గొప్ప ధన వంతులు. అతనికి టైరు'హ్' అనే పేరుగల తోట ఉండేది. ఇది అన్ని టీకంటే అతనికి చాలా ప్రియమైనది. ఇది మస్సిదె సబి ముందు ఉండేది. పువక్ (స) ఈ తోటలోనికి వెళ్ళివారు. అందులో నుండి మంచినిరు త్రాగేవారు: "مీకు అన్నిటి కంటే ప్రియమైన వస్తువును ఖరుచేయనంత వరకు మీరు పుణ్యాన్ని ఎంతమాత్రం పొందలేరు"(అల ఇమ్రాన్, 3:92) అనే ఆయతు అవత రించినపుడు అబూ 'తల్లిహ్' పువక్ (స) వద్దకు వచ్చి, "ఓ అల్లాహ్ పువక్తా! అల్లాహ్ (త): 'లన్తనాలుల్ బిర 'హత్తా' తున్ఫిబ్బు' మిమ్మాతుహీబ్బు' అని ఆదే శిస్తున్నాడు. నా టైరు'హ్' తోట నాకు అన్ని టీకంటే చాలా ప్రియమైనది. నేను దాన్ని అల్లాహ్ మార్గంలో 'సదభూ' చేస్తున్నాను, దానికి ప్రతిపలం లచిస్తుందని ఆశిస్తున్నాను, దాన్ని అల్లాహ్ (త)వద్ద పొందుతానని నమ్మకం కలిగి ఉన్నాను. ఓ అల్లాహ్ పువక్తా! మీరు ఎక్కడ తలుచుకంటే అక్కడ దాన్ని వినియోగించండి,' అని అన్నారు. పువక్ (స) అది విని, 'చాలా మంచిది, చాలా మంచిది, ఇది లాభం చేకూర్చు ధనం, నీవు చెప్పావు, నేను విన్నాను. అయితే నువ్వు ఈ తోటను నీ బంధువులకు ఇచ్చి వేస్తే బాగుంటుంది అని అను కుంటున్నాను,' అని అన్నారు. దానికి అబూ 'తల్లిహ్', 'ఓ అల్లాహ్ పువక్తా! మీరు చెప్పినట్లే చేప్పాను.' అని అబూ 'తల్లిహ్' ఆ తోటను తన బంధువులకు, చిన్నాన్న కొదుకు లకు పంచివేసారు. (బు'బూరీ, ముస్లిమ్)

(١٨) [١٩٤٦] - [لم يتم دراسته) (٦٠٦/١)

وَعَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ أَنْ تُشْبِعَ كِيدًَا جَائِعًا". رَوَاهُ الْبَيْهِقِيُّ فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ.

75) వివరణ-1944: అంటే అల్లాహ్(త) పీరుతో కేవలం స్వర్గాన్ని మాత్రమే అడగండి. ప్రాపంచిక వస్తువులను అల్లాహ్(త) పీరుతో అడగకండి.

1946. (18) [1/606-అపరిశోధితం]

అనన్ (ర) కథనం: పువక్ (స) ప్రపచనం, "ఆకలి గొన్న వారికి కడుపునిండా అన్నం పెట్టటం అన్నిటి కంటే ఉత్తమ మైన సదభిష్ట, మానవులైనా, జంతువులైనా." (బ్రహ్మ-పు'అబిల్ ఈమాన్)

=====

- بَابُ صَدَقَةِ الْمَرْأَةِ مِنْ مَالِ الزَّوْجِ

8. بَرْزُ دَهْنَوْ نَعْمَانِيَّ بَلْرُبْ

الْفَصْلُ الْأَوَّلُ

(٦٠٧/١) [(متفق عليه) (٦٠٧/١)

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامٍ يَتَبَاهِيَّا عَيْرَ مُسَدِّدَةٍ كَأَنَّ لَهَا أَجْرٌ هَا بِمَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرٌ بِمَا كَسَبَ. وَلِلخَارِنِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْفَعُ بَعْضُهُمْ أَجْرٌ بَعْضُ شَيْئًا".

1947. (1) [1/60-ఏకీబ్హవితం]

'ఆయుష్మణ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) ప్రపచనం, "ఒకవేళ ఎవరైనా స్త్రీ తన ఇంటి అన్నంలో నుండి ఖర్చుచేస్తూ, సదభిష్ట చేస్తూ వుడూ ఖర్చుచేస్తూ ఉద్దేశం లేకుండా ఉంటే ఆమెకు 'సదభిష్ట పుణ్యం లభిస్తుంది. ఆమె భర్తకు దాని సంపాదన పుణ్యం లభిస్తుంది. అదేవిధంగా కోశాది కారికి కూడా పుణ్యం లభిస్తుంది. వారి పుణ్యాలలో ఒకరి పుణ్యం మరొకరి కంటే తగ్గించటం జరగదు. అంటే ప్రతిభక్తురికీ పూర్తి పుణ్యం లభిస్తుంది."⁷⁶ (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

(٦٠٧/١) [(متفق عليه) (٦٠٧/١)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ كَسْبٍ زَوْجِهَا مِنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَلَهَا نِصْفُ أَجْرِهِ".

1948. (2) [1/607-ఏకీబ్హవితం]

అయ్�యా హరైరమ్ (ర) కథనం: పువక్ (స) ప్రపచనం, "బార్య భర్త అనుమతి లేనిదే అతని ధనంలో నుండి ఖర్చుచేస్తూ ఆమెకు సగం పుణ్యం లభిస్తుంది. (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

76) విపరి-1947: భర్త బార్యను 'సదభిష్ట' దానధర్మాలు చేయవచ్చని అనుమతి ఇచ్చి ఉన్నప్పుడు ఇది వర్తిస్తుంది.

[٣] - ١٩٤٩ [(متفق عليه) (٦٠٧/١)

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْخَازِنُ الْمُسْلِمُ الْأَمِينُ الَّذِي يُنْطِي مَا أُمِرَ بِهِ كَامِلاً مُؤْفَرًا طَيْبًا بِهِ نَفْسَهُ فَيَنْفَعُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ أَحَدُ الْمَنَّاصِدَقِينَ".

1949. (3) [1/607-ఏకీబ్హవితం]

అయ్�యా మూసా అప్పారీ (ర) కథనం: పువక్ (స) ప్రపచనం: నమ్మకస్తుడైన ముస్లిమ్ గుమాస్తా తన యజమాని ఆదేశం మేరకు సంతోషంతో ఇచ్చి నట్టయితే, అతడు కూడా 'సదభిష్ట' చేసేవారిలో ఒకడు.⁷⁷ (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

[٤] - ١٩٥٠ [(متفق عليه) (٦٠٧/١)

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنْ رَجُلًا قَالَ لِلَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي أَمْنَى أَنْفَقْتُ نَفْسَهَا وَأَطْنَاهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ فَهَلْ لَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ".

1950. (4) [1/607-ఏకీబ్హవితం]

'ఆయుష్మణ్ (ర) కథనం: "ఒక వ్యక్తి పువక్ (స) ను, "నా తల్లి అకస్మాత్తుగా మరణించింది, ఒకవేళ ఆమెకు అవకాశం ఉంటే ఉంటే దానధర్మాలు చేయమని ఆదేశించేది. ఒకవేళ నేను ఆమె తరఫున 'సదభిష్ట' దానధర్మాలు చేస్తూ ఆమెకు పుణ్యం లభిస్తుందా?" అని విన్నవించుకున్నాడు. దానికి పువక్ (స), 'అవను' అని అన్నారు. (బు'ఖారీ, ముస్లిమ్)

الْفَصْلُ الثَّانِي

రెండవ విభాగం

[٥] - ١٩٥١ [(لم يتم دراسته) (٦٠٨/١)

عَنْ أَبِي أَمَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُؤْكِلُ فِي حُطْبَتِهِ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ: لَا تُنْتَقُ امْرَأَةُ شَيْئًا مِنْ بَيْنِ زَوْجَهَا إِلَّا يَأْذِنُ زَوْجُهَا". قَيْلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الطَّغْيَانُ؟ قَالَ: "ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا". رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ.

1951. (5) [1/608-అపరిశోధితం]

అయ్�యా ఉమామహీ (ర) కథనం: హజ్జతుల్ విదా ప్రసంగంలో ఇలా 'ప్రసంగిస్తూ' ఉండగా విన్నా ను, "ఏ స్త్రీ కూడా తన భర్త ఇంట్లో అతని అనుమతిలేనిదే ఖర్చు

77) విపరి-1949: ఈ 'హదీసు'లో నాలుగు విషయాలు పేర్కొనడం జరిగింది. 1. యజమాని ఆదేశించువ్యటం, 2. పూర్తిగా ఇవ్వటం, 3. సంతోషంతో ఇవ్వటం, 4. ఇవ్వమన్న వారికి ఇవ్వటం. గుమాస్తాకు కూడా యజమానిలా 'సదభిష్ట' పుణ్యం లభిస్తుంది.

చేయ రాదు." ప్రవక్త (స)ను ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! అన్నం కూడా ఇప్పు కూడదా? అని ప్రశ్నించగా, అనుమతి లేకుండా అన్నం కూడా ఇప్పురాదు. ఎందుకంటే అన్నం మన ధన సంపదాల్లో చాలా ప్రధానమైనది; అని అన్నారు.⁷⁸ (తిర్యక్)

1952 - [(لم تتم دراسته) (٦٠/٨/١)]
وَعَنْ سَعْدٍ قَالَ: لَمَّا بَأْيَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّسَاءَ قَامَتْ امْرَأَةٌ جَلَّلَهُ كَائِنًا مِّنْ سَيِّدَاتِ الْمُضْرَبِ فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّ كُلَّ عَلَى أَبِينَا وَأَبْنَائِنَا وَأَزْوَاجِنَا فَمَا يَجِدُ لَنَا مِنْ أُمُّ الْلَّهِ؟ قَالَ: "الرَّطْبُ تَأْكُلُهُ وَتُؤْدِيَهُ". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ.

1952. (6) [1/608-అపరశోధితం]

స'అద్ (ర) కథనం: ప్రవక్త (స) స్త్రీల నుండి వాగ్గానం తీసు కున్నప్పుడు, ఇస్లామీయ ఆదేశాలను పాటిస్తామని వాగ్గానం తీసుకున్నారు. అప్పుడు వారిలో ముదర్ తిగకు చెందిన వృద్ధ స్త్రీ నిలబడి, 'ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! మేము మా తండ్రులకు, కొడుకులకు, భర్తలకు భారంగా ఉన్నాం. మేము వారి ధనంలో నుండి తీసుకోవచ్చా?' అని ప్రశ్నించింది. దానికి ప్రవక్త (స) తాజగా ఉన్న ఆహారాన్ని మీరు తిన వచ్చును, ఇతరులకు కానుకగా పంప వచ్చును,' అని సమాధానం ఇచ్చారు.⁷⁹ (అబ్య దాహూద్)

الفَصْلُ الثَّالِثُ مُسَارِدُهُ وَنِسَابُهُ

1953 - [٧] (صحيح) (٦٠/٨/١)

عَنْ عُمَيْرٍ مُؤْلِي أَبِي الْلَّخْ قَالَ: أَمَرَنِي مَوْلَايُ أَنْ أَفَدَدَ لَهُمَا حَخَاعَنِي مِسْكِينٌ فَأَطْعَمْتُهُ مِنْهُ فَعَلَمَ بِذَلِكَ مَوْلَايُ فَضَرَبَنِي فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ فَدَعَاهُ قَالَ: "لَمْ يَرَبِّهِ؟" قَالَ: يُعْطِي طَعَامِي بِعِيرٍ أَنْ أَمْرَهُ قَالَ: "الْأَجْرُ يَنْتَصِكُهُ".

وَفِي رَوَايَةٍ قَالَ: كُنْتُ مُمْلُوكًا فَسَأَلَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْصَافُ مَنْ مَلَ مَوَالِيَ بِشَيْءٍ؟ قَالَ: "نَعَمْ وَالْأَجْرُ يَنْتَكُمَا بِصَفَانَ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

1953. (7) [1/608-దృష్టం]

78) వివరణ-1951: అంట భర్త అనుమతిలేనిదే, అతని ఇప్పం లేకుండా అతని ధనంలో నుండి భార్య ఏమీ ఖర్చుచేయరాదు. ఒకవేళ అతని అనుమతి ఉంటే ఖర్చుచేయవచ్చు.

79) వివరణ-1952: తాజహ్ వస్తువులంటే తొందరగాపొడ్చ పొయ్యే వస్తువులు, పశ్చా, కూరలు, పలాలు తొందరగా పాడైఫోటాలు. వాటిని తినగలరు, ఇప్పగలరు.

అబీల్లాహామ్ విడుదల చేసిన బానిస 'ఉమ్మెర్ (ర) కథనం: మా యజమాని నన్ను మాంసాన్ని ముక్కులుగా చేసి ఎండ టెట్లమని అన్నారు. ఇంతలో ఒక బెచ్చగాడు వచ్చాడు. నేను ఆ మాంసంలో నుండి కొంత అతనికి ఇచ్చివేసాను. ఇది మా యజమానికి తెలిసింది. అతను నన్ను కొట్టాడు. నేను ప్రవక్త (స) వద్దకు వెళ్లి జరిగినదంతా చెప్పాను. ప్రవక్త (స) మా యజమానిని పీలిపించారు. అతన్ని, 'నీవెందుకు కొట్టావు,' అని ప్రశ్నించారు. దానికి అతడు, "ఏడు నా అనుమతి లేకుండా నా ఆహార సదార్థాలను ఇతరులకు ఇచ్చి వేస్తున్నాడు." దానికి ప్రవక్త (స), "మీ ఇద్దరికీ దాని పుణ్యం లభిస్తుంది," అని అన్నారు.

మరో ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది, "నేను బానిసగా ఉండే వాడిని, 'నేను నా యజమాని ధనం నుండి 'సదభహ్ చేయ గలనా?' అని ప్రశ్నించాను. ప్రవక్త (స), 'అపును, మీ ఇద్దరికీ సగం, సగం పుణ్యం లభిస్తుంది,' అని అన్నారు." ⁷⁹⁾ (ముస్లిమ్)

=====

٩- بَأْبُ مَنْ لَا يَعُودُ فِي الصَّدَقَةِ

9. 'సదభహ్ ఇచ్చి, తిరిగి తీసుకోరాదు

الفَصْلُ الْأَوَّلُ
مَعْدَلُهُ وَنِسَابُهُ

(١) [منفق عليه) (٦٠٩/١) 1954

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَصَابَعَهُ الْدِيْنِي كَانَ عِنْدَهُ فَارِدٌ أَنْ أَسْتَرِي وَظَلَّتْ أَنَّهُ يَبْيَغُهُ بِرُخْصٍ فَسَأَلَتْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "لَا

80) వివరణ-1953: అబీల్లాహామ్ అంట మాంసాన్ని తిరస్కరించే వాడు. అంట మాంసం తినవివాడు. అజ్ఞాన కాలంలో అల్లాహ్ యమీతరుల పేర జిబహ్ చేసి జంతువుల మాంసాన్ని తినవారు కారు. అందువల్ల అతని బిరుదు ఆబుల్లాహామ్ పడింది. ప్రవక్త (స) అతనికి 'అబుల్లాహ్ అని పేరు పెట్టారు. పీరు ప్రవక్త అనుచర్యల్లో ఒకరు. పీరు దైవజక్కి పరిస్థితి ఎలా ఉండేదంట ఇస్లామీకి ముందు దైవేతరుల పేర జిబహ్ చేయబడిన జంతువు మాంసం తినవారు కారు. 'ఉమ్మెర్ అతని బానిస 'బకవేళ నేను ఆ బెచ్చగాడికి మాంసం ఇస్తు, నా యజమాని కోపగించు కోడు' అని అనుకున్నాడు. అందువల్ల ఇచ్చివేసాడు. అందువల్ల ప్రవక్త (స) మీరిద్దరికీ పుణ్యం లభిస్తుందని అన్నారు. అంట మీ ఇద్దరికీ వేర్పుగుగా పుణ్యం లభిస్తుంది అని అర్థం.

شَتَرَهُ وَلَا تَعْدُ فِي صَدَقَتِكَ وَلَنْ أَعْطَاكَهُ بِرْهَمٌ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْكُلْبِي يَعُودُ فِي قَبِيْهِ".
وَفِي رِوَايَةٍ: "لَا تَعْدُ فِي صَدَقَاتِكَ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَبِيْهِ".

1954. (1) [1/609-వికీభవితం]

'ఉమర్' (ర) కథనం: "నేను ఒక వ్యక్తికి అల్లాహు మార్గంలో పోరాడేందుకు స్వారీ చేయటానికి నాగుర్ణాన్ని ఇచ్చాను. అతడు దాన్ని పోగొట్టుకున్నాడు. అంటే అతడ్యద్వారా దాన్ని ఆహారం సరిగా పెట్టలేక పోయాడు. చివరికి అది బక్క చిక్కపోయింది. నేను దాన్ని కొనాలని అనుకున్నాను. అది బక్కచిక్క ఉన్నందున చవకగా అమ్ముచేస్తాడని భావించాను. దీన్ని గురించి ప్రవక్త (స)ను సంప్రదించాను. దానికి ప్రవక్త (స) నీవు దాన్ని కొను, దానం చేసిన 'సదభాషాను' తిరిగి తీసుకోకు, అతడు నీకు ఒక్క దీర్ఘహమ్మలో ఇచ్చినా సరె. చేసిన 'సదభాషాను' తిరిగి తీసుకునేవాడు వాంతిచేసి నాకే కుక్కతో సమానం అని అన్నారు."

మరో ఉట్టేఖినంలో ఇలా ఉంది, "ప్రవక్త (స) నువ్వు నీ 'సదభాషాను' తిరిగి ఇవ్వకు. ఎందుకంటే 'సదభాషాను' తిరిగి ఇచ్చేవాడు వాంతిచేసి దాన్ని నాకే దానికి సమానం." అని అన్నారు.⁸¹ (బుఖారీ, ముస్లిమ్)

[٢] - [صحيح) (٦٠٩/١) - ١٩٥٥

وَعَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ أَتَنِّهُ امْرَأً أَهْمَقَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِحَارِبَةٍ وَإِنَّهَا مَاتَتْ قَالَ: "وَجَبَ أَجْرُكَ وَرَدَّهَا عَلَيْكَ الْبِرَاثُ". قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا سَوْمٌ شَهْرٌ أَفَأُصُومُ عَنْهَا قَالَ: "صُومِيْ عَنْهَا". قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا لَمْ تَحْجُّ قَطُّ أَفَأُحُجُّ عَنْهَا قَالَ: "لَعْمٌ حُجَّيْ عَنْهَا". رَوَاهُ مُسْلِمٌ

1955. (2) [1/609-ధృడం]

'బురైదార్' (ర) కథనం: నేను ప్రవక్త (స) వద్ద కూర్చున్నాను. ఒక స్త్రీ వచ్చి, 'ఒ అల్లాహు ప్రవక్తా! నేను నాతల్లిగారికి ఒక బానిసరాలిని 'సదభాషాగా' ఇచ్చాను, నాతల్లి చని పోయింది. నేను తప్ప వారసులవరూ లేరు.

81) వివరణ-1954: 'సదభాషాను' తిరిగి తీసుకోకూడయని ఈ 'హదీసు' ద్వారా తెలిసింది.

నేను ఒ బానిస రాలిని తిరిగి తీసుకోవున్నా?" అని విన్నవించుకుంది. ప్రవక్త (స) 'దాని పుణ్యం నీకు లభించింది. వారసుత్యం ఒ బానిస రాలిని తిరిగి నీకు ఇప్పించింది. (అంటే వారసుత్యంలో బానిసరాలు నీకు దీరికింది) నీవు 'తీసుకోవచ్చు' అని అన్నారు. ఆమె, 'ఒ అల్లాహు ప్రవక్తా! నా తల్లిపై ఒక నెల ఉపవాసాలు కూడా మిగిలి ఉన్నాయి. నేను నా తల్లి తరపున ఉపవాసాలు పాటించవచ్చునా?' అని విన్నవించుకుంది. ప్రవక్త (స), 'నీ తల్లి తరపున ఉపవాసాలు పాటించు,' అని అన్నారు. మళ్ళీ ఆమె, 'ఒ అల్లాహు ప్రవక్తా! నా తల్లి హజ్జ్ కూడా చేయలేదు, నా తల్లి తరపున నేను హజ్జ్ చేయవచ్చునా?' అని విన్నవించుకుంది. దానికి ప్రవక్త (స), 'అప్పును ఆమెతరపున హజ్జ్ చేసుకో,' అని అన్నారు. (ముస్లిమ్)

ఈ 'హదీసు' ద్వారా మృతుల తరపు నుండి ఉపవాసాలు పాటించడం, 'హజ్జ్ చేయడం ధర్మస్థలు నుండి అన్నారు.

هذا الباب خال من الفصل الثاني والثالث
ఈ ۱۰۶۳ رేండవ، مూడవ విభాగాలులోను
